www.burmeseclassic.com
ဘုန်းကြွယ်
ကိုးသင်္ချိုင်းမှစိန်ခေါ်သံ
BURMESE CLASSIC
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘုရား ၊ တရား ၊ သံဃာ
အမိ ၊ အဖ ၊ ဆရာသမား
အနန္တော အနန္တ ငါးပါးအား
ဦးထိပ်ထားလျက်

ရွှေဟင်္သာ
စာပေ

BURMESE CLASSIC .com

အခန်း(၁)

မိုးထဲလေထဲ

လေတို့က တဝုန်းဝုန်း တိုက်နေ၏။ လျှပ်စီးတို့က တဝင်းဝင်း လက်နေ၏။ မိုးခြိမ်းသံကား ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ပြည်ဟည်းနေ၏။

မင်းနေပြည်မှ ဝေးကွာလှသည့် 'သိတာဝ' ရွာအတွင်း အသွား အလာ ကင်းရှင်းလျက်၊ အိမ်တို့၏ လိုလိုပင် တံခါးပိတ် အိပ်ကြချေပြီ။

ဤရွာငယ်ကလေး၏ အပြင်ဘက်တွင် သချိုင်းကုန်းရှိ၏။ သချိုင်းကုန်းအနီးတွင်ကား စရပ်အိုနှင့် တဲအိုတစ်ခုရှိလေသည်။ ထိုတဲအိုထဲတွင် မီးရောင်မှိန်မှိန်နှင့် ရဲမက်နှစ်ဦး အထူးစကားကောင်း လျက်နေသည်။

ဤသုသာန်မြေမှ တဲအိုနှင့် ရဲမက်နှစ်ဦးကို အစပြု၍ တုန် လှုပ်ဖွယ်၊ ချောက်ချားဖွယ်ကောင်းသော လျှို့ဝှက်သိုင်းဆရာကြီး ဦးနန္ဒ၏ ဇာတ်လမ်း ဖြစ်ခဲ့သည်ဟုဆိုရပါမည်။

ရဲမက်နှစ်ဦး အထူးစကားကောင်းနေချိန်ဝယ် အနီးရှိ ရွာ တစ်ခု သူတို့၏ တဲအိမ်ရှေ့မှ ဖြတ်လျှောက်သွားသည်ကို လမင်းထင် ဆိုသူက မြင်လိုက်၏။

"ဟူး ... ကျော်စွာ ... ဟိုမှာ လူတစ်ယောက်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အေး _ ခါးမှာလည်း ဓားရှည်ကြီးနဲ့"

"ကြည့်ရတာ သာမညလူတော့ ဟုတ်ပုံမပေါ်ဘူး၊ ဓားသမားတစ်ဦးနဲ့တူတယ်"

"ညဉ့်နက်သန်းခေါင် ဒီအချိန်မှာ ဒီရောက်လာတာ ထူးတယ်၊ မိတ်သွားဖွဲ့ပြီး အကဲခတ်ရအောင်"

"အေး _ ကောင်းသားပဲ လာသွားကြစို့"

စလေမင်းထင်နှင့် ကျော်စွာဆိုသူတို့မှာ တဲအိုမှထွက်ပြီး အရိပ်သဏ္ဌာန်နောက် လိုက်သွားလေသည်။ အရိပ်သဏ္ဌာန်မှာ စရပ်အိုများ အရောက်တွင် ပျောက်ကွယ်သွားပါလေ၏။

"ဟာ _ တို့ ဒီလောက်တကောက်ကောက်နဲ့ လိုက်နေတာတောင် မျက်ခြည်ပြတ်သွားသေးတယ်၊ ဒီလူရဲ့ခြေလှမ်းက တယ်ပြီး မြန်ဆန်ပါလား၊ လူမှဟုတ်ရဲ့လား"

ကျော်စွာက အံ့သြစွာ ဆိုလိုက်၏။

"တောင်တွေး မြောက်တွေး မတွေးစမ်းပါနဲ့ ကျော်စွာရာ၊ ဒီနေရာရောက်မှ ပျောက်သွားတယ်ဆိုတော့ ဒီစရပ်အိုထဲဝင်သွားတာ ဖြစ်မှာပေါ့၊ လာ _ စရပ်ထဲ ဝင်ကြည့်ကြရအောင်"

စလေမင်းထင် ဦးဆောင်ပြီး စရပ်ထဲဝင်လိုက်၏။ သူတို့ မျှော်လင့်ထားသည့်အတိုင်းပင် အရိပ်သဏ္ဌာန်နှင့်လူကို ပြတင်းပေါက်နားတွင် တွေ့ရလေ၏။

ထိုလူမှာ အသက်ငါးဆယ်ဝန်းကျင်ခန့်ရှိပြီး တည်ကြည်သော ဥပဓိရုပ်ရှိသူဖြစ်သည်။

"ဟောဒီ လက်ဖက်သုပ်နဲ့ လက်ဖက်ရည်ကြမ်းကို သုံးဆောင်ပါဦး ဆရာကြီး"

"ဟော _ ဒါ ဘာလုပ်ကြတာလဲ"

"အထင်မလွဲလိုက်ပါနဲ့ ဆရာကြီး၊ ကျွန်တော်တို့က မြောက်ဘက်တဲကပါ၊ ကျွန်တော့်နာမည် ကျော်စွာ၊ ဟောဒီက ကျွန်တော့် မိတ်ဆွေရဲ့နာမည်က စလေမင်းထင်"

"မင်းတို့က တယ်လည်း အပေါင်းအသင်း မှားရှာတဲ့ကောင်တွေပဲ၊ ကဲ _ အေး _ အေး"

သိုင်းသမားသည် စိတ်မရှည်စွာဖြင့် စကားကို ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြောရင်း ကျော်စွာ ကမ်းပေးလာသော လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်လုံးကို လှမ်းယူလိုက်သည်။

"မင်းတို့ ရေနွေးထဲ အဆိပ်ခတ်ထားလည်း ငါက ဂရုမစိုက်ပါဘူးကွ၊ ကဲ _ သောက်တော့ ဘာဖြစ်သေးသလဲ"

သိုင်းသမား၏ စကားက ရင့်သီးလွန်းလှသည်။

"ဟင် _ ဘယ်လို ပြောလိုက်တာလဲ၊ ကျွန်တော်တို့က စေတနာနဲ့ _"

ကျော်စွာ၏ စကားမဆုံးသေး _

"တိတ်ကြစမ်း၊ ခွေးကောင်လေးတွေ"

သိုင်းသမားက မဲမာန်လိုက်သေး၏။

"အို _ ဘယ်လိုလူစားလဲ၊ စေတနာကိုလည်း စေတနာနဲ့ ပြန်ရကောင်းမှန်း မသိဘူး"

စလေမင်းထင်လည်း မနေနိုင်ပဲ ပြောမိ၏။

"ဘာ"

လျှပ်စီးက ဝင်းခနဲလက်လိုက်၏။ လျှပ်စီးအလင်းနှင့် အတူ ဓားသမားကြီး၏ လက်ကလည်း လျှင်မြန်စွာ လှုပ်ရှားသွားလေသည်။

ကျော်စွာနှင့် စလေမင်းထင်တို့က ဓားသမားကြီးကို ခုခံရန်ပြင် လိုက်ကြသည်။

BURMESE CLASSIC .com
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့သော် ဓားသမားကြီး၏ဓားက သူ သယ်ဆောင်လာသော အထုပ်ကြီးကိုသာ ထက်ခြမ်းပြတ်သွားပြီး ဓားအိမ်တွင်းပြန်ဝင်သွား၏။ ထက်ခြမ်းပြတ်ထွက်သွားသော အထုပ်ကြီးအတွင်း၌ ...

"ဟာ"

စလေမင်းထင်က ရှောက်ရှားစွာဖြင့် အော်လိုက်မိသည်။

"လက်စသတ်တော့ လူသတ်ကောင်ကိုး။ ဒါကြောင့်လည်း စေတနာကို စေတနာနဲ့တုံ့ပြန်ရမှန်းမသိ၊ လူ့စိတ်မရှိသေးရဲ့လား။ ကဲ ... တစ်ခွဲတစ်လမ်းစမ်းရအောင် စလုပ်အောက်ကို ဆင်းလိုက်စမ်း လူသတ်ကောင်ကြီး"

စလေမင်းထင်က သူ၏ သံမောင်းခေါ် လှံတံဖြင့် ဓားသမားကို ချိန်ရွယ်ရင်း စိန်ခေါ်လိုက်သည်။

စလေမင်းထင်က အောက်သို့ဆင်းလိုက်၏။ ဓားသမားကြီးကလည်း စလေမင်းထင်နောက်သို့ ဓားမထုတ်ဘဲ ဆင်းလိုက်သွားသည်။

"ဟေ့ ... အပေါ်ကကောင်ပါ တစ်ခါတည်းလိုက်ခဲ့၊ ဒါမှ တစ်ချီတည်း နှစ်ယောက်လုံး ကိစ္စတုံးမှာ"

ဓားသမားက နှစ်ယောက်လုံးအား စိန်ခေါ်လိုက်၏။ သို့သော် ကျော်စွာက ဆင်းမလာ၊ စလုပ်ပေါ်ကသာ အကဲခတ်စောင့်ကြည့်နေပေသည်။

စလေမင်းထင် စိတ်ဆတ်သူပီပီ လှံတံကို ဝိုင်ဝိုင်နိုင်နိုင် ဆုပ်ကိုင်ပြီး ထိုးလိုက်၊ ခုတ်လိုက်၊ ဝှေ့လိုက်၊ ယမ်းလိုက်၊ လှည့်လိုက်နှင့် သိုင်းကွက်စုံအောင် အသုံးချသွားသည်။

စလေမင်းထင်မှာ နေပြည်တော်တပ်မှူး စလေကျော်ထင်၏ သားတော်ဖြစ်၏။

သူ၏ဖခင် စလေကျော်ထင်မှာ သံမောင်းတစ်ချောင်းဖြင့် စစ်သည်တော် သုံးရာခန့်ကိုသာ ခြံရံကာ ရန်သူတပ်ပေါင်း နှစ်ထောင်ကျော်အား တွန်းလှန်အောင်မြင်နိုင်ခဲ့၏။

စလေမင်းထင်၏ သံမောင်းအတတ်မှာ ဖခင်ကို မမီသော်လည်း တော်ရုံရန်သူလေးငါးဆယ်လောက်မှာ သူ၏ အနားသို့ ကပ်၍ပင် မရနိုင်။ ယခု ဓားသမားနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ရာ၌ ခုနစ်ဆယ်နှစ်မျိုးသော သံမောင်းအတတ်ပညာ ကုန်လုနီးပြီဖြစ်သော်လည်း ဓားသမား၏ ဆံပင်တစ်ပင်ကိုမျှ မထိနိုင်သေးပေ။

"ကိုင်း ... တစ်ချီတော့ သေပေတော့ လူသတ်ကောင်"

"ထွီ ... ထိအောင်ဖြင့် မထိုးနိုင်ဘဲနဲ့ ဘာလို့လုပ်သေးမလဲ"

"အမယ် ... ကိုယ့်လက်နက်တောင် သူများလက်ထဲရောက်အောင်ပို့တတ်တယ်၊ တယ်တော်ပါလား"

ဓားသမားသည် ဘယ်သို့ဝင်လုလိုက်သည်မသိ၊ လက်တွင် ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထားပါလျက် ဓားသမားလက်သို့ လှံတံ ရောက်ရှိသွားလေပြီ။

"ချေးကောင်လေး၊ ထိအောင်ထိုးမှာဖြင့်လည်း မြန်မြန်ထိုး၊ ရော့ ... ဖမ်းဟာ"

ဓားသမားသည် ကြောင်ကြည့်နေသော စလေမင်းထင် လက်ထဲသို့ ဓားကို ပြန်ပစ်ပေးလိုက်သည်။

စလေမင်းထင်သည် နောက်ဆုံးပညာတစ်ကွက်ဖြစ်သော နောက်ပြန် သံမောင်းထိုးဟန်ဖြင့် ရုတ်တရက် လှည့်ထိုးလိုက်ရာ လှံဖျားမှာ ဓားသမား မျက်နှာဆီသို့ တည့်တည့်ဝင်လာလေသည်။ မျက်နှာကို ထိလုနီးတွင် လျှပ်တစ်ပြက် လက်အုပ်ရှိုးကာ အသွင်ဖြင့် ဖိညှပ်ထားလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"နေပါဦး လူကလေးက ဒီသိုင်းကွက်ကို သုံးတယ်ဆိုတော့ တပ်မှူးစလေကျော်ထင်နဲ့ ဘာတော်သလဲ"

"ကျွန်တော်ဟာ သူ့သား မင်းထင်ပါ"

ဤတောကြားတော့မှ တေးသမားကြီး၏မျက်နှာ ကြည်လင်လာသည်။

"ကြည့်စမ်း ဘဘ မှားတော့မလို့၊ လက်စသတ်တော့ သားတို့က မျိုးရိုးစဉ်ဆက်ကြီးတွေရဲ့ အနွယ်တွေကိုး၊ ခုလို ရန်သူလိုဖြစ်တာ ဘဘကို ခွင့်လွှတ်ကြပါကွယ်"

မြင်စက တေးသမားနဲ့ ယခုမြင်ရသော တေးသမားက လုံး၀ ကွာခြားနေပါတော့၏။

ကျော်စွာနှင့် စလမင်းထင်တို့ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ကာ အံ့သြနေကြရာသည်။

"ဘဘ အပြုအမူတွေကို သားတို့က အံ့သြနေသလား၊ ဘဘနာမည်က နန္ဒ၊ တစ်ချိန်က သိုင်းလောကမှာ မသိတဲ့သူ မရှိဘူး ဆိုပါတော့။ ဒါပေမဲ့ သိုင်းလောကထဲမ၀င်တာ အတော်ကြာသွားပြီလေ။ ခု တေးဆိုပြီး ၀င်လာတဲ့အကြောင်းကတော့ သစ္စာဖောက်တွေကြောင့်ပဲ ..."

"တစ်ပြည်သားနဲ့ပေါင်းပြီး တိုင်းပြည်ကို ရောင်းစားမယ့် သစ္စာဖောက်နှစ်ယောက်နောက်ကို ဘဘ လိုက်နေရတယ်။ တစ်ယောက်ကတော့ ကိစ္စတုံးသွားပါပြီ။ ကျန်တစ်ယောက်ကတော့ ကံကောင်းလို့ လွတ်သွားတယ် ..."

"ဒီလူတွေဟာ တို့လူမျိုးတွေကို ကျွန်ဖြစ်အောင်လုပ်မယ့်လူ၊ တိုင်းတစ်ပါးသားတွေရဲ့ သစ္စာကိုခံပြီး နိုင်ငံကို ပုန်ကန်မယ့်အရေး ရှောက်နေလို့ ဘဘက ကြားဝင်ခဲ့ရတယ်"

"တောက် ... တိုင်းပြည် မငြိမ်မသက် ဖြစ်နေတဲ့ကြားက ခုလို အသားထဲက ပေါက်လာတဲ့ အသည်းနာစရာကောင်းလိုက်လေကွာ"

စလမင်းထင်က လက်ဝါးအပေါ် လက်သီးထုရင်း ဒေါမာန်ပါပါ ပြောလိုက်၏။

"ဘဘသေမှ သူတို့ရဲ့ အကြံအစည် ထမြောက်အောင်မြင်မှာမို့ အခု သူတို့က ဘဘနောက်ကို ပြန်လိုက်နေကြတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း မြင်စက ဘဘက လူလေးတို့တစ်တွေကို ရန်သူလို ဆက်ဆံလိုက်မိတာပဲ"

တေးသမားကြီးသည် အေးအေးဆေးဆေးပြောနေရင်းမှ ရုတ်ခြည်း ခုန်ထလိုက်၏။ မျက်နှာလည်း ကွက်ခနဲ ပျက်သွား၏။

"အရေးတော့ပေါ်လာပြီ လူကလေးတို့ရေ။ ဒါပေမဲ့ သားတို့နဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူးနော်။ သားတို့ဘာမှဝင်မစွက်ရဘူး။ ဘယ်လိုအကြောင်းပဲဖြစ်လာဖြစ်လာ သားတို့တစ်တွေ ဒီစရပ်ပေါ်က ဆင်းမလာကြနဲ့ ဘဘမှာခဲ့မယ်။ ဘဘ စကားကိုနားထောင်"

အပြင်ဘက်တွင် မိုးက ရွာနေဆဲ။ နန္ဒတစ်ယောက်တည်း စရပ်အောက်သို့ ဆင်းသွား၏။ ကျော်စွာနှင့် စလမင်းထင်တို့မှာ နားမလည်ဟန် ငေးငိုင်ကာ ကျန်ခဲ့လေသည်။ အတန်ကြာမှ ပေါက်ရွှေ့မှုများအကြား စရပ်နားဆီသို့ ပြေးဝင်လာကြသော ...ည်း မည်းမိုင်မိုင် သဏ္ဌာန်များကို သူတို့တွေ့လိုက်ကြရသည်။

"ငနန္ဒ ဒီတစ်ခါ မောင်မင်း ဘယ်ပြေးမ..."

လိုက်လာသူထဲမှ တစ်ယောက်က ...ပြောလိုက်သည်။

"ဟား ဟား ဟား ... ငါက ...နေတာလား မင်းတို့ သခင်က ပြေးနေတာလား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆရာနန္ဒက မေးရောက် ညာလက်ခြင်းပွတ်ရင်း ခပ်ပိုင်ပိုင်ဝင် ပြောမေးလိုက်၏။

"ဟော ... ကြာတယ်ကွာ၊ ဝင်နတ်ကြ"

"ရပါတယ် ကြက်သားလောက်ဝင်စမ်း"

တစ်ခဏတွင်၊ ဦးနန္ဒ၏ ခေးရောင်လက်လက်ကြားဝယ် ရှန်သူနှစ်ဦး၊ လဲကျသွားလေသည်။ သို့သော် အားပေါက်လည်တစ်ဖိုက် ရှန်သူများက ဝိုင်းတိုက်လာကြသဖြင့် ...

"ဒီပွဲမတရားဘူး၊ တစ်ယောက်နဲ့အများ တို့ ဝင်မယ်"

စရပ်အပေါ်ဘက်မှ အကဲခတ်နေကြသော စလေမင်းထင်က လုံကိုကိုင်ဆွဲရင်း ကျော့စွာအား ပြောလိုက်သည်။

"နေဦး မင်းထင်၊ ဘဘ မှာထားနှိုင်ထားတယ် မဟုတ်လား၊ ဟော ... ရန်သူလေးကောင် ဘဘ လက်ချက်မိသွားပြန်ပြီ တွေ့လား"

ဓားသမားကြီး ဦးနန္ဒ၏ ဓားမှာ လျှပ်စီးလက်သည့်အလား ရန်သူများအကြားတွင် ပြေးလွှားလျက်ရှိ၏။ ရန်သူများမှာ နုန်ဖို့ မဆိုထားဘိ၊ ဓားသွားကိုပင် လုံးဝ မမြင်ရချေ။

တောစပ်မှ အကဲခတ်နေသူနှစ်ဦးက လှုပ်ရှားပြောလာသည်။

"ကိုယ်တော်လေး ကျွန်တော်မျိုးတို့ဘက်က အရေးမလှတော့ဘူး"

"အေး ... ဦးနန္ဒရဲ့ပညာက ထက်လွန်းလှပါကလား၊ သူ့ဓားချက် ရှောင်ဖို့ဟာကလည်း ဓားကိုမှ မမြင်နိုင်ဘဲကိုး။ အင်း ... ဒီတစ်ပွဲလည်း တို့ ရှုံးပြန်ပြီ"

"ဲ့ ... ကျွန်တော်မျိုး ဝင်မယ်၊ ကိုယ်တော်လေး ရှောင်တော့"

"ဟော ... လာပြန်ပြီတစ်ယောက်၊ မင်းတို့လူတွေရှိသေးရင် တစ်ခါတည်း ထွက်ခဲ့ကြ"

ဦးနန္ဒက မြင်းစီးဝင်လာသူအား မြင်းပေါ်မှ ခုတ်ချလိုက်၏။ ကျန်သူများ နောက်ကြောင်း ပြန်ပြေးကြလေပြီ။ ဦးနန္ဒသည် တစ်ယောက်မျှ အလစ်မပေးဘဲ လဲနေသောရန်သူ့ကိုယ်ပေါ်မှ ဒူးလေးနှင့် မြားအိတ်ကိုယူပြီး မြင်းဖြင့် လိုက်လေသည်။

ရန်သူအသီးသီး မြားမှန်၍ သေကြလေသည်။ တိုက်ပွဲကြီး ပြီးသွားလေပြီ။ သုသာန်မြေပေါ်တွင် ရန်သူတွေအတုံးအရုံး။

ကျော့စွာနှင့် စလေမင်းထင်တို့က စရပ်ပေါ်မှ ပြေးဆင်းလာကြသည်။

"ဘဘက ဆေးဆေးက ပညာတွေ ဖွက်ထားတာကိုး၊ ကျွန်တော် ဘဘကို စိန်ခေါ်ခဲ့တာ ခုမှ ကျော့ရှုံးနေတယ်"

"သားပညာကလည်း မဆိုးပါဘူး၊ အလေ့အကျင့်များလာရင် ဘဘလို တတ်လာမှာပါ"

"ဒါနဲ့ ဒီလူတွေက ဘယ်သူတွေလဲ ဘဘ"

စလေမင်းထင်က သိလိုစောနှင့် မေးလိုက်၏။

"သိချင်ရင် သူတို့ကိုယ်မှာ ရှာကြည့်ပါလား၊ သူတို့ ဘာလဲဆိုတာ သိရမှာပေါ့"

ဦးနန္ဒက ခပ်ပေါ့ပေါ့ပင် ပြောလိုက်၏။

ကျော့စွာသည် အနီးရှိ လဲကျနေသူ၏ အိတ်ထဲမှ တစ်စောင်ကို ရလိုက်၏။ ဖတ်ကြည့်လိုက်သော် ဦးနန္ဒအား ဖမ်းဆီးရန် မင်းစာချွန်တော်ကိုယ်တိုင် ထုတ်ပေးထားသော အမိန့်စာဖြစ်သည်။

ထိုစဉ် စလေမင်းထင်လည်း အခြားလဲကျနေသူ၏ အိတ်ဆောင်ထဲမှ ပစ္စည်းတစ်ခုကို တွေ့လိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟာ ... ဒါ တိုင်းတစ်ပါးသားတွေရဲ့ အသုံးအဆောင်ပဲ၊ ဓွေးကောင်တွေ နယ်ရဲ့သမားတွေနဲ့ ဆက်သွယ်တယ်ဆိုတာ သေချာနေပြီ"

"ဒီဖြစ်ဖို့မဟုတ်တော့ဘူး၊ ရွှေနန်းကြောရှင် ဘုရင်မင်းမြတ်ကိုယ်တော်တိုင် တိုင်းတစ်ပါးသားတွေကို အညှဉ်းမခံတော့မယ် ပူဇနီမိတ်ဖေယ်"

ဆရာနနက အနိုင်အမာ မှတ်ချက်ချလိုက်၏။

"ဘဘပြောတာ သိပ်မှန်တယ်၊ ဒီအတိုင်းသာဆိုရင်တော့ တို့တစ်တွေ ကျွန်ဖြစ်ရိုန်တန်ပြီထင်တယ်"

ကျော်စွာက အံကိုကြိတ်၊ လက်သီးကိုဆုပ်ကာ ဒေါ်မာန်ပါပါနှင့် ပြောလိုက်ရာသည်။

"ဒီလို ဒေါသထွက်ရုံနဲ့ ကိစ္စမပြီးဘူး၊ တို့တစ်တွေမှာရှိတဲ့ အားနဲ့တိုက်မှ အရေးတော်ပုံ အောင်လိမ့်မယ်၊ ဒါတွေ အသာထား၊ လောလောဆယ် ဒီရန်သူတွေကို မြေမြှုပ်ဖို့က အရေးကြီးတယ်၊ သားတို့က ဘဘကို ဝင်ကူကြမေ့ ဟုတ်လား"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဘဘ၊ ဒါတွေ ကျွန်တော်တို့အလုပ် ထားလိုက်ပါ၊ ဘဘသာ အိမ်ထဲဝင် အနားယူလှည့်၊ သူစာ ... သူစာ ဘဘအတွက် ရေနွေးကြမ်းနဲ့ လက်ဖက်ပြင်ပါဦး"

စလမ်းထင်သည် သူ၏ အိမ်သူသက်ထား မိုးသူဇာအပြင် ကျော်စွာ၏ ချစ်ဇနီး ခင်ဥမ္မာကိုပါ ဦးနန္ဒနှင့် မိတ်ဆက်ပေးလိုက်၏။ ပြီးလျှင် ကျော်စွာနှင့်အတူ ပေါက်တူး ဂေါ်ပြားယူကာ မြှုပ်နှံရန် ထွက်သွားလေသည်။

ထမင်းအိုးတစ်လုံးကျက်မျှအကြာ ကျော်စွာနှင့် မင်းထင်တို့ ပြန်လာခဲ့ကြသည်။ သူဇာနှင့် ဥမ္မာတို့မှာ ဆရာနန္ဒနှင့် ဝိုင်းဖွဲ့ကာ လက်ဖက်ရည် အတူတူသောက်သုံးနေကြ၏။

"လာပေါ့ ... သားတို့ အတော်မောသွားပလား"

"ဒီလောက်လည်း မဟုတ်ပါဘူး ဘဘ၊ ကျွန်တော်တို့က ခံနိုင်ရည်ရှိပြီးသားပါ"

ကျော်စွာနှင့် မင်းထင်တို့လည်း ဝိုင်းဖွဲ့ကာ ထိုင်လိုက်ကြသည်။ တိုင်းရေးပြည်ရာကအစ သူတို့၏ ဘဝကိုလည်း ဦးနန္ဒအား ပြောလိုက်၏။

"ကျွန်တော်ဟာ တပ်မှူး စလေကျော်ထင်ရဲ့ သားဆိုတာ ဘဘကို ပြောပြီးပြီနော်၊ ကျော်စွာကတော့ သက်တော်ရှည်အမတ်မင်းကြီးရဲ့ သားပဲ၊ အဲ ... ကျွန်တော်တို့ ဒီကို ရောက်လာတဲ့အကြောင်းရင်းကတော့ ညောင်ရမ်းမင်းသား သူပုန်ထတဲ့ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်တို့အပေါ် မင်းစကားရာဇက အထင်မှားတာနဲ့ ခုလို တိမ်းရှောင်နေရတာပါ"

"အင်း ... တကယ်တော့ ဒီလိုမင်းမျိုး အုပ်ချုပ်တဲ့နိုင်ငံမှာ ဒီလိုဖြစ်ရပ်တွေ ဖြစ်လာတာ မဆန်းတော့ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ သားတို့ တစ်တွေကို ဘဘ မှာချင်တာက စိတ်ဓာတ်မကျဖို့ပဲ၊ လောကမှာ ဘာလုပ်လုပ် စိတ်ဓာတ်ဟာ အရေးကြီးဆုံးပဲ၊ စိတ်ဓာတ်မပါရင် ဘာအလုပ်မှ မအောင်မြင်ဘူးဆိုတာ မြဲမြဲသာမှတ်ထားပေတော့"

"ဘဘ ဆုံးမတဲ့ စကားကို သားတို့ မြဲမြဲမှတ်ထားပါ့မယ် ဘဘနဲ့ကြုံတုန်း သားတို့ဆန္ဒတစ်ခုကို တောင်းခံချင်တယ် ဘဘ ခွင့်ပြုမလား"

ကျော်စွာက သူ၏ဆန္ဒကို တောင်းသင့် မတောင်းသင့် ချင့်ချိန်ပြီးမှ အရဲစွန့်တောင်းလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

"ဘာများလဲ ကျော်စွာ၊ ပြောစမ်းပါ ပြောပါ၊ ဘဘ ဖြည့်နိုင်မယ့်ဆန္ဒမျိုးကို ဖြည့်ရမှာပေါ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဝမ်းသာလိုက်တာ ဘဘရယ်၊ မိန်းမသားရွှေထားပြီး ဒီစကား ပြောရမှာ အားတော့နာပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူ့အနဲ့ ဥမ္မာတို့ဟာ အာအာနည်မိန်းမသားတွေမို့ တော်သေးတာပေါ့။ ဒီလိုပါ ဘဘ၊ သူတို့တစ်တွေမှာ ကိုယ်ဝန်တွေ ရှိနေကြပြီး မကြာမီ ရင်သွေးငယ် လေးတွေ မွေးလာတော့မယ်၊ အဲဒီရင်သွေးလေးတွေ အရွယ်ရောက် လာရင် ဘဘရဲ့ပညာတွေကို သင်ပေးဖို့ တောင်းပန်ရတို့ပါ ဘဘရယ်"

"အို _ ဒါများ တောင်းပန်နေရသေးလား။ မင်းတို့ မပြော လည်း တစ်ချိန် မင်းတို့မှာ ရင်သွေးရှိကြောင်း ဘဘသိရင် ဘဘရဲ့ ပညာတွေကို ဘဘ လာသင်ပေးမှာပါ၊ အင်း _ အဲဒီအချိန်မှာ ဘဘ မသေသေးဘူးဆိုရင်ပေါ့လေ"

"လာမယ့် ရင်သွေးအတွက် ကျွန်တော်တို့ ကန်တော့ခဲ့ပါတယ် ဘဘ"

"ကျော်စွာနှင့် မင်းထင်တို့မှာ ဝမ်းသာစွာဖြင့် တွေးမွေးပြုစု တာ သတိရတဲ့ အထိမ်းအမှတ်နဲ့ မမွေးသေးတဲ့ ဘဘ မြေးလေးတွေ တို့ လက်ဆောင်ပေးခဲ့ဦးမယ်"

ပြောပြောဆိုဆို ဆရာနန္ဒသည် သူ့ရင်ခွင်ထဲမှ အရွယ်အစား ပုံသဏ္ဌာန်ချင်းတူသော စားမြောင်နှစ်ချောင်းကို ထုတ်လိုက်၏။

"ပောဒီစားမျိုး ရလာဖို့ ခွေယ်ပေမယ့် ဘဘအနေနဲ့ အသုံးမလိုတော့ဘူး၊ ဒီကလေးတွေအတွက်တော့ များစွာမှ အသုံးကျ လိမ့်မယ်"

ဦးနန္ဒက စားမြောင်ကိုမြောက်ပြရင်း စားအိမ်တွင်းမှ ဆွဲထုတ် လိုက်လေသည်။

"အလို _ အရောင်က တဝင်းဝင်း လက်လှပါကလား"

ကျော်စွာက ချီးကျူးလိုက်၏။

"ဒါထက် သဘောကျစရာကောင်းတာ မှတွေ့မယ်၊ ကျော်စွာ မင်း၊ ဓါးကစား ဘဘကို ပြတ်ပေးစမ်း"

ကျော်စွာက သိချင်စောနှင့် ကဆျောကသော ကမ်းပေးလိုက် ၏။

ဆရာနန္ဒသည် သူ၏စားမြောင်ဖြင့် ကျော်စွာ ကမ်းသော စားကို ခုတ်လိုက်ရာ ခုတ်သံပင်မကြားဘဲ တစ်ကောကြာမှ ကျော်စွာ ၏စား နှစ်ပိုင်းပြတ်ထွက်သွားသည်ကို မြင်ရလေသည်။

"ဘုရား _ ဘုရား _ ထက်လိုက်တဲ့ရှေ၊ မြန်လိုက်တဲ့လက်"

မှန်ကန်သော စကားများက မိုးသူ့စာ၏ပါးစပ်များမှ လွတ် ထွက်သွားပါတော့သည်။

"ဒီထက်ပို အမှတ်တရ ဖြစ်သွားအောင် သူတို့တစ်တွေရဲ့ နာမည်ကို ဘဘ ပောဒီစားမြောင် လက်ကိုင်ပေါ်မှာထွင်းသွားပေး မယ်"

ဆရာနန္ဒသည် ချွန်ထက်သော စားဖြင့် စားမြောင်တစ်လက် ၏ လက်ကိုင်ရိုးပေါ်တွင် 'မျိုးချစ်'ဟု ထွင်းပေးလိုက်ပြီး၊ ကျန်တစ် လက်၏ လက်ကိုင်ရိုးပေါ်တွင် 'မျိုးသစ်'ဟု ထွင်းပေးလိုက်လေသည်။

"ဟာ _ သိပ်အဓိပ္ပာယ်ပါတဲ့ နာမည်တွေပဲ၊ ဘဘရဲ့သဘော က ဒီကလေးတွေကို မျိုးချစ်စိတ်ရှိဖို့ ပျောက်ကွယ်သွားတော့မယ့် လူမျိုးရဲ့ဂုဏ်ကို ပြန်လည်ဆန်းသစ်စေဖို့ဆိုတဲ့ သဘောပဲ မဟုတ်လား ဘဘ"

ကျော်စွာ၏ စကားကို ဦးနန္ဒက နှစ်မြို့က်စွာဖြင့် ခေါင်းညိတ် ပြလိုက်၏။

"ဒီနာမည်တွေဟာ ယောက်ျားလေးအတွက်ရော မိန်းကလေး အတွက်ပါ သုံးနိုင်တဲ့ နာမည်တွေဖြစ်တယ်၊ တကယ်လို့ မိန်းက

www.burmeseclassic.com

လေးတွေဖြစ်ခဲ့ရင် နားစည်ရဲ့ရှေ့က 'ခင်'တစ်လုံး ထပ်တပ်ပေးလိုက်ရုံပဲ ကဲ _ ဒီစားကို သိမ်းလိုက်ကြ၊ သမီးတို့တစ်တွေလည်း ကျွန်းမှာအောင်နေ၊ ဘဘ သွားပြီ"

ဖားသမားကြီး ဦးနန္ဒမှာ အားလုံးကို နှုတ်ဆက်ပြီး မိုးထဲလေထဲကြားမှာပင် ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

ဇလမင်းထင်က ဆရာနန္ဒထွက်သွားသော အစေးရုပ်ဆီသို့ မျှော်ရင်း တစ်ယောက်တည်း တီးတိုးညည်းလိုက်မိသည်။ အနားတွင် ကပ်နေသော ကျော့စွာက သူ၏ပခုံးကို ပုတ်ပြီး အမေဖြေပေးလိုက်သည်။

"ဒီမယ် _ မင်းထင်၊ ကိုယ်တိုင်ပြည် ကိုယ့်လူမျိုးကို ချစ်တဲ့သူတိုင်းဟာ ဟောဒီလို မိုးထဲလေထဲ မုန်တိုင်းထဲ သွားရစမြဲပဲ၊ သူတို့တစ်တွေဖြေတော့၊ သူတို့တစ်တွေရဲ့ နလုံးတွေ ရပ်နေတဲ့နေ့ဟာ မုန်တိုင်းတွေငြိမ်တဲ့နေ့လို့ပဲ မှတ်လိုက်ပေတော့"

စောစောပိုင်းအချိန်တွင် သချိုင်းမြေတွင် ရုတ်သဲ၊ ထစ်သဲ၊ ဆောင်သဲ၊ ဆူသံနှင့် ပွက်ပွက်ညံခဲ့သလောက် ယခုအချိန်တွင် မိုးကာလည်းစဲ၊ လူသံလည်းတိတ်၊ ဘာအရိပ်အယောင်မျှ မဖြစ်ခဲ့သယောင်ယောင်။

မောင်တော်တစ်ယောက် ပျောက်သွားကြသည့်တိုင် မိုးသူဇာမှာ မသိပ်နိုင်သေး၊ စောစောပိုင်းက ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်ကို တွေးရှုပင် မသိပ်နိုင်သလော၊ သို့တည်းမဟုတ် မိမိ ဝမ်းတွင် လွယ်ထားသော ရင်သွေး၏ ရှေ့ရေးကို တွေးရှုပင်၍ မသိပ်နိုင်သလော မပြောနိုင်။ မသိပ်နိုင်သည်ကတော့အမှန်။

အတန်ငယ်ကြာသောအခါ နောက်ဖေးချောင်ဘက်မှ ညည်းသံသဲ့သဲ့ကလေးကို ကြားလိုက်ရသည်။ နားစွင့်၍ နားထောင်ကြည့်ရာ ညည်းသံမှာ တစ်ချက်တစ်ချက် ပျောက်သွားပြီး တစ်ချက်တစ်

ချက် ပေါ်လာပြန်သည်။ တစ်စုံတစ်ရာသော လူတစ်ယောက် အနာတရနှင့် ညည်းညူနေဟန်တူသည်။

"ဒါဏ်ရာရလာသော ကျေးငှက် တိရစ္ဆာန်များ အပေါ်ပင် ကရုဏာပွား၍ ကုသပေးသနားတတ်သော မိုးသူဇာသည် ဤညည်းညူသံ၏ နှိုးဆွခြင်းကို မခံနိုင်။ စိတ်မရှိုင် ယိမ်းယိုင်လာသည်နှင့် အိပ်ရာမှထလိုက်သည်။

သူ၏ မောင်တော်အား ကြည့်လိုက်သောအခါ ဟောက်မြဲအတိုင်းဟောက် အိပ်မြဲအတိုင်းအိပ်၍ပင်ရှိနေသေး၏။

မိုးသူဇာသည် ခြေကိုတော့နင်းပြီး နောက်ဖေးဘက်ဆီသို့ လျှောက်သွား၏။ တံခါးဝနားရောက်သောအခါ ညည်းညူသံကို ကြားရပြန်သည်။

သူဇာသည် အသည်းမခိုင်နိုင်တော့။ မင်းတုပ်ကို မ,တင်ပြီး တံခါးကို ဖွင့်လိုက်ရာ မြားတန်းလန်းနှင့် လူတစ်ယောက် မှောက်လဲနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

❋ ❁ ❋

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၂)

ကြမ္မာဆိုးရယ်မှ

လက်မောင်းတွင် ပြားတန်းလန်း နိုက်လျက်ရှိပြီး ပြားတ[illegible] တစ်လျှောက်တွင် သွေးများ ယိုစီးလျက်ဝင် ရှိသေး၏။ မိုးသူစာသည် ထိုသူ့အား လှမ်းကြည့်၏။ မလှုပ်။ ခေါ်ကြည့်၏။ မကြား။ ညည်း ညူသံသာ စဝ်ဝါးဝါးပေါ်လာသည်။

"ခက်တာပဲ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ"

မတတ်သာအဆုံး မနိုင်တနိုင်နှင့်ဝင် အိမ်ထဲသို့ ဆွဲငင် လာသည်။ ဒဏ်ရာကုသမှုတွင် အတွေ့အကြုံရှိနေပြီဖြစ်သော မိုးသူစာ သည် ဓားသွားထက်ထက်ဖြင့် ပြားရှုဝင်လျက်ရှိသော အသားများ ကိုလှီးကာ တစ်ခါတည်း ဆွဲနုတ်လိုက်လေသည်။

"အား"

ထိုသူကား တစ်ချက်သာအော်နိုင်ပြီး မေ့မြောသွားလေတော့ သည်။ မိုးသူစာက သွေးတိတ်ဆေးနှင့် အနာကျက်ဆေးကို ထည့် ပေးနေသည်။

ပြီးလျှင် အဝတ်စတစ်စဖြင့် လက်မောင်းပြင်ကြီးတစ်ခုလုံးကို စည်းပေးလိုက်၏။

ကွမ်းတစ်ညက်မျှ ကြာသော် ထိုသူ သတိရလာသည်။ တယုတယနှင့် ပြုစုနေရှာသော မိုးသူစာကိုမြင်သော် အတန်ကြာ စိုက်ကြည့်နေမိ၏။

ကပိုကရိုနှင့် နတ်သမီးလှနေသော မိုးသူစာမျက်နှာသည် သူ၏ဒဏ် ရာအား မေ့လျော့ပျောက်သွားသလိုရှိ၏။

အကြည့်ချင်းဆုံသွားသောအခါ မိုးသူစာမျက်နှာမှာ နီမြန်း သွား၏။ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သည်ကို ပြုလုပ်ပေးပြီး မိုးသူစာမှာ စောင်တစ်ထည်ဖြင့် ထိုသူအား မီးဖိုချောင်တွင် ထားခဲ့၏။

နေအရှေ့ကျင်း အလင်းရောက်လာသော် မိုးသူစာမှာ မီးဖို ချောင်သို့ သုတ်သုတ်ပျာပျာ ဝင်လာသည်။

"ဟာ _ မရှိတော့ပါလား ဘယ်ရောက်သွားပါလိမ့်မယ်၊ [illegible]င်းလေ မောင်တော်နဲ့ မဆုံသွားတော့ ပေကောင်းကောင်းပဲ၊ [illegible]မဟုတ်ရင် အမေအမြန်းထူပြီး ဒီလူကို သတ်ချင်သတ်နေဦးမှာ"

သို့ဖြင့် ညကကယ်ဆယ်ခဲ့သော လူတစ်ယောက်အကြောင်း ကို ခင်ပွန်းသည်အား လားလားမျှဖွင့်မပြော။ အသည်းချင်းနှောင် ရည် ချစ်ပါသည်ဆိုသော မိုးသူစာသည် ဤကိစ္စအား လင်သား အပေါ် ထုတ်ဖော်မပြောကြားရကောင်းလားဟု အပြစ်မဆိုသာပါ။

အကြောင်းမှာ မိုးသူစာသည် ငယ်စဉ်တောင်ကျေး ကလေး ဘဝကတည်းက စိတ်သိမ်မွေ့လာသူတစ်ယောက်။ မိမိ မျက်စိ[illegible] တွင် ဒုက္ခရောက်၍ မိမိ ကယ်ဆယ်ခဲ့သူအား ပိုမည်ဖို့ [illegible]ရောက် အောင်ပို့လိုသောဆန္ဒ မိုးသူစာတွင်ရှိ၏။ ဤအ[illegible]သော ခင်ပွန်း သည်သိလျှင် ကျူးကျော်ရတာ ကျေနပ်တော့ မကျေနပ်[illegible] လိုက်လံသတ် ဖြတ်မည်မှာ မလွဲကေန်ဖြစ်သည်။ သို့ဆိုလျှင်[illegible] ပြုလုပ်လိုက်သော ကောင်းမှုစေတနာသည် သဲထဲရေသွန်[illegible] ဖြစ်နေမည် မဟုတ်ပါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လား။ မိုးသူစာ၏ ခေတ်နောက်က ကြီးမားလှပါသေးသည်။ လေးစားထိုက်ပါပေသည်။

သို့သော် မြွေဆွေ ပါးပိုက်ပိုက်မိသူတို့၏ အန္တရာယ်ကို မိုးသူစာ တစ်ယောက် လာလာ၍ မစဉ်းစားမိလေရော့သလား။

ထင်းသို့ဖြင့် တစ်လဟူသော အချိန်ကို ကုန်လွန်ခဲ့ပြီး တစ်နေ့တွင် အပြင်းနှင်လာသော စစ်သည်တော်တစ်စုက သီတဂူရွာအဝင်ကို ရောက်လာ၏။

"ဟေ့ … ကျော်စွာနဲ့ စလမင်းထင် ဘယ်မှာလဲ"

တပ်သားတစ်ဦးက မြင်းတွင် ဆောင်းထောင်းဆန့်မှုတ်နေသော ကျော်စွာနှင့်ဉမ္မာ စနီးမောင်နှံကိုမြင်၍ မေးလိုက်၏။

"ကျော်စွာဆိုတာ ကျုပ်ပဲ၊ ဘာကိစ္စလဲ"

"စလမင်းထင်ကော ဘယ်မှာလဲ"

"မင်းထင် ဒီမှာထိုင်နေတာပဲလေ၊ ဘာအကြောင်းရှိလဲ"

စလမင်းထင်မှာ မြင်းစောင်းတွင် ခေတ္တထိုင်ကာ အမောဖြေရင်း ဖော်ပြောလိုက်သည်။

"မင်းစကားရာစ်ရဲ့ အမိန့်တော်ပါတယ်၊ အမိန့်တော်နာစ်"

အမိန့်တော်ကိုမှ ကျော်စွာနှင့် စလမင်းထင်တို့က နာခံကြသည်။ ရွှေနန်းရှင်ဘုရင်မင်းမြတ် အများက်တော်ရှိနိုက် တိမ်းရှောင်နေကြရသော်လည်း မိမိတို့၏ အရှင်သခင်ကိုမူ မဆန့်ကျင်လို။

သို့သော် အမိန့်တော်ကြားနာပြီးသည်နှင့် အသားတဆတ်ဆတ်တုန်လာသည်။

"ဟင် … အမိန့်က ငါတို့ကို နောင်ကြိုးတဲ့ပြီး ရွှေနန်းတော်အရောက် ခေါ်ခဲ့ရမယ်ဆိုပါလား"

"ငါ တို့အရှင်သခင်ရဲ့ အမိန့်တော်မဖြစ်နိုင်ဘူး"

စလမင်းထင်သည် သူ့အား ရှည်မျှော်ရန်လာသော သူ့ကို မှန်ရန် ဟန့်ပြင်လိုက်သည်။ သူ့ကာက သူ့အား လှမ်းဆွဲထား [illegible]

"မောင်တော် စိတ်လိုက်မာန်ပါ မလုပ်နဲ့၊ သတိထားဦး"

"ဟုတ်တယ် မင်းထင်၊ သတိထားဦးမှပေါ့"

ကျော်စွာလည်း သူ့အနားရောက်လာပြီး ဟန့်တား၏။

"ကဲ … အမိန့်တော်အတိုင်း ရာဇဝတ်သားတွေကို နှောင်ကြိုးတဲ့ပြီး ခေါ်ခဲ့ကြ"

ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူက အမိန့်ထပ်ပေးလိုက်သဖြင့် တပ်သားများ ဝိုင်းလာကြပြန်သည်။ စလမင်းထင်က သူ၏ ဓါးမောင်းကို ဆွဲယူလိုက်သည်။

"တို့တစ်တွေမှာ သားမယားတွေနဲ့ စိတ်လိုက်မာန်ပါမလုပ်ပါနဲ့"

ကျော်စွာက ဆွဲထား၏။ တပ်သားလေးဦးက သူတို့အား လက်ပြန်ကြိုးတုပ်လိုက်၏။

"သည်းခံပါ မင်းထင်၊ သည်းခံ ဟိုရောက်တော့ အပြစ်မရှိမှန်းသိရင် အရှင်သခင်က ပြန်လွှတ်မှာပါ"

"ကြော် … လွှတ်ဖို့စိတ်ကူးယဉ်နေသေးသကိုး၊ ငါတို့ကို သေသေချာချာ ကြည့်ကြစမ်း၊ မင်းတို့ရဲ့ ရွှေနန်းရှင်တပ်က [illegible] ရဲ့လားလို့ … ဟား ဟား ဟား"

ခေါင်းဆောင်လုပ်သူက အားရပါးရ ရယ်မော[illegible]သည်။ ရန်သူ့လည့်ကွက်ကို သူတို့တစ်တွေ မိလိုက်[illegible]ပြီ။

"ဟင် … ရှင်တို့ နေပြည်တော်က [illegible]သားတွေမဟုတ်ဘူး"

"မှတ်ထား ကျုပ်နာမည် [illegible] တစ်ဆိုနိုင်ပဲ ရှိတယ်၊ နေပြည်တော်က ဗိုလ်မှူးလေး[illegible] ဒါပေမဲ့ … ဟဲ ဟဲ ဟဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဈေးနတ် သစ္စာရှိရင် ကျုပ်လက်က ကြိုးကိုဖြုတ်ပေးကြည့်စမ်းပါ"

စလမင်းထင် အစိမ်းလိုက် ဝါးစားတော့မည့် မျက်လုံးဖြင့် ကြည့်ကာ ပြောလိုက်၏။

"ဪ _ ဒီကောင်က ပါးကောင်းလို့ စားကောင်းနေပြီ ထင်တယ်၊ ရဲမက်တို့ သူ့ကို အရှေ့တွန်းလိုက်"

ဗိုလ်မှူးလေးနရဆိန် အမိန့်အာဏာကြောင့် စလမင်းထင်မှာ သူစီးထားသော မြင်းရှေ့ရောက်ရောက်လာသည်။

"ကျုပ် မျက်နှာကို အသေအချာမှတ်ထားစမ်း"

"ထွီး"

စလမင်းထင် ထွေးလိုက်သော တံတွေးကွက်မှာ နရဆိန် မျက်နှာက်တည့်တည့် မှန်သွားလေသည်။ ပြာဆိုးကို တုတ်နှင့်ထိုးလိုက်သည့်နှယ်။

နရဆိန်၏ဒေါသမှာ အကြီးအကျယ် ပေါက်ထွက်လာသည်။ သူ၏ လက်သုံးတော်ဓားဖြင့် စလမင်းထင်ကို ဝင်ခုတ်တော့၏။

အရှောင်အတိမ်းကောင်းသော စလမင်းထင်ကို တော်ရုံနှင့် မခုတ်မိ။

"ဈေးကောင်တွေ ဘာရပ်ကြည့်နေကြတာလဲ"

နရဆိန်၏ အမိန့်သံကို ကြားပါတော့မှ စစ်သည်နှစ်ဦးသည် စလမင်းထင်အား ချုပ်ထားလိုက်၏။ ရှောင်ရှားနိုင်သူကိုမှ အားသွန်ရှင်ကြီး နရဆိန်က ဓားဖြင့်ဝင်ထိုးလေတော့သည်။

"အား"

အော်လိုက်သူမှာ စလမင်းထင်မဟုတ်။ နရဆိန်ဖြစ်နေလေသည်။ အကြောင်းသော်ကား စလမင်းထင် ဒုက္ခရောက်သဲမှုမှု

အချိန်တွင် ကျော်စွာက မြေနံကိုမြှောက်ပြီး ကန်လိုက်ရာ နရဆိန် လက်မှ ဓားလွတ်ထွက်သွားသောကြောင့်တည်း။

"ဒီကောင့်ကို အရင်သတ်မယ်"

နရဆိန်၏ ဒေါသသည် ကျော်စွာအပေါ် ကူးရောက်သွားချေပြီ။ ရောက်ရောက်လာသော သူတို့၏လက်ချက်ကြောင့် ကျော်စွာ ဦးစွာ ကျသွား၏။

"အို _ မောင်တော် _ မောင်တော်"

ခင်ဥမ္မာသည် အိမ်ထဲမှပြေးထွက်လာပြီး ကျော်စွာအား ဖက်ထားလိုက်၏။

သို့သော် အလာကောင်းပေမယ့် အခါနှောင်းသွားချေပြီ။ သူ့လက်ထဲတွင်ပင် ကျော်စွာ အသက်ထွက်၏။

"အမယ်လေး ဘုရားကယ်တော်မူပါ၊ မောင်တော် _ မောင်တော် ခေါ်လို့လည်း မရတော့ပါလား ကိုမင်းထင်ရဲ့ ခေါ်လှည့်ပါဦး"

အဘယ်ကလာသော အားရယ်မသိ အားရှိသမျှ ရုန်းလိုက်ရာ သူ့အား ချုပ်ထားသောကြိုးမှာ ပြတ်ထွက်သွားတော့သည်။

"ရော _ မောင်တော့်ဓား"

မိုးသူစာက ဓားတစ်ချောင်း ပစ်ပေးလိုက်၏။ ဤအချင်းအရာမှာ တခဏအတွင်း ဖြစ်သွားသည့်အတွက် စစ်သည်တော်များမှ ... တက်မီသလို ကြောင်စီစီဖြစ်သွားကြ၏။

"ယောကောင်တွေ ဝင်ဖမ်းပါတော့လား ဘာ...ကြည့်နေကြတာလဲ"

နရဆိန်က စလမင်းထင်အား ဖမ်းရန် အမိန့်ပေးလိုက်ပြန်သည်။

"ဈေးမသား မင်းခေါ်နိုင်......ယ် ရော့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မင်းထင် လွှတ်လိုက်သောစားသည် နရဆိန် လက်မောင်းသားကို ဖောက်သွားလေသည်။

"စားမရလည်း လက်ရှိသေးတာပဲကွာ၊ သွားကြ"

စလမင်းထင် လက်လွှတ်တိုက်နိုက်လျက်ရှိသည်။

"ဒါ ... ငါ့အစ်ကိုတော် ကျော်စွာအတွက် ... ကျား"

စားကျူးပမာ ရဲရင့်ဖျတ်လတ်ပါသော်လည်း အများနှင့်တစ်ယောက် တစ်ယောက်သာ အရှုံးပေးလိုက်ရလေသည်။

"ယောကျာ်းကောင်းတွေ လက်မလွှန်စေနဲ့၊ ဒီကောင်ကို ငါကိုယ်တိုင်ရှင်းမယ်၊ ဖမ်းချုပ်ထားကြ"

စစ်သည်တော်လေးယောက် ဖမ်းချုပ်ထားသော စလမင်းထင်၏ ရင်ဝဆီသို့ ဗိုလ်မှူး၏လှံများက ထိုးဝင်သွားလေသည်။

"အား"

စလမင်းထင် ဒဏ်ရာရတော့မှ စစ်သည်တော်များက သူ့အားမြေကြီးပေါ် ပစ်ချလိုက်၏။

"ဟင် ... မောင်တော် ... မောင်တော်"

သူဇာက စစ်သည်တော်များ လက်မှရုန်းထွက်ပြီး စလမင်းထင်အား ဆွဲထူလိုက်၏။ မင်းထင်က အနည်းငယ် လှုပ်ရှားလာ၏။

"မောင့်ကြောင့် ကျော်စွာ အသက်သေရတာ၊ အသည်းနာလိုက်တာ သူဇာရယ်၊ မောင်တို့ ..."

ဒဏ်ရာက နာလာသဖြင့် စလမင်းထင်၏ စကားမှာ ပြတ်သွား၏။

"အို ... မောင်တော် မောနေရောပေါ့၊ စကားမပြောနဲ့တော့နော်"

သူဇာက နိုးရိမ်ကြီးစွာဖြင့် သူ့မောင်တော်အား ဟန့်တားလိုက်၏။

"မောင်တော် ပြောချင်တာတွေ ပြောခွင့်ပါ ရစေတော့ သူဇာရယ်၊ ရင်သွေးတွေကို ရှင်အောင်မွေး သင်းတို့ သွေးနဲ့ ခြေဆေးနိုင်ပါစေ"

စလမင်းထင်မှာ သည်မျှသာ မှာနိုင်ပြီး၊ ခင်းသည်၏ လက်ပေါ်တွင် ခေမပြောသွားလေတော့သည်။ အခြေအနေက တဖြည်းဖြည်းမှုန်ဝေးစပြုလာချေပြီ။

နေပြည်တော်က ဗိုလ်မှူးပါဝင်ပေတဲ့ ဤစစ်သည်တော်များက နေပြည်တော်တပ်သားတွေ မဟုတ်လေရော့သလား။ စဉ်းစားရခက်လှပါဘိ။

ယင်းအနိုက် သူတို့ရှိရာသို့ အပြင်းနှင်လာသော စစ်သည်တော်တစ်စုကို သူဇာ တွေ့လိုက်ရပြန်သည်။

"ဟာ ... မျက်နှာဖုံးစွပ်တွေ၊ တပ်တွေ ပြန်ဆုတ်"

မျက်နှာဖုံးစွပ်များကို မြင်၍ နရဆိန်တို့က တပ်ခေါက်ပြေးလေသည်။ ယင်းစစ်ပြေးများကြားမှ သူဇာကို မျက်နှာဖုံးစွပ်တစ်ဦးက လက်ရကယ်တင်သွားလေ၏။

"တောက် ... တော်တော် သူရဲဘောနည်းတဲ့ အကောင်တွေ၊ ပြည်သူတွေကိုတော့ စော်ကားခဲ့ကြတယ်"

ဒေါင်ပွဲခံလိုက်ရသော မျက်နှာဖုံးစွပ်များက တပ်တွေပြန်စုလိုက်ကြသည်။

"တပ်တွေပြန်စု၊ ဒီနေရာကို ပြန်ဝိုင်းထား"

မျက်နှာဖုံးစွပ် တပ်ဖွဲ့ခေါင်းဆောင်က အမိန့်ပေးပြီး သူဇာရှိရာသို့ ပြန်လှည့်လာပြီး မြင်းပေါ်မှ ခုန်ဆင်းလာ၏။

"မောင်ကြီးတို့ နည်းနည်း အရောက်နောက်ကျသွားတယ်၊ အစ်ကိုတော်အတွက် မောင်ကြီး စိတ်မကောင်းပါဘူး သူဇာရယ်"

"ဟင် ... ရှင် ... ရှင် ကျွန်မကိုသိတယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူစာက အကြီးအကျယ် အံ့အားသင့်သွားသည်။

"သိန့်တင် ဘယ်ကမလဲ သူစာရဲ့ အပြုအစုတောင် မောင်ကြီး ခံဖူးတယ်လေ၊ ဟောဒီမှာ ကြည့်လိုက်စမ်း။ မောင်ကြီး ဘယ်သူလဲ ဆိုတာ"

ခေါင်းဆောင်က မျက်နှာဖုံးကို ဆွတ်ပြလိုက်၏။ နှုတ်ခမ်းမွေးစနှင့် သည်လူကို သူစာ မျက်ချင်းပင် မှတ်မိလိုက်သည်။

"ရှင်က ကျွန်မ ကယ်တင်ခဲ့တဲ့လူ မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ် သူစာရယ်၊ မောင်ကြီးက သူစာ ကယ်တင်ခဲ့တဲ့လူ၊ သူစာဟာ မောင်ကြီးရဲ့ ကျေးဇူးရှင်"

သူစာက စိတ်တွင် စဝေစဝါဖြစ်သွား၏။

"ဒီအကြောင်းပြောရရင် မောင်ကြီးလောက် ကံဆေတဲ့သူရှိမှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ အဲဒီညနေက မောင်ကြီးဟာ နန်းမြွန်မြို့ကို အရေးကြီးကိစ္စတစ်ခုနဲ့ သွားရမှာမို့ ညတွင်းချင်း သူစာတို့ရဲ့ သီတဂူရွာကို ဖြတ်ခဲ့ရတယ်၊ အဲ _ သချိုင်းနားရောက်ပြီး ဆူသံပူသံ တေးနုတ်သံကြားတာနဲ့ အဲဒီဘက်လှည့်လာခိုက်မှာ မြွေးတစ်စင်း လာခိုက်ပါရော။ ဟောဒီလိုနဲ့ပဲ သူစာနဲ့ ရေစက်ဆုံခဲ့တယ် ဆိုပါတော့ကွယ်"

'ရေစက်ဆုံခဲ့တယ်'ဆိုသည့် စကားကြောင့် သူစာတစ်ယောက်ပင် ရှက်သွေးဝင်ခဲ့၏။ သူ့မောင်တော်သခင်ကို သတိရလာပြန်၍ နှိုက်ကြီးတာင် ငိုမိပြန်ပါသည်။

"ရန်သူတွေ အားထပ်ဖြည့်ပြီး အချိန်မရွေး ဒီကိုပြန်လာနိုင်တယ် သူစာ။ ကဲ _ ထပါတော့ သူစာရယ်၊ ငိုနေလို့လည်းပြီးတာမှ မဟုတ်ဘဲ။ မောင်ကြီးတို့မှာ ရန်သူတွေကို လက်စားချေဖို့ ရှိသေးတယ်။ ခရိုလွှန် နယ်ကျွံသွားအောင် ဖမ်းသွားတဲ့ အစ်မတော် ဥမ္မာကိုလည်း ပြန်ခေါ်ရဦးမယ် မဟုတ်လား"

ခေါင်းဆောင်ပြောသည်ကလည်း မှန်နေသည်။ သူစာ စောစော မတက်သာ။

မျက်နှာဖုံးတပ်ခေါင်းဆောင် ခေါ်ရာနောက်သို့ သူစာ လိုက်ပါခဲ့ရတော့သည်။

သီတဂူရွာပြင်ဘက် သချိုင်းမြေမှ လူတစ်ဦး၏ ကံကြမ္မာက အစဦးကပင် ဆိုးရွားလှစွာ အဆုံးသတ်ခဲ့ရရှာလေပြီတည်း။

ခင်ဥမ္မာကိုကား နယ်ရှင်နှ ခေါ်ဆောင်သွားလေသည်။ ဥမ္မာအဖို့ ငိုရှိုက်ရုံမှလွဲ၍ မည်သို့မျှမတတ်သာ။

သည်စစ်သည်တော်များ လက်တွင်းမှ ထွက်ပြေးရန်မှာကလည်း မိမိက မိန်းမသား။

ထို့ကြောင့် အားမတန်မာန်လျှော့ကာ ကြည်ကြည်သာသာနှင့် လိုက်ပါခဲ့ရရှာသည်။

တစ်နေ့ နန်းမော်ရွာသို့ ဆိုက်ရောက်လာသည်။

"ဟေ့ _ တို့ ဒီည ဒီထမင်းဆိုင်မှာတည်းမယ်"

ရွာလယ် ထမင်းဆိုင်ရှေ့အရောက်တွင် ဗိုလ်မှူးက တည်းခိုရန် နေရာ သတ်မှတ်ပေးလိုက်၏။

"မင်းဆိုင်မှာ တို့ တစ်ညတည်းမယ်၊ မိန်းကလေးတစ်ယောက် အတွက်ပါ လုံခြုံတဲ့အခန်းတစ်ခန်း ,လိုချင်တယ်"

သို့ဖြင့် ဆိုင်ရှင်အဘိုးကြီးက စစ်သည်တော်များ[illegible]ခေါ် ထပ်သို့ ခေါ်သွား၏။

"ဒီအခန်းဟာ မိန်းမသားအတွက် အ[illegible]အခန်းပါပဲ"

ဆိုင်ရှင်အဘိုးအိုက အခန်းကို လ[illegible]ဖွင့်ပြလိုက်၏။

"အေး _ အခန်းတော့ ကြိုက်[illegible]မင်းတို့တစ်တွေ သွားနိုင်ပြီ၊ လာ _ မိန်းကလေး ဒီမှာ အေးအေးဆေးဆေး နားတော့ပေါ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ထွက်ပြေးမယ်လို့တော့ မကြံနဲ့နော် မိန်းကလေး၊ မင်း ငါတို့လက်ထဲမှာတော့ မှဲ့တစ်ပေါက်မစွန်းစေရဘူး။ အေး _ မင်းပြေးရင်တော့ ဒီနေ့ရာမှာလည်း လူရမ်းမှားတွေ သိုင်းသမားတွေကပေါပါဘိ"

ခင်ဥမ္မာသည် မည်သူ့ကိုမျှ စကားမပြော။ တံခါးချက်ကို ပိတ်ပြီး ခုတင်စောင်းတွင် လဲလျောင်းလိုက်သည်။ ထိုညတစ်ညလုံး ခင်ဥမ္မာ ကောင်းမွာ အိပ်မပျော်နိုင်။

မျိုးချစ်စစ်သည်တော်၏ ဇနီးဖြစ်၍ တစ်နေ့ ဒီအဖြစ်မျိုး ကြုံလာရမည်ကို ကြိုတင်တွက်ဆပြီးသားဖြစ်သည်။

သို့သော် အဖြစ်က မြန်ဆန်လွန်းလှသောကြောင့် ဥမ္မာ ကြိတ်မနိုင်ခံမရဖြစ်ရသည်။ အိပ်ရာတွင် မအိပ်နိုင်ဘဲ ထ,ထိုင်ရင်း ချစ်လင်အတွက် တစ်ညလုံး အားရအောင် ဥမ္မာ ငိုရှိုက်ခဲ့ရသည်။

ထိုစဉ် အခန်း၏ အပြင်ဘက်တွင်ကား _

"ကောင်မလေးကို ကင်းချ မလစ်စေနဲ့၊ လစ်ရင် အားလုံး မလွယ်ဘူး"

"နေပါဦး၊ ကျွန်တော်တို့က ဘာကြောင့် ကျော်စွာနဲ့ ဇလမင်းထင်တို့ကို သတ်ရသလဲ"

နရသိန်နှင့် သူ၏နောက်လိုက် စစ်သည်တော်များ တီးတိုး စကားပြောနေကြသည်။

"မင်းတို့ကလည်း ဒီလောက်လေးမှ မစဉ်းစားတတ်ဘူးလား။ နန္ဒကြီးနဲ့ တိုက်ပွဲမှာ ကိုယ်တော်လေးပြားထိပြီး ဒဏ်ရာရခဲ့တာကို မင်းတို့ မသိဘူးလား"

"ဒါနဲ့ ဘာဆိုင်လို့ပတ်သက်လို့လဲ ဗိုလ်မှူး"

"ဟာ _ ပတ်သက်တာပေါ့၊ သိပ်ကိုပတ်သက်တာပေါ့၊ ကိုယ်တော်လေး ဒဏ်ရာနဲ့ လဲနေတာကို ဟို ဇလမင်းထင်နဲ့

ပြားလေး မိုးသူစာက ကယ်လိုက်တယ်၊ ဟယ် _ မိုးသူစာက နာမည်နဲ့လိုက်အောင် မိုးပေါ်က နတ်သမီးလေးလိုလှတော့ ကိုယ်တော်လေးက မရှုမနေနိုင်အောင် စွဲလမ်းသွားတာပေါ့၊ ဒါကြောင့် ငါတို့ တစ်တွေကို တာဝန်ပေးပြီး ကျော်စွာနဲ့ ဇလမင်းထင်ကို သတ်ပစ်ခိုင်း။ သူက မျက်နှာပုံးစွပ် လူစွမ်းကောင်းဆိုပြီး မိုးသူစာကို တစ်ဖက်လှည့်နဲ့ဝင်ကူတယ်၊ ဟယ် _ ဒီလိုနဲ့ ကိုယ်တော်လေးနဲ့ မိုးသူစာတို့ ညားကြလေသတည်းပေါ့။ သွား _ သွား ကိုယ့်တာဝန်ကိုယ်ကျေ ပွန်ကြ"

"ဘုရား _ ဘုရား _ တယ်လည်း အကြံပက်စက်တဲ့ လူတွေပါလား"

သူတို့၏ ပြောစကားကို ချောင်း၍ နားထောင်နေသော အဘိုးအိုဓ ပါးစပ်များမှ တီးတိုးထွက်သွား၏။

နောက်တစ်နေ့ _

"ဗိုလ်မှူး မြင်းတွေ ရောက်လာပြီ၊ အားလုံး အဆင်သင့်ပဲ"

"ဒါဖြင့် ကောင်မလေးကို နှိုးလိုက်"

တောင်ညိုရစ်သိုင်းသော မောရှမ်းရွာကလေးကား နောက်တွင်ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီ။ ကံဆိုးမလေး ဥမ္မာသော်လျှင် ရှေ့တွင် မည်သို့သော ကံကြမ္မာများ ဖန်လာဦးမည်ကို မသိနိုင်ရှာဘဲ စစ်သည်တော်တို့ နောက်ရာနောက်သို့ လိုက်ပါခဲ့ရြပြန်လေသည်။

❋ ❋ ❋

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယင်းအဖြစ်အပျက်များ ဖြစ်ပွားပြီး တစ်ပတ်မျှအကြာ။

"ဆရာနန္ဒ သတင်းကြားပြီးပြီလား"

"ဘာသတင်းလဲ"

"တပ်မှူးစလေကျော်ထင်ရဲ့သား စလေမင်းထင်နဲ့ သက်တော်ရှည် အမတ်ကြီး မင်းကြောရဲ့သား ကျော်စွာတို့ကို စစ်သည်တော်တစ်စု ဝင်သတ်သွားတယ်ဆိုတဲ့ သတင်းလေ"

"ဘာ ... ကျော်စွာနဲ့ စလေမင်းထင် ဟုတ်လား။ သေးစေမိုးငါ့ဖား"

"ဆရာ ဘယ်သွားမလို့လဲ"

"ငါ နည်းနည်းကြာမယ်"

နန္ဒသည် တော်လှန်ရေးတပ်သားများနှင့်အတူ တရားသောစစ်ကို ဆင်နွှဲရန်အတွက် အားယူကာ အင်အားစုဆောင်းနေနိုက် ခုလို သတင်းကြားရသည်နှင့် သီတဂူရွာသို့ အပြေးခရီးနှင်၏။

သီတဂူရွာသို့ ဆရာနန္ဒ ပြန်ရောက်လာသောအခါ ရွာ၏ အခြေအနေမှာ ခါတိုင်း သူရောက်ခဲ့သည်နှင့် မတူတော့။ ထူးထူးခြားခြား ခြောက်ကပ်နေသည်။ ရွာတွင်း၌ လူသေများကလည်း မြင်မကောင်း။

သချိုင်းမြေသို့ နင်းနဲ့လေရာ တဲသိုက်ကိုလည်း မမြင်တော့။ ခရပ်ပျက်လည်း မမြင်ရတော့ချေ။

"ဖြစ်ရလေ သားတို့ရယ်၊ ဘဘမရှိတုန်း ဖြစ်ရတာ အသည်း နာလိုက်တာ။ ဒါ ဘဘအမှားပဲ"

မြေပုံရှေ့တွင် ဒူးထောက်၍ ဆရာနန္ဒက လေးလံသောလေသံဖြင့် ဆိုလိုက်၏။

"ဘဘ မင်းတို့အတွက် လက်စားချေပါမယ်၊ သားတို့ ကောင်းပန်ခဲ့တဲ့ သားတို့ရဲ့ ရင်သွေးတွေကိုလည်း ဘဘ တွေ့အောင်ရှာပြီး ဘဘ ပညာတွေပေးပါမယ်ကွယ်"

ဆရာနန္ဒသည် သစ္စာဆိုပြီး သချိုင်းမှထွက်ခွာခဲ့သည်။

သီတဂူတစ်ဝန်းကျင်၌ ရွာတွေက များသည်။ ရတ်တရက် လူသတ်သမားများကို နန္ဒကြီး ခြေရာကောက်၍မရ။

တစ်နေ့တွင် နန်းမော်ရွာသို့ ဆိုက်ရောက်လာသည်။

"ဟင် ... နန်းမော်ရွာ ဒါ နောက်ဆုံးပဲ"

ဆရာနန္ဒသည် ရွာစဉ်အနှံ့လိုက်ခဲ့ရာ နန်းမော်ရွာသို့ နောက်ဆုံးရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ရွာလယ်ရှိ ထမင်းဆိုင်သို့ အရောက်တွင် ...

"အမယ်လေး"

ဆိုင်ထဲမှ လူတစ်ယောက် လွှင့်စဉ်၍ ထွက်လာသည်။

"ဘာဖြစ်တာတုံး"

"ဟို ... ဆရာကြီး အဲဒီဆိုင်ထဲ မဝင်နဲ့၊ အထဲမှာ သိုင်း[illegible] ကြီး။ စောနောင်တို့ ရောက်နေတယ်"

ဆိုင်ပြင်ရှိ လူတစ်စုက တားသော်လည်း [illegible]နန္ဒမှာ ဆိုင်ထဲသို့ တန်းဝင်သွား၏။

"ဟာ ... တားတို့လည်း [illegible] ခုတွေရောက်တော့မယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြောသာပြောခဲ့ကြသည်။ မည်သူမျှ ဆိုင်ထဲ ဝင်မတားရဲ။ နှနှတစ်ယောက်တည်းသာ ဆိုင်ထဲဝင်လာသည်။

"မြင်းကွင်းက ဘယ်မကောင်းပါလား"

မှန်ပါသည်။

နှနှ မြင်လိုက်သော မြင်းကွင်းမှာ လူတစ်စုက ဆိုင်ရှင်အဘိုးအိုအား အနိုင်ကျင့်နေသော မြင်းကွင်းဖြစ်၏။

"ဒီနယ်မှာ ငါ ဘာလဲဆိုတာ မင်း မသိဘူးလားကွ၊ ငါ့တပည့်တွေ စားတာ သောက်တာ မင်း မသိဘူးလားကွ၊ မင်းက ပိုက်ဆံတောင်းတယ်ဆို၊ ရော့ _ ယူလေကွာ"

တပည့်က ချုပ်ကိုင်ထားသော အဘိုးအို၏ ဗိုက်ကို စောနောင်ဆိုသူက ရိုက်ချလိုက်၏။

"ကြက်သားနဲ့ ထမင်းတစ်ပွဲ"

နှနှက စားပွဲလွတ်တစ်ခုတွင် ထိုင်ပြီး မှာလိုက်၏။

"ဟော့ _ ခုမှာတာ ဘယ်ကောင်လဲ"

လူရမ်းကားထဲမှ တစ်ယောက်သောသူက မေးလိုက်၏။

"မင်း ဘယ်သူလဲ စောနောင်အကြောင်း မကြားဖူးဘူးလား၊ ငါတို့ရှိနေရင် ပါးစပ်ပိတ်ထား ဒါမှ ကြာကြာနေရမယ်၊ နို့မဟုတ်ရင်တော့ _ ဟဲ ဟဲ ဟဲ"

ဗိုလ်ကျနေကျ လေသံမျိုးဖြင့် စောနောင်ဆိုသူက ဟိန်းဟောက်လိုက်၏။

"မင်းတို့ ကောင်းနားထောင်ရအောင် မင်းတို့က ဘာကောင်တွေလဲ"

ဆရာနှနှကလည်း မသိလေဟန်ပြင်ပြောလိုက်၏။

"အမယ် _ အာဂအစိုးကြီးပါလား"

"ဒီလောက်တောင် ခေါင်းမာလှတာ အကြောင်းပြလိုက်ကြဦးစို့၊ ကဲ _ စောဝဏ္ဏ"

"အသင့်ပဲ သူငယ်ချင်း"

စောဝဏ္ဏဆိုသူက သူ၏ လက်တွင်းမှ ဓားမြှောင်ဖြင့် ပစ်မည်အပြု လှံတံတစ်ခုက သူ့ရင်ဝသို့ ခုတ်ခနဲ ဝင်စိုက်သွား၏။

"အွတ်"

သူ ပစ်သည့်ဓားမြှောင်ကား အပေါ်သို့ ထောင်တက်သွားပြီး သူ၏ ကိုယ်ခန္ဓာသာ မြေပေါ်သို့ လဲကျလာသည်။ လှံတံဖြင့် ပစ်လိုက်သူကား ဆရာနှနှတည်း။ ကျန်သောလူများက ဓားကိုယ်စီဖြင့် နှနှအား ကပ်သွား၏။

"အား _ အား"

လူရမ်းကားများ၏ အော်သံ ဆုံးသွားသည်နှင့် ဆရာနှနှ၏ ဓားသည် ဓားအိမ်သို့ ပြန်သွင်းလိုက်ပြီးသား ဖြစ်သွားလေ၏။ ဓားမှ ထိုးဝင်လာသူ စောနောင်ဆိုသူကို သူ့အရှိန်ဖြင့်ပင် တွန်းထုတ်လိုက်ရာ ဆိုင်ပြင်သို့ မှောက်လျက်သား ကျသွားလေသည်။ ဆရာနှနှသည် အရက်တစ်ခွက် မော့သောက်လိုက်ပြီး ဆိုင်ဝသို့ လိုက်ထွက်သွား၏။

"လာဦးလေ စောနောင်ရဲ့၊ ကြောက်သွားပလား"

အားမတန်သည်ကို သိသဖြင့် လူရမ်းကားခေါင်းဆောင် စောနောင်သည် နောက်ကြောင်း ပြန်လှည့်ပြေးတော့သည်။

"ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ ဆရာကြီးရယ်၊ နို့မဟုတ်ရင် ကျွန်တော့်ကို ဘယ်ထိအောင် နှိပ်စက်ကြမယ် မသိဘူး၊ ဆရာကြီး အလိုရှိတာပြောပါ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒီရွာကို မိန်းကလေးငယ်ငယ်တစ်ယောက်နဲ့ စစ်သည်တော်တစ်စု လာဖူးသလား"

"လာဖူးပါတယ် ဆရာကြီး၊ လွန်ခဲ့တဲ့ ထစ်ပတ်ကျော်လောက်က စစ်သည်တော်လေးယောက်နဲ့ မိန်းကလေးတစ်ဦး ဒီမှာ တည်းသွားဖူးပါတယ် ဆရာကြီး"

"ဟုတ်ပြီ မိန်းကလေးက သူတို့ရဲ့အကျဉ်းသားး၊ သူတို့ ဘယ်ကို ထွက်သွားသလဲ"

သို့နှင့် ဆိုင်ရှင်အဘိုးအိုသည် သူ ကြားခဲ့ရသော စကားများပါ တစ်လုံးတစ်ပါဒမကျန် ပြောပြလိုက်၏။

"နောက်တစ်နေ့ သူတို့တစ်တွေ မြင်းတွေနဲ့ နာဂမော် စရပ်ကြီးကို သွားကြမယ်ပြောတာ ကြားလိုက်သေးတယ် ဆရာကြီး"

"နာဂမော်စရပ်ကြီး စရပ်စောင့်က ဦးဥတ္တရ၊ အကြောင်းစိတ်ဝိဇ္ဇာဆရာကြီး၊ အင်း ... သူနဲ့သာ အဆက်အသွယ်ရှိရင် ဒီတစ်ပွဲ ကြည့်ကောင်းမှာပေါ့"

ဆရာနန္ဒသည် သူ့ဘာသာသူ ပြောဆိုရေရွတ်ပြီး ဆိုင်ရှင် အဘိုးအိုထံမှ ထမင်းထုပ်တစ်ထုပ်ယူကာ ညနေ်းမော်ရွာမှ ထွက်ခွာ သွားပြန်သည်။

✻ ✻ ✻

အခန်း(၃)

နာဂမော်စရပ်ကြီး

လူသူမနီး တောစပ်ကြီးတစ်ခုတွင် ထီးထီးမားမား ရပ်တည်နေသော ညောင်ပင်ကတစ်ပင်။ ကြီးမားကျယ်ဝန်းသော စရပ်ကြီးတစ်ဆောင်။ လဲလျောင်းမှကတိ ဆိတ်ငြိမ်စွာရှိသော သချိုင်းမြေက လည်းတစ်ကွက်။ အချိန်ကား ညဉ့်နက်သန်းခေါင်းယံ။ ပရုတ်သံလွှမ်းသော ညတစ်ည လ,ကမသာချင့်သာချင်နှင့် သာလျက်နေပေသည်။

"သူ လာမှာသေချာရဲ့လား"

အသံတစ်သံက ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကို ဖြိုခွင်းလိုက်၏။ ယင်းအသံ လာရာဘက်သို့သာ ရှုမျှော်လိုက်မည်ဆိုပါလျှင် လက်နက်ကိုယ်စီနှင့် တည်ငြိမ်စွာ စောင့်ဆိုင်းနေသော လူစုနစ်ယောက်ကို တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။

ယင်းတို့ကား လူထူးလူဆန်းခုနစ်ယောက် ... ဦးလက်လည်း၊ ဦးလှမူ၊ ဦးထင်း၊ ဦးဝက်၊ ဦးရွေး ... စောရေခေတို့ပေတည်း။

"ရှူး ... လာနေပြီ၊ အားလုံးအသင့်ပြင်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နားပေါ်လာသော ဦးမျက်ကန်းက ကြိတ်သတိပေးလိုက်၏။ ကျန်သူများက ဘာသံကိုမှ မကြားရသေး။ သို့သော် မကြာပါ။ ခေါင်းလောင်းစင်ပေါ်မှ ကျယ်လောင်စူးရှလှသော ခေါင်းလောင်းထိုးသံတစ်ခု ထွက်ပေါ်လာပြီး သိုင်းဆရာကြီး ဦးနန္ဒမှာ သူတို့ရှေ့မှောက်သို့ ရောက်လာလေသည်။ သူ၏ လက်တွင်ကား အက်ကြောင်းရာ ထင်လျက်ရှိသော ကြေးအိုးကြီးတစ်ခုကို ကိုင်ဆောင်ထားလျက်ရှိသည်။ မြည်လိုက်သော ခေါင်းလောင်းမှာ ဤကြေးအိုးဖြင့် ထုလိုက်ဟန် တူပေသည်။

"ဟား ဟား ဟား __ မိတ်ဆွေတို့က ညှော်ဝတ်ကျောကျော့နဲ့ အသင့်ကြိုနေကြတာကိုး"

"ဒီမှာဆရာနန္ဒ ခင်ဗျားရဲ့ ဒေါသကို နည်းနည်းလောက် ပြန်ထိန်းပြီး ကျုပ်တို့နဲ့ အကျေအလည် ဆွေးနွေးကြရင်ကောင်းမယ် ထင်တယ်"

ဦးမျက်ကန်းက ခေါင်းဆောင်ပီပီ ပြေရာပြေကြောင်း ဆွေးနွေးလာသည်။ သို့သော် ဦးနန္ဒက ခေါင်းမာလျက်။

"ဆွေးနွေးစရာမလိုပါဘူး။ ကျုပ် လိုချင်တာက ဒုက္ခရောက်နေတဲ့မိန်းကလေး၊ ဒီမိန်းကလေးကိုမှ ထုတ်မပေးဘူးဆိုရင် ကျုပ် ဘယ်သူ့မှ ဂရုမစိုက်တော့ဘူး"

"ဆရာနန္ဒပြောတဲ့ မိန်းကလေးဟာ ကျွန်တော်တို့ဆီမှာ မရှိ အမှန်ပါ ဆရာနန္ဒ၊ ဒါကိုမှ သဘောမပေါက် တောင်းပန်လို့မှမရရင် ဆရာကြိုက်သလိုလုပ် ကျွန်တော်တို့ကလည်း အဆင်သင့်ပဲ"

လူထွားဆန်းများတွင် စိတ်အမြန်ဆုံးဖြစ်သော စောရေခဲဒီက စပ်ပြတ်ပြတ်ပင် ဆိုလိုက်သည်။ သို့နှင့် တည်ငြိမ်သော ကန်ရေပေါ်ဝယ် လှိုင်းဂယက်ထလာသည့်နှယ် သိုင်းဆရာကြီး ဦးနန္ဒက လက်မှကြေး

အိုးကိုပစ်ရာလှည့်လိုက်၏။ စောရေခဲဒီက ဓားကို ထုတ်လိုက်၏။ ဦးလူမိုက်ကား သူ၏ အရပ်အမောင်းထက် ငါးပြန်မက ရှည်လျားလှသော ကျာပွတ်ကြီးကို ဆန့်တန်းလိုက်၏။ ကျန်လူထွားဆန်းတို့က လည်း မိမိတို့ကိုင်ဆောင်နေကျ လက်နက်အသီးသီးကို ထုတ်ဆော် လိုက်ကြလေပြီ။

ဦးနန္ဒကို အလယ်တွင်ထား၍ လူထွားဆန်းတို့က ပတ်ရာ လှည့်နေသည်။ အခန်းကို ဘေးပတ်လည်တွင် ဖြန့်ထားပြီး မားမား မတ်မတ်ရပ်နေသော ဦးနန္ဒမှာ ဝင်လာမည့်သူကို အသင့်စောင့်ဆိုင်း လျက်ရှိသည်။

လူထွားဆန်းတို့လှည့်ပတ်ရာ လမ်းကြောင်းမှာ တဖြည်းဖြည်း နှင့် ကျဉ်းလာသည်။ ထိုအခါ လျှပ်စစ်တစ်ချက်ဝင်းပြီး မိုးသံတညည ရလာသည်။

"ယား __ ဒိ ဒိ ဒိ"

လျင်မြန်လှသော ဦးလူမိုက်၏ ကျာပွတ်ရှည်ကား ဦးနန္ဒ၏ မျက်နှာဆီသို့ ဝဲလာသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် စောရေခဲဒီ၏ ဓားရှည်သည်လည်း ဦးနန္ဒ၏ နောက်ကျောဆီသို့ တစ်ရှိန်ထိုး ထိုး ဝင်လာသည်။ သိုင်းဆရာတွင် ဆရာတစ်ဆူဟု အခေါ်ခံရသော ဆရာနန္ဒသည် အနည်းငယ် တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိဘဲ လက်ထဲမှ ကြေးအိုး ဖြင့် ကျာပွတ်အရှိန်ကို သတ်လိုက်ပြီး ကိုယ်ရှိန်ကို [illegible]သို့ တိမ်းသွတ်ပေးလိုက်ခြင်းဖြင့် ဓားသွားကို လှပစွာ ရှောင်လိုက်လေ သည်။

ဓားအသွားအလာနှင့် ကျာပွတ်အလှည့်အကျကို ခေတ္တမျှ [illegible]လာပြီးနောက် သူတို့နှစ်ဦးအား တိုက်ခိုက်မည့်အကွက်ကို ဦးနန္ဒက မြင်သွားလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"လာပော့ _ သောက်ဖူး _ ကျူး"

ကျူးကျူးသားသား ဟစ်အော်လိုက်သံနှင့်အတူ ဦးနန္ဒာ၏ ကြေးအိုးမှာ ဦးလှုပ၏ ကျူစွတ်ရည်ကို ခံယူပြီး လက်ဝဲ ဘက်လက်ဖြင့် စောရဒေဝီ၏ မားရည်ကို အတင်းဝင်လုလေသည်။

ရုတ်တရက် ပြလိုက်သော ပညာကြောင့် စောရဒေဝီမှာ မားရည်ကိုပင် ရုပ်ရန်မသိဘဲ လက်ထဲမှ လွတ်ထွက်သွား၏။

ဤအခန်းကိုမြင်၍ ဦးထင်းနှင့် ဦးဝက်တို့က စစ်ကူဝင်လာကြသည်။

ဦးထင်းက ထမ်းပိုးကို တအုန်းအုန်းမြည်အောင် ဝှေ့ယမ်းတိုက်ခိုက်ပြီး ဦးဝက်က သားလှီးဓားတစ်ချောင်းဖြင့် အတင့်ရဲစွာ တိုက်ခိုက်လျက်ရှိပေသည်။

သိုင်းကျွက်မှန်မှန် စုံတိုက်ခိုက်လျက်ရှိသော ဦးနန္ဒသည် ရန်သူ့ဟာကွက်တစ်ခုကို မြင်သွားသည်နှင့် ဦးဝက်မျက်နှာဆီသို့ လက်ဝေးချောင်းရုကာ မိုးလိုက်၏။

အပေါ်ဘက်ကို သတိမူမိ၍ ခြေဝှက်၍ ကန်လိုက်ရာ ဦးဝက်မှော လက်ဆစ်ရိုး ပြုတ်လုခမန်း ခံစားလိုက်ရ၏။ လက်မှ သားလှီးဓားလည်း အဝေးဆီသို့ လွင့်စဉ်ကျရောက်သွားလေသည်။

လက်တွင် ဓားမရှိသော်လည်း ဦးဝက်က မပြီ၊ တိုက်ပွဲဆီသို့ ပြန်လည်ခုန်ဝင်လာသည်။

လေးယောက်တစ်ယောက် ယှဉ်ပြိုင်နေရသော်လည်း ဦးနန္ဒက အနည်းငယ်မျှ ကြောက်စိတ်မပေါ်။ ကျန်သော လူသုံးယောက် ဝင် စိန်ခေါ်လိုက်သေး၏။

"ဒီလောက်ပညာနဲ့ နန္ဒကို ယှဉ်လို့မရသေးဘူး။ ကျန်တဲ့သုံးကောင်ပါ တစ်ခါတည်းဝင်လာခဲ့"

ဦးလက်လည်သည် ဦးရှေးသည်အား မျက်စိပိတ်တစ်ချက်ပြလိုက်ပြီး တိုက်ပွဲဆီသို့ ဝင်လာခဲ့ကြသည်။

ဦးရှေးသည် ကိုင်ဆောင်ထားသော လက်နက်မှာ သံရိုန်ချွင်ကြီးတစ်စုံပင်ဖြစ်သည်။

ရိုန်ချွင်ကြီး၏ လက်တံတွင် လက်ကိုဆုပ်လျက် ရိုန်ချွင်နှစ်ခုကို ဘယ်ညာ လွှဲလျက်ရှိသည်။ ရိုန်ချွင်၏ အစွန်းသားများ ပါးလွှာထက်မြက်နေသဖြင့် ထိမိလျှင် ခေါင်းတခြား ကိုယ်တခြား ဖြစ်သွားမှာ သေချာပေသည်။

ဦးလက်လည်ကား အကြောစိတ်ခိုင်မာသူဖြစ်သည်။ ကိုင်ဆောင်ထားသော သူ၏ သံထည်ယပ်တောင်ဖြင့် ရန်သူ၏ သွေးကြောနေရာကို ရှာဖွေလျက်ရှိသည်။

ဦးနန္ဒမှ ကြေးအိုးကို မွှတ်နေအောင်လှည့်ပြီး လက်နက်မျိုးစုံ ကာကွယ်လျက်ရှိသည်။

လှုပ်နေသော လက်ဓါးကက်လက်ကား ရှုန်ရုံသတွယ် လူထူးဆန်းကြောက်ဖယောက်ကြား မနားမနေ ပျံ့ဝဲလျက်ရှိနေပေသည်။ တိုက်ပွဲမှာ ပြင်းထန်သထက်ပြင်းထန်လာ၏။

"အားလုံး ရပ်လိုက်ကြ၊ ကျွန်ုပ် စကားကို နားခံပါဦး"

ဦးဥတ္တရသည် တိုက်ပွဲဖြစ်ရာသို့ သုတ်ခြေတင်လာခဲ့သည်။

သို့သော် လေးမှလွှတ်လိုက်ပြီဖြစ်သောမြားကို [illegible] မရတော့။ စပ်ပေါ့ဝေါ့လုပ်နေလျှင် အချိန်ကြာ [illegible] အဆင်ကျန်ခန်းလေဖြစ်မည်ကိုသိသော ဦးနန္ဒသည် သိုင်း [illegible] ၏ နက်ရှိုင်းသော အကွက်ကိုသုံး၍ မည်သို့ပြုလိုက်သည် [illegible]။

"ကြောင်း _ အား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ညုပ်ရိုးကျိုးသော အသံနှင့် ဦးဝက်၏အော်သံသည် ထွက်ပေါ်လာသည်။

"အိုး ... လက်လွန်ကုန်ပါပြီ၊ ပြောလို့လည်း မရပါလား"

ဦးဥအွရသည် ကြားမှနေ၍ ဓမ္မထိတ်ထိုင်မသာဖြစ်နေရှာသည်။ ဦးလက်လည်၏ သံထည်ထပ်တောင် အချိန်မီဝင် ကယ်မိလို့သာ ဦးဝက်မှာ သက်သာရာရသွား၏။

တစ်ခါက အင်အားတစ်ခု လျော့သွားသည့်အတွက် ဦးနံ့မှာ တအားတက်သွား၏။ သူ၏ သွက်လက်သော လက်ဝဲဘက် လက်ဖြင့် ဦးရွေးသည်၏ ချိန်ခွင်ကြီးကို လှမ်းဆွဲလိုက်ရာ ဦးရွေးသည်မှာ အနားသို့ ကပ်ပါသွားလေသည်။

ဤအခြင်းအရာကိုမြင်၍ ဦးထင်နှင့် ဦးလက်လည်ကို ဝင်ကယ်သည်ကို ဦးနံ့က ကြေးအိုးဖြင့် ကာဆီးလိုက်၏။ ဦးလှုပနှင့် ဆောရှေ့ဒေဝီတို့၏ ခြေပုံတော်ကို ခေါင်းတိမ်းကာရှောင်ရှားလိုက်၏။

သို့နှင့် ဦးရွေးသည်မှာ ပြေးပေါက်ရသွား၏။ သို့သော် လျှင်မြန်စွာ ကန်လိုက်သော ဦးနံ့၏ ခြေထောက်ဘက်ကြောင့် မြေပေါ်မှောက်လျက် တိုက်မိုက်လေတော့သည်။

"အင်း ... အကြောင်းတိတ်ပညာမှာ ဒီလူကြီးကို ယှဉ်နိုင်မယ့် သူကတော့ အရှားသား သတိထားမှ"

ဦးနံ့သည် ဓါးတိုင်းထက် ပိုသတိထား၍ သတ်ပုတ်နေလေသည်။

အနားတွင် နားစွင့်လျက်ရှိသော ဦးမျက်ကန်းသည် အရေးအကြောင်းမလှသည်ကို သိရှိ၍ တိုက်ပွဲသို့ဝင်ရန် လက်ထဲမှ သံချိုင်းထောက်ဖြင့် မြေကို တအားဆောင့်လိုက်၏။

"ဝင်မလာပါနဲ့ နောင်တော်ကြီး၊ ဆိပ်လူးအပ်နဲ့သာ ပစ်ပါ"

ဦးလက်လည်က ဟန့်တားသတိပေးလိုက်ပါတော့မှ ဆိပ်လူးအပ်ဖြင့်ပစ်ရန် သတိရလာသည်။

"လည်တိုင်ကိုပစ်"

ဦးလက်လည်က ပစ်မှတ်ကိုပြောလိုက်ရာ မျက်ကန်း၏ အပ်နှစ်ချောင်းသည် ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ဦးနံ့၏ လည်တိုင်ဆီသို့ ရောက်လာလေသည်။

တစ်ခါက်သူက ပစ်မှတ်ကိုညွှန်ပေးသည် မှန်သော်လည်း မိမိလိုရာသို့ ဤသေးငယ်သောအရာအား ပို့ဆောင်ပေးနိုင်သော ဦးမျက်ကန်း၏ ပညာစွမ်းကို စိတ်တွင် ကျိတ်၍ ချီးမွမ်းရင်း ကြေးအိုးဖြင့် ဆိပ်လူးအပ်များကို ခုခံလိုက်သည်။

"ခင်း ... ခင်း"

လေးလံသော ပြည်သံများက ဦးမျက်ကန်း၏ လက်ရှိန်မည်မျှပြင်းကြောင်း ဦးနံ့က သိလိုက်၏။

"မျက်စိကိုပစ်"

"ရင်ညွှန့်ကိုပစ်"

ပစ်မှတ်ကို ကြိုတင်အသိပေး၍ ပစ်နေသဖြင့် ဆိပ်လူးအပ် တစ်ချောင်းတစ်မှုင်မျှ ဦးနံ့သို့မထိ။ ဤအချက်ကို ဆင်ခြင်မိသော ဦးမျက်ကန်းသည် ...

နားသယ်စပ်ကိုပစ်ဟုသာ အော်သံကြားသော်လည်း ... သည့်အတိုင်းမပစ်တော့ဘဲ ရင်ညွှန့်ဆီသို့သာ အပ်သုံး ... ဖြန့်၍ ပစ်လိုက်လေသည်။ ထိုစဉ် အားတစ်ခါက်တစ် ... ဆီမှ ဦးဥအွရနှင့် ဆောရှေ့ဒေဝီတို့ကလည်း တိုးဝင်လာ၏။

"အား ... အား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အော်သံနှစ်ခု ပြိုင်တူပေါ်လာလေသည်။ ဦးနန္ဒမှာ အပ်နှစ်ချောင်းကို ရှောင်နိုင်ခဲ့သော်လည်း ဦးညွန့်ရစ်၏ ထိုးကွက်ကိုလည်း ရှောင်ရသောကြောင့် အပ်တစ်ချောင်းမှာ သူ၏ ပခုံးပြင်သို့ ရှပ်မှန်သွား၏။

သူ ရှောင်လိုက်သော အပ်နှစ်ချောင်းအနက် တစ်ချောင်းမှာ ဘေးမှတိုးဝင်လာသော စောရခေါင်ကို သွား၍ ထိမှန်လေသည်။

သူ ထွင်းလိုက်သောအကွက် အောင်မြင်သွားသည့်အတွက် ဦးမျက်ကန်းမှာ ဝမ်းသာသွား၏။ သို့သော် သူ့ဘက်လူလည်း ထိမှန်သွားသဖြင့် စောရခေါင်အပေါ် စိတ်ပူသွားမိ၏။

"တော်တော်နာသွားလား နမတော်၊ မောင်ကြီးဆီလာခဲ့"

ဦးမျက်ကန်း သတိပေးပါတော့မှ စောရခေါင်သည် ပြေးလွှားရာမှ ကိုယ်ကို တွဲဆိုင်းပြီး တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်သွား၏။ လက်လွတ်စပယ်ပြုလိုက်သော မိမိ အပြုအမူကိုလည်း အပြစ်တင်နေမိသည်။

ခုထိ "အဆိပ်တက်နေတုန်း ပြေးဆို ပြေးလွှားလိုက်လျှင် သွေးလှည့်ပတ်နှုန်းမြန်ပြီး နှလုံးထဲ စောစောအဆိပ်ရောက်သွားနိုင်သည်။ ထိုအခါ ဖြေဆေးရသော်မှ ကယ်၍မရနိုင်တော့ချေ။

ဦးနန္ဒမှာ ရုတ်တရက် ဘာမှ မဖြစ်သေးသော်လည်း ဦးမျက်ကန်း၏ 'မပြေးနဲ့' ဟူသော အသံကို ကြားလိုက်သည့်အခါ လက်များ လေးလံလာသည်။

အတွေ့အကြုံများပြီဖြစ်သော ဦးနန္ဒသည် အဆိပ်၏ အာနိသင်ကို ချက်ချင်း သိသွား၏။ အဆိပ်အတက်ကြမ်း၍ ဦးနန္ဒမှာလည်း ရမ်းလာသည်။ ရှေ့တွင်ရှိသော ဦးထင်း၏ ရင်ညွန့်ကို ဆောင့်ထိုးလိုက်ရာ ဦးထင်းမှာ ထမ်းပိုးဖြင့် လျှင်မြန်စွာ ကွယ်ကာလိုက်၏။

ပြင်းထန်လှသော လက်သီးဒဏ်ကြောင့် ထမ်းပိုးမှာ ထက်ပိုင်းကျိုးပြီး ထမ်းပိုးကို ဆုပ်ထားသော ဦးထင်း၏ လက်ချောင်းများမှလည်း သွေးများကြဲစီးလာသည်။ ကျိုးသွားသော ထမ်းပိုးပိုင်းသည် ရင်ညွန့်ကို တစ်ဝန်း ရိုက်မိသဖြင့် ပါးစပ်မှ သွေးများပင် အန်ထွက်လာသည်။

အောင်နိုင်သူ ဆရာနန္ဒ နည်းနည်းမျှ မပြုံးနိုင်ရှာ။ ဒဏ်ရာက ကိုက်သည်ထက်ထုံ၊ ရောင်သည်ထက်ရောင်၊ ရင်ထဲတွင်လည်း ပူလောင်လောင်။ ကြေးအိုးကြီးကိုလည်း အနိုင်နိုင်မထားနေရသည်။ ဒဏ်ရာရသော ကျားနယ် မာန်ရွယ်ကြီးသော ဆရာနန္ဒသည် ဦးလူပုအား ခြေထောက်ဖြင့် သိုင်းရိုက်လိုက်၏။ ဦးလူပုမှာ အထက်သို့ ခုန်ရှောင်လိုက်၏။

"လောဒီမှာ လာပြီ"

ဦးနန္ဒ လက်ထဲမှ ကြေးအိုးသည် ဦးလူပုဆီသို့ လိုက်သွားပြီး အထက်မှနေ၍ ဦးလူပု ခေါင်းဆီသို့ အုပ်ကျလာသည်။ ဦးလူပုမှာ မြေကြီးနှင့်ခြေ မထိသေး၍ အားပြုစရာမရှိသဖြင့် ကိုယ်ကိုသာ တစ်ပတ်ကျွမ်းထိုးလိုက်ရ၏။ သို့သော် မြေကြီးပေါ်လည်းရောက် ကြေးအိုးကလည်း သူ့အပေါ် မှောက်လျက် အုပ်ပြီးသားဖြစ်သွားလေသည်။

ကြေးအိုးကို လွှတ်လိုက်ပြီးနောက် ဆရာနန္ဒသည် ကျောပေါ်မှ ဓားရှည်ကို လျှင်မြန်စွာထုတ်ယူပြီး ခေါင်းလောင်းကြီးကို [illegible] ဖြတ်လိုက်၏။

ကြိုးအပြတ်တွင် လက်ဖြင့် ဆောင့်တွန်းလိုက်ရာ ခေါင်းလောင်းကြီးမှာ ဦးလူပုအား အုပ်ထားလျက်ရှိ[illegible] ကြေးအိုးပေါ်သို့ ထပ်မံအုပ်သွားပြန်လေသည်။ အားအင်မည်မျှ[illegible] ကြီး အပြင်လူမကူဘဲ ဦးလူပု ထွက်လာ၍မရနိုင်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဤသို့သော အချိန်တွင် ဦးနန္ဒ၏ မျက်နှာမှာ ဖြူဖပ်ဖြူရော် သွေးမရှိသည့်အလား နှုတ်မှ ချွေးများသည်လည်း တဒီးဒီး စီးကျ လျက်နေသည်။

"သေတော့မယ့်အထိတောင် ခေါင်းမာတုန်းပဲလား၊ လက်ထဲ က လက်နက်အမြန်ချလိုက်"

ဦးမျက်ကန်းက ခြိမ်းခြောက်နေသည်ကို ဦးနန္ဒက လားလား မျှ မကြောက်။

"ချွေးကောင်တွေ မင်းတို့တစ်တွေ အားလုံး ကိုးစုတုံးမှ နန္ဒ လက်နက်ချမယ်ဟေ့"

ရန်သူ့လက်ထဲ ကျရောက်သွားသည်ထက် တိုက်ခိုက်ရင်း သေသွားသည်က ပိုမြတ်သည်မဟုတ်ပါလား။

ဒီအတွေး ဒီစိတ် ဓာတ်ကြောင့် အသေခံစားကွက်ကိုပင် ဦးနန္ဒက သုံးလာချေပြီ။

ဦးနန္ဒ၏ ဘဝတစ်သက်တာတွင် ဤလို စားကွက်မျိုး တစ် ကြိမ်တစ်ခါမျှ အသုံးမပြုခဲ့ဘူး။ ယခုမှ မလွဲမရှောင်သာသော အခြေ အနေရောက်နေမှသာ အသုံးပြုရသည်။ စားချက်တိုင်း ကိုယ်သေ လူကြေ အနီးကပ် စုတ်ထစ်ရသည့်အတွက် အန္တရာယ် ကြီးမားလှ ပေ၏။

ဆယ်ကွက်မျှ စုတ်ထစ်လိုက်မိပြီးနောက် ဦးမျက်ကန်း၏ ခြေထောက်ကို ဓားမှန်သွားလေသည်။

"ဒီလူ့ကို သွားပါစေ"

ဦးဥတ္တရက လက်လျှော့ရင်း ပြောလိုက်ရာ ဟာကွက်တွေ့ သွားသော ဦးနန္ဒ၏ ဓားဖျားက ဦးဥတ္တရဆီသို့ ထိုးသွင်းလိုက်၏။ ဓားချက်ထိကာ လဲကျသွားလေတော့သည်။

ထိုအခါ ဦးနန္ဒမှာလည်း မဟန်နိုင်တော့ဘဲ ဒယိမ်းဒယိုင် နှင့် ဖြစ်လာ၏။ ဦးလက်လည် တစ်ယောက်သာ သူ့အား အန်တု နိုင်မည့်သူရှိ၏။

"နလောက်ဆို အဆိပ်တွေ နလုံးအိမ်ဝင်လောက်ရောပေါ့၊ အချိန်ရှိရင် နည်းနည်းလောက် ထပ်လှုပ်ကြည့်"

ဦးလက်လှည်အား အမိဖမ်းရန် လျှောက်လာသည်။ ဦးလက် လည်က အမိမခံ၊ သူ့အား ဖတ်လျက်ပြေးလွှားနေသည်။

မကြာပါ။ ဦးနန္ဒမှာ အားနည်းလာသည်။ မျက်လုံးမှာလည်း မှုံလာသည်။ စိတ်ကိုတင်းပြီး ဤနေရာမှ ချက်ချင်းခွာရန် ကြိုးစား သည်။ သို့သော် ...

"ဒုတ်"

ဦးလက်လည် ဝှေ့လိုက်သော ဒိန်ပိစုတ်က သူ့ကျောပြင်သို့ ထိမှန်ကာ မြေကမ္ဘာဆီသို့ ပို့လိုက်ရှာလေပြီ။ ဦးလက်လည်သည် ဦးနန္ဒ၏ သွေးကြောကို ပိတ်ရန် အနားသို့ ကပ်လာသည်။ အသားကို ထိမည်အပြု အားတစ်ခုက မိမိ ရင်ဝဆီသို့ ပင့်တွန်းလိုက် သည်။ ဤဒဏ်ချက်ကြောင့် ဦးလက်လည်မှာလည်း ဒဏ်ရာရရှိသွား ၏။

အမှန်မှာ ဦးနန္ဒက လုံးဝမေ့မြောသွားသည်မဟုတ်။ နောက်ဆုံး သတ်ပုတ်ရန် သူ၏ ရှိသမျှခွန်အားကို ငြိမ်သက်စွာ စုယူနေခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ဤနောက်ဆုံး ရှိသမျှအင်အားဖြင့် အတွန်[illegible]ရသည့် အတွက်ကြောင့်လည်း ဦးလက်လည်မှာ အတော်[illegible]ရရှာလေသည်။

ခရပ်တွင်နေသော လူငယ်လေးငါး[illegible]ဦး ရှိသေးသော်ငြား လည်း မည်သူမျှ ခိုင်းပညာ မတော်[illegible]သည့်ပြင်၊ သူတို့၏

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရေပ်စောင့်ကြီးကိုယ်တိုင် တက်ကျွမ်းသည်ကိုလည်း မည်သူမျှ မသိရှာကြချေ။

နှလို သတ်ပုတ်ပွဲတွင် အကူအညီပေးဖို့ မဆိုထားဘိ။ တိုက်ပွဲဖြစ်သကြားသည်နှင့် ဝေးဝေးသို့ပင် ရှောင်ရှားနေကြသည်။

အတော်ကြာ ဘာသံကိုမှ မကြားရတော့မှ သတ္တိကောင်းသော လူငယ်နှစ်ဦး အနားသို့ ချဉ်းကပ်သွားလေသည်။

ဓနိဓရဲနှင့် လဲသူလဲ ကွဲသူကွဲ တိုက်ပွဲတစ်ရလုံး ငြိမ်သက်နေသည်ကို မြင်ရပါမှ ကျန်လူငယ်များနှင့် မြေအောက်လိုဏ်ဂူတွင် ပုန်းအောင်းနေရှာသော နရဆိန်ထံသို့ သတင်းပို့လေသည်။ ယင်းအထဲတွင် ဦးနန္ဒ မပါမည်စိုး၍ ပြန်လည်ကြည့်နိုင်း၏။ ဦးနန္ဒမှာ မျက်စိအစုံဝိတ်လျက် မှောက်လဲနေကြောင်း ပြောလာပါတော့မှ ဝမ်းသာအားရွှေဖြင့် ခင်ဥမ္မာလက်ကို ဆွဲကာ ထွက်လာလေသည်။

ဦးနန္ဒအနားရောက်လာပြီး မြေထောက်ဖြင့် ကန်ကြည့်လိုက်၏။ ညည်းညူသံတစ်ခု ထွက်လာသည်။

"ငါ့ကို ဒီလောက်တောင် ဒုက္ခပေးတဲ့ကောင်၊ ငါ့လက်ချက်နဲ့ သေပေတော့"

"ရှင် ... ရှင် လူသတ်ဖြန့်ပလား"

စစ်သည်တော်ဝတ်စုံ ဆင်ယင်ထားသော ခင်ဥမ္မာက ကြောက်အားလန့်အားနှင့် အော်လိုက်သည်။

ဤတွင် ခက်ရာရနေသော အသက်မသေသေးသော ဦးဥတ္တရသည် အဖြစ်မှန်ကို သိရှိသွားပြီဖြစ်၍ အနီးရှိ ထမ်းပိုးပိုင်းဖြင့် နရဆိန်အား ပစ်ပေါက်လိုက်သည်။

နရဆိန်လက်မှ ဓားလွတ်ကျသွားသည့်အပြင် ထမ်းပိုးချားဖြင့် ခေတ်မိသဖြင့် ရေ့သွားသုံးချောင်းပင် ကျွတ်ထွက်သွားလေသည်။

ဒေါသလွှမ်းကာ မောဟပ်း နွံနေသော နရဆိန်သည် ကျေးစူးရှင်ကိုလည်း ကျေးစူးရှင်မှန်းမသိတော့။ ကျေးစူးရှင်၏ အသက်ကိုပင် ဝင်ရန် ဦးဥတ္တရနား ကပ်သွားလေသည်။ လူငယ်နှစ်ဦးသည် သူတို့၏ ရေပ်စောင့်ကြီးအား ရန်မူတော့မည်ကို သိသဖြင့် တစ်ဦးက ခါးကိုဖက်၊ တစ်ဦးက လက်ကိုဝင်ကိုင်လေသည်။

ဒေါသမီးအခေါင်အဖျား ရောက်နေသော နရဆိန်သည် ဘာကိုမှမစဉ်းစား လက်ဖြန့်ဓားနှစ်ချက်ဖြင့် အပြစ်ကင်းစင်သူနှစ်ဦး၏အသက်ကို ခြွေလိုက်ရှာလေပြီ။

"ရှင် ... ရှင် ... လူသတ်ကောင်ကြီး၊ လူယုတ်မာကြီး"

ခင်ဥမ္မာ၏ ဤတစ်ကြိမ် ထပ်မံအော်လိုက်တော့မှ အသက်မသေဘဲ သတိပြန်လည်ရရှိသူများက သူ့အား မိန်းမသာဖြစ်ကြောင်း သိရတော့သည်။

"ဟာ ... မှားကုန်ကြပြီ အသေသရော မစစ်ဆေးတော့ ကျုပ်တို့အားလုံး မှားကုန်ကြပြီ"

ဦးမျက်ကန်း၏ ပြောဆိုသံကြောင့် ဦးဥတ္တရမှာ ရှက်လည်းရှက်၊ ဒေါသလည်းထွက်လာသည်။ မိမိ၏ တဂါဝေါ်ဆမှုကြောင့် မိတ်ဆွေအားလုံး ဒုက္ခရောက်ခဲ့ကြရပြီ။

မသမာသူ လူယုတ်မာ၏ လက်ကိုင်တုတ်အဖြစ် အသုံးခံလိုက်ရသော မိမိအဖြစ်ကို စဉ်းစားမိလေ အသည်းနာလေဖြစ်လာ...

လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ကြမ်းပြင်ကိုထောက်၊ မြေထောက်ဖြင့်ကန်လိုက်ရာ မြွေကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာ နရဆိန်ဆီသို့ ထွက်လာလေသည်။

ဤမျှ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာကောင်းသော လာပုံမျိုးကိုမြင်ရာ နရဆိန်မှာ ဘေးသို့ လျှင်မြန်စွာ တိမ်းရှောင်ပေးလိုက်၏၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအခါ ဦးဥက္ကာရ၏ ဦးခေါင်းမှာ အနောက်ဘက်ရှိ အုတ်ဝှနှင့် ဝင်ဆောင့်မိရာ ချက်ချင်းပင် သေဆုံးသွားရှာလေသည်။

မျောက်များစရာ မြင်ကွင်းကို တွေ့သွားသောအခါ နရုဆိန်မှာ ကြာရှည်မနေရဲတော့ဘဲ ခင်ဥမ္မာလက်ကို ဆွဲကာ ဖဝါးနှင့်တင်ပါး တစ်သားတည်းထိအောင် ပြေးနေလေတော့သည်။

"အို _ လွှတ် _ လွှတ် _ ကယ်တော်မူကြပါရှင်၊ ကယ်တော်မူကြပါ"

လူထူးဆန်း နုနစ်ယောက်နှင့် ဦးနန္ဒတို့မှာ အာကသိုင်းပညာရှင်ကြီးများ ဖြစ်ကြသော်လည်း ဤအချိန်တွင် ငြိမ်းတော့မည့်ဆီမီးခွက်ပမာ အားနည်းနေရှာသဖြင့် မတရားမှုကို ဤအတိုင်း လက်ပိုက်ကြည့်နေရပေသည်။

ခင်ဥမ္မာ၏ အော်သံကား ဝေးသည်ထက်ဝေး သေးသည်ထက်သေးသွားချေပြီး နောက်ဆုံး လုံးဝ တိတ်ဆိတ်သွားလေသည်။

လူငယ်များမှာ မိမိတို့၏ ဓရပ်စောင့်ကြီး ကွယ်လွန်သွားကြောင်း သိလာသောအခါ ဝမ်းနည်းကြေကွဲစွာ ငိုကြွေးကြရှာသည်။

သို့သော် ငိုနေခြင်းဖြင့် သေသောသူသည် ပြန်၍ ရှင်မလာနိုင်။

သေသူများကို သင်္ဂြိုဟ်ရန် ပြင်ဆင်ပြီး ဒဏ်ရာရသူများကို ကုသယ်ကာသပေးရန် စွေ့နိုးသယ်ဆောင်ကြလေသည်။

ထိုအခါ ခေါင်းလောင်းအောက်တွင် ပိလျက်နေသော ကြေအိုးဆီမှ အသံဗလံကို ကြားရသဖြင့် _

"ဟာ _ အထဲမှာ ဘာသတ္တဝါလဲ"

အသည်းကြောင်သူတို့ အနားမကပ်ရဲကြ။ သတ္တိကောင်းသောလူအချို့သာ ကြိုးတုတ်တုတ်နိုင်နိုင်ရှာပြီး ခေါင်းလောင်းကြီးအားဆွဲတင်လိုက်ကြသည်။

ကြေအိုးကြီးကိုလည်း ခုခေါင်းအားဖြင့် မ၍ပာပေးလိုက်၏။

ထိုအခိုက် အသားတုံးကြီးတစ်တုံး လိမ့်ထွက်လာရာ လူများမှာ နောက်သို့ ဆုတ်လိုက်ကြသည်။

ယင်းအသားတုံးကြီးမှာ ကိုယ်ကို ဆန့်၍ ရပ်လိုက်ပါတော့မှ ဦးလူပုဖြစ်မှန်း သိလာကြသည်။ ဦးလူပုမှာ မောဟိုက်နေ၍ အသက်ကိုတစ်ဝရှူနေပေသည်။

ကြေအိုးဖြင့် အအုပ်ခံရ၍ နောက်ပိုင်း ဇာတ်လမ်းကို လုံးဝသူ မသိ။ သူ မြင်မိသော မြင်ကွင်းအပေါ် အတော်ပေါ်သထွက်သွား၏။

"ဒီသိုင်းဆရာစုတ် အရေပါဆုတ်ပစ်မယ်"

"ဟေ့ _ မောင်ပု နေဦး။ ဆရာနန္ဒကို ဘာမှ သွားရန်မရှာနေနဲ့တော့။ အဖြစ်အပျက်အားလုံးကို နောင်တော် ပြောပြမယ်"

ဦးမှုက်ကန်း ဟန့်တားလိုက်ပါတော့မှ ဦးလူပု၏ ခြေထောက်မှာ တုံ့ဆိုင်းသွား၏။

ဦးမှုက်ကန်းသည် အိတ်ထဲမှ အဆိပ်ဖြေဆေးကို ထုတ်ပေးပြီး ဦးနန္ဒအား တိုက်ကျွေးစေသည်။ ဓာရုဒေဝီကိုလည်း နောက်ထပ် ဖြေဆေးတစ်ခု ထပ်ကျွေးစေသည်။ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှကိုလည်း ဦးလူပုအား ပြောပြလိုက်၏။

"ဒါ အရေးကြီးပါဘူး ညီတော်ရှာ။ ဒီကောင် တို့လက်က မလွတ်နိုင်ပါဘူး။ တောလေလာဆယ် အရေးကြီးတာက ဒဏ်ရာရသူတို့ တို့အပေါင်းအသင်းတွေကို အမြန်ဆုံးကုသပေးဖို့ပဲ"

အားလုံးထဲတွင် ဦးလက်လည်နှင့် ဦးထင်တို့ ဒဏ်ရာအပြင်းထန်ဆုံးကြသည်။

ဦးလက်မှာ ညှပ်ရိုးကျိုးသွား၍ ရုတ်ချက် မပြောသွားသော်လည်း သတိရလာသောအခါ လုံးလုံးမရှိတော့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စရိုက်ရှိလူများမှာလည်း လူနာများ၏ ဝေယျာဝစ္စကို ပြုပေးရသဖြင့် မအားလပ်ရှာကြ။ ဦးနန္ဒနှင့် ဆောရဲဒေဝီတို့၏ ကိုယ်တွင်းရှိ အဆိပ်မှာလည်း ပြေပပြေလာချေပြီ။

ဦးနန္ဒမှာ အတွင်းအားကောင်းသူဖြစ်သည့်အတွက် ဒဏ်ရာရကတည်းက သွေးလှည့်ပတ်မှုကို ထိန်းထားနိုင်ခဲ့၏။

ယခု မြေဆေးရသည်နှင့် အကောင်းပကတိအတိုင်း ဖြစ်သွားလေပြီ။

ဦးနန္ဒမှာ သိုင်းပညာတွင်သာမက ဆေးပညာတွင်ပါ ထူးချွန်သူဖြစ်သည်။

သူ တတ်ထားသော ဆေးပညာဖြင့် ကုသပေးရာ ငါးရက်လွန်သောအခါ အားလုံးမှာ အကောင်းပကတိကျန်းမာစွာ ရှိလာကြသည်။

ယနေ့ အခန်းငယ်တစ်ခုတွင် စုမိကာ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်မိကြရှာသည်။

ဘာပဲဟုတ်သည့် လူယုတ်မာကြီး၏ မွေနှောင့်မှုကြောင့် သိုင်းဆရာ အရှင်အမေးကြီးများပင် အထင်မှားကာ အချင်းချင်း သတ်ဖြတ်ကြ၍ ဦးဥက္ကာရ၏ အသက်တစ်ချောင်းပင် ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည် မဟုတ်လား။ ဤအတွက် အားလုံးက စိတ်မကောင်းကြ။

"ပင်လယ်မှာ တက်မကျိုး၊ မြောင်းငယ်မှာ လှေမှောက်ရတဲ့ ကိန်းမျိုးကြုံတာ၊ ကျွန်မတို့ရဲ့ မျက်နှာ ဘယ်မှာသွားထားတော့မလဲရှင်၊ ဒီကိစ္စကို ဘယ်လို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်မလဲ ဆိုတာကို အမိန့်ရှိခဲ့ပါဦး ဆရာဦးနန္ဒရယ်"

ဆောရဲဒေဝီ၏စကားသည် အားလုံး၏ အသည်းနှလုံးတွင် နိုပ်နင်းလျက်ရှိသော စကား။ ပါးစပ်များမှလည်း ထုတ်မပြောလိုသော

စကားဖြစ်နေ၍ မျက်လုံးပေါင်း တစ်ဆယ့်လေးလုံးက ဦးနန္ဒကိုသာ ကြည့်နေကြသည်။

"အင်း … မှုကိစ္စ ဖြစ်ရတဲ့ အကြောင်းရင်းစာစ်မြစ်ကို ဆန်းစစ်ကြည့်မယ်ဆိုရင် အာစာနည် သွေးသောက်နှစ်ဦးရဲ့ မျိုးဆက်တွေကို ကယ်ရာက စခဲ့တာပါပဲ"

သို့နှင့် ဗလမင်းထင် ကျော်စွာတို့နှင့် သိကျွမ်းခဲ့ပုံမှအစ ဗိုလ်မှူးနေရဆိန်နောက် တကောက်ကောက် လိုက်သည်အထိ မိမိရရ ပြောပြလိုက်လေသည်။

"ဟို … လူယုတ်မာ ဖမ်းဆီးသွားတဲ့ မိန်းမသားဟာ ကိုကျော်စွာရဲ့ ဇနီး ခင်ဥမ္မာဖြစ်တယ်၊ သူ့ကိုတော့ ဒီက နောင်တော်ကြီးရယ်၊ ကိုလှမုရယ်၊ ဆောရဲဒေဝီရတို့ကလွဲပြီး ကျန်တဲ့မိတ်ဆွေတွေအားလုံးက မြင်ဖူးပြီးဖြစ်ပါတယ်"

"ဟာ … ကျုပ် မျက်စိက မမြင်ရပေမယ့် မိန်းကလေးရဲ့ အသံကိုတော့ နောင် အနှစ်သုံးဆယ် ကြာတောင် မေ့မှာမဟုတ်ဘူး"

ဦးမျက်ကန်းက သူ၏ သောတအာရုံကို ယုံကြည်စွာဖြင့် ပြောလိုက်၏။

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် ဆိုချင်တာက ဒီမိန်းကလေးကို မိတ်ဆွေတို့ သိသွားပြီ ဖြစ်တဲ့အကြောင်းပါ၊ မိုးသူစာဆိုတဲ့ [illegible]ထင်ရဲ့ ဇနီးကိုတော့ ကျွန်တော် တစ်ယောက်သာ [illegible]တယ်၊ ဒီတော့ ဒါကို အခြေခံပြီး ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ [illegible]ကောင်းအစေး တစ်ခုလုပ်ကြရင် မကောင်းပေဘူးလား"

"ဩော် … ဆရာနန္ဒက လူကယ်[illegible]လုပ်ကို အလောင်း အစားလုပ်ချင်သပေါ့၊ ဟုတ်စ ဆရာ[illegible]"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးလှပုက ဆရာနန္ဒ၏ အကြံအစည်ကို သိသွားသဖြင့် ဖြတ်မေးလိုက်၏။

"ကိုလှပုပြောတာ တစ်ပိုင်းတော့ မှန်ပါတယ်၊ ကျန်တဲ့ တစ်ပိုင်းတော့ လွဲသွားပြီ"

"ဘယ်လိုလွဲသွားတာလဲ ရှင်းပြစမ်းပါဦးရှင်"

ဒေါ်ရေခဲဝီက ကိုလှပုအစား ဦး၍ ပြန်မေးလိုက်၏။

"ဒီလိုပါ၊ လူကယ်တဲ့အလုပ်ဆိုတာ လူစွမ်းကောင်းတွေ အတွက် မဆန်းပါဘူး။ ကျွန်ုပ် လောင်းချင်တဲ့ အလောင်းအစားက ဒါထက် ပိုစက်ဆိုရှုပ်တဲ့ အလောင်းအစားမျိုး"

"အို ... ကြိုက်ပြီ၊ သိပ်ကြိုက်သွားပြီ၊ လူထူးဆန်းတွေက ဆန်းလေ ကြိုက်လေ၊ စက်လေ ကြိုက်လေပဲ၊ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲဆိုတာကိုသာပြောပါ"

ဦးလှပုက နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် ထောက်ခံလိုက်၏။

ဦးနန္ဒက သူ၏ စကားကို ပြန်ဆက်ပြန်သည်။

"မွေးသောက်ရဲဘော်တွေရဲ့ စနိုးနှစ်ဦးလုံးမှာ ကိုယ်ဝန်တွေ ရှိကြတယ်လေ၊ အကျွန်ုပ်ရဲ့ အကြံအစည်ကတော့ အဲဒီ မိန်းမသားတွေကို ကယ်ပြီး သူတို့မွေးလာကြမယ် ကလေးတွေကို သိုင်းပညာ သင်ပေး၊ အကျွန်ုပ်က ကိုမင်းထင်ရဲ့ကလေးကိုသင်၊ မိတ်ဆွေတို့က ကိုကျော်စွာရဲ့ ကလေးကိုသင်၊ ဒီလိုသင်လာပြီး တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်ပြည့် မြောက်တဲ့အခါ ပောဒ်နယ် ကိုပြို့ ကိုးသချိုင်းမှာပဲ ဆုံကြမယ်လေ"

"ဒီလိုလား စိန်လိုက်"

ဦးမျက်ကန်းက သဘောတူလိုက်၏။

"နေပါဦး၊ တကယ်လို့များ ကျုပ်တို့ကေယ်မီအတွင်းမှာ ခင်ဥမှာ အသံတိမ်ရရင်တော့ အလောင်းအစားက ဘယ်လိုလဲ"

ဦးရေးသည်က ခေစပ်သူပီပီ ဝင်ထောက်လိုက်၏။

"ဒါတော့ ကံစီမံရာအတိုင်း နာခံရမှာပေါ့၊ ကျုပ်တို့တစ်တွေက သိုင်းပညာရှင်း စိတ်ရှည်ပုံရှင်းသာ ယှဉ်ပြိုင်ကြမှာမဟုတ် ဘူး ကံကောင်းပုံရှင်းလည်း ယှဉ်ပြိုင်ရမှာဖြစ်တယ်၊ တကယ်လို့ ကံစာဆက်ရာက မောင်နနု မင်းသာ အနိုင်ရမလို့ဆိုရင် ဒီအလောင်း အစားကို အကျွန်ုပ် နိုင်ပြီလို့ ဆိုရမှာပေါ့မဟုတ်လား ... ဟား ဟား ဟား"

ဦးနန္ဒက သူ့အပြောနှင့်သူ သဘောကျသွားပြီး ဟက်ဟက် ပက်ပက် ရယ်မောလိုက်လေသည်။

"သိပ်လည်း သဘောကျမနေနဲ့ ဆရာနန္ဒရဲ့၊ ကံဆိုတာမျိုးဟာ ကြိုတင်မြင်နိုင်စွမ်းမှာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ အချိန်ကသာ အဆုံးအဖြတ် ပေးပါလိမ့်မယ်။ ကဲ ... အချိန်ရှိတုန်း ဟိုလူသုတ်မာဖနောက် ကျုပ် လိုက်လိုက်ဦးမယ်"

ဦးလှပုက စိတ်မြန်သူပီပီ အားလုံးကို နှုတ်ဆက်ပြီး ထွက်ခွာသွား၏။

"နေပါဦး၊ မောင်ဝှရဲ့၊ မင်း၊ သူ့ကို မြင်ဖူးလို့လား"

ဦးမျက်ကန်းက တားသော်လည်းမမီတော့၊ ဦးလှပုမှာ သူ၏ မြင်းညိုဆီသို့ ရောက်ရှိသွားပေပြီ။

ဦးနန္ဒလည်း အားလုံးကို နှုတ်ဆက်ပြီး ဤသင်္ချိုင်းမှ ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

✻ ✿ ✻

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နရဆိန်မှာ ခင်ဥမ္မာကို သူလိုရာသို့ ခေါ်သွားစေ၏။

မကြာမီပင် သူ့နာမည်နှင့် သူ့ပုံပန်းကို စုံစမ်းသော ဦးလှပုအား တွေ့၏။

နောက်များမကြာမီ လူထူးဆန်း မြောက်ယောက်ကိုပါ ဦးလှာနှင့်အတူ ထပ်တွေ့ပြန်လေသည်။

သူ မည်သို့ ရုပ်ဖျက်ဖျက် မည်သို့ မြေရာဖျောက်ဖျောက် သူ့နောက်ကို လူထူးဆန်း နှစ်ယောက်မှာ ရောက်လာမြဲဖြစ်သည်။

"အင်း _ ဘာလိုလို့ တောင်ပိုင်းနယ်မြေရဲ့ မြို့တော်ကို တောင် ရောက်တော့မှာပါလား။ ငါဟာ နေပြည်တော်မှာ ရာထူးရာမိန့် အမှုထမ်းနေတာ အကောင်းသား _

"တောင်ပိုင်းနယ်မြေ အိမ်ရှေ့စံမင်းသား သုမနီက သူ့တစ်ပါး ယောကျ်ားကို ဖျက်ဆီးကျသွားတဲ့ကိစ္စမှာ ဝင်ပါမိလို့ ငါ့မှာ ခွေးပြေးဝက် ပြေး ပြေးနေရတယ် _

"သူ့အပေါ် ငါ အနှစ်မှာမ် လုပ်ဆောင်ပေးထားတဲ့ ကျေးဇူး တရားကိုတော့ သုမနီ မမေ့တန်ကောင်းပါဘူး။ သူ့ဆီမှာဝင်ပြီး ခိုလှုံရင် ငါ့အတွက် အလုံခြုံဆုံးဖြစ်မှာပဲ"

နရဆိန်သည် ဤသို့ တွေးတောကာ တောင်ပိုင်းနယ်မြေ မြို့တော်ဆီသို့ ခင်ဥမ္မာအား ခေါ်ဆောင်သွားလေသည်။

ထိုအချိန်ကာလက အာရှအလယ်ပိုင်းမှ ဂျင်ဂစ်ခန်သည် လူအင်အားများ စည်းရုံးကာ ကျယ်ပြန့်လှသော အင်ပါယာနိုင်ငံ တော်ကြီးကို ထူထောင်ထားနိုင်ပြီဖြစ်သည်။

တောင်ပိုင်းနယ်မြေကို စီမံကွပ်ကဲရန် ဘုရင်ခံမင်းသားကြီး တစ်ယောက် ခန့်အပ်တာဝန်ပေးထားခဲ့သည်။

တောင်ပိုင်းနယ်မြေ ဘုရင်ခံ၏ အရိုက်အရာကို ဆက်ခံ စည်းသူ အိမ်ရှေ့မင်းသားမှာ သုမနီဖြစ်သည်။

တစ်နေ့တွင် သုမနီနေရာ နန်းဆောင်ဆီသို့ မင်းချင်းတစ် ယောက် အစေား ဝင်ရောက်လာကာ ရှိသေစွာ လျှောက်တင်လေ သည်။

"မှန်လှပါ၊ နရဆိန်ဆိုသူက ရှေ့တော်မှောက် အစေားဝင်လို ကြောင်း လျှောက်ထားခိုင်းပါတယ် ကိုယ်တော်လေး"

'နရဆိန်'ဟူသောအမည်ကို ကြားရသည်နှင့် သုမနီ မျက် မှောင်ကြုတ်သွားလေ၏။

"အင်း _ ငါ ဆောင်ကြဉ်းလာခဲ့တဲ့ သူဇာတစ်ယောက်အတွက် တစ်ချက်မှ ရတက်မအေးရတဲ့ကြားထဲမှာ မီးစခြိုး နရဆိန် ရောက် လာတယ်ဆိုတော့ သိပ်မလွယ်ဘူး _

"ငါတို့ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး သတင်းတွေ ပျံ့နှံ့သွားရင် လွင်းရမယ် အစား ပုဆိန်နဲ့ ပေါက်နေရတော့မယ်၊ ကိစ္စကြီးကို ရှုံနဲ့ငြိမ်းသွားအောင် ငြိမ်းပစ်မှဖြစ်တော့မယ်"

သုမနီသည် စိတ်ထဲမှ ဤသို့အကြံ ထိုအကြံကို ဖိဖိစွာ အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ရန်အတွက် နရဆိန်အား ရှေ့တော် သို့ဝင်စေလျှက် လိုက်လံ ဦး လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"လာ _ လာ စိတ်ချေကြီး၊ အကြောင်းမကြား ဘာမကြားနဲ့ ရောက်လာတာဆို ကျုပ်မှာ တခမ်းတနား မကြိုဆိုနိုင်တာ စိတ်မကောင်းဘူး၊ လာ _ လာ _ အေးအေးသက်သာ အပန်းဖြေပါဦး"

"ကိုယ်တော်လေးဆီက အရာလိုကောင်းမျိုးတွေ ကြားရတာ ကျွန်တော်မျိုး အားတက်ပြီး အလိုလို အပန်းပြေသွားရပါတယ်"

"ဘာအကြောင်းများထူးသလဲ"

"ကျွန်တော်မျိုးနောက်က သိုင်းဆရာကြီးနဲ့ တကောက်ကောက် မြေရာခံလိုက်နေတာကြောင့် ပြေးလွှားရှောင်ပုန်းနေရတဲ့ ကြားထဲ လူထူးဆန်းနှစ်ယောက်က တစ်ခေါက်ထ,လာပြန်တယ် _

"နောက်ဆုံး ပြေးစရာမြေ မရှိတော့တာကြောင့် ကိုယ်တော်လေးဆီ အားကိုးတကြီး ရောက်လာရတာပါ"

"ကျုပ်ဆီရောက်မှတော့ ဘာမှ အားမငယ်ပါနဲ့တော့၊ စိတ်အေးလက်အေးသာနေ ဟုတ်လား"

ဤသို့ပြောဆိုပြီးနောက် သုခနီသည် မင်းချင်းများကို ခေါ်ကာ နရဆိန်အတွက် တည်းခိုနေထိုင်ရန် နေရာထိုင်ခင်းများ စီမံပေးရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

မင်းချင်းများက အမိန့်နာခံကာ နရဆိန်ကို ခေါ်ဆောင်ထွက်ခွာသွားကြသည်။

နရဆိန် ထွက်ခွာသွားပြီး မကြာမီမှာပင် သုခနီ၏ ညီတော် သုခနုမင်းသား အစောဝင်ရောက်လာသည်။

"ညီတော် စစ်းထွက်ဖို့ရှိတယ်ဆို ဟုတ်လား"

သုခနီက မေးလိုက်သည်။

"မှန်လှပါ သခင်ကြီးက အရေးတကြီးခေါ်တာကြောင့် ကိုယ်တော်လေးဆီ အားကိုးတကြီး ရောက်လာရတာပါ"

"ကျုပ်ဆီရောက်မှတော့ ဘာမှ အားမငယ်ပါနဲ့တော့၊ စိတ်အေးလက်အေးသာနေ ဟုတ်လား"

ဤသို့ပြောဆိုပြီးနောက် သုခနီသည် မင်းချင်းများကို ခေါ်ကာ နရဆိန်အတွက် တည်းခိုနေထိုင်ရန် နေရာထိုင်ခင်းများ စီမံပေးရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

မင်းချင်းများက အမိန့်နာခံကာ နရဆိန်ကို ခေါ်ဆောင်ထွက်ခွာသွားကြသည်။ နရဆိန် ထွက်ခွာသွားပြီး မကြာမီမှာပင် သုခနီ၏ ညီတော် သုခနုမင်းသား အစော ဝင်ရောက်လာသည်။

"ညီတော် စစ်းထွက်ဖို့ရှိတယ်ဆို ဟုတ်လား"

သုခနီက မေးလိုက်သည်။

"မှန်လှပါ၊ သခင်ကြီးက အရေးတကြီးခေါ်တာကြောင့် မနက်ဖြန်ပဲ စစ်းထွက်ရပါတော့မယ်"

"အေး _ ရက်ချင်းကြီးပါပဲလား၊ အင်းလေ သခင်ကြီးက ဆင့်ခေါ်တယ်ဆိုတော့လည်း နောင့်နှေးလို့မဖြစ်သေးဘူးပေါ့၊ ညီတော်နဲ့အတူ လက်ဆောင်တစ်ခု ပါးလိုက်ချင်တယ်"

"ဘာများလဲ နောင်တော်၊ ဘယ်သူ့ဆီ ပို့ပေးရမှာလဲ"

"သူလျှိုတစ်ယောက်ဆိုပါတော့၊ ဒါပေမဲ့ နောင်တော်တို့အတွက် ဘာမှ အသုံးမကျတော့ပါဘူး _

"သူ့ကို ညီတော်နဲ့အတူ ခေါ်ဆောင်သွားပြီး လမ်းမှာ ပရိယာယ်နဲ့ သုတ်သင်ပစ်လိုက်စေတော့"

"နောင်တော့်အကြံက ကောင်းသားပဲ၊ ခေါ်သွားရမယ့်သူလျှို ဆိုတာက"

"နရဆိန်ပါပဲ ညီတော်"

❋ ❂ ❋

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သုခနေမင်းသား ဦးဆောင်သော တပ်ငယ်တစ်စု တောင်ပိုင်း ဒေသမြို့တော်မှ ထွက်ခွာခဲ့ရာ သုခနေ၏ အစီအစဉ်အတိုင်း နရဆိန် လည်း ပါရှိလာခဲ့သည်။

နရဆိန်က ခင်ဥမ္မာတစ်ယောက်တည်း ချန်ထားခဲ့ရမည်ကို စိတ်မချတာကြောင့် သူနှင့်အတူ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့လေသည်။

ခရီးထွက်လာခဲ့၍ ဆယ်ရက်ခန့်အကြာတွင် တောမှန်းများ၏ ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်ခြင်းကို ခံရကာ သုခနေ၏ တပ်ဖွဲ့မှာ ဖရိုဖရဲ ပြိုကွဲသွားခဲ့သည်။

နရဆိန်က ခင်ဥမ္မာကို သူနှင့်အတူ မြင်းချင်းယှဉ်ကာ ပြေးလာစေခဲ့သော်လည်း တိုက်ပွဲအတွင်း အရောရော အထွေးထွေး ဖြစ်လျက် ခင်ဥမ္မာမှာ နရဆိန်နှင့် လူချင်းကွဲသွားသည်။

ကိုယ်ဝန်အရင့်အမာနှင့်ဖြစ်သည့်တိုင် မြင်းကို ကျွမ်းကျင်စွာ စက်ကိုင်စီးနင်းကာ လူနည်းရာနေရာဘက်မှ အတင်းတိုးဖောက်ထွက်၍ အလွတ်ရုန်းထွက်ပြေးလာနိုင်ခဲ့သည်။

သုခနေ၏ စစ်သားများနှင့် တောမှန်းများမှာ အရောရော အထွေးထွေး တိုက်ခိုက်နေကြရာ မည်သူကမျှ ခင်ဥမ္မာကို တားဆီး ခြင်းမပြုကြ။

အကြိတ်အနယ်သာ တိုက်ခိုက်၍နေကြလေသည်။

တိုက်ပွဲမှမြင်းကို အဆောတနှင်ကာ ပြေးလာခဲ့ရာ ကွမ်းတစ် ညက်မျှလောက် အကြာတွင် ဗိုက်ထဲမှ အောင့်၍နာလာကာ လူမှာ လည်း မဟန်နိုင်တော့သောကြောင့် မြင်းကို အသာဇက်သတ်၍ ရပ်လိုက်ရသည်။

ထို့နောက် မြင်းပေါ်မှ အသာလျှောဆင်းလိုက်ရာ အောက် သို့ခြေချရောက်ပြီးသည်နှင့် ခေါင်းထဲတွင် မိုက်ခနဲဖြစ်ကာ သတိလစ်မေ့ မြောသွားလေတော့၏။

✱ ✿ ✱

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၄)

မြားဆိပ်ပြင်းမှု

အချိန်မည်မျှကြာအောင် မေ့မြောသွားသည်မသိ။ ခင်ဥမ္မာ သတိရလာသောအခါ မျှော်ကိုယ်အောက်ပိုင်းမှ တဝါးဝါးနှင့် ကလေး ငိုသံတစ်ခုကို ကြားရလေ၏။ ခင်ဥမ္မာ၏ သတိကား လုံးဝရှိသည် မဟုတ်သေးဘဲ မနိုးတစ်ဝက် နိုးတစ်ဝက်နှင့် အိပ်မက်မက်နေသည်ဟု ထင်မှတ်နေသည်။

မိမိသည် ပျော့ပြည့်ကိုစွာပြီး သေရွာသို့ မြန်းလေပြီလား။ သို့တည်းမဟုတ် အသက်ပဲရှင်လျက်ရှိနေသလား။ စဉ်းစား၍မရ။

နားရှုသော ကလေးငိုသံသာ ထပ်ခါထပ်ခါ ပေါ်လာလေသည်။ ခေါင်တွင်းလည်း ပူနွေးနွေး အရာတစ်ခုက လှုပ်ရှုလှုပ်ရှုဖြစ်နေ သဖြင့် လူးလွန့်ကာ ထကြည့်လိုက်ကာ —

"သား — သား — ငါ သားလေးရပြီ"

စစ်ပြေးများကြား သားလေးတစ်ယောက်ကို ခင်ဥမ္မာ မွေးဖွား သန့်စင်လိုက်လေပြီ။

မောင်ကြီးကျော်စွာ၏ ရင်သွေးမှာ မင်းယောက်ျားဖြစ်သည် အတွက် အတိုင်းမရှိဝမ်းသာမိ၏။ သို့သော် —

"သားမျက်နှာမှ မမြင်လိုက်ရတဲ့ ဖေဖေ၊ ဖေဖေမှ ခေါ်စရာ မရှိတော့တဲ့သား၊ ကံဆိုးမရဲ့သား၊ မှုဆိုးမရဲ့သား၊ သား — သား — ဒီလို ဒိုက်ချိုးမှာမှ လူလာဝင်စားရသလား သားရယ်"

ဝမ်းသာခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်းတို့ကား သူ၏ ရင်တွင်းဝယ် ရှုံ့ဆန့်ပြေးလွှားလျက် ရှိနေပေသည်။

ဝမ်းကာမှုသာ မနေ သာတော့သောကြောင့် ခင်ဥမ္မာတစ်ယောက် သည် ရွှေကင်းသေးသေးလေးကိုပိုက်ကာ အစားအစာများကို ရှာဖွေလျက် ရှိနေပေသည်။

ဝမ်းက ဟာတာတာ၊ အားကနည်းနေရှာသော ဥမ္မာမှာ မနည်းအားယူနေရပါသည်။ အခေါက်အတန် အားစိုက်ရှာပါတော့မှ ရေတစ်ဘူးနှင့် ထမင်းခြောက် မုန့်ခြောက်အနည်းငယ်ပါသော အိတ် တစ်ခု ရလိုက်သည်။

လက်တစ်ဆုပ်စာကို တစ်ဝက်ခွဲ၍ ညနေကစာလောက်အောင် စားခဲ့ရလေသည်။

နောက်တစ်နေ့နံနက် ခရီးဆက်ထွက်ခဲ့ရာ ဝမ်းဟာလာသော အခါ သစ်ဥသစ်ဖုများ ရှာကာစားသောက်ရ၏။

ဗိုက်ထဲ အစာဝင်လာတော့မှ အားအင်ဟူသည် ပေါ်လာသည်။ အားအင်ရှိလာတော့မှ ခရီးဆက်နိုင်ပြန်သည်။ သွားရင်း လာရင်း နားရင်းသွားရင်းဖြင့် ခရီးဆက်လာခဲ့ရာ တောင်ယာစိုက်ခင်းတစ်ခုနား ဆီသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။

"ဗိုး — ခုတ်"

မြားတစ်စင်းက သူမခေါင်းပေါ် ဖြတ်ကျော်၍ ရှေ့မြေကွက် တွင် စိုက်ဝင်သွား၏။

"ဟော — မင်း ဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်ကလာတာလဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခင်ဥမ္မာသည် အသံလာရာဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ မွန်ဂိုလွှယ်ဝင် တာတာလူမျိုး သားလိုက်မုဆိုးအိုတစ်ယောက် သူ့ထံ ပါးသို့ တပ်လျှောက်လာသည်ကိုမြင်ရ၏။

ခင်ဥမ္မာသည် သူ့ဘဝအစပိုင်းမှအစ နောက်ပိုင်းဖြစ်ခဲ့ရသော ဖြစ်ရပ်မှန်သမျှကို အဘိုးအိုအား ဖွင့်ပြောပြလိုက်လေသည်။ ပြောရင်း ဝမ်းနည်းလာ၍ မျက်ရည်များပင် မဆည်နိုင်တော့ဘဲ တသွင်သွင် စီးကျလာသည်။

"အင်း _ ငါ့သမီးဘဝက ကြေကွဲစရာပေပဲ၊ ဒါလည်း သတ္တဝါတစ်ခု ကံတစ်ခု၊ ကံစီမံရာအတိုင်း နာခံရမှာပေါ့၊ ဘာမှ အားမငယ်ပါနဲ့ကွယ်၊ ဘဘနဲ့အတူ လိုက်နေပေါ့ ဟုတ်လား"

ခင်ဥမ္မာကား ထူး၍ အင်အားမရှိတော့။ ခေါင်းသာတစ်ချက် ညိတ်ပြနိုင်ရှာသည်။ ဤသို့နှင့်ပင် ခင်ဥမ္မာသည် သားကလေးနှင့်အတူ မုဆိုးအိုနှင့် ကျွန်းကိုင်းမှီ ကိုင်းကျွန်းမှီကာ နေရှာလေသည်။

သိုင်းဆရာကြီး ဦးနုနု အမည်မှည့်ပေးထားခဲ့သည့်အတိုင်း သူ၏ သားလေးကို 'မောင်မျိုးချစ်' ဟုပင် ကင်ပွန်းတပ်လိုက်လေသည်။

အချိန်ကား မှုန်နမှုန်နှား ရွေ့လျားလာခဲ့ရာ ဘာလိုလိုနှင့် ယခုဆိုလျှင် ခင်ဥမ္မာ၏သား မောင်မျိုးချစ်ပင် ခြောက်နှစ်သားအရွယ် ရောက်ရှိလာချေပြီ။

သာယာသော နေ့ရက်တစ်ရက်၏ နေမွန်းတည့် အချိန်တွင် မောင်မျိုးချစ်သည် သိုးများကို ကျောင်းလျက်နေသည်။ ထိုအချိန်တွင် ခင်ဥမ္မာသည် သူ၏လက်ဖြစ် သိုးမွေးထည်ငါးထည်ကို သူ နေထိုင်သောရွာမှ ငါးမိုင်မျှဝေးကွာသော ရေချိုမြို့တစ်မြို့သို့ သွား၍ ရောင်းချလျက်ရှိသည်။

သိုးများနှင့် အပေါ်ပြကာ ပျော်ရွှင်စွာ ဆော့ကစားနေရှာသော မောင်မျိုးချစ်သည် ဖြန်းဆို ရှေ့ဘက်ဆီမှမြင်းတစ်စီး ပြေးဝင်လာသည်ကို မြင်ရလေသည်။ မြင်းပေါ်တွင်ကား လူတစ်ယောက် ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျလျက် လက်နှစ်ဖက်တွဲလောင်းနှင့် ပါလာလေသည်။

မောင်မျိုးချစ်ထံပါးသို့ ရောက်သောအခါ မြင်းသည် အရှိန် လျော့ကာ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ရပ်တန့်သွားရှာသည်။ မြင်းပေါ်မှလူ သည် သူ၏ဦးခေါင်းကို အားယူ၍ ထူလိုက်ရာ မောင်မျိုးချစ်မှာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာဖြင့် အော်လိုက်မိသည်။

"အမယ်လေး"

မောင်မျိုးချစ် မြင်တွေ့လိုက်ရသော ထိုသူ၏ မျက်နှာကား သွေးအလိမ်းလိမ်း [illegible]အထပ်ထပ်ဖြင့် ညစ်ပတ်ပေရေလျက်နေသည်။ ထိုသူ၏ ဝဲဘက်လက်တွင် ဓားရှန်ပြတ်ထွက်သွားပြီဖြစ်သော ဓား တစ်ချောင်းကို ကိုင်လျက်။

ကျောတွင် စိုက်နေသော သွေးစက်များမှာလည်း စီးကျပြီး လက်သောဘက်ခါးပေါ်တွင် ဓားဒဏ်ရာရှည်ကြီးက အထင်းသား ပေါ်နေလေသည်။ [illegible] သွေးများ မတိတ်သေးဘဲ တစိမ့်စိမ့်နှင့် စီးကျနေပြန်၏။

သူ၏ စီးတော်မြင်းကို ကြည့်လိုက်ပြန်လျှင်လည်း ရှေ့ခြေ တစ်ဖက်တွင် ဓားဒဏ်ရာကတစ်ချက်၊ နောက်ဘက် တင်ပါးတွင် မြားတစ်ချောင်းက စိုက်ဝင်လျက်။ သွေးမှုမှုနှင့် အားယား[illegible]မြဲနိုင် ခဲ့သော်လည်း အခုခု နာလဲ မထနိုင်တော့ဘဲ [illegible] ကိုယ် ကလေးမှာ တောင်သို့ ယိုင်လဲသွားလေတော့သည်။

ရုတ်တရက်ဖြစ်သွားသောမြင်ကွင်းကြောင့် မောင်မျိုးချစ်မှာ ကြောင်လျက် ကြည့်နေမိသည်။ ထိုသူသည် လက်ကလေးတစ်ဖက်ဖြင့် မြေကိုထောက်ကာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုယ်ကို မ,ထူလိုက်သည်။ သူ၏ မျက်လုံးအစုံမှာ နီရဲနေသည်။ မျိုးချစ်အား တွေ့သွားသောအခါ တုန်ယင်သောလေသံဖြင့် တောင်းခံလိုက်သည်။

"ရေ — ရေ"

သူ၏အသံကို ပီပီပြင်ပြင်မကြားရသော်လည်း သူတောင်းသောအရာကို မောင်မျိုးချစ်က သိလိုက်သည်။ ရုတ်ချင်းပင် အိမ်ထဲဝင်၍ ရေတစ်မှုတ် ခပ်ယူလာသည်။

ရေကိုမြင်သည်နှင့် ထိုသူမှာ အငမ်းမရလှမ်း၍ ခလမောသောက်ရလိုက်၏။ ဝင်ကပ်ပင်မကျန်အောင် သောက်လိုက်သော်လည်း အားမရနိုင်သေး။

"ထပ်ပေးပါဦး ကလေးရယ်"

အလိုက်သိတတ်သော မျိုးချစ်က ရေတစ်မှုတ် ထပ်ခပ်ပေးလိုက်သည်။ တစ်ဝက်မျှ သောက်မိသောအခါ ထိုသူ့မျက်နှာပေါ်မှ သွေးစက်များသည် ရေမှုတ်ထဲသို့ စီးကျလာသဖြင့် ရေအားလုံး နီရဲသွားလေသည်။ ထိုသူမှာ တဟားဟားရယ်ရင်း မေ့မြောသွားတော့သည်။

မျိုးချစ်ကား ကမန်းကတန်းနှင့် သူ့အနားသို့ ပြေးကပ်သွားပြီး သူ၏ကိုယ်ကို လှုပ်ရင်း အော်ခေါ်လိုက်သည်။

"ဦးဦး — ဦးဦး"

အတန်ကြာမှ ထိုသူ သတိပြန်ရလာသည်။

"အင်း — လူကလေး မသွားသေးဘဲကိုး။ ဦးဦး ဆာလိုက်တာကွယ်၊ ဦးဦးအတွက် စားစရာလေးရှိရင် —"

စကားမှာ မဆုံးသေးဘဲ မျိုးချစ်သည် ခြေဖော့လက်ဖော့ဖြင့် အိမ်ထဲပြေးဝင်လိုက်၊ စားစရာလာပေးလိုက်၊ စားစရာတစ်နေ့ ကျန်နေ

သေးသည်ကို သတိရ၍ ထပ်ပြေးဝင်လိုက်၊ လာပေးလိုက်နှင့် အခေါက်ခေါက်အခါခါ သယ်ယူပို့ဆောင်ပေးလေရာ ထိုသူ့မှာ အားအားနှင့် ကြီးစားရလေတော့သည်။

"ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ လူကလေးရယ်၊ ဦးဦးတော့ ဝ,သွားပြီ၊ ရော့ — ဒါ မင်းအတွက်"

ထိုသူသည် အိတ်ထဲမှ အသပြာထုပ်ကို မျိုးချစ်အား ကမ်းပေးလေသည်။

"ယူလေ လူကလေး၊ ဘာငေးနေတာလဲ၊ ဦးဦးက မင်းကို ကျေးဇူးတင်တဲ့အနေနဲ့ ပေးတာပါကွယ်၊ ရော့ ယူ"

မျိုးချစ်သည် အသပြာထုပ်ကို ကြောင်ကြည့်နေရာမှ ခေါင်းခါလိုက်သည်။

"ဟင့်အင်း — ကျွန်တော် မယူဘူး။ အမေ မှာထားတယ်၊ စေတနာနဲ့ကူညီတာကို အသပြာမယူရဘူးတဲ့၊ ဦးဦး အသပြာကို ဦးဦး ပြန်သိမ်းလိုက်ပါ"

"အလို — သိပ်လိမ္မာတဲ့ကလေးပဲ"

ထိုသူသည် အသပြာထုပ်ကို ပြန်သိမ်းရင်း မျိုးချစ်၏ ခေါင်းကိုပွတ်သပ်ကာ ချီးမွမ်းလိုက်၏။

ထိုသူသည် သူ၏အင်္ကျီကို တစ်ဝက်မျှ ချွတ်ပြီး မိမိမျက်နှာပေါ်ရှိ ဓားရာနှင့် မြင်းတွင်ရှိသော ဒဏ်ရာများကို ဆေးလိုက်သည်။

ထိုအခိုက် ရှေ့ဘက်ဆီမှ မြင်းခွာသံများ ကြားလာသည်။ ၎င်းအသံကိုကြားသည်နှင့် ထိုသူ့မျက်နှာမှာ ... မျက်သွားပြီး ဒေါသရောင် လွှမ်းလာသည်။ လက်သီးကို ... ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထားလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"တောက် … ဒီးအထိတောင်လိုက်လာကြတဲ့ အကောင်တွေ သူမသေ ငါသေ တွေ့ကြသေးတာပေါ့၊ လူကလေး မင်းဆီမှာ ဒူးလေးနဲ့မြားရှိသလား"

"ရှိတယ် ဦးဦး၊ ကျွန်တော် သွားယူပေးမယ်"

သူ လိုချင်သောလက်နက် ရမည်ဆိုလာသဖြင့် ထိုသူမှာ အတိုင်းမသိ ဝမ်းသာသွားမိ၏။

မောင်မျိုးချစ် အိမ်ထဲမှ ဆွဲယူလာသော ဒူးလေးနှင့် မြားကို မြင်ပါမှ မနိုးနှစ်ဖက်ကိုတွန့်ကာ စိတ်ပျက်သွားရှာသည်။

"ဦးဦး၊ လိုချင်တာက ဒူးလေးကြီးကြီး၊ မြားကြီးကြီး ရန်သူကိုပစ်ဖို့ လူကလေးဆီမှာ ကြီးကြီးမရှိဘူးလား"

မိုးသေရှာသွားရန် ထိုသူက ထပ်မေးလိုက်သည်။

"ကျွန်တော် သုံးတာ ဒါပဲ၊ ကြီးကြီး မရှိဘူး ဦးဦးရဲ့"

ထိုစဉ် မြင်းသည်တော်များမှာ နီးသည်ထက်နီးလာကာ လေထဲတွင် တဖျပ်ဖျပ်လွင့်နေသော အလံကိုပင် မြင်ရနေပြီ။

"ဟာ … လူတွေ အများကြီးပဲ၊ ဦးဦးတစ်ယောက်တည်း မနိုင်နိုင်ဘူး၊ ပုန်းလိုက်ပါလား"

မောင်မျိုးချစ်က ကောင်းကောင်း၊ အကြံတစ်ခုပင် ပေးလိုက်လေသည်။

"အေး … ဟုတ်ပြီ၊ ဒီမှာ ပုန်းစရာရှိလို့လား"

လောလောဆယ် ဤတစ်လမ်းသာရှိတော့သည်မို့ ထိုသူမှာ အားမတန်မာန်လျှော့လိုက်ရသည်။

"ဟာ … ရှိတာပေါ့၊ ကျွန်တော်နဲ့ လိုက်ခဲ့"

မောင်မျိုးချစ်သည် သူ့အား ကောက်ရိုးပုံရှာသို့ ဆွဲခေါ်သွားပြီး အထဲကိုဝင်ပုန်းရန် လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်၏။

"စိတ်ချပါ ဦးဦး၊ ဒီနေရာ ဘယ်သူ့ကိုမှ ကျွန်တော် မပြောဘူး"

"မင်းကိုယုံလို့ ဦးဦးအသက် မင်းလက်ထဲအပ်လိုက်ပြီပဲ၊ ကဲ … မြန်မြန်သွား၊ ဦးဦး စီးလာတဲ့မြင်းကို ဝပ်ပေးဝေးနှင်လိုက်"

ထိုသူ ကောက်ရိုးပုံထဲ တိုးဝင်သွားသည်နှင့် မောင်မျိုးချစ်မှာလည်း ထိုသူ မှာကြားလိုက်သည့်အတိုင်း မြင်းကို ကျာပွတ်နှင့်နက်ကာ အဝေးသို့နှင်လိုက်ပါသည်။

မြင်းနက်မှာ မြေစိုနှန်ပေါက် အဝေးသို့ရောက်မှ ရပ်တန့်ကာ မြက်ငုံစားနေလေသည်။

မောင်မျိုးချစ်မှာမူ သူ၏ မြင်းငယ်လေးကိုစီးကာ သိုးကျောင်းနေရှာလေသည်။

မကြာမီ မြင်းတပ်ကြီး အနားသို့ရောက်ရာ မောင်မျိုးချစ်အား ဆောက်လှမ်းလိုက်သည်။

"ဟေ့ … ရှာတိတ်၊ လူတစ်ယောက် မြင်းနက်စီးပြီး ဒီကို ဖြတ်သွားတာ မြင်လိုက်သလား"

"မြင်လိုက်သားပဲ"

ဤစကားကို ကောက်ရိုးပုံထဲ ပုန်းအောင်းနေသောသူ ကြားလိုက်သောအခါ ဟာ … ဒီကောင်လေးတော့ ငါ့အပေါ် သစ္စာဖောက်ပြီဟု ထင်မှတ်သွားလေသည်။

"ဟေ့ … ဟုတ်လား၊ အဲဒီလူ ဘယ်မှာလဲ"

"ဟောဟိုဘက်တွက်သွားတာ အတော်ဝေးကြာသွားပြီပဲ"

မောင်မျိုးချစ်၏ နောက်ဆက်တွဲစကားကို ကြားရတော့မှ ကောက်ရိုးပုံတွင် ပုန်းအောင်းနေသောသူသည် အသက်ရှူချောင်သွားလေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကလေး၏စကားကို မယုံကြည်သဖြင့် တိုက်စစ်မှူးသည် တောင်တောင်မြောက်မြောက် မျက်စိကစားကြည့်လိုက်ရာ အဝေးတစ်နေရာတွင် မြက်ငုံ့စားနေသော ရန်သူ၏ မြင်းနက်ကြီးကို မြင်သွားလေသည်။

"ယော် ... တွေ့ကြလား၊ ဟိုမှာ မြားဝိစ္စာရဲ့မြင်းနက်၊ သူ ဒီတစ်ဝိုက်မှာပဲရှိရမယ်၊ ကောင်ကလေးကို ဒီခေါ်လာစမ်း"

တိုက်စစ်မှူး၏အမိန့်ကြောင့် မောင်မျိုးချစ် သူ့ရှေ့မှောက် ရောက်လာရသည်။

"နှီး ... နှီး ... ဘယ်မှာလဲ ပြောစမ်း၊ သူရှိတဲ့နေရာ မင်းသိရမယ်"

ကျာပွတ်နှင့်ခိန်းခေါ်ပြီး မောင်မျိုးချစ်အား စစ်မေးလေပြီ။

"လိမ်မယ်မကြံနဲ့နော်၊ ဟောဒီမှာ တွေ့တယ်မဟုတ်လား၊ မင်းအမေ့လင်ကြီး"

ကျာပွတ်ကိုမြှောက်ပြရင်း မောင်မျိုးချစ်အား အစ်မေးနေပြန်သည်။

ကောက်ရိုးပုံထဲ ပုန်းအောင်းနေသော မြားဝိစ္စာသည် သူ၏ခါးမှ ဓားမြှောင်ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထားလိုက်သည်။

ကျာပွတ်ဒဏ်ကြောင့် မောင်မျိုးချစ်၏ နဖူးပြင်ကို အနီရောင်အစင်းကြီးတစ်ကြောင်း ထင်လာသည်။ ကျောပြင်တွင်လည်း ရစရာမရှိ။

အားနည်းသူ့ရဲ့ကောင်းသားပီပီ သတ္တိကောင်းကောင်း ခေါင်းမာမာနှင့်ပင် ဘူးခါလျှက် ရှိနေလေသည်။

"မသိဘူး ... မသိဘူး ... ကျွန်တော် မသိဘူး"

"နှီ ... နှီ ... နှီ"

ကျာပွတ်ချက်ရှိန်က မောင်မျိုးချစ်ကျောပေါ် ကျရောက်လာသည်။ နာကျင်လွန်း၍ သူ့မျက်နှာ ငိုသိုရမလိုဖြစ်သွား၏။

သို့သော် မျက်ရည်ကို အနိုင်နိုင်ထိန်းကာ ခေါင်းမာမာနှင့်ပင် ဘူးခါနေသည်။

ကြာရှည်လာလျှင် ရက်စက်သောကျာပွတ်ဒဏ်ကို မောင်မျိုးချစ် ခံနိုင်မည်မဟုတ်။ မခံနိုင်ဘဲ သူပုန်းအောင်းရာနေရာကို ထုတ်ပြောလိုက်လျှင် ဓားချင်းဆိုင် အပြိုင်စုတ်၍ အသက်ကို ဖက်နှင့်ထုပ်ရပေတော့မည်။

ဤကား ကောက်ရိုးပုံမှ မြားဝိစ္စာ၏ အတွေး။

ထိုအချိန်မှာ စစ်သည်တော်တစ်ချို့သည် အိမ်ထဲသို့ ဝင်ရှာသူရှာ၊ အိမ်ပြင်မှာ မွှေနှောက်သူနှောက်၊ လူတစ်ယောက်က ကောက်ရိုးပုံကို လှံရှားဖြင့် ထိုးမွှေလိုက်သည်။

မြားဝိစ္စာ ပုန်းအောင်းသောနေရာသို့ ထိုးမိတော့မည့်အနိုက်အတန့်မှာပင် မောင်မျိုးချစ်က အဝေးဆီသို့ လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်ကာ ...

"ဟိုမှာ ... ဟိုမှာ"

အားလုံးသောအာရုံသည် သူ ညွှန်ပြရာဘက်သို့ ရောက်[illegible]ကြသည်။

အတော်ကြာ ဂရုစိုက်၍ ကြည့်ကြသော်လည်း ဘာ[illegible]သော်မှ မမြင်ရ။

နဂိုက ကောက်ရိုးပုံကို ထိုးမွှေနေသော စ[illegible]သည်တော်မှာလည်း ထပ်မံထိုးမွှေရန် မေ့လျော့သွားလေသည်။

"မွေးကောင်လေး လူသာငယ်[illegible] ဥာဏ်အတော်များတယ်၊ ဟိုမြင်းနက်ကြီးစီးတဲ့သူ ဘယ်[illegible]နေသလဲ ပြောစမ်း"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တိုက်စစ်မှူးက မဲမာန်ရင်း ကျားမွတ်သုံးချက် ဆက်တိုက်ပေးလိုက်ပြန်သည်။

ထိုစဉ် အဝေးဆီမှ ကျွဲချိုမှုတ်သံ ပေါ်လာပြန်သဖြင့် စစ်သည်တော်များက သူတို့၏သခင်ကြီး လာပြီဖြစ်ကြောင်းကိုသိ၍ ရိုးဦးကြိုပြုကြလေသည်။

"ကိုယ်ကျွန်းမာလို့ စိတ်ချမ်းသာစွာ ရှိတော်မူပါ၏ ခမည်းတော်"

"အိမ်း _ အိမ်း _ သောက်မရောက်သက်မရောက်လို့ ပြန်တွေ့ရတယ်ဆိုပါတော့"

တိုက်စစ်မှူးက ဂါရဝပြုရင်း နှုတ်ခွန်းဆွဲလိုက်သည်။

ရောက်ရှိလာသူမှာ ဂျင်ဂစ်ခန်ဖြစ်ပြီး တိုက်စစ်မှူးကား သူ၏ သားဦးရတနာ 'ဂျူတာ'ပင်ဖြစ်သည်။

ဂျင်ဂစ်ခန်သည် သူ၏ အင်ပိုင်ယာနယ်ပယ်ကို ကျယ်သည်ထက်ကျယ်အောင် ချဲ့ထွင်နိုင်ဖို့ရာ မိမိတို့လူမျိုး အလျှာလျှာ အုပ်စုအသီးသီးကို စုစည်းရန် အရေးကြီး၏။

သို့ဖြစ်၍ မိမိ၏ အမိန့်အာဏာကို မနာခံသော အုပ်စုများကို တိုက်ခိုက်နေရသည်။

ယခုလည်း မိမိကို အာခံသော အုပ်စုတစ်စုနှင့် ထပ်မံစစ်ခင်းခဲ့ရာ ဂျင်ဂစ်ခန်မှာ အောင်မြင်ခဲ့သော်လည်း မြင်းစီးစွာ၏လက်ချက်ဖြင့် ဂုတ်ဆောင်းတွင် မြားမှန်ခဲ့လေသည်။

ဒဏ်ရာက ပြင်းထန်သောကြောင့် သုံးလေးကြိမ်ပင် သတိမေ့သွားလေ၏။

လက်အောက်ငယ်သား အများအပြားက မြင်းစီးစွာကို လက်ရဖမ်းပြီး မြင်းတစ်ချက်အတွက် ကလဲ့စားချေလိုကြသည်။

သို့ဖြင့် မြင်းစီးစွာကို အလွှတ်မပေးဘဲ သူ့ ခြေရာနောက် တကောက်ကောက်လိုက်ခဲ့ကြသည်။ ဦးဆောင်သူမှာ ဂျင်ဂစ်ခန်၏ သားဦး ဂျူတာဖြစ်သည်။

ယခု ဂျင်ဂစ်ခန်နှင့်အတူ ဒုတိယသား 'ချီင်ဂါတာ' တတိယသား 'အိုဂါတာ'နှင့် အငယ်ဆုံးသား 'ထိုဂါတာ'တို့လည်း အတူလိုက်ပါလာကြသည်။

"ရန်သူ၏ စီးတော်မြင်းကို တွေ့ထားပြီးကြောင်းပါ ခမည်းတော်ဘုရား"

ဂျူတာက ရိုသေစွာ လျှောက်တင်၏။

"မြင်း ဘာလုပ်ဖို့လဲ၊ ငါ ကိုယ်တော်မြတ် အလိုရှိတာကလူ၊ ဘယ်မလဲလေ"

"မှန်ပါ _ ဘုရား၊ အလိုရှိတဲ့လူ ရှိပါစေမယ် ဘုရား"

ဂျူတာသည် ဓားအိမ်မှ ဓားရှည်ကြီးကို ထုတ်လိုက်ကာ မောင်မျိုးချစ်ထံပါး ကပ်သွားလေသည်။

"ဟေ့ _ ချာတိတ်၊ ဒါ နောက်ဆုံးမေးခြင်းပဲ၊ ဟိုလူဘယ်မှာ ရှိသလဲ၊ မင်း သိရမယ်ပြော"

ဓားရှည်ကို မောင်မျိုးချစ် ခေါင်းပေါ် မိုးထားလိုက်၏။ များနှိုထွက်လာအောင် အခိုက်စံရသော်လည်း မောင်မျိုးချစ်မှာ ကြောက်မသွားဘဲ ပို၍ပင် ကြံ့ခိုင်လာသည်။

"မသိဘူး မပြောဘူး၊ ဘယ်တော့မှ မပြောဘူး"

ဂျင်ဂစ်ခန်သည် ဤခေါင်းမာလှသော ကလေးငယ်၏ စကားကြောင့် မြင်းစီးစွာသည် ဤအနီးအနားတွင် အမှန်ပင်ရှိလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူကိုယ်တိုင် ကလေးငယ်အနားသို့ သွား၍ အနီးတွင် ရှောကြည့်လေသည်။

"တော့ _ ကလေး ယောဒီမှာ မင်း မှန့်ဝယ်စားဖို့အသပြာတွေ ယူထားလိုက်။ တခြားဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောရင်နေ ဘာဘာကိုမပြောနဲ့"

"အသပြာလည်း မယူဘူး။ ဘယ်သူ့ကိုမှလဲ မပြောဘူး"

မြောက်လည်းမကြောက်၊ ရှောင်၍လည်းမပြေးသော လူစားသည် မောင်မျိုးချစ်လို နပ်ရေးမှ မစင်သေးသောသူ ဖြစ်နေသဖြင့် လူကြီးရုပ်မကြီးမှုဖြင့် အတော်ပင်နောက်ကြောက်သွားကြလေသည်။

"မင်း မပြောတဲ့ တို့က မရှုနိုင်ဘူးတဲ့လား၊ ငါ့ကိုတဲ့ အမဲ လိုက် အင်းမွေးကြီးတွေ လွှတ်လိုက်စမ်း"

စုတာ၏ အမိန့်သေးသံနှင့်အတူ အမဲလိုက် အင်းမွေးကြီး မြောက်ကောင်သည် စစ်သည်တော်များလက်ထဲမှ လွတ်ထွက်လာသည်။

စုတာသည် အမဲလိုက်ဝါသနာပါသူဖြစ်သည့်အလျောက် အင်းမွေးများကို အမြဲတစေ သွားရာသို့ ခေါ်ဆောင်သွားလေ့ရှိသည်။

ယခု မြားဝီစွာဝင်းခဲ့သော မြင်းနက်ကိုယ်နားတစ်ပိုက်ကို အနံ့ အသက်ခံပြီး မြားဝီစွာ ပုန်းအောင်းသောနေရာကို ရှာနိုင်လေသည်။

မြားဝီစွာအား မောင်မျိုးချစ် ဂူပြူအထိ အကာအကွယ် ပေးနေခြင်းမှာ သွေးတော်စပ်၍လည်းမဟုတ်။ သိကျွမ်းခင်မင်၍လည်း မဟုတ်ပါချေ။

ယမန်နေ့က ဖြစ်ပွားခဲ့သောစစ်ကို မောင်မျိုးချစ်သည် တောင် ထွယ်တစ်ခုမှနေ၍ မြားဝီစွာ၏ ထွမ်းရည်နှင့် သတ္တိကို မြင်တွေ့သွား ရာမှ သူ့ရဲ့ကောင်းအပေါ် လေးစားစိတ်၊ ကိုင်းရှိုင်းစိတ်နှင့် အားကျ စိတ်တို့ကြောင့် သာဖြစ်သည်။

သူ့အား ရက်ရက်စက်စက် နှိပ်နှက်သောကြောင့်လည်း ပေရှင်နယ် စီအားများ၍ တွန်းကန်အားလည်းကြွယ်လာလေသည်။

စုတာကို ရွေးလွှတ်လိုက်သည်နှင့် မောင်မျိုးချစ်သည် လက် ခေါက်မှုတ်ကာ သူ၏ သိုးထိန်းခွေးကို ခေါ်လိုက်ရာသည်။

သိုးထိန်းခွေးသည် မောင်မျိုးချစ်၏ အမိန့်ကို နားလည်လျက် အလိုက်သိစွာနှင့်ပင် တောက်ရှိုးပုံနားသွား၍ အသင့်စောင့်ဆိုင်းနေ ပေသည်။

အင်းမွေးမြောက်ကောင်လုံးကို ရှေ့သို့ တစ်လက်မမျှ အတိုးမခံ။

စုတာ၏ အမိန့်သံပေါ်လာသဖြင့် အင်းမွေးမြောက်ကောင်လုံး သည် ရှေ့သို့စုန်အုပ်ကာ သိုးထိန်းခွေးနှင့် လုံးထွေးသတ်ပုတ်လေ တော့သည်။

သိုးထိန်းခွေးမှာ အကောင်ငယ်ပြီး မြောက်ကောင် တစ်ကောင် သတ်ပုတ်နေရသဖြင့် တစ်ခဏအတွင်း ဒဏ်ရာအစင်းစင်းနှင့် ဖြစ် သွား၏။

သို့တစေ သခင်နှယ် သတ္တိရှိစွာသော သိုးထိန်းခွေးသည် နောက်မဆုတ်တမ်း သတ္တိရှိစွာဖြင့် တိုက်ခိုက်ဆဲပင်ရှိသည်။

မျိုးချစ်ကား တေးမှနေ၍ အားပေးလျက်ရှိသည်။

"ရှုပေးကွွယ်ကိုနီ၊ ရှုပေး"

စုတာမှာ ဒေါသထွက်ကာ ကျာပွတ်ဖြင့် မျိုးချစ်ကို ရိုက် နှက်လေသည်။

မျိုးချစ် ခမျာ ခံနိုင်ရည်မရှိတော့ဘဲ အသည်းနာကျင်အောင် နာ ကျင်သွားသဖြင့် မြေပေါ်တွင် လူးလိမ့်နေလေသည်။

စုတာ၏ မြေထောက်နား ရောက်သွားသောအခါ ရုတ်ခြည်း တော်တာတ်ရပ်လိုက်ပြီး မြေထောက်ကိုအားကိုက်ချလိုက်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အမေ့ ... ခွေးကောင်လေး၊ လွှတ် ... လွှတ်"

ရုန်းသော်လည်းမရ။ ရုန်းလေ ကိုက်လေ၊ ကိုက်လေ နာလေ ဖြစ်သဖြင့် ဘာလှုပ်ရှားမနေတော့တဲ့ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် မောင်မျိုးချစ်အား ပိုင်းမည်အပြု ဓားတစ်စုကား ကောက်ရိုးပုံမှ ထွက်လာပြီး အပေါ်သို့ ပင့်စလိုက်သည်။

"ရှူး"

ဓားနှစ်စင်း ဗီးဝင်းဝင်းတောက်သွားချေပြီ။ မောင်မျိုးချစ်အား ဝင်ကယ်လိုက်သူမှာ မြားဝီစွာပင်ဖြစ်သည်။ စစ်သည်တော်များက သူ့အား ချက်ချင်းပင် ဝိုင်းလိုက်ကြသည်။

မြားဝီစွာသည် မြေကြီးတွင်လဲနေသော မောင်မျိုးချစ်အား ထူမပြီး သူ့လက်တစ်ဖက်ဖြင့် မှေ့ဖက်လိုက်သည်။

"ဆန်ကောလောက်မှ ခေါက်မနက်တဲ့ကောင်တွေ၊ မရှက်ကြဘူးလား၊ လူကြီးတန်မယ် ကလေးကို အနိုင်ကျင့်တာ ... ထွီး"

"သေမင်းခံတွင်းလည်း ရောက်နေတဲ့ကောင် စွာတျူယ်တုန်းပဲလား"

နှာသက မာန်လိုက်သည်။

"ဟား ဟား ဟား ... ကျုပ်ကို သေရမှာကြောက်တယ်လို့ ထင်နေသလား၊ ဒီလိုထင်ရင် မှားမှာပေါ့၊ ကျုပ် ရှာရှာမကြောက်ဘူး ဒါပေမဲ့ ..."

"ဒါပေမဲ့ ဘာဖြစ်သလဲ"

"ဘာဖြစ်ရမှာလဲ၊ လူစွမ်းကောင်းတွေရဲ့ လက်ထဲမှာ ထိုက်ထိုက်တန်တန် မသေရတာကိုပဲ ကျုပ် ဝမ်းနည်းတာယ်"

"ဘာ ... ဘာပြောတယ်"

ဂျင်ဂစ်ခန်ကပင် ဝင်မေးလိုက်သည်။

"ကျုပ်ပြောတာ ရှင်းနေသားပဲ၊ ကျုပ်ဟာ စိုက်ပွဲမှာ ကျုပ်ကို နိုင်တဲ့သူရဲကောင်းလက်ချက်နဲ့သေရရင် ဆယ်ခါပြန်သေသွားပါစေ သေရဲပါတယ်၊ ခုတော့ တောင်ပံကျိုးပြီး မြေပေါ်ထိုးကျလာတဲ့ ငှက်ကြီးကို ပုရွက်ဆိတ်အုပ်တွေက ဝိုင်းကိုက်လို့ သေရမှာဆိုတော့ သိပ်ဝမ်းနည်းမိပါတယ်"

မြားဝီစွာ၏ စကားကို ကြားရသဖြင့် ဂျင်ဂစ်ခန် မျက်ခွယ်မှ လူတစ်ယောက် လျှောက်လာသည်။

"သခင်ကြီး၊ ဒီလောက်တောင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အထင်ကြီးပြီး လေလုံးထွားတဲ့ကောင် ကျွန်တော်မျိုးနဲ့ တစ်ယောက်ချင်း တွေ့ပါရစေလား"

အသံရှင်ကို ဂျင်ဂစ်ခန် ကြည့်လိုက်ရာ မိမိ မြှောက်စားထားသော သူရဲကောင်းကြီး မူခါလီဖြစ်နေပါသည်။

"ဒီကောင့်ကို ကျောင်းမှန်းကန်မှန်းမသိသောင် မင်းရဲ့ပညာစွမ်းကိုပြလိုက်"

ဂျင်ဂစ်ခန် ခွင့်ပြုလိုက်သည်နှင့် မူခါလီသည် မြားဝီစွာအား စိန်ခေါ်လိုက်သည်။

"ကျုပ် တစ်ယောက်တည်းနဲ့ မင်းကို သတ်နိုင်ရင် မင်း ကျေနပ်တယ်ပေါ့ဟုတ်လား"

"ဟုတ်သားပဲ၊ တော်ကြာ ကိုယ့်ကို သတ်တဲ့သူရဲ့ နာမည်တောင်မသိလိုက်ဘဲ သေသွားရင် မကောင်းဘူး၊ ပြီးတော့ ကျုပ်နာမည် မူခါလီ၊ ဂျင်ဂစ်ခန် မြှောက်စားထားတဲ့ သူရဲကောင်းလေး သိပြီလား"

ဤစကားကို ကြားရသောအခါ မြားဝီစွာ၏ မျက်နှာမှာ အနည်းငယ် တင်းလှုပ်သွားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ခြေဘိ _ ဂျင်ဂစ်ခန် မြှောက်စားထားတဲ့ သူ့ရဲကောင်းဟာ သူကိုး၊ ဒီလိုဆို ဒီပွဲတော့ ကြည့်ကောင်းတော့မှာပဲ"

မြားဝိဇ္ဇာသည် စိတ်ထဲမှာ ရေရွတ်လိုက်မိသည်။

"မင်းကို အများတကာက မြားဝိဇ္ဇာလို့ ခေါ်နေကြတယ်၊ ဒီတော့ မင်း ကျွမ်းကျင်တဲ့ မြားအတတ်မှာပဲ ငါ့ရဲ့မိတ်ဆွေကြီးက မင်းနဲ့ မြားပစ်ပြိုင်မယ်"

ဂျင်ဂစ်ခန်သည် သူ မြှောက်စားထားသော သူ့ရဲကောင်းကြီး ဖူးဝါအပေါ် အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်ထားသည်က တစ်ကြောင်း၊ မြားဝိဇ္ဇာအပေါ် မြားဖြင့်ပင် သေစေလိုသည်က တစ်ကြောင်း၊ ဤအကြောင်းများကြောင့် မြားပစ်ပြိုင်ပွဲကို ဆင်ယင်၍စေခြင်းဖြစ်ပေသည်။

အမှန်မှာ မြားဝိဇ္ဇာတွင် နာမည်ရင်း ရှိပေသည်။ သို့သော် မြားအတတ်တွင် တစ်ဖက်ကမ်းခတ်အောင် တတ်ကျွမ်းသဖြင့် ယင်းအစွမ်းကို အစွဲပြုပြီး 'မြားဝိဇ္ဇာ'ဟု အမည်သညာ ခေါ်လာခဲ့ရာ ယနေ့တိုင် 'မြားဝိဇ္ဇာ'ဟူသောအမည်သာ တွင်နေပေသည်။ နာမည်ရင်းကိုမူ သိသူ မရှိသလောက်ပင် ဖြစ်သွား၏။

ဂျင်ဂစ်ခန်သည် သူ မြှောက်စားထားသော သူ့ရဲကောင်းအား မိတ်ဆွေကြီးဟု ခေါ်ခြင်းမှာလည်း အကြောင်းရှိသည်။

တစ်ချိန်က ဂျင်ဂစ်ခန် မွေးမြူထားသော လက်ရွေးစင်မြင်းရှစ်ကောင်ကို ဓားပြများ လုသွားရာ သူတစ်ဦးတည်း မြင်းစီး၍ ဓားပြနောက် လိုက်လေသည်။ လမ်းခုလတ်တွင် နွားနို့ညှစ်နေသော လုလင်ပျိုတစ်ဦးနှင့်ဆုံရာ မြင်းခိုးသူများ၏ သတင်းကို မေးရင်း မိတ်ဆွေဖြစ်သွား၏။

ထိုလုလင်သည် ဂျင်ဂစ်ခန်နှင့်အတူ မြင်းသူခိုးများ လက်ထဲမှ မြင်းရှစ်ကောင်ကို ပြန်ရယူပေးမည်ဟု ဆိုလာသဖြင့် သူတို့နှစ်ယောက် အဖော်ပြုကာ ခရီးဆက်၍ လိုက်ရှာကြလေသည်။

သုံးရက်တိုင်တိုင် မနားမနေ ရှာဖွေပါတော့မှ မြင်းသူခိုးများ၏ စခန်းကို တွေ့သွား၏။ တိုက်ပွဲဖြစ်၏။ လုလင်ပျို၏ မြားအတတ်ကို ဤတွင်မှ မြင်ရလေသည်။

ပစ်လိုက်သော မြားအစင်းတိုင်း အလဟဿမဖြစ်။ ပစ်တိုင်းမှန်၊ မှန်တိုင်း သေကြသဖြင့် တစ်ခဏအတွင်း သူခိုးဓားပြပေါင်း သုံးဆယ်ကျော်မျှ ကျဆုံးသွားကြလေသည်။ နောက်ဆုံး ဂျင်ဂစ်ခန် အလုခံရသော မြင်းရှစ်ကောင်လုံးကို ပြန်ရလိုက်သည်။

ဂျင်ဂစ်ခန်က လုလင်ပျို၏ ကျေးဇူးကို ချက်ချင်းပြန်ဆပ်လိုသဖြင့် ဤသို့မေးလိုက်သည်။

"ဒီမှာမိတ်ဆွေကြီး၊ မိတ်ဆွေကြီးရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့် ဒီမြင်းရှစ်ကောင်ကို ပြန်ရခဲ့တယ်၊ ဒီတော့ ဒီမြင်းတွေဟာ မိတ်ဆွေကြီးနဲ့ လည်းဆိုင်တယ်၊ မိတ်ဆွေကြီး ဘယ်နှကောင်ယူမလဲ၊ ပြောပါ"

"မိတ်ဆွေကို မိတ်ဆွေလို့ ကူညီခဲ့တဲ့ဟာပဲ၊ တစ်ကောင်မှ မယူပါဘူး"

လုလင်ပျို၏ ပြောဆိုပုံကို ဂျင်ဂစ်ခန် အကြီးအကျယ် သဘောကျသွား၏။ "မိတ်ဆွေကို မိတ်ဆွေလို ကူညီတယ်"ဆိုသည့် လုလင်ပျိုသည် ဖူးဝါပင်ဖြစ်သည်။

ဂျင်ဂစ်ခန်သည် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်လာသောအခါ ဖူးဝါသည်လည်း ဂျင်ဂစ်ခန် မြှောက်စားထားသော သူ့ရဲကောင်းကြီးဖြစ်လာပါသည်။

ဤကား မြားဝိဇ္ဇာနှင့် ဖူးဝါတို့၏ နောက်ကြောင်းအကျဉ်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မျက်မှောက်အရေးအခင်းကား မြားစီးသူနှင့် ဖူးဝါတို့ သူမသာ ငါမနိုင် အပြိုင်ကြိုးကြတော့မည်။ ဂျင်ဂစ်ခန်သည် သူ၏ ကျောပေါ်တွင် သိုင်းထားသော လေးနှင့်မြားကို ဖြုတ်ပြီး ဖူးဝါအား ကမ်းပေး[...]လိုက်၏။

မြင်းပေါ်မှလည်း ခုန်ဆင်းလိုက်၏။

"မိတ်ဆွေကြီး ဖူးဝါ၊ ကျုပ် မြင်းကိုစီး၊ ကျုပ်မြားကို သုံးပြီး ကျုပ်ရန်သူကို သတ်နိုင်ခဲ့ရင် ကျုပ်သတ်တာနဲ့ တူတူပဲ၊ ရော _ ယူသွား"

"သခင်ကြီးရဲ့ ကျေးဇူးတော်အရှင်တိုင်း မြဲနေမှာပါ"

ဖူးဝါသည် ဂျင်ဂစ်ခန်အား ဂါရဝပြုပြီး လေးနှင့်မြားကို လှမ်းယူကာ မြင်းပေါ် ခုန်တက်လိုက်လေတော့သည်။

"သားတော် ချိုင်ဝါတာ သားတော်ရဲ့ စီးတော်မြင်းကို မြားစီးသူအား ပေးလိုက်ပါ"

ဂျင်ဂစ်ခန်၏ ဒုတိယသားတော် ချိုင်ဝါတာသည် မြင်းပေါ်မှ ဆင်းပြီး သူ၏ စီးတော်မြင်းအား မြားစီးသူအား ပေးလိုက်လေသည်။ မြားစီးသူသည် မြင်းပေါ် လွှားခနဲ တက်လိုက်ပြီး ဂျင်ဂစ်ခန်ဘက် လှည့်ကြည့်ကာ _

"ကျုပ်မှာ ဓင်ဖူးရဲ့ အကျဉ်းသား ဖြစ်နေပြီးသား[...] နဲ့ မြားပြိုင်ခွင့်ပေးတာကို အလိုက်ကန်းဆိုးမသိဘဲ သူ[...] ကြီးဖူးဝါနဲ့ တစ်ယောက် အခွင့်အရေးသာရင် အခွင့်အရေးယူ[...] ဖြစ်နေမှာမယ်၊ မီးတော့ကား ကျုပ်ကို ဖူးလေးသောမေးပါ၊ ဖြ[...] မလဲဗျာ"

ဤစကားကို ကြားရသောအခါ ဖူးဝါမှာ ဒေါသအတော်[...] တွန်းဆောင် ဒေါသထွက်လာသည်။

"အို _ မင်း ငါ့ကို အထင်သေးလှချည်လား၊ မြားမယူရင် မင်း ငါ့ကို ဘယ်ယှဉ်နိုင်တော့မလဲ"

"ဟဲ ဟဲ ဟဲ _ ကြည့်ကြသေးတာပေါ့၊ မြားမပါလည်း လေးတစ်ချောင်းနဲ့ မင်းကို ငါ သတ်နိုင်ပါတယ်"

မြားစီးသူက စော်ကြီးကြီးနှင့်ပင် ဆိုလိုက်သည်။

"ဒီလို _ တယ်လေကြွားပါလား"

စစ်သည်တော်တချို့က အသံထွက်အောင်ပင် အော်လိုက်သည်။ ဖူးဝါသည် မြားစီးသူ၏ မြားရွမ်းကို မြင်ဖူးသဖြင့် မပေါ့ဆရဲ။

မြင်းပေါ်မှ တွဲလဲချထားသော ခြေထောက်တစ်စုံကို ညှပ်လိုက်သည်နှင့် မြင်းဖြူကြီးမှာ ကဆုန်ပေါက်၍ ထွက်သွားလေသည်။

တိုက်ပွဲအတွေ့အကြုံ အမျိုးမျိုး ရှိခဲ့ပြီဖြစ်သော ဤမြင်းဖြူကြီးသည် စုန်ပေါက်ပြေးလွှားသည့်နေရာတွင် လျှင်မြန်ဖျတ်လတ်သည်သာမက မြင်းစီးသူ၏ ခြေဟန်သဘောကိုပင် အကင်းပါးစွာ သိတတ်သောကြောင့် ဂျင်ဂစ်ခန်၏ မြတ်နိုးခြင်းကို အထူးခံရလေသည်။

ဖူးဝါကဲ့သို့သော ဂျင်ဂစ်ခန် မိတ်ဆွေကြီးပင်လျှင် ဤတစ်ကြိမ် ပထမဆုံးအကြိမ် စီးဖူးလေသည်။

မိမိပြိုင်ဘက်၏မြင်း ဤပြိုင်စံရှား[...] ပြေးလွှားနိုင်[...]ကို မြင်သောအခါ မြားစီးသူမှာ မိမိစီးသောမြင်း၏ ခက်ကြိုး[...] တဲ့ကာ ဆုတ်ခွာ ထွက်ပြေးလေတော့သည်။

ဖူးဝါသည် လေးကို ညှတ်အောင်ကျွဲ[...]မြားကို တင်းကာ ရှိန်ခနဲ ပစ်လွှတ်လိုက်၏။ မြားဦးသည် [...]စီးသူ၏ ကုပ်ပိုးဆီသို့ ဝင်ရောက်လာသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မျက်စိလျှင် လက်ဖျင်လှသော မြားစီးစွာသည် ကိုယ်ကို တိမ်းရှောင်လိုက်ပြီး မြားတံကို လက်ဖြင့် ဖမ်းဆုပ်လိုက်လေသည်။

ဒိုင်းကြည့်နေသော စစ်သည်တော်များသည် ဟာခနဲ ဟင်ခနဲ ဖြစ်သွားကြ၏။ သူတို့၏ တစ်သက်တာတွင် ပစ်လွှတ်လိုက်သော မြားအား ဖမ်းနိုင်သူဟူ၍ တစ်ဦးသာ မြင်ဖူးသေး၏။

ဖူးဝါမှာလည်း အနည်းငယ် တုန်လှုပ်သွားပြီးနောက် မြားတစ်စင်းကို ထပ်မံပစ်လွှတ်လိုက်ပြန်သည်။

မြား၏ လေတိုးသံကို ကြားလိုက်သည်နှင့် ဤတစ်ကြိမ် ပစ်လွှတ်လိုက်သော မြားအဟုန် အလွန်ကြီးမားကြောင်း မြားစီးစွာ သိရှိလိုက်သဖြင့် လက်ဖြင့် မဖမ်းဝံ့တော့ဘဲ ကိုယ်ကို အနည်းငယ် ဝပ်ကာ မြင်း၏ကျောပေါ် မှောက်ရှုလိုက်လေသည်။

မြားတံကား ခေါင်းပေါ်ဖြတ်ကျော်၍ သွားလေတော့သည်။

မြားစီးစွာသည် မြင်းကို အပြင်းနှင်ရင်း ကိုယ်ကို ပြန်လည် ထူ မလိုက်သောအခါတွင် နှစ်ဘေး တစ်ဖက်တစ်ချက်ဆီသို့ ဖူးဝါ၏ မြားနှစ်စင်း ပြိုင်တူ ပစ်ခွင်းလာသည်ကို မြင်ရလေသည်။

တစ်ပြိုင်တည်း မြားနှစ်စင်း ပစ်ခွင်းနိုင်သော ဖူးဝါ၏ မြားပစ်စွမ်းကြောင့် အသက်ပျောက်လုလု ဖြစ်နေချိန်တွင် လျှင်လိုက်သော မြားစီးစွာ အကြည်အာကာနှင့်ဝင် မြင်းဗိုက်အောက်သို့ ကိုယ်ကို လျှိုဝင်လိုက်ပြီး မြားကို ရှောင်လိုက်သည်။

မြေနှစ်ချောင်းကိုမူ မြေနင်းကွင်းတွင် ချိတ်ဆွဲထားလေသည်။ မြားမှာ အရှိန်နှင့် ပြေးနေသဖြင့် မြားစီးစွာ၏ ကိုယ်မှာ ကလေးပုခက်ငယ်တမျှ လွဲနေရှာလေသည်။

မြေပေါ်စိုက်နေသော မြားတစ်စင်းကိုမြင်၍ မြားစီးစွာသည် လျှင်မြန်စွာနုတ်ယူပြီး ကိုယ်ကို မြင်းပေါ်သို့ လွှတ်တင်ရင်း အဆိုပါ

မြားတစ်စင်းဖြင့်ပင် ဖူးဝါ၏ ဝမ်းဗိုက်ဆီသို့ ပစ်ခွင်းလိုက်လေသည်။

"ကြော် _ လက်စသတ်တော့ ဒီလိုကိုး"

ဖူးဝါသည်လည်း အားကျူမခံ ချက်ချင်း မြားတစ်စင်း ပြန်ပစ်လိုက်သည်။

ယင်းမြားနှစ်စင်းသည် ဖူးဝါနှင့် နီးရာနေရာတွင် မြားဦးချင်း တေ့ဆိုင်ထိမိပြီး မြေကြီးထဲ အသီးသီး စိုက်ဝင်သွားကြလေသည်။

"ကြောင်း _ ကြောင်း _ ကြောင်း"

လက်ခုပ်သြဘာသံများက ကွင်းလုံးကျွတ် ဆူညံလာသည်။ ဤမြားပစ်ပြိုင်ပွဲမျိုး တစ်သက်တွင်တစ်ခါ ကြုံဖူးခဲပေမြင်း။

လက်ရည်တူနှစ်ဦး၏ ထူးဆန်းသော မြားပစ်ဟန်များကို အများက စောင့်မျှော်လျက် နေကြပါသည်။

ဖူးဝါသည် မြားစီးစွာဆီသို့ မြားတစ်စင်း ထပ်ပစ်စမ်းလိုက်သည်။ လက်ယာဘက်သို့ တိမ်းရှောင်သည်ကို မြင်သည်နှင့် လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်း လက်ယာဘက်သို့ နောက်ထပ်မြားတစ်စင်း ထပ်မံ ပစ်ခွင်းလိုက်လေသည်။

တမြားလှုအဖို့ဆိုလျှင် ဤမျှ မြန်ဆန်စွာလာသော ဒုတိယ မြားကို ရှောင်ရှားရန် မိုးသည်းပေမည်။ မြားစီးစွာအဖို့မှာမူကား ဝဲဘက်လက်တွင် ကိုင်ခွဲထားသော လေးကိုင်းဖြင့် ရိုက်ချလိုက်ရာ မြားတံမှာ မြေတွင်သွား၍ စိုက်လေသည်။

ဆက်တိုက် ထပ်ပစ်လာသော ဖူးဝါ၏ မြားတစ်စင်းကိုလည်း မြားစီးစွာက ကောင်းစွာ ရှောင်နိုင်ခဲ့လေသည်။

မြားစီးစွာသည် မြင်းကို ခုန်းနိုင်းစေ၍ ရုတ်တရက်ကိုယ်ကို နိမ့်လျှိုပြီး မြေပေါ်မှ မြားသုံးစင်းကို ကောက်ယူလိုက်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချက်ချင်းပင် ဖူးဝါဆီမှ ရလာသော မြားများဖြင့် ဖူးဝါကို ပြန်ပစ်လေသည်။

ဖူးဝါကလည်း ခေသူမဟုတ်၊ သူ တတ်ကျွမ်းထားသော ပညာစွမ်းကို ပြလိုသည့်အတွက် ရုတ်တရက် မြင်းကျောကုန်းပေါ် တက်ရပ်လိုက်ပြီး မြားစီးစွာပစ်လာသော မြားတံကို ခြေဖြင့်ကန်တင် လိုက်လေသည်။

"ဖြောင်း"

ဟူသော အသံနှင့်အတူ ဖူးဝါ ပစ်လိုက်သော မြားတံမှာ နှစ်ပိုင်းကျိုးထွက်သွားရလေသည်။ စရိုနီထိ မြားမှဲသောသူကို အနိုင် မယူနိုင်သည့်အတွက် ဖူးဝါမှာ သူ့လိပ်ပြာသူ ရှက်လာသည်။

"ဒီပုံဆို သခင်ကြီးအတွက် ကလဲ့စားချေဖို့ဟာ မလွယ်တော့ဘူး"

ဤသို့အတွေးရောက်မိသည်နှင့် စိတ်ဓာလာပြီး မြားကို အဆက်မပြတ် တရစပ် ပစ်ခတ်လေတော့သည်။ ကြည့်နေသော သူများပင် မျက်စိပြာဝေသွား၏။

ဤမျှများပြားသော မြားဦးကို ပညာအမျိုးမျိုး သုံးကာ ရှောင်နိုင်ခဲ့သော်လည်း ဝဲဘက်လက်မောင်းတွင် မိုက်ခနဲ နာကျင်ကာ မြားတစ်စင်း ထိမှန်သွားလေသည်။

"ခါမှ တို့သူရဲကောင်းကွ"

"လေကြွားကြီး ... ဘယ်နှယ်လဲ"

ဖူးဝါကား တအားတက်သွားပြီး နောက်ထပ်မြားလေးငါးချက် ထပ်ပစ်ရန် မြားခိုက်ထဲ လက်လျှိုသွင်းလိုက်ရာ ဗလာနတ္ထိ တစ်ချောင်းမျှမရှိတော့ပေ။

တရစပ်ပစ်မိ၍ မြားများကုန်လေပြီ။

မတတ်သာ မြားစီးစွာနည်းတူ မြေပေါ်မှမြားကို ကောက်ယူရလေသည်။

မြားစီးစွာအလှည့် ဆိုက်ရောက်လာလေပြီ။

ဖူးဝါက မြားတံကို ကုန်းကောက်ပြီး ကိုယ်ကို မတ်တတ်ရပ်ရန်အပြုတွင် မြားစီးစွာက မြားတစ်စင်း ပစ်လွှတ်လိုက်သည်။

မြားက မြန်ဆန်လွန်းသည့်အတွက် ဖူးဝါ၏ နောက်ကျောတည့်တည့်သို့ မှန်သွားရှာသည်။

"ဟာ"

"အင်း"

"အမယ်လေး"

"ခုကွပါပဲ"

အမျိုးမျိုးသော အာမေဋိတ်သံများ စင်သည်တော်ပါးစပ်များမှ လွှတ်ထွက်လာကြ၏။

သို့သော် အံ့ဩစရာကောင်းသည်မှာ ယင်းမြားချက်သည် အဟုန်ပြင်းပြီး ဖူးဝါ နောက်ကျောတည့်တည့် မှန်ပါသော်လည်း အထဲသို့ စိုက်ဝင်မသွား၊ ကိုယ်ကိုထိပြီး အောက်သို့ လျှောကျသွားလေသည်။

ဖူးဝါကိုယ်တိုင်ပင် အံ့ဩသွားပြီး ယင်းမြားကို ကောက် ကြည့်ရှုလိုက်ရာ ...

"လက်စသတ်တော့ မြားဦးကို ချိုးထားတာကိုး"

မြားစီးစွာက မပစ်မီ ကြိုတင်ချိုးထားသည်ကို ဖူးဝါ သိလိုက်သည်။

"သက်ညှာဖို့မလိုပါဘူး မိတ်ဆွေ [illegible] မိတ်ဆွေက အကွက်သာရင် မိတ်ဆွေရဲ့လက်ချက်နဲ့ ကျွန် [illegible]ပါတယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖူးဝါက သူရဲကောင်းပီပီ ရဲသွေးရဲမာန်ဖြင့် ခပ်မှန်မှန်ပြော လိုက်သည်။

"သူရဲကောင်းတွေရဲ့ တိုက်ပွဲမှာ သက်ဥပါတယ်ဆိုတာ မရှိပါ ဘူး။ အသင်ဖူးဝါ ... ဒါပေမဲ့ အသက်ကို အသက်နဲ့ လဲလှယ်ချင် တဲ့အတွက် ကျွပ် ခင်ဗျားအသက်ကို ချမ်းသာပေးလိုက်တာပဲ"

"ကောင်းပြီ အသင်မြားဝိစ္စား ကျုပ်မိတ်ဆွေကြီးရဲ့ အသက် တစ်ချောင်းကို အသင့်အသက် တစ်ချောင်းနဲ့ လဲလိုက်ပါပြီ၊ အသင် သွားပေတော့"

ဂျင်ဂစ်ခန်သည် သူ အင်မတန်ချစ်မြတ်နိုးသော မိတ်ဆွေကြီး ၏ အသက်မပျောက်သွားသည်ကို တွေ့ရှိရသဖြင့် ယခုလို လဲလှယ်ရန် သဘောတူလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

"သခင်ကြီးရဲ့သဘောကို ကျွန်တော်မျိုး လေးစားပါတယ် ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်မျိုးရဲ့အသက်နဲ့ လဲမှာမဟုတ်ပါဘူး"

"ဘာ ... ဘာပြောတယ်"

ဂျင်ဂစ်ခန်က အံ့အားသင့်သွား၏။

"လောကမှာ ကိုယ့်အသက်ထက် သူများအသက်ကို ပိုချစ်မြတ် နိုးတဲ့သူ ရှိလို့လား"

အများက ဤအတိုင်းပင် စဉ်းစားကြသည်။

"သူ့အသက်နဲ့မလဲဘဲ ဘယ်သူ့အသက်နဲ့ လဲမှာရှိလဲ"

အားလုံးက သိချင်သောမျက်လုံးဖြင့် မြားဝိစ္စားကို ကြည့် ကြသည်။ မြားဝိစ္စားသည် အိမ်တံခါးဝတွင် ရပ်နေသော မောင်မျိုး ချစ်အား လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်သည်။

"သားဒီကလေးရဲ့ အသက်နဲ့ လဲလှယ်မှာပါ၊ ဒီကလေးဟာ ကျွန်တော်မျိုးရဲ့ ကျေးဇူးရှင်ပါ၊ ကျေးဇူးရှင်ကို ကျေးဇူးပြန်ဆပ်နိုင်

တဲ့အတွက် ကျွန်တော်မျိုး သေပျော်ပါပြီ၊ ဒီကလေးကိုသာ ဘာမှမလုပ် ဖို့ ကျွန်တော်မျိုး ရိုရိုးတောင်းပန်ခဲ့ပါတယ်"

"ဟား ဟား ဟား ... ဒီလိုသစ္စာရှိမျိုး သိပ်ကြိုက်သွားပြီ၊ မင်း သာမငြင်းဘူးဆိုရင် ငါကိုယ်တော်ရဲ့တပ်မတော်ထဲမှာ မင်းကို တိုက် ခန်းမှူးရာထူး ခန့်အပ်ချင်တယ်၊ ဘယ်လိုလဲ ... လုပ်နိုင်ပါ့မလား"

ဂျင်ဂစ်ခန်သည် လက်ရုံးရည်သာမက နှလုံးရည်လည်းရှိသူ တစ်ဦးဖြစ်သည်။

တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မိမိအသက်ကို ကယ်ဖူးသော ကျေးဇူးရှင် ကလေးအပေါ် မိမိအသက်နှင့် လဲလှယ်ပြီး ကျေးဇူးပြန်ဆပ်သည့် သဘောထားကို အလွန်သဘောတွေ့သွား၏။

"ဒီလူ့ကို ငါ မသတ်ဘဲ ငါ့ဆီမှာ အမှုထမ်းစေရင် ငါ့အပေါ် သေတဲ့အထိ သစ္စာရှိသွားမှာအမှန်ပဲ"

ဤသို့သော အတွေးများကြောင့် ရန်သူကို မိတ်ဆွေအဖြစ် လက်ခံလိုက်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

"ကျွန်တော်မျိုးရဲ့ အသက်ကို ချမ်းသာပေးတဲ့အပြင် လူပုံ အလယ်မှာ မြှောက်စားတဲ့ သခင်ကြီးအပေါ် ကျွန်တော် တစ်သက်လုံး သစ္စာရှိသွားပါ့မယ်၊ သခင်ကြီးအတွက်ဆို အနိုးကြားကြား အရေးခန်းခန်း တာဝန်ကို မပျက်တမ်း ထမ်းရွက်ပါမယ်လို့ လူပုံအလယ်မှာ ကြီး သစ္စာဆိုခဲ့ပါတယ်"

ဂျင်ဂစ်ခန်သည်ပြီ နှစ်ထောင်းအားရရွှင်ဖြင့် လက်ရှိနှစ်ကွင်း ကို ချွတ်ပြီး တစ်ကွင်းကို ဖူးဝါအား ချီးမြှင့်ကာ ကျန်တစ်ကွင်းကို မြားဝိစ္စားအား ချီးမြှင့်လိုက်လေသည်။

မြားဝိစ္စားလည်း ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့် လက်ခံယူပြီး ဂျင်ဂစ်ခန် အား တစ်ခုပန်ကြားလိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကျွန်တော်မျိုးအား ပေးသနားတော်မူခဲ့တဲ့ လက်စွပ်ကို ဒီကလေးငယ်အား ပေးသနားရင် ရပါသလား သခင်ကြီး"

"ဟား ဟား ဟား _ ဒါများ လျှောက်တင်နေရသေးလား မြားဝိစ္စာရဲ့၊ ငါပစ္စည်းဆို ငါပေးချင်တဲ့လူကို ပေးမယ်၊ မင်းပစ္စည်းဆို မင်းပေးချင်တဲ့လူကို ပေးပေါ့၊ ဒီလက်စွပ်ဟာ မင်းဥစ္စာဖြစ်သွားပြီပဲ၊ မင်း ပေးချင်တဲ့လူကို ပေးနိုင်တယ်"

ဤစကားကိုကြားရ၍ မြားဝိစ္စာမှာ နှစ်ထောင်းအားရသွားပြီး လက်စွပ်ကို မောင်မျိုးချစ်အား ကမ်းပေးလေသည်။ မောင်မျိုးချစ်ကား ခေါင်းခါ၍ ငြင်းဆန်လိုက်သည်။

"ကျွန်တော်မယူပါရစေနဲ့ ဦးဦးရဲ့၊ စေတနာဆိုတာ ရွှေငွေ ရတနာတွေနဲ့ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်ဘူး လူတစ်ယောက်ကို စေတနာ သန့်သန့်နဲ့ ကူညီရမယ်လို့ မေမေ မှာထားတယ်လေ"

တွေ့ကာတည်းကပင် ဤကလေးငယ်၏ စိတ်ဓာတ်ကို လွင်ဂစ်ခန့် သဘောကျပြီးသား ဖြစ်နေလေရာ ယခု ဤစကားကို ကြားရသောအခါ ပို၍ သဘောတွေ့သွား၏။

"အင်း _ ဒီကလေးကိုလည်း မင်းနဲ့အတူ ငါ့ဆီခေါ်လာခဲ့"

သေသေးမှ လွတ်ကင်းလာပြီး သခင်သစ်တွင် ခိုလှုံခွင့်ရရှိခဲ့သည့်အတွက် မြားဝိစ္စာမှာ အလွန်ဝမ်းသာလေသည်။

စိတ်လှုပ်ရှားခဲ့သမျှ ကိုယ်ပင်ပန်းခဲ့သမျှ ခုမှပင် အတိုးချ နားခွင့်ရလေသည်။

ခင်ဥမ္မာတစ်ယောက် အိမ်သို့ ပြန်ရောက်လာသောအခါ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှကို ရှင်းပြလေသည်။

"အင်း _ ဒီသားလေးတစ်ယောက် ဒီအတိုင်းသာ သိုးကျောင်း နေရင် ဘယ်နံရောအခါမှ အစေအတွက် ကလုံစားချေနိုင်မှာ

မဟုတ်ဘူး၊ သခင်ကြီး လွင်ဂစ်ခန့်ရဲ့ တပ်မဟာထဲဝင်ပြီး အတွေ့ အကြုံယူတာမှ ထူးချွန်ထူးမယ်"

ဤသို့ စဉ်းစားမိသည့်အတွက် သားအမိနှစ်ယောက် မြားဝိစ္စာ နောက် လိုက်သွားပြီး လွင်ဂစ်ခန့်တပ်ထဲ ရောက်လာလေတော့သည်။

✱ ✱ ✱

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၇)

ကျွင်းကစ်ခန်းတော်ဆောင်း

နေအရုဏ်ကျွင်း အလင်းရောက်သည်နှင့် နှင်းရည်ပက်ဖျန်း ထားသော မြက်ခင်းလွင်ပြင်ကြီးသည် မြစိမ်းရောင်ကမ္ဗလာဖြင့်လွှမ်း ထားသည့်အလား စိမ်းစိုလန်းဆန်းလျက်ရှိနေပေသည်။

လေအသွဲ့တွင် ယိမ်းနွဲ့နေသော မြက်ခင်းပြင်ပေါ်ဝယ် ရှစ် နှစ်ကျော်အရွယ် ကလေးငယ်နှစ်ယောက် အတူဆော့ကစားလျက် ရှိလေသည်။

တစ်ဦးမှာ ခင်ဥမ္မာ၏သား မောင်မျိုးချစ်ဖြစ်ပြီး တစ်ဦးမှာ ကျွင်းကစ်ခန်း၏ အထွေးဆုံးသား ထိုဝါတာတို့ဖြစ်ကြသည်။

ခင်ဥမ္မာတို့ တပ်မဟာထဲ ပြောင်းရွှေ့လာပြီးသည့်နောက်ပိုင်း တွင် မောင်မျိုးချစ်နှင့် ထိုဝါတာတို့သည် အလွန်ခင်မင်သော မိတ် ဆွေများဖြစ်သွားကြလေသည်။

အတူသွား အတူလာ အတူကစားလေ့ရှိကြသည်။

ယနေ့လည်း မြက်ခင်းပြင်ဝယ် ပြေးလွှားဆော့ကစားနေစဉ် ရုတ်တရက် တောယုန်တစ်ကောင် ဖြတ်ပြေးသွားသည်ကို မြင်သဖြင့်

ထိုဝါတာသည် သူ၏မြားဖြင့် ပစ်လိုက်ရာ ယုန်၏ ဝမ်းဗိုက်ကို မှန်သွားလေသည်။ သို့သော် အားမလှဲလောက်သဖြင့် တောယုန်မှာ ချက်ချင်းမသေဘဲ ဆက်၍ပင် ပြေးနေပေသည်။ ၎င်းတို့လည်း ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်ကြလေသည်။

ယုန်ငယ်မှာ မြားတန်းလန်းနှင့် ဝေးဝေးမပြေးနိုင်ဘဲ တစ်နေ ရာတွင် မှေလ်သွားလေတော့သည်။

၎င်းတို့မှာ ဝမ်းသာအားရရွှာနှင့်ကောက်မည်အပြု ဆယ်နှစ် သားကလေးတစ်ယောက်က ဝင်လုလိုက်လေသည်။

ထင်းကလေးငယ်နှင့်အတူ ရွယ်တူကလေးငယ် ဓုနှစ်ယောက် လည်းပါလာကြသည်။

"ဟေ့ _ ဒါ ဘာလုပ်တာလဲ၊ ငါ မြားနဲ့ ပစ်လို့ရတဲ့ ယုန်ကို ထားခဲ့"

ယုန်ကို ကောက်၍ ထွက်သွားတော့မည့် ကလေးကို ထိုဝါတာ က ဟန့်တားလိုက်သည်။

"ဘာ _ မင်း မြားပစ်လိုက်တဲ့ယုန်၊ ဟုတ်လား"

"အဟုတ်ပေါ့ မယုံရင် မြားကိုနှတ်ကြည့်၊ ငါ့နံမည်တွေ့ရ မယ်"

ထိုသူငယ်လေးမှာ ပြုံးတုံ့ပြီတဲ့လုပ်ပြီး _

"ဒါ ဘယ်သူ့ယုန်မှတ်လို့လဲ၊ ငါ ဗျူးထားတဲ့ယုန် သိရဲ့လား၊ မင်းကို အလျော်မတောင်းတာပဲ ကံကောင်းပြီလို့မှတ်"

ထိုစကားကိုကြား၍ ထိုဝါတာမှာ ပို၍ ဒေါသထွက်သွားလေ သည်။

"ဘာ သူကြောင်ကြောင်လုပ်နေတာလဲ၊ ဒါ တောယုန်မှ တောယုန်အစစ်ကွ၊ သိရဲ့လား"

www.burmeseclassic.com

ဆိုသူငယ်လေးမှာ ပို၍ ကြမ်းလာသည်။ ထိုဝါတာများ ကပ်ပြီး မနေခြင် တိုက်လိုက်သည်။

"မင်း ငါ့ကို ဘာကောင်ထင်လို့လဲ၊ 'ဝမ်ဟမ်'ဟာ ငါ့ရဲ့ ဘိုးတော်၊ 'ဆာချွန်'ဟာ ငါ့ရဲ့ မေညီးတော်ဆိုတာ မင်း မသိဘူးလား၊ ဒီထုန်ဟာ မင်းပစ်လို့သေတတ်ပဲထား၊ ငါ ယူတော့ ဘာဖြစ်သေးလဲ"

"အံမယ် … ငါလည်း ဂျင်ဂစ်ခန်ရဲ့သားပဲ"

"အို … ဂျင်ဂစ်ခန်များ စကားထဲ ထည့်မပြောရသေးလား၊ မင်းရဲ့ မေညီးတော်က ငါ့ရဲ့ဘိုးတော်ကိုလည်းကြောက်၊ ပြီးတော့ ငါ့ရဲ့မေညီးတော်ကို ကြောက်ရတယ်ဆိုတာတော့ မင်း သိရဲ့လား"

ယခု ပြောဆိုနေသော သူငယ်လေးမှာ ဆာချွန်၏ တစ်ဦးတည်းသောသား 'တူးလီ'ပင်ဖြစ်သည်။

ဆာချွန်ဆိုသည်မှာ ဂျင်ဂစ်ခန်၏ မွေးစားနောင်တော်ဖြစ်ပြီး ဝမ်ဟမ်ဆိုသူမှာ ဂျင်ဂစ်ခန်၏ မွေးစားမေညီးတော်ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ် အင်ပိုင်ယာမှာ ဂျင်ဂစ်ခန် တစ်ဦးတည်းမပိုင်သေးဘဲ မေညီးတော်တို့နှင့်အတူ ခွဲဝေအုပ်ချုပ်ရလေသည်။

ကလေးငယ် တူးလီပြောသည့်အတိုင်း ဂျင်ဂစ်ခန်သည် နောင်တော်မေညီးတော်တို့အား ကြောက်ရသူ မဟုတ်သော်လည်း ယေ့လေးစားရသူဖြစ်လေသည်။

ဆာချွန်တွင် သမီးဦးထွန်းကားပြီး နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာမှ တူးလီကို ရသည့်အတွက် အသက်မက ချစ်ခင်၊ အစစအရာရာ အလိုလိုက် အကြိုက်ပေးလာသဖြင့် တူးလီ မှာ ရွှေရုပ်ပန်းကန် တက်လာလေသည်။

ဆိုးချင်တိုင်းဆိုး၊ ဆေရှင်တိုင်းပေး သူ လုပ်လေသမျှ အားလုံးက လက်ပိုက်ကြည့်ရမည့် အခြေအနေသို့ ရောက်လာလေသည်။

ဂျင်ဂစ်ခန်မှာ သူ၏ ဦးရီးတော် တော်စပ်သော်လည်း လူကြီးချင်း အသွားအလာ ကျဲသွားသည့်အတွက် ကလေးချင်း လုံးဝမသိကြတော့ချေ။

ယခုတွေ့ကြသောအခါ ရန်သူပမာ ဖြစ်လာသည်။ တူးလီက သူလုပ်ချင်ရာလုပ်ရမှ ကျေနပ်သူ။ ထိုဝါတာက မတရားတာမလုပ်၊ မဟုတ်ရင်မခံတတ်သူ။ ဤလိုသူနှစ်ယောက် တွေ့ကြလေရာ မီးနှင့် ရေပမာ ပဋိပက္ခ ဖြစ်လေတော့သည်။

"ဒီလိုမပြောပါနဲ့၊ ငါ့မေညီးတော်ဟာ ဘယ်သူ့ကိုမှ မကြောက်ဘူး"

ထိုဝါတာက မဟုတ်မခံ ပြန်လှန်လိုက်သည်။

"အေး … မင်းပြောသလို မကြောက်ဘူးပဲထား၊ မင်းအမေ ရန်သူ့လက်ထဲပါသွားတုန်းက ဘယ်သူလိုက်ကယ်ပေးသလဲ၊ ငါ့ဘိုးတော်နဲ့ မေညီးတော်ပဲမဟုတ်လား၊ ဒီကျေးဇူးတရားထောက်ထားရင် ငါ ယုန်တစ်ကောင်လောက်ယူတာကို ဒီလောက်တွန့်တိုစရာ မလိုပါဘူး"

တူးလီက ဝင့်ကြွားစွာဖြင့် ထိုဝါတာ စကားမပြန်နိုင်အောင် တစ်ခါတည်း ပြောချလိုက်၏။

ဤအကြောင်းကို တူးလီက သိနေခြင်းမှာ ဆာချွန်သည် ဂျင်ဂစ်ခန်အပေါ် မွန်ဂိုလီယား တစ်နိုင်ငံလုံးအား ကြီးစိုးမည့်နေသောကြောင့် သူ၏ မကောင်းသတင်းကို ကြောမကြော ထုတ်ဖော်ပြောဆိုနေခြင်းကြောင့်ဖြစ်လေသည်။

မိမိမယား သူများလက်ထဲ ပါသွားသည်ကို ရပ်ကြည့်တွင် မရောက်နိုင်သော အမည်းစက်ဟု အထင်ရှိသောကြောင့် ဂျင်ဂစ်ခန်သည် ဤအကြောင်းကို မည်သူ့မှမပြော။ သို့သော်ကြောင့်လည်း ထိုဝါတာမှာ လုံးဝမသိရှိရချေ။

www.burmeseclassic.com

ညနေ မိမိ မေညိုတော်အား စော်ကားခြင်းမှာ စော်ကားသော စကားကို ကြားရသည့်အတွက် ထိုဝါတာမှာ အကြီးအကျယ် ဒေါသအမျက်ထွက်လာလေသည်။

"မောင်ကောင် ပါးစပ်ပိတ်လိုက်စမ်း၊ သတ္တိရှိရင် ငါ့အသား ထိကြည့်၊ အခု ငါ့မေညိုတော်ကို ဆွဲထည့်မနေနဲ့"

"ထိတော့ ဘာဖြစ်သေးလဲ၊ ဖြန်း"

တူးလိ၏ လက်ငါးချောင်းရာသည် ထိုဝါတာ၏ မျက်နှာပေါ်တွင် အထင်းသားထင်သွားလေသည်။

"ငါ့အကြောင်း သိသွားပြီမဟုတ်လား ခွေးကောင်"

အနားတွင် ငြိမ်ရှုကြည့်သားကောင်းနေသော မောင်မျိုးချစ်သည် သူ၏ သူငယ်ချင်း အထိနာသွားသည်ကိုမြင်သောအခါ မနေသာတော့ဘဲ တူးလိအား တစ်ခါတည်း ဝင်ထိုးလိုက်ရာ အငိုက်မိသွားသော တူးလိမှာ နောက်သို့ပင် လဲကျသွားရှာလေသည်။

"ကောင်းသဟာ၊ ဒါမှ တို့မျိုးချစ်ကွ"

ထိုဝါတာမှာ သဘောကျစွာဖြင့် လက်ခုပ်လက်ဝါးတီးပြီး အားကုန်ဟစ်ကြွေးလိုက်သည်။ တူးလိသည် မြေကြီးပေါ်မှ ပြန်ထပြီး မျိုးချစ်ရော ထိုဝါတာကိုပါ ပြန်လည်ထိုးကြိတ်လေသည်။ ဤအချင်းမြင်တွေ့သောအခါ တူးလိ၏ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်ပါ တူးလိဘက်မှ စစ်ကူဝင်လာသည်။

၎င်းတို့၏ အသက်မှာ မောင်မျိုးချစ်နှင့်လည်း ပိုကြီးပြီး အုပ်စုလည်း ကောင်းသည့်အတွက် တစ်ဒေါသအတွင်းမှာပင် မောင်မျိုးချစ်ရော ထိုဝါတာပါ သူတို့၏ နှင်းပြားဘဝသို့ ရောက်သွားကြ၏။

"ကြောက်ပါပြီလို့ပြော၊ မပြောရင် မသက်သာဘူးလို့သာမှတ်"

တူးလိက မောင်မျိုးချစ်အပေါ် ခွစီးပြီး ကျန်သူများက မြေလက်များကို ဖိထားကြ၏။

"မပြောရင် ဟောဒီလို _ ဟောဒီလို ဘယ်ပြန်ညာပြန်ရိုက်သကွ၊ ရိုက်တယ်"

မည်သို့ပင်ရိုက်ရိုက် မောင်မျိုးချစ်ကမပြော၊ အံတော်အားကိုက်ပြီးရှုန်းကြည့်၏။ မရ။

ထိုဝါတာကို ကြည့်တော့လည်း အလားတူ မလှုပ်သာမယှက်သာ၊ အောက်တွင် ဖိနေရှာသည်။

"ဖွပ် _ ဖွပ် _ ဖွပ် _ ဖွပ်"

မြင်းခွာသံ ကြားသောအခါ အားလုံးက လှည့်ကြည့်လိုက်ကြသည်။

မြင်းညိုကြီးစီးသော သူက ရှေ့တွင် ရောက်နေပြီး ကျန်သောသူများက မြင်းကိုယ်စီဖြင့် နောက်မှ လိုက်လာကြသည်။

"ဟေ့ _ ကလေးတွေ၊ ဘာလို့ ရန်ဖြစ်ကြသလဲ ကြည့်စမ်း _ ကြည့်စမ်း၊ ဒီကောင်က ကြီးကြီးမားမား လူများများနဲ့ မင်းတို့ထက် ငယ်တဲ့သူတွေကို ဝိုင်းအနိုင်ကျင့်နေကြတာ မရှက်ဘူးလား၊ လွှတ်လိုက်၊ လွှတ်လိုက်"

မြင်းညိုကြီးပေါ်မှ လူက ဝင်၍ ဖြန်ဖြေပေးလေသည်။ တူးလိက နားမထောင်သည့်အပြင် လူကြီးများကိုပင် ပြန်၍ မာန်မဲသောသည်။

"မဆိုင်တဲ့လူတွေ အသာနေကြစမ်း၊ ဒါ..."

တူးလိက နိုင်နေကျမို့ သူ့အား မည်သူမှ မထိပါ။ သို့ရာတွင်လည်း ယခု မောက်မောက်မာမာ ... ကြိမ်ဖြစ်သည်။

"ဟဲ့ _ အဘ ရှာတိတ်ပါလား ... ဝင်ကို လွှတ်လိုက်စမ်း"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြင်းညိုနှင့်လူက ရပ်ဖြစ်နေသော ကလေးများအနား ကပ်သွားချိန်တွင် ကျန်သောသူများလည်း အနီးသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

"အစ်ကိုပုရယ် ကိုယ်နဲ့မဆိုင်တာတွေ ဝင်မစွက်ချင်စမ်းပါနဲ့ရှင်၊ နှမလေးတို့တစ်တွေမှာ ကိစ္စနဲ့ဆိုတာလည်း သတိထားပါဦးရှင်"

"အင်း _ ဟုတ်ပါ၊ နှမလေးပဲ ကြည့်ပြီးဖြန်ဖြေပေးလိုက်ပါ၊ အစ်ကိုပုနဲ့ဆို ဒီကောင်တွေ မသက်သာဘူး"

စာရှုသူများ မှတ်မိပါလိမ့်မည်။ အစ်ကိုပုဟု အခေါ်ခံရသူမှာ လူထန်းဆန်းနှစ်ယောက်ထဲမှ ဦးလူပုဖြစ်ပြီး အမျိုးသမီးမှာ စောရဒေဝီ ဖြစ်လေသည်။

ကျန်သော သူများမှာ ဦးမျက်မှန်၊ ဦးလက်လည်၊ ဦးဝက်၊ ဦးရွှေသည်နှင့် ဦးထင်းတို့ဖြစ်ကြသည်။

၎င်းတို့သည် သိုင်းဆရာကြီးဦးနန္ဒနှင့် အလောင်းအစားလုပ်ပြီး ကတည်းက ခေါင်ဥမ္မာအား ဖမ်းဆီးသွားသော နရသိန်နောက် တကောက်ကောက်လိုက်လာရာ နောက်ဆုံးတွင် မျက်ခြည်ပြတ်သွားလေသည်။

မြောက်နစ်တာပတ်လုံး ကုန်သည်ဟန်ဆောင်ပြီး သူတို့နှစ်ဦးကို ရှာခဲ့ကြသည်။ နရသိန် သတင်းလည်းမရ၊ ခေါင်ဥမ္မာ အစအနလည်းမတွေ့ဘဲ ရှိလေသည်။

ဤသို့ ရှည်ကြာစွာ မွန်ဂိုလီးယားနယ်ပယ်တွင် ကျင်လည်လာသည့်အတွက် မွန်ဂိုလီးယားစကားပင် အနည်းအကျဉ်း တတ်ကျွမ်းလာကြသည်။

ယခုလည်း ကုန်ကူးရင်း သတင်းမေးရင်းနှင့် ထွက်လာခဲ့ရာ သူတို့ရှာဖွေလိုသော ခေါင်မျိုးချစ်နှင့် ပက်ပင်းတွေ့နေသော်လည်း မသိလိုက်ကြ။

ရန်စပြေစေလိုသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်သာ စောရဒေဝီသည် မြင်းပေါ်မှဆင်းလာလေသည်။

"တော်ကြပါတော့ ကလေးတို့ရယ်၊ အောက်ကလူ အသက်ထွက်တော့မယ်"

ပြောပြောဆိုဆို စောရဒေဝီသည် ထိုဝါတာ ကိုယ်ပေါ်တွင် ခွထားသော ကလေးများကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

ကျောပေါ်ရှိ အလေးချိန်လျော့သွားသည်နှင့် ထိုဝါတာသည် ကမန်းကတန်း ထ,လိုက်၏။

ဤဖြစ်ရပ်ကို တူးလီက ငေးကြည့်နေစဉ် ခေါင်မျိုးချစ်က ကိုယ်ကိုရုန်းပြီး လိမ့်လိုက်ရာ တူးလီမှာ ပက်လက်လန်ကျသွားလေသည်။

အရှင့်အလမ်းကို ရသွားသည်နှင့် ခေါင်မျိုးချစ်မှာ ထိုဝါတာနှင့်အတူ ပြေးကြလေတော့သည်။

"ဟေ့ _ အလွတ်မပေးနဲ့၊ လိုက်ကြ _ လိုက်ကြ"

တူးလီမှာ အမဲမကြေသေးဘဲ သူ၏ အပေါင်းများကို အမိန့်ပေးပြီး ထပ်လိုက်သွားကြသည်။ ကြောသိ သူတို့နှစ်ဦးကို ဝိုင်းမိလျက်သား ဖြစ်သွားပြန်သည်။

"တို့တစ်တွေကို အရှုံးပေးရင် ဒူးထောက်လိုက်"

ဝိုင်းထားသူထဲမှ တစ်ယောက်က ဆိုလိုက်သည်။

"ဟုတ်တယ်၊ ဒူးထောက်ရင် မင်းတို့ကို ချမ်း[illegible]မယ်"

တူးလီက ထောက်ခံပြောလိုက်၏။

"ခွေးကောင်တွေ လူအများရဲ့ အနိုင်ကျင့်[illegible] ဘာသူရဲကောင်းလဲ၊ သတ္တိရှိရင် တစ်ယောက်ချင်း ချ[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်မျိုးချစ်က တစ်ချက်ချည်း စိန်ခေါ်လိုက်သော်လည်း မည်သူမျှ ထွက်မလာ။

"ဟေ့ _ ကြားတယ်ကွား ဒီကောင်တွေကို အမြန်ရှင်းလိုက်စမ်း"

တူးလီက အုပ်စုနှင့် အနိုင်ယူရန် သူ့၏အစော်များကို အမိန့်ပေးလိုက်ပြန်လေပြီ။ ကလေးငယ်များမှာ မောင်မျိုးချစ်နား ကပ်သွားကြလေသည်။

ဖုတ်ခနဲ ဝင်လာသော ဓားတစ်ချောင်းကို မောင်မျိုးချစ် ဖမ်းထုတ်လိုက်သည်။

"ကပ်ရဲရင်ကပ်လာကြစမ်း"

နေရောင်အောက်တွင် တလက်လက် တောက်ပြောင်နေသော ဤဓားမြှောင်ကို ဦးလက်လည် မြင်သွားသောအခါ အလွန်ထက်မြက်ပြီး အစိုးတန်ဓားမြှောင်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိလိုက်သဖြင့် မောင်မျိုးချစ်နား ကပ်သွား၏။

"အို _ ကလေး _ ကလေး၊ ပေး _ ပေး ဒီဓားမြှောင် မသုံးနဲ့၊ တော်ကြာ အားလုံး ဒုက္ခရောက်သွားမယ်"

စကားလည်းဆုံး မောင်မျိုးချစ်လက်ထဲမှ ဓားမြှောင်သည် သူ့လက်ထဲ လုံးလုံးရောက်သွားလေသည်။ ဦးလက်လည်က လှမ်းယူပြီး ဆွဲကျူးလိုက်၏။ ဓားမြှောင်ကို ပွတ်သပ်ကိုင်တွယ်နေရင်းက တလုံးထွင်းထားသော ဓားရိုးကို စမ်းသပ်မိလေရာ _

"ဟာ _ ဒီမှာ မျိုးသစ်လို့ ထွင်းထားပါလား၊ ဒီဓားပိုင်ရှင်ဟာ မျိုးသစ်ဖြစ်ရမယ်၊ အင်း _ မျိုးသစ်ဆိုတဲ့ သိုင်းအကျော်အမော်ဆိုတာ တို့တစ်တွေရဲ့ အသိမှာမရှိဘူး၊ သိုင်းအကျော်အမော် မဟုတ်ရင်လည်း ဒီလိုဓားမျိုး မရနိုင်ဘူး"

ဦးရှေးသည်မှာ စဉ်းစားရှုံမရဖြစ်နေသဖြင့် ဦးမျက်ကန်းအား မေးလိုက်သည်။

"ဒီမှာ အစ်ကိုကြီး၊ သိုင်းဆရာ မျိုးသစ်ဆိုတာကို ကြားဖူးသလားခင်ဗျာ"

"မျိုးသစ်ဟုတ်လား ဟင့်အင်း _ မကြားဖူးဘူး"

မျိုးသစ်ဟူသော အမည်နာမမှာ သိုင်းဆရာကြီး ဦးနန္ဒက မိုးသူ့အား ကိုယ်ဝန်ဆောင်စဉ်က ဗိုက်ထဲမှကလေးကို ကြို၍ ပေးထားသောနာမည်ဖြစ်သည့်အတွက် နာမည်ရှင် သိုင်းလောကထဲတွင် မတွေ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သိုင်းဆရာကြီး ဦးနန္ဒသည် မိုးသူ့အား မွေးဖွားမည့်ကလေးကို မျိုးသစ်ဟု မှည့်ပေးပြီး ခင်ဥမ္မာမွေးလာမည့်ကလေးကို မျိုးချစ်ဟု မှည့်ပေးရန် မှာကြားခဲ့၏။

သူ့ လက်ဆောင်ပေးသော ဓားမြှောင်နှစ်ချောင်းတွင်လည်း ဤနာမည်များအား အသီးသီးထိုးထားလေသည်။

ထို့နောက် ကျော်စွာနှင့် စလေမင်းထင်တို့က ဓားမြှောင်ချင်း လဲထားလိုက်ကြပြီး မွေးလာမည့်ကလေးများသည် ယောကျ်ားချည်း ဖြစ်နေပါက ညီအစ်ကိုဖွဲ့စေပြီး ဓားမြှောင်ချင်း ပြန်လဲလှယ် ပေးကြမည်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ မိန်းကလေးချည်းဖြစ်လာခဲ့လျှင်လည်း ညီအစ်မ တော်စပ်စေပြီး ဓားမြှောင်ချင်း ပြန်လဲလှယ်ကြမည်ဖြစ်သည်။

အကယ်၍ တစ်ယောက်က မိန်းကလေး တစ်ယောက်က ယောကျ်ားလေးဖြစ်ခဲ့လျှင် ဓားမြှောင်နှစ်ချောင်းကို ယောကျ်ားလေးဘက်က ပိုင်စေပြီး ဖူးစာသွယ်လှုက် [illegible]ပေးမည်ဟု ကတိစကားဆိုခဲ့ကြလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့ရှိကြောင့်လည်း မျိုးသစ်ဟု တွင်းထားသော စားမြွောင်မှာ မျိုးချစ်လက်တွင်းသို့ ရောက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

"ဒီနာမည်ဟာ ဗမာနာမည်ပဲ၊ ဒီတော့ တို့ရှာနေတဲ့ လူကို ဒီကလေးဆီက လမ်းစရကောင်းရလိမ့်မယ်"

နေဝင်သေရှာသော ဦးရွှေသည်က သူ၏ အယူအဆကို တင်ပြလိုက်သည်။

"ဟုတ်တယ်၊ ဒီကလေးကို စုံစမ်းကြည့်ရင် ကောင်းမယ်"

ဦးလှပုက စိတ်မြန်သူပီပီ ကလေးများရှိပွဲထဲသို့ ဝင်သွားလေသည်။ ကလေးငယ်မှာ လုံးထွေးသတ်ပုတ်နေဆဲပင်ရှိသေးသည်။

ဦးလှပုက မည်သို့ပင်အော်အော် အရေးမှုပင်မစိုက်။ တိုက်မြဲ တိုက်နိုက်နေကြသည်။ စိတ်ပေါက်ပေါက်ရှိသည်နှင့် ကလေးသုံး လေးယောက် ဘေးသို့ ကိုင်ပေါက်ပစ်လိုက်သည်။

ဤအချင်းအရာကို မြင်တွေ့သောအခါ တူးဆိုက ဆက်၍ ရန်မဖြစ်ခဲ့တော့ဘဲ ထိုဝါတာသာက်လှည့်၍ —

"သတ္တိရှိရင် နက်ဖြန်ခါ ဒီနေရာကို လာခဲ့ကြဦး၊ ထပ်တွေ့ ကြမယ်"

ဟု ခိုန်းလိုက်ရာ ထိုဝါတာကလည်း သူ၏ တတိယမြောက် မှတ် ဝိုဝါတာကိုပါ ခေါ်လာမည်ဟု ကြုံးဝါးထားသောကြောင့် ကြောက်၍ ပြင်းမနိုင်ဘဲ ကောပြန်လိုက်သည်။

"စိန်လိုက် နက်ဖြန်ခါ တွေ့ကြမယ်"

မျိုးချစ်မှာ နှာခေါင်းမှ စီးထွက်လာသော သွေးများကို ပဝါစနှင့် သုတ်နေရင်း ဦးလက်လည် လက်တွင်းမှ မိမိစားမြွောင်ကို မြင်သွားသောအခါ —

"ဦးဦး ကျွန်တော့်စားမြွောင် ပြန်ပေးပါ"

ဟု တောင်းခံလိုက်လေသည်။

"မင်းပစ္စည်းပဲဟာ ပြန်ပေးရမှာပေါ့၊ ဒါနဲ့ ကလေးရေ ဒီစား မြွောင်ကို မင်း ဘယ်ကရခဲ့သလဲကွယ်၊ ဦးဦးကို ပြောပြနော်၊ မလိမ် ရဘူး"

"အမေခေါင်းအုံးအောက်က ယူခဲ့တာပါ"

"ဪ — ဪ — မင်းမှာ အမေတော့ ရှိသေးသလား၊ နာမည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲ"

ဦးလက်လည်၏ အမေးကို မောင်မျိုးချစ် ရုတ်တရက်မဖြေနိုင်။ အမိဝမ်းတွင်းမှ ကျွတ်ဆင်းလာကတည်းက အမေဟူ၍ မသိလိုက် ရှာသော မောင်မျိုးချစ်မှာ ခေါင်းကိုသာ ခါပြလိုက်သည်။

ထုံထိုင်းအ,တသော လူငယ်၏ အသွင်ကို မြင်လိုက်သောအခါ လူထူးဆန်းများမှာ စိတ်အပျက်ကြီးပျက်သွားကြသည်။ ဘာမျှလဲ မမေးမြန်းချင်စိတ် မရှိတော့ပေ။

ဓားရသေဝီက ပဝါစဖြင့် နှာခေါင်းသွေးကို သုတ်ပေးနေသည်။ ဦးလက်လည်က မောင်မျိုးချစ်၏ စားမြွောင်ကို ပြန်ပေးလိုက်သည်။

"ဟော — သူငယ်ချင်းမျိုးချစ် ပြန်ကြစို့"

ထိုဝါတာက အိမ်ပြန်ရန် သူ့အဖော်အား ခေါ်ခေါ်လိုက် သည်။

"ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုပါဦး ဦးဦး၊ ခေါ်ခေါ်ရတို့ရယ်"

မောင်မျိုးချစ်က လူထူးဆန်းများအား နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

'မျိုးချစ်'ဟူသော အမည်နာမကို ကြားလိုက်ရသည်နှင့် လူ ထူးဆန်းတို့အဖို့ မျှော်လင့်ချက်ရောင်ခြည် [illegible]သွားသည့်အလား ဝမ်းသာသွားလေသည်။

"နေဦး ကလေးရဲ့၊ မင်းနာမည် မျိုးချစ်တဲ့လား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးမျက်ကန်းက ဦးဆောင်မေးလိုက်သည်။

"ဟုတ်ပါတယ် ဘဘ"

"ဟုတ်ပြီ မင်းမေမေနာမည်ကကော ဘယ်လိုခေါ်သလဲ"

ဦးမျက်ကန်းက ထပ်မေးလိုက်သည်။

"မေမေဟာ မေမေပဲပေါ့၊ ဘယ်လိုခေါ်မလဲ"

မောင်မျိုးချစ်၏ ဖြေဆိုပုံကြောင့် အားလုံး ဦးနောက်ခြောက်သွားရသည်။

"ဒါဖြင့် မင်းမေမေဆီ တို့တစ်တွေကိုခေါ်သွားနိုင်မလား"

ဦးဝက်က ဝင်မေးလိုက်သည်။

"ဟင့်အင်း မေမေ ဒီမှာမရှိဘူး"

မောင်မျိုးချစ် ပြန်ဖြေသော လေသံမှာ သူတို့တစ်တွေကို မကြောက်နေကြောင်း ဦးမျက်ကန်းက ရိပ်စားမိလိုက်သဖြင့် ဓောရေခေဝီအား အကူအညီတောင်းလိုက်ရသည်။

"နေဝယ် ကြည့်ပြီး မေးပါဦးကွယ်"

ဓောရေခေဝီ မောင်မျိုးချစ်နားသို့ ကပ်သွားပြီး ခေါင်းကိုပွတ်သပ်ကာ မေးလိုက်၏။

"ကလေးရယ် မမ မေးတာကိုဖြေနော်၊ မင်း မေမေ ဘယ်မှာလဲကွယ်"

"ကျွန်တော့်မှာ မေမေ မရှိတော့ဘူး သေပြီ၊ လူဆိုးတွေ သတ်လို့သေသွားပြီ၊ ကျွန်တော် ကြီးလာရင် အဲဒီလူဆိုးတွေကို ဆုံးမဒဏ်ခတ်ရမယ်"

မောင်မျိုးချစ်က အံကြိတ်၍ဆိုလိုက်သည်။

"ဒါဖြင့် လူလေးမေမေရဲ့ နာမည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲ"

သဲလွန်စရလာပြီမို့ လူထူးဆန်းများမှာ ဝမ်းသာသွားကြသည်။

မျိုးချစ်ကား ခေါင်းခါနေပြန်သဖြင့် ဆက်၍မေးရပြန်ပါသည်။

"မင်းမေမေကို သတ်သွားတဲ့လူဆိုးရဲ့ နာမည်ကိုတော့ မင်း သိမှာပေါ့"

"ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော် သိပါတယ်၊ သူ့နာမည်က နရဆိန်ပါ"

ဤသို့ပြောဆိုနိုင်သည်မှာလည်း အကြောင်းရှိသည်။ မင်းဥမှာသည် ရန်သူအား မေလာခဲ့သော်လည်း ဆယ်ရေးတစ်ရေး ကိုးရေးတစ်ရာဆိုသလို 'ကျော်ဇွာ'တည်းဟူသော နာမည်မှနေ၍ မီးနီးကြွက်လျှောက် မီးဟုန်းဟုန်းတောက်လာမည်ကို ကြောက်လန့်သည့်အတွက် အဖေ့နာမည်ကို ဖုံးထားခြင်းဖြစ်သည်။

ရန်သူ့နာမည်ကို ပြောထားခြင်းမှာ မတော်တဆ မိမိတို့မိပါးသွားပါက မိမိ၏သားငယ်သည် အဖေသတ်သူ၏ နာမည်ကိုပင် မသိလိုက်ရဘဲဖြစ်နေမည်စိုး၍ 'နရဆိန်'ဟူသော နာမည်ကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြောထားသည့်အပြင် ရုပ်အသွင်အပြင်ကိုလည်း ကြိုတင်ပြောပြထားလေသည်။

နရဆိန်ဟူသော အမည်နာမကို ကြားလိုက်ရသည်နှင့် အားလုံး ပျော်မြူးသွားကြသည်။ အနှစ်နှစ်အလလ တောင့်တခဲ့သော ဆန္ဒပြည့်ပြီမဟုတ်လား။ ဦးမျက်ကန်းက ဘုရားသခင်ကို ကျေးဇူးတင်နေသည်။ ဦးဝက်က ဦးထင်း၏ လည်ပင်းကို သိုင်းဖက်ထားလိုက်၏။ ဦးလူပုမှာကား သူ၏မြင်းခွံ့ပေါ် တစ်ပတ်ကွမ်း ဖျားလိုက်သည်။

ဤလူသိုက် ဤမျှ ပျော်မြူးသည်ကို မြင်တွေ့ရသောအခါ ထိုဝါတာနှင့် မောင်မျိုးချစ်တို့မှာ ရယ်လည်းရယ် အံ့လည်းအံ့သြသွားလေသည်။

"လိုကလေးရယ် ခေါ်ခေါ်တို့ ဦး[illegible] အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောရအောင် လာကွယ်နော်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆေးရေးဘီက မောင်မျိုးချစ်လက်ကိုဆွဲကာ ခေါ်သွားမည်အပြုတွင် ထိုဝါတာက လိုက်မသွားရန် လက်ရိုပ်ပြလိုက်၏။

"ကျွန်တော် အိမ်ပြန်ချင်ပြီ ဦးဦးနဲ့ ခေါ်ခေါ်တို့ရယ်"

ပြောပြောဆိုဆို မောင်မျိုးချစ်သည် ထိုဝါတာကိုတွဲကာ ပြေးလွှားသွားလေသည်။

"ဟေ့ ဟေ့ _ **ရေဦး၊ ငါးမနေနဲ့၊ ငါ့အိတ်တွေ** အရင်ပြန်ချင်ပြန်ပါဦး"

ဦးလှုပုမှာ အမီလိုက်သွားပြီး **မောင်မျိုးချစ် ထုပ်ကို** ဆွဲ၍ပြောလိုက်သည်။

"ညီဝ အကြမ်းမဖက်နဲ့"

ဦးလက်လည်သည် ဝင်စွက်ပြောဆိုပြီး ခဲသုံးလုံးကို **ကောက်**ယူလိုက်သည်။ ရယ်ရယ်မောမောနှင့် ကလေးများဘက်လှည့်ကာ _

"ဟောဒီမှာကြည့် မင်းတို့ကို ဦးဦးက မျက်လှည့်ပြမယ်"

"ဟောဒီလက်ဝါးပေါ်ကခဲတွေ တစ်ခါတည်းပျောက်သွားမယ် သေသေချာချာကြည့်နေနော်၊ လာလေရော့ဟေ့"

ဦးလက်လည်သည် လက်သီးဆုပ်ပြီး ပြန်ဖြန့်လိုက်သောအခါ ခဲငယ်များမှာ ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်သွားရှာလေပြီ။

"ခြောင်း _ ခြောင်း _ ခြောင်း"

ကလေးငယ်များမှာ သဘောကျသွားပြီး လက်ခုပ်လက်ဝါးဝင် တီးလိုက်လေသည်။

ဦးလက်လည်က ဦးထုပ်ကိုချွတ်ပြလိုက်ရာ ခဲလုံးငယ်များမှာ ဦးထုပ်ထဲ ရောက်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

"ဟာ _ သိပ်ဟုတ်တာပဲ၊ ဒီပညာမျိုး ကျွန်တော့်ကို သင်ပေးပါလားဦးဦး"

ထိုဝါတာ**ကောင် အိမ်ပြန်ရန်** မေ့လျော့သွားပြီး ပညာတောင်းနေလေသည်။

ထိုအချိန် အထက်**စီးတောင်း**ကင်းဝေးယံမှ ချိုင်းတစ်တန်းပျံသန်းလာသည်ကို ဦးလက်လည် **မြင်သော**အခါ အကြံတစ်ခုပေါ်လာ၏။

"ဦးဦးရဲ့ပညာက **ဘာ**ဟုတ်ဦးမလဲ၊ ဟောဒီက ဘဘရဲ့ပညာမှ တကယ် အံ့သြစရာကောင်းတာ၊ မယုံရင် ဟောဒီပဝါနဲ့ ဘဘမျက်လုံးကို သွားစည်းလိုက်"

ဦးလက်လည် ကမ်းပေးလိုက်သောပဝါဖြင့် ထိုဝါတာ ကိုယ်တိုင် ဦးမျက်ကန်း မျက်လုံးအစုံကို သွားစည်းလိုက်လေသည်။

"ပဝါနဲ့စည်းပြီးပြီ ဦးဦး၊ တူတူပုန်းတမ်းကစားမလို့လား"

"ဘယ်ကလာ တူတူပုန်းတမ်းကစားရမလဲ၊ မင်းတို့ ခေါင်းမော့ကြည့်စမ်း၊ တွေ့လား၊ ဟိုမှာ ချိုင်းတစ်တန်း ပျံလာနေတယ်၊ **အဲဒီချိုင်းတွေပါ** ပဝါနဲ့စည်းထားတဲ့ ဘဘက မြားနဲ့ထိအောင် ပစ်ပြမယ်"

"**ဟို** _ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး"

ထိုကလေးများအားလုံး ပြိုင်တူမှတ်ချက်ချလိုက်ကြသည်။

"**အေး** _ ဖြစ်နိုင်မဖြစ်နိုင် အခု မင်းတို့ မျက်မြင်တွေ့မှာပဲ၊ **အသေအချာ**ကြည့်နေနော်"

ဦးလက်လည်က ခဲသုံးလုံးကို ဂွလေးဖြင့် ဆင့်ကဲပစ်တင်လိုက်ရာ ခဲငယ်လေးများကြောင့် ချိုင်းများမှာ ထိုးကျတောင်ပံရိုက်ခတ်ကြလေသည်။

ချိုင်းခေါင်း**ဆောင်မှာ လား**ရာပြောင်း၍ အသံတစ်ချက်မြည်တမ်းလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဤအသံကို ဦးမျက်ကန်းက ကြားသွားသဖြင့် ချိုင်း၏ တည်နေရာကို ကောင်းစွာ သိသွားလေသည်။

"ဒိုး"

အဟုန်ပြင်းသော မြားတစ်စင်းမှာ ဦးမျက်မှန်လက်မှ လွတ်ထွက်သွားလေသည်။

ယင်းမြားသည် ချိုင်းခေါင်းဆောင်၏ လည်မျိုကို ဖောက်သွားပြီး အောက်သို့ကျလာသည်။

ထိုဝါတာနှင့် မောင်မျိုးချစ်တို့မှာ ညာသံပေးပြီး ကျလာသော ချိုင်းကို ပြေးကောက်လိုက်ကြသည်။

"ဟာ ... ဘဘက သိပ်တော်တာပဲ၊ မျက်စိကို ပဝါနဲ့စည်းထားတာတောင် ချိုင်းကိုထိအောင်ပစ်နိုင်တယ်"

ထိုဝါတာက စိတ်ထဲတွင်ရှိသည့်အတိုင်း ချီးကျူးလိုက်သည်။

အမှန်မှာ ဦးမျက်ကန်းအား ပဝါနှင့် စည်းနှိုင်းခြင်းမှာ ဟိတ်ဟန်ပိုရှိရုံသာဖြစ်သည်။

ဦးမျက်ကန်းအဖို့ ပဝါစည်းစည်း၊ မစည်းစည်း ချိုင်းများ နေတောင်ပံခတ်၊ မြည်တမ်းခြင်းကြောင့်သာ ချိုင်းကို ထိမှန်အောင်ပစ်နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။

"တွေ့ကြပြီ မဟုတ်လား၊ ကလေးတို့ မင်းတို့တစ်တွေသာ ဒီပညာမျိုးသင်ထားရင် စုနက ကလေးရှစ်ယောက် မင်းတို့အနားတောင် ကပ်လို့ရမှာ မဟုတ်တော့ဘူး"

ဦးလက်လည်က ဆွယ်တရားဟောလိုက်၏။

"နက်ဖြန်ဆို သူတို့ အနိုင်ကျင့်လို့ရမှာ မဟုတ်တော့ဘူး၊ ကျွန်တော့်အစ်ကိုလတ်ကို ခေါ်လာမယ်"

ထိုဝါတာက သူ့အကြံအစည်ကို ပြောပြလိုက်၏။

"သူများအားကိုးနဲ့တော့ ဘယ်အသုံးကျတော့မလဲ၊ လာ ... မောင်မင်းကို ဦးဦး ပညာတစ်ခုသင်ပေးမယ်၊ နက်ဖြန်ခါ သူတို့တစ်တွေကို ကျိန်းသေနိုင်ရမယ်"

"ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်းနဲ့ သူတို့ရှစ်ယောက်ကို နိုင်မယ်ဟုတ်လား ဦးဦး"

ထိုဝါတာက မယုံကြည်သောလေသံဖြင့် မေးလိုက်သည်။

"သိပ်ဟုတ်တာပေါ့"

"ဟာ ... ဒီလိုဆို ဟန်ကျတာပဲ၊ အစ်ကိုလတ်ကို ခေါ်စရာမလိုတော့ဘူး၊ ဒီပညာမျိုးကို ကျွန်တော် သင်မယ်၊ စုသင်ပေးမလား ဦးဦးရယ် သင်ပေးပါနော်"

ထိုဝါတာက ဝမ်းသာအားရစွာနဲ့ လိုလိုချင်ချင်ရှိသလောက် မျိုးချစ်တစ်ယောက်မှာ လိုချင်ပုံမပေါ်။ ဦးလက်လည်ကပင် ခေါ်ယူမေးရလေသည်

"ဟော ... မောင်မျိုး၊ ဘာဖိုင်မနေတာလဲ မင်းကော မသင်ချင်ဘူးလား"

"သူများနဲ့ ရန်ဖြစ်ရမယ့်ပညာမျိုးကို ကျွန်တော် မသင်ချင်ပါဘူး ဦးဦးရာ၊ မေမေက မှာထားပါတယ်၊ သူများနဲ့ ရန်မဖြစ်ရဘူးတဲ့"

"ဘယ်လည်း အတွေးချော်တဲ့ကောင်ကလေး၊ သိုင်းပညာဆိုတာ ရန်ဖြစ်ရအောင် သင်ရတယ်လို့ မင်းကို ဘယ်သူပြောသလဲ"

သိုင်းပညာအပေါ် အတွေးချော်သော မောင်မျိုးချစ် စကားကြောင့် ဦးလှုပ္ပက ကြားဝင်ထောက်လိုက်သည်။

"ဒီ ... စုနက မင်း ဘာကြောင့် သူတို့နဲ့ ရန်ဖြစ်ရသလဲ"

ဦးလက်လည်က ဆက်မေးလိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သူတို့က မောရားရန်လောလို့ ပြန်ရုရတာပေါ့ ဦးဦးရဲ့"

"အေး _ ဟုတ်ပြီ၊ တကယ်လို့များ မင်းအဖေကို သတ်သွားတဲ့ လူဆိုးကြီး နရုဆိန်ကိုတွေ့ရင် မင်း ဘယ်လိုလုပ်မလဲ"

ဦးမျက်ကန်းက အသံကို နှိမ့်ချပြီး မျိုးချစ်အား ကပ်မေးလိုက်၏။

"ကျွန်တော် သူ့ကို အနိုင်တိုက်ပြီး အဖေ့အတွက် ကလဲ့စား ချေမှာပေါ့"

"ဟား ဟား ဟား _ သိပ်ရယ်စရာ ကောင်းလိုက်တဲ့ကောင်လေးပဲ၊ မင်း စဉ်းစားကြည့်လေ၊ မင်း ဖေဖေလို သိုင်းတတ်တဲ့ သူ့ကိုကောင်းကြီးတောင် အသတ်ခံရသေးတဲ့ဟာ၊ ဘာပညာမှ မတတ်တဲ့မင်းက ဖေဖေအတွက် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ကလဲ့စားချေနိုင်မလဲပြောစမ်း"

ဦးမျက်ကန်း၏အမေးကြောင့် မျိုးချစ်မှာ အနည်းငယ် တွေဝေသွားလေသည်။

အတန်ကြာ စကားမပြောနိုင်ဘဲ ပုလဲမျက်ရည်ဥတို့သာ ပါးပြင်ပေါ် တလိမ့်လိမ့်စီးကျလာသည်။

"အို _ ကလေးရယ် မင်း ငိုနေတယ်၊ မင်း ယောက်ျားမဟုတ်လား၊ ယောက်ျားဆိုတာ စိတ်နိုင်ရမယ်၊ သတ္တိရှိရမယ်၊ မင်း ဖေဖေအတွက် ကလဲ့စားချေချင်ရင် သိုင်းပညာကိုတော့ ရရုအောင်ကြိုးစားနဲ့သင်ရမယ်၊ မောာဟိုမှာ တွေ့ရဲ့လား၊ တောင်ကုန်းကြီးတစ်ခု အဲဒီတောင်ကုန်းပေါ် မင်းကနေ့ည လာခဲ့ရင် မင်း တတ်သင့်တဲ့ သိုင်းပညာ တတ်ရစေမယ်၊ အေး _ လာတဲ့အခါ အဖော်တော့ ခေါ်မလာရဘူး၊ မင်းတစ်ယောက်တည်း လာရမယ်၊ ကဲ _ ဘာတုံ့နယ်လဲ၊ လာခဲ့ပါ့မလား"

ဦးလက်လည်၏အမေးကို မောင်မျိုးချစ် ရုတ်တရက် ပြန်မဖြေဘဲ မတုန်မလှုပ်နှင့် ကျောက်ရုပ်ကြီးပမာ ရပ်နေရှာ၏။

"ဦးဦး ကျွန်တော့်ကို သိုင်းပညာ သင်ပေးမယ်ဆို၊ ခု သင်ပေးလေ"

ထိုဝါတာက အနားသို့ကပ်လာပြီး ပူဆာသည်။

ဦးလက်လည်က သူ၏ လက်ပြင်ကိုဆွဲပြီး လက်ဝဲခြေဖြင့် ထိုးလိုက်ရာ ထိုဝါတာမှာ မြေသို့ လဲကျသွားလေသည်။

"အို _ ကျွန်တော့်ကို ဘာလို့ဆွဲလှဲရတာလဲ"

"ဒါ သိုင်းပညာပဲ၊ မင်း တတ်ပလား"

ထိုဝါတာသည် အလွန်မှပင် ဉာဏ်ကောင်း၏။

ချက်ချင်းပင် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

"ထပ်သင်ပေးပါဦး၊ ဦးဦး"

ဦးလက်လည်သည် သူ၏ မျက်နှာဆီသို့ လက်သီးတစ်လုံး ထိုးရန်ဟန်ရွယ်လိုက်သောအခါ ထိုဝါတာမှာ ဝဲဘက်သို့ တိမ်းရှောင်ပေးလိုက်၏။

ထိုအခါ ဦးလက်လည်၏ ဝဲဘက်လက်သီးမှာ သူ၏ နားထင်ဆီသို့ ဖောင်းခနဲရောက်နှင့်လေပြီ။

နားထင်ကိုထိသည်နှင့် အားမထုတ်ဘဲ ပြန်ရုပ်သိမ်းလိုက်၏။

"ဟာ _ သိပ်ပိုင်တဲ့ အကွက်ပဲ၊ နောက်တစ်ကွက် ထပ်သင်ပေးပါဦး ဦးဦးရဲ့"

ဦးလက်လည်သည် ရုတ်တရက် ကိုယ်ကိုရှောင်လိုက်ပြီး ဝဲခြေဖြင့် သူ၏ခါးကို တိုက်လိုက်ရာ ထိုဝါတာ လွင့်ထွက်သွားသဖြင့် အနားတွင်ရှိနေသော ဦးဝက်က ဖမ်းထားလိုက်ရသည်။

"နောက်တစ်ကွက် ထပ်ပေးဦး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုဝါတာက သဘောကျစွာနှင့် ထပ်လောင်းတောင်းဆိုနေပြန်သည်။

"အလောင်းကြီးနဲ့ ၁၁သုံးကွက်ပဲ ကျင်လည်အောင် လေ့ကျင့်ထားရင် တော်ရုံလူကြီးတစ်ယောက်တောင် မင်းကို နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဒီလောက်ဆို ကျေနပ်နေရောပေါ့ကွာ။ မောင်မျိုး မင်းကော တတ်သွားပလား"

ဦးလက်လည်သည် ထိုဝါတာကို ပြောနေရင်းမှ မောင်မျိုးချစ်ဘက်ကို လှည့်၍ မေးလိုက်သည်။

မောင်မျိုးချစ်ကား ခေါင်းခါ၍သာပြသည်။

တက်ကြွပုံမပေါ်။

ထိုဝါတာ တော်သလောက် မောင်မျိုးချစ် ညံ့ပုံကို နှိုင်းယှဉ်မိသောအခါ အားလုံးပင် စိတ်ပျက်သွားကြသည်။

စောရေခေဗီမှာ သက်ပြင်းရှည်ကြီး တစ်ချက်ချပြီး မျက်ရည်အိမ်ဝယ် မျက်ရည်များပင် ပြည့်လျှံတက်လာသည်။

"ဒီပုံဆို တို့တစ်တွေ မလေသျှ သဲရေကျဖြစ်နေပြီပဲ။ သူနဲ့ သူ့မိခင်ကို နေပြည်တော် ပြန်ပို့လိုက်ရုံပဲ ရှိတယ်။ သိုင်းဆရာကြီး ဦးနန့်နဲ့ ပေါင်းထားတဲ့ အလောင်းအစားဟာလည်း ရှုံးကြီးရှုံးနဲ့ရပြီပေါ့"

ဦးဝက်က စိတ်ပျက်စွာနှင့် မှတ်ချက်ချလိုက်မိသည်။

"ဒီကလေးဟာ တော်တော့်ကို ဉာဏ်ထိုင်းတဲ့ကလေးပဲ။ သိုင်းပညာသင်ဖို့ ရမယ့်အစားထဲက မဟုတ်ဘူး"

ဦးလက်လည်ကလည်း သူ၏အမြင်ကို တင်ပြလာသည်။

"ဉာဏ်ထိုင်းရတဲ့အထဲ သဲသဲမဲမဲ ကြိုးစားချင်စိတ်ကလည်း မရှိ။ အေးတိအေးစက်နဲ့ဆိုတော့ အတော့်ကို ခက်တာပါပဲ"

တစ်ယောက်တစ်ပေါက်နှင့် တီးတိုးပြောဆိုနေကြ၏။

စောရေခေဗီမှာ ယင်းကလေးနှစ်ယောက်ကို လက်ဟန်ပြလိုက်ပြီး —

"မင်းတို့တစ်တွေ ပြန်တော့လေ"

ဟု နှင်ပါတော့မှ ထိုဝါတာသည် မောင်မျိုးချစ်လက်ကို ဆွဲ၍ ပျော်ရွှင်စွာနှင့်ပင် ပြန်သွားကြလေသည်။

လူထူးဆန်းနှစ်ယောက်ကား ဆက်လက် ဆွေးနွေးကြဆဲ တိုင်ပင်ကြဆဲပင်ရှိ၏။

"ညီတော် မောင်ထင်း ဘယ်အကြောင်းရယ်ကြောင့် ပါးစပ်ပိတ် နှုတ်ဆိတ်နေတာလဲ၊ အကြံဉာဏ်လေး ပိုင်းပေးစမ်းပါဦး"

"သိပ်ကောင်းတယ်"

"ဘာတွေ သိပ်ကောင်းတာလဲ အစ်ကိုထင်းရယ်၊ လင်းစမ်းပါဦးရှင်"

ဦးထင်း၏စကားမှာ အရင်းမရှိအဖျားမရှိ ပြောလိုက်သည့်အတွက် စောရေခေဗီက ပြန်လည်မေးခွန်းထုတ်လိုက်ရသည်။

"ပြော် _ ဒီကလေးကို သိုင်းပညာသင်ပေးဖို့ သိပ်ကောင်းတာကို ပြောတာပါ"

အားလုံး၏ အမြင်နှင့် ဆန့်ကျင်နေသော ဦးထင်း၏ စကားကို ရုတ်တရက် နားမလည်နိုင်ကြသော်လည်း ဦးထင်း၏ မျက်နှာကိုမူ လေးလေးနက်နက် လက်ခံတတ်ကြ၏။

"ဒီလိုပါ ဘာမှစိတ်အနှောင့်အယှက် မရှိတဲ့ကလေး ပေါ့ကွက်လွတ်နဲ့တူပါတယ်၊ မိမိ ရေးချင်ရာကို ရေးနိုင်တဲ့သဘောရှိတယ်၊ ကျွန်တော် ငယ်စဉ်တုန်းကလည်း သူ့လိုပဲ ဘာမှမသိတဲ့ သိမ်အ,တာ၊ သင်ပေးတဲ့သူ ရှိလာတော့လည်း ဒီလောက်ကို တတ်လာတာပဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးထင်ဇော်ကားသည် "ဆိုမ်းမြေ"ဖြစ်သည့်အတွက် ကျန် လူထူးဆန်း မြောက်ယောက်တို့က သူ၏ အကြံဥာဏ်ကို လေးစား လေ့ရှိသည်။

ဦးထင်းပြောလိုက်သောအမှု သူတို့တစ်တွေ ပြန်လည်အားတက် လာမိသည်။

"ဒါဖြင့် ဒီကနေ့ည သူတစ်ယောက်တည်း လာရဲပါ့မလား"

ဦးလက်လည်က မေးလိုက်သည်။

"ကျွန်တော်တော့ သိပ်မထင်ဘူး"

ဦးလှမှုက ကောက်ချက်ချသည်။ အချိန်က အဆုံးအဖြတ် ပေးမှာပါ့ အချိန်ကျရောက်မှပင် အဖြစ်မှန်ကို သိမြင်နိုင်မည် မဟုတ် လော။

✱ ○ ✱

အခန်း(၆)

မောင်မယ်ယာကူ

မှုန်စင်ကြယ်မြောင် အပြီးထောင်သော သန်းခေါင်ယံအချိန် သို့ပင် ကျရောက်လာချေပြီ။ မောင်မျိုးချစ်၏ အရိပ်အယောင်ကိုမျှ မမြင်ရသေး။

"ဟယ် _ လှုပ်လယ်မှာ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် လက်မထောင် နိုင်တဲ့ ကိုတစ်တွေဟာ ဒီတစ်ခါတော့ သိုင်းဆရာကြီး ဦးနန္ဒ လက် ထဲမှာ အရှုံးကြီးရှုံးရတော့မှာပါပဲ"

ဦးလက်လည်က အခြေအနေကို သုံးသပ်မိ၍ ညည်းချင်းရှည် ကြီးတစ်ပုဒ်ကို ညည်းလိုက်မိသည်။

ထိုအခိုက် _

"ဟိုက် _ ဟိုမှာကြည့်စမ်း _ ဘာကြီးလဲ"

ဦးလှမှုက အလန့်တကြား အော်လိုက်ပြီး [illegible]ဆီသို့ လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်သည်။ အားလုံး၌ လက်[illegible]ရာဆီသို့ ကြည့်လိုက်ရာ _

"ဗျာ _ မှုခေါင်းရိုးတွေပါလာ[illegible]နေတောင် ရှိတယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူတို့ပါးစပ်များမှ ဤလိုစကားမျိုး ပြိုင်တူထွက်သွားကြသည်။ ဦးလက်လည်က အရိုးခေါင်းတစ်ခုကို ကောက်ယူကြည့်မှုလိုက်ရာ၊ ပို၍ပင် အံ့အားသင့်သွားလေသည်။

အကြောင်းမှာ အရိုးခေါင်း၏ ငယ်ထိပ်ပေါ်တွင် လက်ငါးချောင်းနှင့် အံကိုက်နေသော အပေါက်ကြီးငါးပေါက်ကို မြင်ရသောကြောင့်ဖြစ်၏။

ယင်းအပေါက်များသည် လက်ငါးချောင်း၏ပုံစံအတိုင်း ထွင်းလုပ်ထားသကဲ့သို့ ဖြစ်နေပါသည်။ ကျန်ခေါင်းရိုးနှစ်ခုမှာလည်း အလားတူပင် လက်ငါးချောင်းပုံစံအပေါက် ငါးခုပါရှိသည်ကို တွေ့ရ၏။

"တစ်ခုတစ်ယောက်သော သူက လက်နဲ့ထိုးဖောက် ထားတာများဖြစ်နေရောသလား"

ဦးလက်လည်က ဤသို့သံသယဝင်မိသော်လည်း အတပ်မထင်ရဲ။ အကြောင်းမှာ လောကတွင် အရိုးခေါင်းကို လက်ဖြင့် ထိုးဖောက်နိုင်သော သိုင်းပညာရှင်မျိုး ရှိမည်မထင်သောကြောင့်ပါတည်း။

"ဒီနေရာမှာ လူသားစားတဲ့ ဘီလူးများရှိနေမလား"

စောရဒေါင်က မိန်းမသားဖြစ်၍ အသည်းငယ်ငယ်နှင့် ဆိုလိုက်သည်။

"ဖြစ်နိုင်တယ်၊ ဒါ ဘီလူးဖြစ်နိုင်တယ်၊ လူဆို ဒီလောက်မာတဲ့ အရိုးခေါင်းကို လက်နဲ့ဖောက်နိုင်မလဲ"

ဦးလှမှုက ဝင်၍ ထောက်ခံလိုက်၏။

"ဘီလူးပဲ ထားပါတော့၊ ဒီနေရာမှာ ညီညီညာညာနဲ့ လာစီထားတာ ဘာသဘောလဲ"

ဦးရွှေသည်က အမြင်ဆန်းသော အကွက်တစ်ကွက်ကို ဝင်ထောက်ပြလိုက်သည်။

သူတို့၏ပြောဆို ဝေဖန်သံကို ကြားရသောအခါ ဦးမျက်ကန်းက မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်။

"ဘယ်ပုံစံနဲ့ စီထားတာလဲ၊ အသေးအစုံ ပြန်ကြည့်ပါဦး"

"ကြယ်ပုံစံစီထားတာ တွေ့ရပါတယ် အစ်ကိုကြီး"

ဦးရွှေသည်က ကြည့်ရှုပြီး ပြန်ပြောလိုက်၏။

"ဒါဖြင့် အရှေ့အမြောက်အရပ်နဲ့ အနောက်မြောက်အရပ်ဘက်ကို အလှမ်းတစ်ရာစီ လျှောက်ကြည့်ကြစမ်း၊ အဲဒီလို ကြယ်ပုံ အရိုးခေါင်းတွေ တွေ့ရဲ့လားလို့"

မျက်မမြင်သော ဦးမျက်ကန်းက အတိအကျ ပြောဆိုနေသဖြင့် အားလုံးက သူ ညွှန်သည့်ဘက်သို့ လူနှစ်စုခွဲကာ အလှမ်းတစ်ရာစီ လျှောက်ကြည့်ကြလေသည်။

"ဟာ _ ဟုတ်တယ်ဟ၊ အစ်ကိုကြီး ပြောတဲ့အတိုင်းပဲ ကြယ်ပုံ အရိုးခေါင်းတွေပါလား"

လူနှစ်စုလုံးက ဤအတိုင်းပင် တွေ့ရှိကြသဖြင့် သူတို့၏ အစ်ကိုကြီး မည်သို့ ကြိုတင် သိရှိထားကြောင်းကို မေးကြလေသည်။

"ဪ _ စကားပြောကြ၊ ဒီညဟာ တို့တစ်တွေ [illegible] ရေရှင်ရေးကို ဆုံးဖြတ်ပေးမယ့်ညပဲ၊ အားလုံး သတိရှိကြ"

ဦးမျက်ကန်း၏ တည်ကြည်လေးနက်သော [illegible]ကားကြောင့် အားလုံးပင် ဦးနှောက်ခြောက်သွား၏။

"ဘီလူးလား ရန်သူလား အစ်ကိုကြီး"

ဦးလက်လည် လေသံဖြင့် [illegible] မေးလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အင်း — ဒီအကြောင်းကို ရေငုံနှုတ်ပိတ်နေတာ ကြာပါပြီ။ နေတော့ မင်းတို့တစ်တွေကို ဖွင့်ပြောရတော့မယ်။ ငါ့ရဲ့ မျက်စိကန်းနေတာ မြေကျင်းနဲ့တော့ ဘာအတွက်ကြောင့်လဲသိရဲ့လား၊ သူတို့တစ်တွေ ပေးလိုက်တဲ့ အမှတ်တရလက်ဆောင်တွေပေါ့"

လူထုဆန်းနှစ်ယောက်တို့သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဝေ့သွားသား တော်စပ်သူများ မဟုတ်ကြသော်လည်း ညီကိုမောင်ရင်း မွေးချင်းသား ချင်းပမာ အတူနေခဲ့ကြသည်။

သို့တစေ လူတစ်ယောက်၏ အားနည်းချက်ကို မမေးကောင်း သည့်အတွက် ဦးမျက်ကန်း အဘယ်ကြောင့် မျက်စိကန်း၍ မြေကျင်းနဲ့ သည်ကို မသိရှိခဲ့ရပေ။

ယခု ဦးမျက်ကန်းကိုယ်တိုင် ဖွင့်ပြောပါတော့မှ ရန်သူ့လက် ချက်မိမှန်း သိရလေသည်။

ဦးမျက်ကန်းကဲ့သို့ လေသိုင်းဆရာကြီး တစ်ယောက်သော်မှ ရန်သူ့လက်ချက် အမိခံလိုက်ရသည်ဆိုတော့ ဤရန်သူသည် အတော့ ကို စွမ်းသည့်သူဖြစ်ရမည်။

လူထုဆန်းများမှာ ဝင်သက်ပင်မရှူဝံ့ဘဲ ဦးမျက်ကန်း ဆက် ပြောမည့်စကားကိုသာ နားစွင့်နေကြလေသည်။

"ဒီရန်သူဟာ ဘယ်သူလဲ သိရဲ့လား၊ စွေ့တစ်လွှားမှာ ရက် စက်ခြင်းနဲ့ ကျော်ကြားတဲ့ မောင်ယကျွနဲ့ မယ်ယကျွပေါ့"

ဤနာမည်ကို ဆိုမိသည်နှင့် ဦးမျက်ကန်း၏ နှုတ်ခမ်းသား မှာ တုန်ယင်လာသည်။

အံကိုလည်း တကြိတ်ကြိတ်လုပ်နေသည်။ အတိတ်မှ ကြေ ကွဲစရာဖြစ်ရပ်များကို ပြန်လည်စဉ်းစားမိသည်ထင်ပါ၏။ မျက်နှာတစ် ခုလုံးလည်း ထပေါက်မိမ်းသည့်နယ် ညိုမည်းနေလေသည်။

မောင်ယကျွ၊ မယ်ယကျွနာမည်ကို ကြားမိသော ကျန်လူထုဆန်း နှစ်ယောက်တို့မှာလည်း ဘီလူး သရဲ သဘက်နှင့် ပတ်ပင်း တွေ့မိသည်ထက်ပင် တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားလေသည်။

"ဒီ မောင်မယ်ယကျွတွေရဲ့သတင်းကို ကြားရတာ နှစ်ပေါင်း အတော်ကြာသွားပြီပဲ၊ တချို့က သေကုန်ကြပြီလို့တောင် ပြောနေ ကြတယ်၊ ဘယ်နယ်လုပ်ပြီး ဒီရောက်နေရသလဲ"

ဦးလက်လည်က သူ ကြားဖူးသော သတင်းတစ်ရပ်အပေါ် မှတည်၍ ပြောလိုက်လေသည်။

"အစ်ကိုကြီးလည်း ဒီအတိုင်း ကြားမိတာပါပဲ၊ လက်စသတ် တော့ သင်းတို့တစ်တွေ မသေသေးဘဲ ဒီမှာလာပြီး သိုင်းပညာ လေ့ကျင့်နေတာကိုး၊ ဒီအရိုးခေါင်းတွေပေါ်မှာ နိုက်ထားတဲ့ လက်ရာ တွေကို လေ့လာကြည့်မယ်ဆိုရင် သူတို့တစ်တွေရဲ့ပညာဟာ အတော် ခရီးရောက်နေပြီဆိုတာ သိနိုင်ပါတယ် —

"ဒီတော့ ငါညီငယ် ညီမငယ်တို့ ဒီနေရာကနေ အမြန်ဆုံး ထွက်ခွာသွားပြီး မိုင်းတစ်ရာလောက်အကွာမှာ အစ်ကိုကြီးကို ဆယ် ရက်ကြာစောင့်ပါ၊ ဆယ်ရက်ကြာလို့မှ အစ်ကိုကြီး လိုက်မလာနိုင် ရင်တော့ ဆက်စောင့်ဖို့ မလိုတော့ဘူးပေါ့"

ပြောရင်းဆိုရင်း သူ၏အသံမှာ ဆို့နင့်သံပါလာသည်။

"အစ်ကိုကြီးရဲ့ ခုလို စကားကြားရတာ ညီမလေးတို့ဝမ်း နည်းတာပဲရှင်၊ ညီမလေးတို့တစ်တွေဟာ လက်ဆောင်း... ပြီး သစ္စာဆိုခဲ့ဖူးကြတဲ့ သွေးသောက်ရဲဘော်ရဲဘက်တွေ... ဘယ်ကိစ္စ မဆို အေးအတူပူအမျှ အတူတကွ ဆောင်ရွက်ကြမယ်လို့ သန္နိဋ္ဌာန် ချထားသူတွေပါ၊ ဒါကို အစ်ကိုကြီး မေ့...ပြီလားဟင်"

စေစေရခေ၀က မပြင်းလွန်း၍ ...ပြောလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးမျက်ကန်းမှာ ခေါင်းလေးတခါခါဖြင့် ပြောလိုက်ပြန်သည်။

"အို — ခုချိန်မှာ ဒါတွေ လာမပြောမနေနဲ့တော့။ မြန်မြန်သွားဖို့ သွားကြစမ်းပါ၊ တော်ကြာ အချိန်မရောက် ဖြစ်နေမယ်"

"ဘာလဲ အစ်ကိုကြီး ကျွန်တော်တို့တစ်တွေကို အသည်းကြောင်တဲ့လူ၊ သေမှာကြောက်တဲ့သူတွေလို့ ထင်မှတ်ပြီး နှင်နေတာလား"

ဦးလူဝက စိတ်ဆဲ ကြိတ်ခဲမရတဲ့ အသွင်းအွင်းနှင့် ရှင်းရှင်းမေးလိုက်၏။

"အို — မဟုတ်တာတွေ ပြောမနေပါနဲ့ ညီဝုရား၊ မင်း ထင်သလို မဟုတ်ရပါဘူး၊ မောင်မယ်ယကွက တကယ်ကို ရက်စက်လွန်း ကြမ်းလွန်းတဲ့အပြင် ပညာစွမ်းကလည်း တကယ်အထွတ်အထိပ် ရောက်နေလို့ ကိုတစ်တွေ ခုနစ်ယောက်အားနဲ့ ပေါင်းပြီး တိုက်တောင် နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် မင်းတို့ရဲ့ အသက်တွေကို အကြောက်တိုက် ဘာလို့ သေစေချင်ကြသလဲ"

ဦးမျက်ကန်း၏ စိတ်နေသဘောထားကို အများက သိပြီး ဖြစ်ကြသည်။

သူ့ဘဝတစ်သက်တာတွင် မည်သူ့ကိုမှလည်း မကြောက်၊ သူ၏ သွေးသောက်ရဲဘော်များကိုလည်း မည်သည့်အခါမှ မနောက်မဆုတ်နိုင်။ လေ့ရှက်ချည်းကျွန် အလဲမလဲသော အာဂစိတ်ဓာတ်မျိုးဖြစ်သည်။

ဦးနှန့်ကဲ့သို့သော ကျော်ကြားသည့် သိုင်းသမားကြီးကိုဝင် ယှဉ်ပုံသော ဦးမျက်ကန်းသည် မောင်မယ်ယကွကျမှ ကြောက်ရွံ့နေသည်ကို ထောက်လျှင် သူ ပြောသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု အများက သိကြလေသည်။

BURMESE CLASSIC .com

"ဒီလိုဆို ဘာလို့ အမိုက်ခံပြီး အစ်ကိုကြီး တစ်ယောက်တည်း တိုက်နေဦးမလဲ၊ ကျွန်တော်တို့နဲ့အတူ ရှောင်နေကြရင် မကောင်းဘူးလား အစ်ကိုကြီးရယ်"

ဦးရွေးသည်သည် ဦးမျက်ကန်း၏ လက်ကိုဆွဲရင်း မေးနေပေသည်။

ဦးမျက်ကန်းမှာမူ ဦးရွေးသည်၏ လက်ကို ဖယ်ရှပြီး ချိုင်းထောက်ဖြင့် မြေကြီးကို တစ်ချက် ဆောင့်ရိုက်လေသည်။

"ငါ့ဘဝတစ်ခုလုံးကို အမှောင်ချခံပြီး ငါ့အစ်ကိုကြီး အသက်ကို ခြွေခဲ့တဲ့ သင်းတို့ကို ဒီအတိုင်း ငုံခံနေရတော့မှာလား။ ငါ့အသက် သေချင်သေပလေ့စေ၊ ဒီညတော့ သူတို့နဲ့ ရင်ဆိုင်မှဖြစ်မယ်"

"ဟုတ်တယ်၊ ဒီည ရင်ဆိုင်ရမယ်၊ အစ်ကိုကြီးရဲ့ အမုဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အမုပဲ၊ ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့တစ်တွေကို နှင်ဖို့ မကြိုးစားပါနဲ့တော့လား အစ်ကိုကြီးရယ် နော်"

ဦးထင်းက သူ၏ မှိုမောက်သော ရင်ဘတ်ကို လက်သီးဖြင့် ထုရှုပြောလိုက်၏။

ဦးမျက်ကန်းသည် အတန်ကြာမျှ ငြိမ်ကျသွား၏။ သူ၏ သွေးသောက်ရဲဘော်များသည် သူတို့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မည်သည့်အခါမှ ပြင်လိမ့်မည်မဟုတ်ကြောင်း သိလာသောအခါ ဦးမျက်ကန်းသည် လေပူကြီးတစ်ချက်မှုတ်ထုတ်လိုက်လေ၏။

"ကောင်းပြီလေ၊ လာမယ့်ဘေး ပြေးတွေ့ကြ ... ပါ၊ တစ်ခု တော့သတိထားရလိမ့်မယ်၊ တိုက်ခိုက်တဲ့အခါမှာ ... ရဲ့လက်သည်း ၁ ချက်ချက် မထိမိအောင် ရှောင်နိုင်ဖို့ အ... ... တယ်၊ ဒီမယ် ငါ့ညီ တို့ ဒီကနေ တောင်ဘက်တည့်တ... အလှမ်းတစ်ရာလောက် လျှောက်ကြည့်စမ်း၊ အခေါင်းတ... တွေ့ရလိမ့်မယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးစရူးသည်က သူပြောသည့်အတိုင်း တောင်ဘက်သို့ အလုမ်းတစ်ရာပြည့်အောင် ရေတွက်ရင်း လျှောက်သွားလေသည်။

အလှမ်းတစ်ရာပြည့်သောအခါ ဘာဆိုဘာမျှ မတွေ့ရ။

ဘေးပတ်ပတ်လည်သို့ အသေအချာ ကြည့်ရှုပါတော့မှ မြေကြီးထဲတွင် ကျောက်များတစ်ချပ် နစ်မြုပ်နေသည်ကို မြင်တွေ့ရလေသည်။

ယင်းကျောက်များကို မကြည့်သော်လည်း လားလားမျှ မလှုပ်။

သို့နှင့် သူ၏အဖော်များကို လက်ယပ်ခေါ်လိုက်၏။ ဦးဝက်၊ ဦးထင်းနှင့် ဦးလှုပ့်တို့သုံးယောက် ပေါင်း၍မ,လိုက်ပါတော့မှ ကျောက်ပြားကြီးမှာ ကြွတက်သွားလေတော့သည်။

လရောင်အောက်တွင် အခေါင်းနှင့်တူသော ကျောက်သေတ္တာကြီးတစ်ခုကို မြင်ရသည်။

ဦးမျက်ကန်းသည် ဘာမျှ စဉ်းစားမနေတော့ဘဲ ကျောက်သေတ္တာကြီးထဲ ကျော်ဝင်လိုက်ပြီး –

"ညီလေးတို့ ရန်သူမကြာခင်လာတော့မယ်၊ ဒီအလောင်းကောင်တွေဟာ သူတို့တစ်တွေ လှေကျင်းဖို့ သတ်ထားတာနဲ့တူတယ်၊ တော်တော်ကို ရက်စက်တဲ့ကောင်တွေ၊ ဒီသတ္တဝါနှစ်ကောင်ကို သတ်နိုင်ဖို့ဟာ အခက်ကြီး ဒီမှာပုန်းနေမှဖြစ်မယ်၊ သူတို့က အပုံလာမှုတာနဲ့ တစ်ခါတည်း ရှုက်တောင်းထိုးလိုက်မှပဲ၊ မအောင်မြင်မှတော့မှ မင်းတို့ကဝင်တိုက်ပေါ့ ဟုတ်လား၊ တိုက်နိုက်တဲ့နေရာမှာ နည်းနည်းမှ သက်ညှာလို့မဖြစ်ဘူး၊ ကိုယ်က လက်မဦးအားရင် တို့တစ်တွေအားလုံးရဲ့ သချိုင်းဟာ ဒီနေရာပဲလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပေတော့ကွာ"

လူထူးဆန်းတို့သည် ဦးမျက်ကန်းအား ကျောက်သေတ္တာတွင် အဖုံးဖုံးကာ ထားရစ်ခဲ့ကြပြီး လက်နက်ကိုယ်စီ ဆွဲထုတ်၍ ရှုံ့နှယ်ပိတ်ပေါင်းများကြား ပုန်းအောင်းလိုက်ကြသည်။

အချိန်ကား တွေ့နံ့မှသည် မိနစ်၊ မိနစ်မှသည် နာရီသို့ ကူးပေတော့မည်။

ယက္ခမောင်မယ်များကတော့ မလာသေး၊ ကြီးမားသော အရှုရုပ်တစ်ခု ကျရောက်လာမည်ကို ကောင်းသိ၍ စောင့်ဆိုင်းနေသူအဖို့ အချိန်သည် ကုန်ခဲဘိခြင်း။

ဆွဲကို တိုင်း မဲဆွဲထားသည့်နှယ် လေးလံအိသည်ဟု ထင်နေရသည်။

အချိန်ကြာလေလေ ရင်ခုန်သံမှာ မြန်လေလေဖြစ်၏။

"အစ်ကိုလက်လည်း မောင်မယ်ယက္ခဟာ ဒီညလာဝဲ"

"ရှူး"

စောရဒေဝီ ပြောမည့်စကားကို ဦးလက်လည်းက သူမ၏ ပါးစပ်ကို လက်ဖြင့်ပိတ်၍ တားဆီးလိုက်၏။ ပြီးတော့ တောင်ကုန်းအောက်သို့ လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်သည်။ စောရဒေဝီမှာ မြက်ပင်များကို ဖယ်ရှားပြီး ကြည့်လိုက်ရာ လရောင်အောက်တွင် အနီပ်သတ္တာန်တစ်ခု လျှင်မြန်စွာ ပြေးတက်လာသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

တစ်ခဏအတွင်းဝင် အနီပ်သတ္တာန်သည် သူတို့နှင့် ငါးဆယ်အကွာသို့ ရောက်လာပါသည်။ တိုအခါကျတော့ ... ကား ရှုမြင်ရသည်။

လူထူးဆန်းတို့ကား အသက်ကိုပင် ပြင်းပြင်း ... လက်ထဲမှ လက်နက်များကိုသာ ကျစ်ကျစ်လျစ်လျစ် ဆုပ် ... ကြသည်။ ယင်းလူ၏ မြေထောက်နှင့် သံပွတ်၍ မြည်လာ ... အသံသည် ကျယ်သည်

BURMESE CLASSIC .com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထက်ကျယ်လာသောအခါ စိတ်လှုပ်ရှားမှုမှာလည်း မြန်သည်ထက် မြန်လာလေသည်။

ဤအချိန်အတန့် အချိန်ကိုပင် ကုန်ခဲလွန်းလှသည်ဟု ထင်ရသည်။

တစ်အောင့်မျှကြာသောအခါ ခြေသံမှာ ငြိမ်သက်သွားပြီး တောင်ကုန်းကွင်းပြောင် အလယ်နေရာလောက်တွင် အရိပ်သဏ္ဍာန် ရပ်တန့်သွား၏။ ဆံပင်ရှက်စွား ကိုရိုးကားယားနိုင်လှသော လူလတ်ပိုင်း အမျိုးသမီးတစ်ဦး။

"ယက္ခမောင်မယ်ဆိုတာ သူတို့များလား၊ သူတို့တစ်တွေ ဘယ်လို သိုင်းပညာမျိုး လေ့ကျင့်နေတယ် ဆိုတာ တွေ့ရတော့မပေါ့"

စောရေဝတီက စိတ်ကူးဖြင့် မှန်းဆနေရသည်။

ဆံပင်ဖားလျား ရှည်လျားသော အမျိုးသမီးကြီးသည် ဟိုသည် လျှောက်ကာ ပတ်ရှာကြည့်နေလေသည်။ အရိုးအဆစ်ဆန့်သံ ကျယ် သည်သည်ထက်ကျယ်၊ စိပ်သည်ထက်စိပ်လာလေပြီ။ တိတ်ဆိတ် သောညမို့ ဖို၍ ခြောက်များစရာကောင်းလေသည်။

"အင်း ... သူ့ရဲ့အတွင်းအားကို အရိုးအဆစ်ပြည့်အောင် တောင် လေ့ကျင့်ထားပါလား၊ ဒါကြောင့် အစ်ကိုကြီးက ဒီဝေဘက် လေးလေးနက်နက် ပြောနေတာကိုး"

လူထူးဆန်းများ၏ စိတ်တွင် ဤသို့မှတ်ချက်ချမိကြသည်။

ထိုစဉ် ဆံပင်ဖားလျားကြီးနှင့် အမျိုးသမီးကြီးသည် လက်ကို ဆန့် လိုက်ကွေးလိုက်၊ ကွေးလိုက် ဆန့်လိုက်လုပ်နေသည်။ တစ်ချက် ကွေးတိုင်း ကွေးတိုင်း တစ်ချက်ဆန့်တိုင်း ဆန့်တိုင်း 'ကလပ်' 'ကလပ်'ဟူသော ရိုးဆစ်မြည်သံ တစ်ခါတစ်ခါ ပေါ်လာလေသည်။

လေတွင် လွင့်များနေသော သူ၏ ဆံပင်ဖားလျားကြီးကလည်း သူ့အသွင်ကို ပို၍ ကြောက်ဖွယ်ဖြစ်စေပါသည်။ မိန်းမသားထဲတွင် အတော် သတ္တိရှိပါသည်ဆိုသော စောရေဝတီပင် ကျောချမ်းလာသည်။

"ဟား ဟား ဟား ဟား ..."

အမျိုးသမီးကြီးသည် သဘောကျစွာဖြင့် ရယ်မောနေပေသည်။ အမျိုးသမီးကြီး လူထူးဆန်းများ ပုန်းအောင်းရာဘက်သို့ လှည့်လိုက် ရာ ဝင်းဝါဝါ လရောင်အောက်တွင် သူ၏ မျက်နှာကို မြင်ရလေ သည်။

မျက်နှာမှာ ညိုမည်းမည်း ဖြစ်နေသော်လည်း ရုပ်ရည်က မဆိုးလှပေ။ အသက်က လေးဆယ်ကျော်ကျော်ခန့် ရှိလိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။

ပါးစပ်က တဟားဟားနှင့် ရယ်နေသော်လည်း မျက်နှာက အနည်းငယ်မျှ ပြုံးယောင်မသန်း။

လူထူးဆန်းများက ဤအခြေအနေကို မြင်ပြီးသည်နှင့် အဆိုပါ အမျိုးသမီးကြီးသည်သည် မယ်ယက္ခ ဖြစ်မှန်း အတပ်သိလိုက်ကြ ပေပြီ။

လူတစ်ယောက်၏အသက်ကို ပုရွက်ဆိတ်မျှ တန်ဖိုးမထား ရက်စက်တော်မူအားသော မယ်ယက္ခကို ယနေ့ည သုတ်သင်ရန် စိတ်ပြင်းပြလာကြသည်။

ဤသို့ တွေးတောမိသောအခါ စောရေဝတီသည် စိတ်ကို မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ လက်သုံးတော်ဓားကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီးသားဖြစ် သွား၏။

မယ်ယက္ခအား သူသေစေ ငါသေစေ အသေအလဲ ဝင် ခုတ်တော့မည် လက္ခဏာမျိုး သူ့မျက်နှာတွင် ပေါ်လာလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဤအခြေအနေကို အကဲခတ်မိလိုက်သော ဦးလက်လည်သည် သူ၏ ဓားကို ဖိရှလိုက်ပြီး လက်ယမ်းပြလိုက်သည်။ သို့တစေ စောရဲခေဇီက ကျေနပ်ပုံမပေါ်။ သူ့ တွေးနေပုံမှာ —

"မယ်ယကျွ က ကြောက်စရာကောင်းသေးမယ့် နုနုစိမ်းသာ ဘားနဲ့ ဝင်တိုက်ရင် နိုင်နိုင်သေးတယ်၊ တော်ကြာ မောင်ယကျွပါ ရောက်လာရင်တော့ မလွယ်တော့ဘူး၊ ဘာကြောင့်များ မောင်ယကျွ က အတူမလာတာလဲ၊ တမင်တကာ နောက်ချန်နေပြီး အလစ်မှာ ဝင်တိုက်ဖို့ပဲလား၊ စဉ်းစားရကျပ်ပါတယ်လေ၊ သို့လေ — အစ်ကိုကြီး က သူတို့အကြောင်း အသိဆုံးဆိုတော့ အစ်ကိုကြီးရဲ့အမိန့်ကို စောင့်ဆိုင်းနေတာပဲကောင်းပါတယ်"

ထိုအချိန်တွင် မယ်ယကျွက သူ၏ လှေကျင်းမှုကို အဆုံးသတ်လိုက်ရပြီ။ လှေကျင်းမှုလေ့အတွက် များစွာမှ ကျေနပ်နှစ်သက်နေပုံရ၏။

မယ်ယကျွသည် စောရဲခေဇီ ပုန်းအောင်းလျက်နေသော ချုံပုတ်ကို ကျောပေး၍ ထိုင်လိုက်သည်။ သူသည် လမင်းကို မော့ကြည့်၍ အသက်ရှူလေ့ကျင့်မှုအား ပြုလုပ်လျက်နေပေသည်။ အသက်တစ်ခါရှူတိုင်း ထုတ်တိုင်း ပုံးပြင်ကြီးမှာ မြင့်လိုက်နိမ့်လိုက် ဖြစ်နေသည်ကို စောရဲခေဇီက နီးနီးကပ်ကပ် မြင်နေရသည်။

"စရိုန်မှာ တစ်ခါတည်း ဝင်ထိုးရင် နောက်ကျောကနေ ရင်ဘတ်ထိ ပေါက်သွားမှာ အမှန်ပဲ၊ ဒါပေမဲ့ မအောင်မြင်ခဲ့ရင် အစ်ကိုကြီးရဲ့ အကြံအစည်တွေ ပျက်ဆီးလိုက်သလိုဖြစ်သွားမယ်"

ဤသို့ စဉ်းစားမိပြန်တော့လည်း စောရဲခေဇီမှာ မလှုပ်ရှားရဲ။ အသည်းမှာ နှလုံးပါ ရင်ထဲမှ ခုန်ထွက်သွားလုမတတ် ခံစားနေရသည်။

ဦးလက်လည်မှာလည်း စိတ်လှုပ်ရှားလွန်း၍ ရင်ခုန်သံမြန်လာသည်။ မြောက်ပြန်လေညင်းနှင့်အတူ ကျောက်အခေါင်း သေတ္တာဆီသို့ တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်သွားသော မယ်ယကျွ၏ ခြေသံကို ကြားရလေပြီ။

လူထူးဆန်းခြောက်ယောက်မှာ လက်နက်ကိုယ်စီပြင်လျက် အဆင်သင့် စောင့်ဆိုင်းနေကြသည်။

ထိုစဉ် မယ်ယကျွသည် သူ၏ နောက်ကျောဘက်ဆီမှ သစ်ရွက်လှုပ်သံတစ်ခု ကြားလိုက်ရသဖြင့် ကျောက်သေတ္တာဆီသို့ ရှေ့ဆက်မသွားဘဲ အဆိုပါအသံကို အလုံးစိုက် နားစွင့်လိုက်တော့ သာမန်လေတိုး၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော သစ်ရွက်လှုပ်သံမဟုတ်ကြောင်းကို ရိပ်မိလိုက်၏။ ချက်ချင်း ခေါင်းလှည့်ကြည့်လိုက်ရာ လူရိပ်သဏ္ဌာန်တစ်ခုကို သစ်ရွက်များကြားတွင် မြင်လိုက်ပါလေ၏။

"မယ်ယကျွကို ဒီလို နီးကြောင်နီးဝှက် လုပ်လို့ရမလား"

ကြောကြောဆိုဆို မယ်ယကျွသည် သစ်ပင်ပေါ်သို့ ခုန်တက်လိုက်၏။ သစ်ရွက်များကြားတွင် ပုန်းအောင်းနေသူမှာ ဦးလူပုဖြစ်သည်။

ဦးလူပုသည် အရပ်ပုသည်ကို အကွက်ကောင်းယူပြီး သစ်ရွက်များကြား ပုန်းအောင်းနေရာမှ မယ်ယကျွ သေတ္တာဖွင့်တော့မည့် အချိန်တွင် အောက်သို့ ခုန်ဆင်းရန် တန့်ပြင်လိုက်သောအခါ သစ်ရွက်များ အနည်းငယ် လှုပ်ရှားသွား၏။ သို့အတွက်ကြောင့် မယ်ယကျွ ရိပ်စားမိသွားခြင်းဖြစ်သည်။

သစ်ပင်ပေါ်သို့ ခုန်တက်လာသော မယ်ယကျွကို ဦးလူပုက သူ၏ ဓါးပတ်ရှည်ကြီးဖြင့် စီး၍ခုတ်ရလေသည်။ သို့သော် မယ်ယကျွမှာ မရှောင်တိမ်းဘဲ ကျအပ်လာသော ဓါးချက်အတိုက်ကို လိုက်ပြီး ကျအပ်များကို လှမ်းဆွဲလိုက်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွာလွှတ်တင်သွားသည်နှင့် ဦးလှုပုသည် လက်လွှတ်မပေးဘဲ အပေါ်သို့ ဆွဲတင်လိုက်ရာ မယ်ယကျွ ကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာ ကျွာ မှတ်နှင့်အတူ ပါသွားလေသည်။ လူမရောက်မီ လက်ဝါးဖြင့် တွန်းလိုက်သော လေသည် ဦးလှုပုမျက်နှာဆီသို့ ရောက်လာသဖြင့် ပူနွေးနွေးခံစားမှုကို ခံစားလိုက်ရသည်။

ဤတစ်ချောင်းတည်းနှင့်ပင် အခြေမဟန်သည်ကို ဦးလှုပု သိရှိသွားသဖြင့် လက်မှကျွာမှတ်ကို လျှင်မြန်စွာလွှတ်ကာ တစ်ပတ် ကျွမ်းဖြင့် မြေသို့ ဆင်းသက်လာသည်။

မယ်ယကျွကလည်း လက်လွှတ်မခံ နောက်ကျောကို လက်ဝါး ချောင်းဖြင့် ကုတ်ဖမ်းလိုက်ရာ ဦးလှုပု၏ ခါးမှာ အေးစက် ခံစားလိုက်ရသည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဦးထင်း လွှတ်လိုက်သော အရိုးဖောက် အပ်နှင့် ဦးရှေးသည်လွှတ်လာသော ဓားမြှောင်နှစ်ချောင်းတို့သည် မယ်ယကျွ မျက်နှာဆီသို့ ရောက်သွားလေသည်။

မယ်ယကျွ၏ ဝဲဘက်လက်ချောင်းများမှာ သံမဏိများအလား လာသသျှ လက်နက်များကို ဘေးစောင်းမှတ်ရှလိုက်ပြီး လက်ယာ ဘက်လက်မှာမူ ဦးလှုပု၏ အင်္ကျီကို ဆွဲမိသွားရာ ဗြဲခနဲ စုတ်ပြဲသွား လေသည်။

ဦးလှုပုသည် မြေကြီးသို့ ခြေချမိသည်နှင့် ရှေ့သို့ ခုန်လွှား လိုက်၏။ မယ်ယကျွမှာ သူ့ထက်ပင် ပို၍ လျှင်မြန်သေး၏။

သူ၏ရှေ့တွင် ရောက်နှင့်နေလေပြီ။ မယ်ယကျွ၏ လှုပ်ရှားမှု မှာ လေးကဲ့သို့ပင် မြန်ဆန်ပါဘိခြင်း။

"ရှင်တို့ ဘယ်သူတွေလဲ၊ ဒီကို ဘာကိစ္စ ရောက်လာကြတာ လဲ"

မယ်ယကျွသည် မေးခွန်းထုတ်ရင်း ရွှန်ထက်သော လက်ငါး ချောင်းက ဦးလှုပု ပခုံးပေါ်သို့ ကျရောက်သွားလေသည်။

ဦးလှုပုမှာ ဓားငါးချောင်းဖြင့် အထိုးခံလိုက်ရသည့်အလား မိက်ခနဲ ခံစားလိုက်ရပြီး ခြေထောက်ဖြင့် ပစ်ကန်လိုက်၏။ မတန် လှုပ် တော်သေးပြီးမည်။

ကန်လိုက်ပါတော့မှ ကျောက်ခဲကို ကန်လိုက်မိသည့်နှယ် ခြေမချိုးပင် ကျိုးသွားလေသည်။

သို့သော် ဦးလှုပုသည် နာမည်ရ သိုင်းသမားပီပီ အရေးနိမ့် သော်လည်း စိတ်မနှောက်ချား ကိုယ်ကို ဘေးသို့လှိမ့်ရှလိုက်လေ သည်။

မယ်ယကျွကလည်း ခြေကိုမြှောက်၍ လွှဲခနဲကန်လိုက်ရာ မည်းမည်းပြာပြာ သစ်သားတစ်ခုကို ကန်မိလေသည်။

၎င်းသည် ဦးထင်း ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လာသော ထမ်းပိုး ပင်ဖြစ်သည်။ လက်နက်တစ်ခုပြီးတစ်ခု တိုးလာသည့်အတွက် မယ် ယကျွက ခြေတစ်လှမ်းဆုတ်လိုက်ပြီး ဘေးပတ်လည်သို့ မျက်စိက စားလိုက်တော့ အဘက်ဘက်မှ ရန်သူများဝိုင်းထားသည်ကို တွေ့ရလေ သည်။

သံယပ်တောင် ကိုင်ဆောင်ထားသူနှင့် ဓားရှည်ကိုင်ဆောင်ထား သော အမျိုးသမီးတို့က လက်ယာဘက်မှ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လေ ပြီ၊ သားလိုးဓားကိုင်ဆောင်သူနှင့် ချိန်ခွင်လက်နက် ကိုင်ဆောင် သူတို့က ဝဲဘက်မှဝင်၍ တိုက်ခိုက်လေသည်။

ထိုသူများကို မယ်ယကျွ တစ်ယောက်မှမမြင်ဖူး သို့ပေမဲ့ အယောက်တိုင်းလိုလိုပင် သိုင်းပညာတော်သူများ ဖြစ်ကြသည့်အတွက် လက်မနှေးလျှင် မိမိသာ ခံရမည်ဖြစ်ကြောင်း တွက်ဆမိလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုယ်ကို တစ်ချက်လှူးလိုက်သည်နှင့် စောရဒေဝီမှား ရောက်သွားလေသည်။

ဦးလက်လည်က သံယပ်တောင်ဖြင့် မယ်ယကွ လက်ပြင်ကြားရှိ သွေးကြောနေရာကို ထိုးလိုက်ရာ မယ်ယကွမှာ ဘာမျှမဖြစ်သည့်အပြင် ဦးလက်လည်၏ သံထည်ယပ်တောင်ကိုပင် လှမ်းဆွဲလိုက်၏။

သို့သော် လက်အရစ်အသိမ်း လျှင်မြန်၍ အဆွဲမခံလိုက်ရချေ။

သို့တစေ စောချွေးများပင် ပြန်လာလေသည်။ ဦးလူမှုလည်း သူ၏ကျောတွတ်ကို ကောက်ယူလိုက်ပြီး ဝိုင်းထဲသို့ဝင်လာလေသည်။

မြောက်ယောက်တစ်ယောက် ဖြစ်ပါသော်လည်း မယ်ယကွက နည်းစဉ်း မှုမကြောက်။

သူ၏ စွန့်ထက်သော ဆယ်ဖြာလက်ချောင်းများက လူရူးဆန်းတို့၏ လက်နက်ထက်ပင် အစွမ်းထက်နေပေသေးသည်။ စွန့်ထက်မှုကျော့သော ယင်းလက်ချောင်းများသည် သံချိတ်သံကိုယ်ကဲ့သို့ လက်နက်ကို အတင်းလုလိုလု၊ မွှာကိုယ်၏ အရေးပါသော အစိတ်အပိုင်းများကို သတင်းဆွဲလိုဆွဲ၊ လုပ်လာသဖြင့် ဦးခေါင်းနှဲ့ လက်ငါးချောင်းရာကို တွေ့မိပြီး လူရူးဆန်းတို့ ကျောချမ်းကြတော့သည်။

ဦးရွှေသည်၏ မျိုးနွှင်စောင်းထိ၍လည်းမပြဲ။ ဦးထင်း၏ ထမ်းပိုးစောင်းနှင့် ရိုက်မိ၍လည်းမလှုပ်။

မယ်ယကွ၏ မွှာရုပ်သည် သွေးသားနှင့် တည်ဆောက်ထားသည်မဟုတ်ပါလေ။

ဤမျှပြင်းထန်သော ဒဏ်ချက်ခံနိုင်သည်ကို တွေ့ရှိလျှင် 'အမာခံသိုင်းပညာ'အဆုံးမှာ အတွက်အထိပ်ရောက်နေပြီဟု သိရလေသည်။

ဦးဝက်၏ သားလိုးဓားနှင့် စောရဒေဝီ၏ ဓားရှည်မှလွဲ၍ ကျန်သောလက်နက်များ အားလုံးကို မယ်ယကွက လုံးဝမမှု အတင်းဝင် ဝင်လုလေသည်။

တိုက်ခိုက်၍ ကောင်းတုန်းမှာပင် ဦးရွှေသည်မှာ အရှောင်အတိမ်း နှေးသွားသည့်အတွက် လက်ဝဲဘက်လက်မောင်းတွင် တစ်ချက် အဆွဲခံလိုက်ရသည်။ ကျန်သူများ ဝင်ကယ်သော်လည်း မမီတော့။

"တစ်ကိုယ်လုံး အမာခံသိုင်းပညာ လေ့ကျင့်ထားသူဟာ တစ်နေရာမှာတော့ ဟာကွက်ရှိရမယ်။ အဲဒီဟာကွက်ကို တစ်ချက်မိရင်တော့ တစ်ခါတည်း ခွေသွားမှာပဲ"

ဦးလက်လည်က ဤသို့ ထွက်ဆမိသည့်အတွက် မယ်ယကွ မွှာကိုယ်အနှံ့ သံယပ်တောင်ဖြင့် ရှာဖွေထိုး ဆန့်ကျင်လျက်ရှိပေ၏။

သူ၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို မယ်ယကွက ရိပ်စားမိသွားသဖြင့် _

"ဆို _ ဒီလိုဟာကွက်ရှာလို့ ဘယ်တွေ့မလဲ၊ မင်းမယ်ယကွရဲ့ပညာဟာ ဟာကွက်မရှိအောင် လေ့ကျင့်ထားတယ်ဆိုတာ သိထားစမ်းပါ"

မယ်ယကွမှာ ဦးလက်လည်အား ပြောဆိုရင်းမှ သူ၏ လက်ကို ဆန့်ထုတ်လိုက်ရာ ဦးလက်လည်၏ လက်ဖမိုးကို ဖမ်းမိသွားလေသည်။ ဦးလက်လည်မှာ လိပ်ပြာမှုင်လုမတတ် ဖြစ်သွား၏။

www.burmeseclassic.com

သို့သော် နာမည်နှင့်လိုက်အောင် လက်လည်သော ဦးလက်လည်မှာ မယ်ယကျွလက်သည်း နိုက်မရမီမှာပင် လက်ထဲမှ သံယပ်တောင်ကို ရှေ့သို့ထိုးသွင်းလိုက်ပြီး လက်ကို လျှင်မြန်စွာ ပြန်ရုပ်လိုက်၏။

နောက်သို့ ပေးငါးလှမ်းဆုတ်ပြီး လက်ကို ကြည့်ရှုလိုက်ရာ လက်ခမိုးပေါ်တွင် သွေးကြောရာ ငါးကြောင်းထင်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံး ဒေါသချောင်းပြန်ထွက်လာသည်။

ယခုချိန်ထိ မယ်ယကျွကို မနိမ်နင်းနိုင်သေးသည့်အပြင် မိမိဘက်မှ လူသုံးယောက်မှာ သူ့၏လက်ချက်မိ၍ အသီးသီးဒဏ်ရာများရသွားချေပြီ။

ဤအတောအတွင်း မောင်ယကျွ ထပ်မံရောက် ရောက်ရှိလာလျှင် လူရူးဆန်းတို့၏ ဂဏ်ကြီးမှာမှာ ပိုရှုပ်ပင် ဆိုးဝါး သွားပေတော့မည်။

အရေးကြီးသကဲ့လုံကောင်းဆိုသကဲ့သို့ မယ်ယကျွကို အမြန်ဆုံးနှိမ်နင်းရန် နည်းလမ်းကောင်းတစ်ခု ဦးလက်လည်က တွေ့ရှိသွားသဖြင့် မယ်ယကျွအား ဦးမျက်ကန်း ပုန်းအောင်းရာ ကျောက်အခေါင်းဆီသို့ မှူးခေါ်သွားလေတော့သည်။

"ရောင်းရင်းတို့ ... နောက်ပြန်ဆုတ်"

ဦးလက်လည်က ကြွေးကြော်ရင်း ကျောက်ခေါင်းနားသို့ဆုတ်ခွာသွား၏။

ကျန်သူများမှာ ဦးလက်လည်၏ အကြံအစည်ကို ရှက်ချင်းရိပ်စားမိသဖြင့် တိုက်ရင်းခိုက်ရင်းဖြင့် တဖြည်းဖြည်း ဆုတ်ခွာသွားလေသည်။

ထိုအခိုက် မယ်ယကျွ၏ ဝဲဘက်လက်သည် ဦးထင်း၏ထမ်းပိုးကို လိမ်ယက်ပြီး လက်ယာဘက်လက်ဖြင့် မျက်လုံးကို ထိုးနိုက်မည်အပြုတွင် ဦးလက်လည်က မြင်သွားသဖြင့် ...

"အပေါ်ကနေ ဆီးနိုက်ပါ"

ဟု အော်လိုက်ရာ မယ်ယကျွက အပေါ်မှ ရန်သူဆင်းလာမည်ထင်၍ ဦးထင်း မျက်လုံးနိုက်မည့်လက်ကို ရုပ်ကာ ခေါင်းမော့ကြည့်ရှုလိုက်မိ၏။

ပိုင်းစက်နေသော မိုးလမင်းမှအပ ဘာကိုမျှ မမြင်ရ။ မိမိအလိမ်ခံရပြီဖြစ်ကြောင်း သိသွား၏။ ထိုအခါ ဦးလက်လည်၏ အော်သံကို ကြားရပြန်သည်။

"အရေ့တည့်တည့် ခုနစ်လှမ်းသွားကိုပစ်"

ဤတစ်ကြိမ်တွင် မယ်ယကျွ ဂရုမစိုက်တော့။ ရှေ့သို့တိုးဝင်လာသည်။

"နိုး ... နိုး ... နိုး"

"အမယ်လေး"

ကျောက်ခေါင်းတွင်း ပုန်းအောင်းနေသော ဦးမျက်ကန်းက ဆိပ်လူးအပ် မြှောက်စင်းကို အုပ်စုသုံးခုခွဲ၍ ပစ်သွင်းလိုက်ရာ နှစ်စင်းမှာ မယ်ယကျွ၏ မျက်လုံးအစုံကို မှန်သွားပြီး ကျန်လေးစင်းကိုယ်ကိုထိမှန်၍ မြေကြီးပေါ်သို့ ပြန်ကျသွား၏။

မျက်စိအလွှာမှာ နူးညံ့သဖြင့် အပ်များတောက်ဝင်သွား၍ လျှင်မျက်ကန်းဘဝသို့ ရောက်ရှိသွားလေပြီ။

အကွက်ကောင်းမိသွားပြီဖြစ်၍ ဦးမျက်ကန်းသည် ကျောက်အခန်းအတွင်းမှထွက်ကာ ကျန်လူရူးဆန်းများနှင့်အတူ ပိုင်းကူ၍ တိုက်ခိုက်ကြလေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ခင်ဗျားကြီးကို မသေမပျောက်ဘဲပြန်တွေ့ရတာ ဝမ်းသာသဗျာ"

ဦးမျက်ကန်း၏ စကားကို မယ်ယက္ခ ပြန်မဖြေနိုင်ဘဲ သက်ရာကို ကြိတ်မှိတ်ခံစားနေရသည်။

လူထူးလူဆန်းတို့မှာလည်း မပေါ်ဆရာဘဲ ရုတ်တရက် တိုက်နိုက်မည့်အရေးကို တွေ့ပြီး ကြိတင်ပြင်ဆင်ထားကြသည်။ ထိုစဉ် လေအေးက တစ်ချက်တွေ့ယမ်းလိုက်သဖြင့် အရိုးထိအောင်ပင် အေးစိမ့်သွားလေသည်။

"ဗူး"

"အစ်ကိုကြီး သတိ"

ဦးရေးသည်၏ သတိပေးစကားမှ မဆုံးမီ ပြင်းထန်သော လေလုံးကြီးတစ်ခုက ဦးမျက်ကန်း၏ရင်ဝဆီသို့ ထိုးဖိလာသည်။

လေသိုင်းဆရာကြီး ဦးမျက်ကန်းကား သူ၏ ချိုင်းထောက်ဖြင့် မြေကို တစ်ချက်ထောက်လိုက်ပြီး အပေါ်သို့ ခုန်တက်လိုက်ရာ သစ်ကိုင်းတစ်ကိုင်းပေါ် ရောက်သွားလေသည်။

မယ်ယက္ခမှာ လူကို မဆုပ်မိဘဲ ဦးမျက်ကန်း ရပ်နေသော သစ်ကိုင်းတစ်ခက်ကို ပင်စည်ကို ဝင်တိုက်မိလေသည်။

"ဒီလက်ချောင်းတွေသာ ငါ့အပေါ် နိုက်ရမိရင်တော့ အသက်ရှိပါဦးမလား"

ဤသို့ စဉ်းစားမိရင်း ကြက်သီးမွေးညင်းများ ထလာလေသည်။

မယ်ယက္ခသည် လူကို မဆုပ်မိသည့်အတွက် အော်ယံလောင်နေရသောအသံဖြင့် အားကုန် ဟစ်လိုက်လေသည်။

"ဟေး ... ဟေး"

ယင်းအသံသည် တောင်ကမ်းပါးယံမှ ဝဲပျံသွားပြီး တစ်ဖက်တောင်ကိုထိ၍ ပဲ့တင်သံပင် ပြန်လာလေသည်။

"ဒါ အကူအညီတောင်းတာ ဖြစ်ရမယ်။ သူ့စင်မှန်းသူညီ မပြန်လာခင် မြန်မြန်စီရင်မှ နို့မဟုတ်ရင် မလွယ်တော့ဘူး"

ဦးလက်လည်က ကျွန်သူများကို အချက်ပေးလိုက်ပြီး လက်သီးလုံးဖြင့် မယ်ယက္ခကျောပြင်အား ဝင်ထုလေသည်။

ဦးဝက်ကလည်း ကျောက်အခေါင်းအစုံကို မ,ယူပြီး မယ်ယက္ခ ဦးခေါင်းသို့ ချိန်၍ ပစ်ပေါက်လိုက်သည်။

မယ်ယက္ခသည် ဦးမျက်ကန်းကဲ့သို့ နားအလေ့အကျင့် မရသေးသော်လည်း ကျောက်အခေါင်းကဲ့သို့ လေးလံသော ပစ္စည်းပစ်လာသံကိုမူ ကောင်းစွာ ရှိပြားသိရှိနိုင်သဖြင့် ဘေးသို့ ရှောင်တိမ်းပေးနိုင်ခဲ့၏။

ကျွန်သူများက မယ်ယက္ခနား ဝိုင်းကပ်လာကြသည်။ ထိုအခိုက် ...

"ဟေး ... ဟေး"

အဝေးဆီမှ မယ်ယက္ခ ပြုလိုက်သောအသံမျိုး ထွက်ပေါ်လာသည်။ ယင်းအသံမှာ မယ်ယက္ခ ပြုလိုက်သော အသံထက်ပင် ပို၍ စူးရှကျယ်လောင်နေပေသေး၏။

"ဟေး ... ဟေး"

တစ်ဖန်တာအတွင်း ခုယိုယသော်သံတစ်ခုကို ထပ်မံကြားရပြန်သည်။ သို့သော် အသံမှာ များစွာ နီးကပ်လာသဖြင့် လူထူးလူဆန်းများပင် အံ့ဩသွားကြသည်။

"ဟာ ... ဒီလူ့ခြေလှမ်းက မြန်လှချေလား"

ဦးထင်း စိတ်ထဲရှိရာကို ဖွင့်ပြော၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒါ မောင်ယက္ခအသံပဲ၊ ညီလေးနဲ့ ညီမလေးတို့ သတိထားကြ"

ဦးမျက်ကန်းက အားလုံးကို သတိပေးလိုက်သည်။ စောရဒေဝီသည် တောင်ကုန်းအောက်သို့ ငုံ့ကြည့်လိုက်ရာ အရိပ်သဏ္ဍာန် တစ်ခုသည် လေးမှ လွတ်ထွက်လာသည့် မြားအလား တောင်ကုန်းပေါ်သို့ ပြေးတက်လာသည်ကို မြင်ရလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် မယ်ယက္ခသည် ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်သာ အကာအကွယ်ယူပြီး ငြိမ်သက်နေသည်။

ရက်စိမ အဆိပ်လျှင်မြန်စွာ မပျံ့နှံ့ရန် သွေးလှည့်နှုန်းကို လျှော့နေလေသည်။ ရန်သူများအား နှိမ်နင်းရန် စောင့်ခွန်းသည်အလာကို စောင့်နေလေသည်။

ဦးလက်လည်သည် ဦးရေးသည်အား လက်ဟန်အချက်ပြလိုက်ပြီး မြက်ချုံကြားသို့ တိုးဝင်သွားလေသည်။

မယ်ယက္ခသည် ဤမျှလောက် ကြောက်စရာကောင်းသည်ကို ပြောမယ့် ကြုံဖူးမှသိနိုင်သော လူထူးဆန်းတို့မှာ ယခုတစ်ခါ မယ်ယက္ခထက် ပို၍ ပညာရှင်းသာသော လက္ခဏာကို မောင်ယက္ခ၏ လှုပ်ရှားဟန်မှ သိလိုက်ရပြီဖြစ်သည်။

သို့အတွက် ပြောင်ပြောင်ရှင်းရှင်း တစ်ယောက်ချင်းတိုက်ရန် မဖြစ်နိုင်တော့ဘဲ ချုံကွယ်မှ အကွက်ကောင်းစောင့်၍ နေကြလေသည်။

ထိုစဉ် လျှင်မြန်စွာပြေးတက်လာသော အရိပ်သဏ္ဍာန်၏ ရှေ့တွင် ကလေးငယ်တစ်ဦး လှုပ်တုပ်လှုပ်တုပ် တက်လာသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

"ဟင် _ တို့ရိုးနီးထားတဲ့ ကလေးငယ်ပါလား၊ ခုကျွပ်ပါပဲရှင်၊ မောင်ယက္ခ လက်ထဲ ရောက်သွားတော့မယ်"

စောရဒေဝီ၏ စိတ်ထဲတွင် ဝမ်းသာခြင်းနှင့် တုန်လှုပ်ခြင်းတို့ စန့်ဆန့်လှုပ်နေလေသည်။

သူငယ်လေး၏ ခုလို နှုတ်ဆွဲမျိုးကို မြင်သဖြင့် ဝမ်းသာမိသော်လည်း မောင်ယက္ခနှင့်တိုးလျှင် အကျိုးနည်းမည်ကို သိ၍ ထိန့်လန့်တုပ်လှုပ်မိလေသည်။

"စုနေ ငါ တစ်ယောက်တည်း ဆင်းကယ်ရင် မောင်ယက္ခ လက်ချက်မိမှာ အမှန်ပဲ၊ မကယ်ပြန်ရင် ဒီအပြစ်ကင်းတဲ့ကလေးတို့ ခေါ်လို့ သေရမယ်ဆိုတော့ အို _ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီကလေးကိုတော့ ကယ်ရအောင်ကယ်မယ်"

နိုင်မာသော ဆုံးဖြတ်ချက် ချပြီးသည်နှင့် စောရဒေဝီသည် အောက်သို့ ပြေးဆင်းသွားလေတော့သည်။

"ဟဲ့ ကလေး ပြေး ပြေး"

စောရဒေဝီကို မြင်သွားသောအခါ ကလေးငယ်မှာ အားတက်သွားပြီး ပြေးတက်လာ၏။ ယင်းကလေးငယ်မှာ မောင်မျိုးချစ်ပင် ဖြစ်သည်။

တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် စောရဒေဝီသည် မောင်မျိုးချစ်နား ရောက်ရှိသွားပြီး လက်ကို ကမန်းကတန်းဆွဲကာ ပြန်ပြေးတက်လာ၏။

သို့သော် ချက်ချင်းပင် လက်ကလေးပါသွားသဖြင့် လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ မောင်မျိုးချစ်မှာ မောင်ယက္ခ လက်ထဲသို့ ရောက်ရှိ လေချေပြီ။

စောရဒေဝီသည် ဓားရှည်ဖြင့် အလိုက်သင့် ပြန်ခုတ်လိုက်၏။ ဝဲဘက်လက်တွင် မောင်မျိုးချစ်အား ဖမ်းဆီးထားသော မောင်ယက္ခသည် လက်ယာဘက်လက်ဖြင့် ဓားရှည်ကို အောက်သို့ပိနှိပ်ကာ တွန်းထုတ်လိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စောရေခေဝီလည်း စားရည်ကိုရှုပ်၍ လှုပ်မြန်စွာ နောက်ဆုတ်လိုက်၏။

သို့သော် မောင်ယကျွလက်မှာ တစ်ဆစ်မျှ ပိုရှည်သွားသကဲ့သို့ ရှေ့သို့ ထိုးရိုက်လိုက်ရာ စောရေခေဝီ၏ ပခုံးကိုထိကာ စောရေခေဝီမှာ မြေပေါ်သို့ လဲကျသွားလေသည်။

ယင်းအဖြစ်အပျက်သည် မျက်စိတစ်မှိတ်၊ လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်း ဖြစ်ပွားခဲ့သောကြောင့် မည်သူမျှ ကြားဝင်မကူနိုင်။

သတ်ဖြတ်သည့်နေရာတွင် နှစ်ယောက်မရှိအောင် ရက်စက်သော မောင်ယကျွသည် ချက်ချင်းပင် လက်ငါးချောင်းကို ကုတ်၍ စောရေခေဝီ၏ ဦးခေါင်းပေါ်သို့ အုပ်ချလိုက်လေသည်။

ထိုစဉ် ကိုယ်လုံးတစ်ခုက စောရေခေဝီအပေါ် ကူရောက်လာပြီး ယင်းသတ်ချက်ကို ဓားစားခံဝင်လိုက်၏။

"အား"

ထိုသူမှာ ဦးဝက်ဖြစ်သည်။

ဦးဝက်သည် မောင်ယကျွ၏ လက်ချက်ဖြင့် အကြီးအကျယ်ခံလိုက်ရသော်လည်း သိုင်းကွက်ပျက်မသွား။

သားလိုမားဖြင့် ရန်သူ့ရင်မောက်ဆီသို့ လှဲနုတ်လိုက်၏။ မောင်ယကျွမှာ ကိုယ်ကို အတွင်းသို့ အနည်းငယ်ချိုင့်ဝင်လိုက်ရာ သားလိုမားမှာ ရင်မောက်ကို ပွတ်သီ၍ သွားလေသည်။

ချက်ချင်းပင် လက်ဝါးဆန့်တန်း၍ တွန်းရိုက်လိုက်သဖြင့် ဦးဝက်၏ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးမှာ အဝေးဆီသို့ လွင့်တက်သွားလေသည်။ ဆိုးဝါးသော အခြေအနေကိုမြင်၍ ဦးလက်၊ ဦးထင်၊ ဦးရေးသည်နှင့် ဦးလှပွတို့မှာ ပြေးဆင်းလာကြသည်။

"ရှင်မရေ — မင်း အခြေအနေ ဟန်ကျရဲ့လား"

မောင်ယကျွသည် သူ၏ ချစ်ဇနီး မယ်ယကျွအပေါ် စိတ်ပူ၍ လှမ်းမေးလိုက်သည်။

"ကျွန်မ မျက်စိနှစ်ကွင်း ဒီခွေးကောင်တွေရဲ့လက်ချက်နဲ့ အလင်းမရတော့ဘူး တော်ရေ့၊ ရှင်သာ ဒီနှစ်ကောင်ကို အသေမသတ်နိုင်ရင် ရှင်နဲ့ကျွန်မနဲ့ အပြတ်ပဲ"

မယ်ယကျွသည် သစ်ပင်ကြီးကို အကိုင်အတွယ်ပြုထားပြီး ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

"တစ်ကောင်မှ လွတ်မထွက်စေရဘူး ရှင်မရေ၊ စိတ်ချနေစမ်းပါ"

မောင်ယကျွသည် လူထူးဆန်းနှစ်ယောက်ကို 'ဖုတ်လေတဲ့ငါးပိ ရှိတယ်လို့တောင်မှ မအောက်မေ့'ဘဲ မယ်ယကျွအား မဲ့ဲ့မဲ့ တန်တန် ဖြေကြားပြီး စောရေခေဝီ၏ ဦးခေါင်းပေါ်သို့ လက်ငါးချောင်း အုပ်ချလာပြန်သည်။

သည်တစ်ခါ စောရေခေဝီက ဖင်မနေးတော့၊ ကိုယ်ကို ဘေးသို့ လိမ့်ချလိုက်သည်။

"ဒီလို လိမ့်ပြေးလို့ လွယ်မတဲ့လား၊ ယောဒီမှာကြည့်"

ခြေလျင်လှသော မောင်ယကျွသည် စောရေခေဝီနား ချက်ချင်းရောက်သွားပြီး လက်ငါးချောင်းဖြင့် ထပ်မံရိုက်ချမည်အပြုတွင် မြေပေါ်လဲလျောင်းနေရသော ဦးဝက်သည် စောရေခေဝီ ဒုက္ခရောက်တော့မည်ကို ဒိုးတဝါးမြင်လိုက်ရသဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံး[...]ကို စုစည်းစုစည်းထုတ်၍ မောင်ယကျွလက်အား တန့်လိုက်လေသည်။

မောင်ယကျွလည်း လက်နှင့်ထိရာကို ကုတ်[...]ရာ ဦးဝက်၏ ခြေသလုံးသား ပြဲထွက်သွားလေသည်။ ဦး[...]မှာ ဤတစ်ခါ မဟန်နိုင်တော့ဘဲ မေ့မြောသွားလေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးလက်က ဤသို့ ဓားစာခံ ဝင်လုပ်လိုက်သောကြောင့် စောရဒေဝီမှာ အသက်ဘေးမှ သီသီလေး လွတ်မြောက်သွားလေသည်။

မောင်ယာကူ၏ အစွမ်းကို မျက်မြင်တွေ့ရပြီဖြစ်၍ စောရဒေဝီမှာ မောင်ယာကူနားသို့ မကပ်ဝံ့တော့ဘဲ မာကြင့် အကာအကွယ်ယူကာ ပတ်၍ တိုက်ခိုက်နေလေသည်။

ထိုအခိုက် ဦးထင်း၊ ဦးလှုလှတို့ကလည်း ဝင်၍ တိုက်ခိုက်နေပေပြီ။

ဦးလက်လည်းနှင့် ဦးရွေးသည်တို့က အဝေးမှ လက်နက်ဖုန်းများဖြင့် မောင်ယာကူဆီသို့ ပစ်လွှတ်လိုက်၏။ အယောက်တိုင်း သိုင်းပညာတတ်ကျွမ်းကြသည်ကို တွေ့သောအခါ မောင်ယာကူမှာလည်း အံ့သြခြင်းမက အံ့သြသွားလေသည်။

"ဒီနယ်ပယ်မှာတောင် သိုင်းသမားတွေ ရှိနေပါလား"

"ရှင်မရေ ဒီကောင်တွေဟာ ဘယ်သူတွေလဲ"

မောင်ယာကူ သိရှင်လွန်း၍ မယ်ယာကူအား မေးလိုက်၏။

"ရှင့်နယ်တော် မိုးပုံနဂါးကြီးနဲ့ မိုးပုံလင်းနို့ကြီးကို မေ့သွားပလား၊ ဒီလူတွေဟာ လင်းနို့ကြီးရဲ့ သေခေါ်သေဖော်တွေပါ၊ တစ်ခါတည်း ကိစ္စတုံးအောင် စီရင်လိုက်၊ ကြားတယ်"

"လက်စသတ်တော့ လင်းနို့ကြီးကိုး၊ သူ့အစ်ကိုအတွက် လိုက်လာတာနဲ့တူတယ်၊ ဘယ်မလဲ လင်းနို့ကြီး မင်းပါ တစ်ခါတည်း ထွက်ခဲ့"

ဤအချိန်တွင် ဦးလက်လည်း အမှူးရှိသော လှုထုးဆန်းငါးယောက်တို့မှာ မောင်ယာကူအား ဝတ်ပတ်လည် ဝိုင်းထားနိုင်ကြပြီဖြစ်သည်။

ဦးမျက်ကန်း တစ်ဦးတည်းသာ အနားတွင် အမြဲအနေ စောင့်ဆိုင်းလျက်ရှိသည်။

မောင်ယာကူသည် သူ မွေ့ရှိထားသော မောင်မျိုးချစ်အား မြှောက်၍ တွန်းပစ်လိုက်ပြီး ဦးရွေးသည်ဆီသို့ ထိုးနက်လာသည်။

"ဟာ ... ဒီပုံမြှောက်ပစ်ရင် ကလေး ဘယ်မှာအသက်ရှင်နိုင်တော့မလဲ"

ဦးရွေးသည်သည် မောင်ယာကူထိုးလာသော လက်သီးတစ်လုံးကို ဝပ်တွား ရှောင်ရှားလိုက်ပြီး ကြောင်ကို ကြွက်ခုတ်သော အသွင်ဖြင့် ကလေးငယ်အား အချိန်မီ ဖမ်းထားလိုက်လေသည်။

ရန်သူ့ရန်လည်းရှောင်၊ လူလည်းကယ်နိုင်သော ဦးရွေးသည်၏ပညာစွမ်းကို မောင်ယာကူကပင် ကျိတ်၍ ချီးမွမ်းမိ၏။

ကြမ်းကြုတ်ရက်စက်သည့်နေရာတွင် နှစ်ယောက်မရှိသော မောင်ယာကူသည် ရန်သူစွမ်းလေလေ သူမှာ ပိုကြမ်းလေလေဖြစ်၏။

အပ်စွန်းပမာ ထိုးနိုက်နိုင်သော ဆယ်ချောင်းလက်ချောင်းများသည်လည်းကောင်း၊ အဆုတ်၊ နှလုံး၊ မွှန်းမွှန်းကြေအောင် ရိုက်နိုင်သော လက်ဝါးသည်လည်းကောင်း လှုထုးဆန်းများ၏ မျက်ကောင်းများကို ရှာဖွေသတ်ပုတ်လျက်ရှိနေပေ၏။

ဤနေ့ဤရက်သည် အသက်ကို စက်နှင့်ထုပ်၍ သတ်ပုတ်ရသော နေ့ရက်ဖြစ်ကြောင်းကို လှုထုးဆန်းတို့ ကောင်းကောင်း[illegible]ကြသည်။

သို့အတွက် သတ်ပုတ်သည့်နေရာတွင် နည်း[illegible]မရှိပေ၊ ဆဲ အားစိုက်၍ အနိုင်နိုင် တွန်းလှန်ခုခံလျက်[illegible] ဝိုင်းထားသော စည်းဝိုင်းမှာ တဖြည်းဖြည်း ကျဲလာပေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တိုက်နိုက်မှု အရှိန်တက်လာသောအခါ ဦးလှုပုမှာ ကိုယ်ကို လှိမ့်၍ ကျားသွတ်ကိုယမ်းကာ မောင်ယကျွ၏ အောက်ပိုင်းကို တရစပ် တိုက်နိုက်ရှာလေသည်။

အပေါ်အောက် နှံ့ပြန့်၍ ခုခံနေရသဖြင့် မောင်ယကျွ၏ ကျောတွင် ဦးထင်း၏ ထမ်းပိုးကို လှမ်းဆွဲလိုက်သည်။ ဦးထင်းက သူ၏ ထမ်းပိုးကို ပြန်လည်မရုပ်သိမ်းနိုင်မီ အတွင်းမှာပင် မောင်ယကျွ၏ လက်ငါးချောင်းက သူ၏ မျက်နှာဆီသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

ဦးထင်းသည် ကိုယ်ကို နောက်သို့ တစ်ဝက်မျှလှန်ရှောင်လိုက်၏။ မောင်ယကျွ၏လက်မှာ အဆုံးသို့ ရောက်နေပြီဟု ထင်ရသော်လည်း ရုတ်တရက် တစ်ဆစ်မျှ ဆန့်ထုတ်နိုင်သဖြင့် မျက်နှာကို အုပ်မိလျက်သားဖြစ်သွား၏။

သူ၏ လက်ငါးချောင်းကို ဦးခေါင်းထဲသို့ နိုက်ထည့်မည် အပြုတွင် ဦးထင်းက လျှင်မြန်သော ဖမ်းချုပ်နည်းဖြင့် မျက်နှာတွင် အုပ်ထားသော မောင်ယကျွလက်ကို ဖမ်းကာ ဘေးသို့ ချိုးလှိမ့်လိုက်သည်။

ထိုအခိုက် ဦးလက်မှာလည်း နောက်မှနေ၍ မောင်ယကျွ ကျောပေါ်သို့ ခုန်အုပ်လိုက်ပြီး သန်မာသော လက်မောင်းဖြင့် မောင်ယကျွလည်မျိုကို ညှစ်လေသည်။

ဤပြိုမှုရှုက်သည် မိမိ၏ရင်ကို ရန်သူအား လှံဝ ဖွင့်ပေးထားသည်နှင့်တူနေပေသည်။ ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းမှာလည်း မိမိလူအား အချိန်မီ ကယ်နိုင်ရေးအတွက်ကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။

ယင်းသို့ အရေးကြီးနေချိန်တွင် ကောင်းကင်မှ မိုးခြိမ်းသံတစ်ခု ပေါ်လာပြီး တိမ်မဲညိုများက လရောင်ကို ဖုံးကွယ်သွားလေသည်။

တခဏအတွင်း မိမိ လက်ငါးချောင်းကိုပင် မမြင်ရသောအမှောင်သို့ ရောက်ရှိသွားပေသည်။

"ကလပ် ... ကလပ်"

"ခြောင်း"

ဤအသံကား မောင်ယကျွနှင့် အားချင်းယှဉ်ပြိုင်အနိုင်လုရာမှ ကျိုးသွားသော ဦးထင်း၏ လက်မောင်းရိုးကျိုးသံဖြစ်လေသည်။

မောင်ယကျွသည် လက်ယာဘက်လက်ကို နောက်သို့ တစ်ချက် ဆောင့်တွန်းလိုက်ရာ ဦးလက်လည်ပင်း၏ ရင်ဝကို တည့်တည့်ဆောင့်မိသဖြင့် ဖက်ထားသောလက်ကို ဖြေလွှတ်လိုက်ရလေသည်။

တိုတောင်းသော အချိန်ပိုင်းပင် ဖြစ်စေကာမူ ဦးလက်လည် ညှစ်ထားသည့် ဒဏ်ချက်ကြောင့်လည်း မောင်ယကျွမှာ အသက်ရှူ ကျပ်လျက် ရှိနေပေသည်။

"အားလုံး နောက်ပြန်ဆုတ်"

ဦးလှုပုက မှောင်ရိပ်ထဲမှ အော်လိုက်၏။

"ရှူး ... အသံမပေးနဲ့ အစ်ကိုပု"

မောရသော်ငြားက သတိပေးလိုက်၏။ တိုက်နိုက်မှု အသံကို နားစွင့်လျက်ရှိသော ဦးမျက်ကန်းသည် ရုတ်တရက် ငြိမ်ကျသွားသည်ကို အံ့အားသင့်သွား၏။

"ညီတော်တို့ ... ဘာလို့ ရပ်နေသလဲ"

"အစ်ကိုကြီး အသံမပေးနဲ့၊ ခု မှောင်အတိကျနေတယ်၊ ဘယ်သူ့ကို ဘယ်သူမှ မမြင်ရတော့ဘူး"

အနားတွင်ရှိသော ဦးရှေးသည်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။

"အင်း ... ငါကို ဘုရားသိကြားမ,တာပဲ"

ဦးမျက်ကန်းက စိတ်ထဲမှ တွေး၍ ရေရွတ်လိုက်မိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူထွားဆန်း ခုနစ်ယောက်အနက် သုံးယောက်မှာ ဝတ်ရာ အကြီးအကျယ်ရသွားပြီဖြစ်၍ အမှုံနှင့် ရင်ဆိုင်နေရစဉ် ရုတ်တရက် ပျောင်မိုက်သွားကာ မိုးအကြီးအကျယ် ရွာလာသဖြင့် မည်သူမျှ ဦးစွာမလှုပ်ရဲကြ။

ဦးမျက်ကန်း တစ်ယောက်တည်းသာ အကြီးအကျယ် ဝမ်းသာ လျက်နေပေသည်။

သူ့အဖို့ မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းမရသည့် အချိန်မှစ၍ နား ကိုချည်း အသုံးချလာသည့်အတွက် နားထောင်သည့် နေရာတွင် သာမန်လူများထက် များစွာမှ နားပါးလာသည်။ အသံကြားရုံမျှဖြင့် ရုပ်ပြပ်တွေ့ရှုများ၏ အခြေအနေကို သိနိုင်သောပညာမျိုးကို ရရှိလာ သည်။ သို့အတွက်ကြောင့်လည်း လေသိုင်းသမားဟု နာမည်ကျော် ကြားလာခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ရွေမလှမ်းမကမ်းနေရာမှ အသက်ပြင်းပြင်းရှူသံကို ကြားသော အခါ မိမိလူမဟုတ်မှန်း သိရှိသဖြင့် ဆိပ်လူးအပ်ချောက်ရောင်း နေရာနှုံမြန်၍ ပစ်လိုက်လေသည်။

မောင်ယကွသည် အပ်လာသံကိုကြား၍ လှုပ်မြန်စွာတိမ်း ရှောင်လိုက်သည်။ ဤသို့ဖြင့် မောင်ယကွသည် ဦးမျက်ကန်းတည်ရှိရာ ကို ■■■သွားကာ ဦးမျက်ကန်းဆီသို့ မှန်အုပ်လာသည်။

ဦးမျက်ကန်းသည် ဘေးသို့ တိမ်းရှောင်ပေးလိုက်ပြီး သံချိုင်း ထောက်ဖြင့် သိုင်းနိုက်လိုက်သည်။ ဦးမျက်ကန်းအဖို့ နေ့ညမခွဲခြား ပဲ အရာဝတ္ထု၏ တည်နေရာအမှန်ကို ရုတ်ချင်းသိရှိနိုင်သဖြင့် အကွက်တစ်ကွက်သာနေပေသည်။ မောင်ယကွမှာ ပညာသာနေ နေ သော်လည်း မျက်စိရှိလျက် အကန်းလိုဖြစ်နေသောကြောင့် အလို အလျောက် ခံရသည့်ဘက်သို့ ရောက်ရှိသွားလေသည်။

ဦးလှပ ဦးရွှေသည်တို့က အနားမှာအားပေးကြွေးကြော်ရုံမှ အပ၊ အမှောင်ထုတွင် ဝင်မကူနိုင်ရှာကြ။ ဒဏ်ရာသူများကိုသာ ခမ်းတဝါးဝါးနှင့် ရှာဖွေကာ ကယ်ဆယ်ခဲ့ကြသည်။

မိုးသံလေသံကြားတွင် မောင်ယကွ လက်ဝါးသံနှင့် ဦးမျက် ကန်း၏ ချိုင်းထောက်သံကိုသာ ကြားနေရလေသည်။

ရုတ်တရက်မောင်ယကွ ချိုင်းထောက်မှန်၍ အော်လိုက်သော အသံကို ကြားရသဖြင့် အားလုံးက ဝမ်းသာနေကြသည်။ ထိုစဉ် လျှပ်စီးတစ်ချက် ဝင်းလက်လိုက်ရာ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခွင်လုံး လင်း ထိန်သွားလေသည်။

"အစ်ကိုကြီး ... သတိထား"

ဦးရွှေသည်က ထိတ်လန့်စွာဖြင့် သတိပေးလိုက်သည်။ သူတို့တစ်တွေ ထင်မှတ်သည့်အတိုင်းပင် လျှပ်တစ်ပြက်အလင်းကို အကွက်ကောင်းယူပြီး မောင်ယကွသည် ရှေ့ဆီသို့ အတင်းတိုးဝင် လာသည်။

ဝဲဘက်လက်ဖြင့် ဦးမျက်ကန်းရိုက်လာသော ချိုင်းထောက် ကို ဖမ်းယူပြီး ယင်းလက်ဖြင့်ပင် ချိုင်းထောက်ကို ဖမ်းဆွဲလိုက်သည်။

တစ်ဆက်တည်းပင် လက်ယာဘက်လက်ဖြင့် ဦးမျက်ကန်း ရင်ဝကို ဖမ်းကုတ်လိုက်ရာ ဦးမျက်ကန်းမှာ ချိုင်းထောက်လွှတ် နောက်သို့ဆုတ်လိုက်လေသည်။

သို့သော် မောင်ယကွမှာ ရုတ်တရက် တစ်ဆစ်■■ထွက် လာသကဲ့သို့ ထိုးထွက်လာပြီး လက်သီးဖြင့် ထိုး■■■ ဦးမျက် ကန်း ခေါင်းကိုယ်ကြီးမှာ လွင့်စဉ်၍ ထွက်သွား■■တော့သည်။

ဝဲဘက်လက်မှ လှမ်းထားသော ■■ထောက်ဖြင့်လည်း လွင့်သွားသော ခေါင်းကိုယ်ကြီးဆီသို့ ပစ်■■လိုက်လေ၏။ ဤကွင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆက်တိုက်နိုက်မှုသည် သူ၏ အပိုင်နိုင်ဆုံးသော လုပ်ရပ်မို့ အား ကျေနပ်စွာ အော်လိုက်သည်။

လျှပ်စီးကတစ်ချက် ဝင်းလိုက်ပြန်သည်။ ယင်းလျှပ်စီးရောင် ကြောင့် ဦးမျက်ကန်းဆီသို့ ချိုင်းထောက်တစ်စုံ လိုက်သွားကြောင်း ကို ဦးလှမှုက မြင်သွားသဖြင့် သူ၏ ကျာပွတ်ဖြင့် ဆီးရိုက်ချလိုက် လေသည်။

"ဟောကောင် ... ဒီတစ်ခါ မင်း သေရမယ် အလှည့်ပဲ"

မောင်ယကျွသည် ကြိမ်းမောင်းရင်း ဦးလှမှုထံ ပြေးဝင်သွား၏။

ရုတ်တရက် နွားကိုယ်တစ်ခုကို လေ့တိုက်မိတော့မယော ဖြစ်သွားသဖြင့် ယင်းနွားကိုယ်လေးကို မ,ချိုလိုက်ရာ ...

"ကျွန်တော့်ကို လွှတ်ပါ"

မောင်မျိုးချစ်ကလေး၏ အော်သံဖြစ်သည်။

"ဟီး ဟီး ဟီး ... ဟား ဟား ဟား"

ထိုစဉ် လျှပ်စီးတစ်ချက် ဝင်းလိုက်ပြန်သည်။ ကြောက်စရာ ကောင်းသော မောင်ယကျွမျက်နှာကို မျိုးချစ် မြင်သွားရာ သူ့အား ကောက်မလွှဲ ရန်ရှာတော့မည်ကို သူ၏ ဦးနှောက်ငယ်ငယ်က သိရှိလိုက်သည်။

သို့ဖြစ်၍ သူ၏ ခါးကြားမှ ဓားမြှောင်ကိုထုတ်ကာ မောင်ယကျွ၏ ရင်ဝဆီသို့ ထိုးချလိုက်လေသည်။

"အား ... လား ... လား"

မောင်ယကျွမှာ ငယ်သံပါအောင်အော်ပြီး နောက်ပြန်လဲကျ သွားလေသည်။

ဤဓားမြှောင် အထိုးခံရသောနေရာသည် မောင်ယကျွ၏ မျှော့ကွက်နေရာဖြစ်သည်။

ရန်သူနှင့် ရင်ဆိုင်လျှင် ဤမျှော့ကွက်နေရာမှ ပေါက်အကွဲကို မထိမိအောင် အထူးရှောင်ရှားသတိထားရသည်။

ယခု ကလေးငယ်မို့ အလေးမမူ ဝရမ်းပြမ်းတာကြောင့် ရေကူးကျွမ်းကျင်သူ ရေတွင်သေရသည့်နယ် သိုင်းပညာကို နေ့ည မပြတ် လေ့ကျင့်ခဲ့သော မောင်ယကျွသည် ဘာမဟုတ်သည့် ကလေး ငယ်တစ်ယောက်၏ လက်ချက်ဖြင့် အသက်ပါဆုံးပါးသွားရရှာတော့ မည်။

ခင်မွန်းသည်၏ ကြောက်စရာအော်သံကို ကြားရသော မယ် ယကျွသည် အသည်းကို ဓားဖြင့် အစဉ်းခံလိုက်ရသည့်အလား နာကြည်းသွားမိ၏။

မိမိ ရက်စက်ကွယ်သွားသည်ကိုပင် သတိမရနိုင်တော့ဘဲ တောင် ကုန်းပေါ်မှ ပြေးဆင်းလာရာ ချိုင့်တစ်နေရာ၌ ရွှံ့သို့ ကျွမ်းအထပ်ထပ် လိမ့်သွားလေသည်။

ကျောက်စ ကျောက်န ထိရှ၍လည်း နာကျင်ရမှန်းမသိ၊ ခင်မွန်းသည်အနားသို့ ရောက်အောင်သွားမိ၏။

"ဘယ်လိုများ ဖြစ်သွားတာလဲ မောင်တော်ရယ် ... ဟင်"

မယ်ယကျွ၏ စကားသံများက တုန်ယင်နေသည်။ ကရုဏာ သံနှောနေ၍လည်း ကြားသာကြားရ နားဝမရှမ်းသာဖြစ်နေ၏။

"မောင်တော် မနေရတော့ဘူး နှမရယ်၊ နှမသာ အ ဘေးမှ လွတ်အောင်ပြေး၊ ပြေးပါတော့ကွယ်"

မောင်ယကျွမှာ အားယူပြောနေရသည်၌ နော အသံမှာ တိမ်၍သွားကာ ပျောက်ရှ၍သွား၏။

သို့သော် မှာစရာ ပြောစရာ သေးသည့်အတွက် အသက်ကို မြန်မြန်ရှုရင်း အားယူနေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မောင်တော်ရယ် အားတင်းစမ်းပါ၊ မောင်တော်မသေသေစေပါဘူး၊ မောင်တော့်အတွက် နှမတော် ကလဲ့စားချေမယ်၊ စောင့်နေရစ်နှမ်ပါနော်"

မယ်ယကွသည် နေရာမှထ၍ လူထူးဆန်းများစီသို့သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်စဉ် မောင်ယကွက တားလိုက်၏။

"မောင်တော် မစောင့်နိုင်တော့ဘူးကွယ်၊ နှမတော် သိပ်ကြည့်ချင်လှပါတယ်ဆိုတဲ့ ဟို — သိုင်းပဒေသာ စာအုပ်ကို မောင်တော်မီးရှို့ပစ်လိုက်ပါပြီ၊ ဒါပေမဲ့ အနှစ်ချုပ်ကတော့ မောင်တော့် ရင် — ရင်ထဲမှာ —"

ထွက်လေပြန်မရှူနိုင်တော့သဖြင့် ဤတွင် အသက်ချုပ်သွားလေတော့သည်။

အမှန်မှာ မယ်ယကွနှင့် မောင်ယကွတို့သည် အရှေ့ကျွန်းသိုင်းဆရာကြီး ဦးထိပ်သီးတွင် သိုင်းပညာအတူ သင်ယူခဲ့ကြသော တပည့်သားရင်းများ ဖြစ်ကြပါသည်။

ဦးထိပ်၏သီး သိုင်းပညာမှာ တစ်ကျောင်းတစ်ဂါထာ တစ်မွှာတစ်ပုဒ်ဆန်းလေသည်။

သူသည် အရှေ့ကျွန်းဘက်မှ တစ်ခေါ်းမျှ သိုင်းပညာကိုလေ့လာခဲ့ရာ သိုင်းဆရာ အကျော်အမော်စာရင်းတွင် ပါဝင်ခဲ့သူဖြစ်၏။

လက်ရှိသိုင်းလောကတွင် အထွတ်အမြတ်အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခံရသူ ငါးဦးရှိလေသည်။

၎င်းတို့မှာ အရှေ့ကျွန်းမှ သိုင်းဆရာကြီး ဦးထိပ်သီး၊ အနောက်ကျွန်းမှ သိုင်းဆရာကြီး အဆိပ်ဦးလှကျော်၊ တောင်ကျွန်းမှ သိုင်းဆရာကြီး စေယျလင်းထင် ဘုရင်မင်းမြတ်၊ မြောက်ကျွန်းမှ

သိုင်းဆရာကြီး လက်ကိုးချောင်းသူဖုန်းစား ဦးမြတ်ထွား၊ အလယ်ကျွန်းမှ သိုင်းဆရာကြီး ဦးညြတို့ဖြစ်ကြသည်။

ဦးညြတွင် လေးသိုင်းဆရာကြီး ဦးနှင့် အစရှိသော ဂုဏ်လိုက်ထူးများ၏ ဆရာသခင် ကျေးဇူးရှင်ပင်ဖြစ်သည်။

ယင်းသိုင်းဆရာကြီး ငါးဦးအနက် ပထမတန်းရေတန်းမြေးနေသူမှာ အလယ်ပိုင်းသိုင်းဆရာကြီး ဦးညြပင်ဖြစ်လေသည်။

အရှေ့ကျွန်း သိုင်းဆရာကြီး ဦးထိပ်သီးတွင် ပညာဆည်းပူးလျက်ရှိသော မောင်ယကွနှင့် မယ်ယကွတို့သည် ပညာစခန်းအတွင်းမှာပင် အကြည်လင်မယားအဖြစ် နီးဝေါင်းသင်းလာခဲ့ရာ ဆရာအပေါ် သစ္စာဖောက်၍ အပြစ်ဒဏ်ခတ်မည်ကို ကြောက်သည့်အတွက် နှစ်ယောက်သားတိုင်ပင်ကာ လွတ်ရာကျွတ်ရာသို့ ထွက်ပြေးကြလေသည်။

တစ်တက်စားလည်းကြက်သွန်၊ နှစ်တက်စားလည်း ကြက်သွန်မို့ ဆရာအပေါ် သစ္စာဖောက်ခြင်းအတူတူ သူ၏ဆရာ မျှော်လင့်ဘဲ ရှိ၍ထားသော သိုင်းပဒေသာစာအုပ်ကိုပါ နိုးယူပြီး ပြေးကြလေသည်။

ဤအကြောင်း ဦးထိပ်သီး ကြားသိပြီးသည့်နောက် ဒေါသထမ်းအိုကြီး အကြီးအကျယ် ပေါက်ကွဲလာသည်။

သို့ကလေ အရှေ့ကျွန်းမှ တစ်မွှားမျှမကွာလှသော သိန္ဓုကြောင့် မောင်ယကွ [illegible] ကွယ်နောက် မလိုက်တော့ဘဲ လက်စ[illegible]ထိုက်လေသည်။

စိတ်[illegible]သော ဦးထိ[illegible]သည် ဒေါသအ[illegible]ကို မောင်မယ်ယကွတို့အပေါ် ထွက်ရန်မရှိကာသည့်အတွက်[illegible] တပည့်တပန်းများအပေါ်သို့ လှည့်ထွက်လ[illegible]သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ယောက်မကျန် မြေကြောကိုဖြတ်ပြီး ရေ့ကျွန်းဆီမှ နင်လွှတ်လိုက်လေသည်။

'ဘယ်သူမသေသေ ဒေါ့မောက်ပြီးရော' ဟူသော စိတ်ဓာတ်ဖြင့် မောင်မယ်ယကျွတို့မှာ သိုင်းပဒေသာစာအုပ်ပါ ပညာကို လေ့လာပြီး အများကို ခုခံပေးလေတော့သည်။

ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သည့် နေရာတွင် ဘီလူးထက်ပင် ကြောက်စရာကောင်းသည့်အတွက် မောင်ယကျွ ဘွဲ့ထူးကိုပင် ဆွတ်ခူးနိုင်ခဲ့၏။

သူတို့၏ နာမည်ရင်းကိုမှ သိသူ မရှိသလောက်ပင် ဖြစ်သွား၏။

မကောင်းမှုဒုစရိုက်ကို လက်ပိုက်မကြည့်နိုင်ရှာသော သူရဲကောင်းများက လူစု၍ ၎င်းတို့အား ခိုင်းတိုက်ကြသည်။ သို့သော် မအောင်မြင်ခဲ့။

တတိယအကြိမ် လူစုလူဝေး ကောင်းကောင်းနှင့် ညှပ်တိုက်ပါတော့မှ ဒဏ်ရာကိုယ်စီ ရသွားကြပြီး ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်သွားကြလေသည်။

တချို့ကမူ ၎င်းတို့အား သေကုန်ကြပြီဟု ထင်မြင်နေကြသည်။

ယခုလို တာတာနယ်မြေ တောင်ခြေတစ်ခုတွင် ခွန်လက်သည့်ကာတ်ဆွဲပညာနှင့် အသည်းမြွေလက်ဝါးရွှေပညာများ လာ၍ လေ့ကျင့်နေသည်ကို မည်သူမျှ တွက်ဆနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

မယ်ယကျွသည် မောင်ယကျွ၏ ရှုပ်ထွေးသော ရုပ်ဝနိုင်ဖြစ်လာ[illegible] ကတ်ဗ အရှင်းချွင်း စကားပြောသောအခါ ခပ်ကြမ်းကြမ်းပင် ပြောဆိုကြသည်။

ယခု မောင်ယကျွ သေလုနီးပါဖြစ်၍သာ မောင်တော်နမတော်တို့ဖြစ်လာကြသည်။

မောင်ယကျွသည် သိုင်းပဒေသာစာအုပ် မူရင်းကို မယ်ယကျွအား တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ ကုတ်ပြလေ့မရှိ။ မိမိ လေ့လာထားတတ်ကျွမ်းမှသာ မယ်ယကျွအား တစ်ဆင့် ပြန်လည်သင်ကြားပေးလေ့ရှိသည်။

ဤသည်ကို မကျေနပ်၍ မယ်ယကျွက မိန်းမတို့ဝဋ်သာယံ အသွယ်သွယ်ဖြင့် မြူဆွယ်တောင်းဆိုပါသော်လည်းမရ။ မယ်ယကျွ ကျေနပ်လောက်အောင် ချောင်းဖျ ပြောဆိုတတ်လေသည်။

"ဒီကိစ္စမှာ မင်းကို ငါက တမင်ကပ်နေတာမဟုတ်ဘူး ရှင်မရေ၊ ဒီသိုင်းပဒေသာစာအုပ်ဟာ နက်နဲရှိတယ်၊ တို့ဆရာကြီးဆီက ခိုးလာတာက ဒုတိယတွဲ၊ ပထမတွဲကတော့ ဘယ်သူ့ဆီမှာ ရှိနေတယ်ဆိုတာတော့ ငါလည်း မသိဘူး၊ တစ်နေ့တော့ ရအောင် ရှာကြမယ်၊ ဒါက တစ်ကဏ္ဍ၊ နောက်တစ်ကဏ္ဍကတော့ ငါ ရထားတဲ့ ဒုတိယတွဲမှာ သိုင်းပညာတွေ အတော်များများပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အရမ်းလေ့ကျင့်လို့မဖြစ်ဘူး၊ ပထမပိုင်းက အခြေခံတွေကို မလေ့လာဘဲ ဒုတိယပိုင်းကို မရမကကျင့်ရင် ဒုက္ခရောက်သွားနိုင်တယ် ..."

"မင်းက လောဘပင်ကြီးကြီးနဲ့ဆိုတော့ လေ့ကျင့်ဖြစ်အောင် လေ့ကျင့်မှာအမှန်ပဲ၊ ဒီတော့ မင်းပဲ ဒုက္ခရောက်မယ်၊ မင်း ဒုက္ခဟာ ငါ့ဒုက္ခပဲ မဟုတ်လား၊ ဒါကြောင့် မင်းကို စာအုပ်မူရင်း [illegible] တာပါ၊ ငါ့စေတနာကို မင်း သိဖို့ကောင်းပါတယ်ကွာ [illegible]"

တစ်ဖက်သားက စေတနာစေတနာနှင့် ပြောလာ[illegible]လည်း မယ်ယကျွမှာ မငြင်းနိုင်ရာ။ အကြည်တသားနှင့် [illegible]ရပါသည်။

ယခုမူ မိမိအား စေတနာ [illegible]ပါသည်ဆိုသော အချစ်ဆုံးသူသည် ဘဝတစ်ပါးသို့ ကူး[illegible]လေပြီတကား။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝမ်းနည်းခြင်း၊ ကြေကွဲခြင်း၊ တသသ ဖြစ်ခြင်းတို့သည် မယ်ယကျရင်တွင်းမှ စလောင်ဆူ၍ တက်လာပါသည်။

မိမိ တစ္ဆေကောင်းဆိုနေသော သိုင်းပဒေသာစာအုပ်၏ အနှစ်ချုပ်သည် သူ၏ ရင်ထဲတွင် ရှိသည်ဟု နောက်ဆုံးမြွက်ကြားသွားသော ရှစ်လင်၏ စကားကို ပြန်လည်ကြားယောင်လာသောအခါ အကျိုးကိုရှာ၍ မျှော်ကြည့်မိသည်။ ဘာကိုမျှ မတွေ့ရ။

တသသဖြစ်နေချိန်တွင် ဦးလှုမှု၊ ဦးရေးသည်နှင့် ဓောရဒေဝီတို့က လျှပ်စောင်ပြီးတစ်ပြက်နှင့်အတူ တိုးလျှက်ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လာသည်။

✻ ✻ ✻

အခန်း(၇)

လှထူးဆန်းတွင်ပညာသင်

မယ်ယကျမှာ မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းမရတော့သည့်အတွက် ရန်သူများအား ရှာဖွေမသတ်နိုင်တော့ပြားလည်း အနားသို့ချဉ်းကပ်လျှင် 'စွန်လက်သည်း ကုတ်ဆွဲပညာ'နှင့် 'အသည်းခြွေလက်ဝါးစွေပညာ'တို့ဖြင့် အရှမ်းကုန် ခုခံတိုက်ခိုက်နေပေသည်။

သို့ဖြစ်ကြောင့်လည်း လှထူးဆန်းသုံးယောက်တို့မှာ သူ၏ထံပါးသို့ မကပ်ရဲနိုင်ရှာကြ။

"ဘဏ်ရာရမျက်ကန်းမကို တို့သုံးယောက်အားနဲ့ မနိုင်ဘူးဆိုရင် လှထူးဆန်းစုနစ်ယောက်ရဲ့ နာမည်တော့ ပျက်ပြီ"

ထိုသို့ စဉ်းစားမိသည်နှင့် ဦးလှုမှုသည် ကျားမှတ်ရိုက်နည်းပြောင်းပြီး တရစပ် တိုက်ခိုက်လာသည်။

ဓောရဒေဝီနှင့် ဦးရေးသည်တို့သည်လည်း တိုက်နည်းများကို သစ်ကိုသုံးပြီး အရှမ်းကုန် တိုက်ခိုက်ပါလေ၏။

အပိုင်ကွက်နှင့် အနိုင်နိုင်ကွပ်လိုက်နေသည့်အချိန်တွင် ကြီးမားသော လေလုံးကြီးတစ်ခုက ၎င်းတို့ဆီ ကျရောက်လာလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သံမှန် ဖုန်မှုန်များပင် မဆိုထားဘိ၊ ဆီးနှေလုံးမှုရှိသော ကျောက်စရစ်တုံးများပင် လေနှင့်အတူ ပက်ဖျာလည်လျက် ရှိပေသည်။

ဦးလှမှုတို့လှသိုက်သည် နောက်ပြန်လိုက်ပြီး မြေကြီးတွင် ဝပ်တွားလိုက်ကြသည်။

အတော်တန်ကြာသွားပါတော့မှ လေမုန်တိုင်းကြီး ငြိမ်ကျသွား၏။

မိုးကြီးမှာလည်း တဖြည်းဖြည်းနှင့် စဲသွားပြီး တိမ်မှောင်ထေးကင်း၊ မိုးလမင်းကလည်း ဝေဝယ်များမှ ခေါင်းပြူထားလေသည်။ မုန်တိုင်းစဲတော့ လေပြည်ဖြူးလာစမြဲပေတည်း။

လမ်းရောင်အောက်ဝယ် ဦးမျက်တန်း၊ ဦးလက်လည်၊ ဦးထင်းနှင့် ဦးဝက်တို့မှာ ဒက်ရာကိုယ်စီနှင့် လဲလျောင်းနေသည်ကို တွေ့၏။

ကျောက်ဆောင် နောက်ကွယ်တွင် ပုန်းကွယ်နေသော မောင်မျိုးချစ်မှာ ထရပ်လာသည်။ သည်းထန်စွာစွာရူလိုက်သောမိုးကြောင့် အားလုံး ကြွက်စုတ်ဝမာ စိုရွှဲသွားကြသည်။

ဦးလှမှု ဦးရေးသည်နှင့် စောရခေဝီတို့ သုံးဦးတို့က ဒဏ်ရာရကြသူများအား ကယ်ဆယ်ပြုစုရင်း အလုပ်များနေကြသည်။

ဦးထင်းမှာ လက်မောင်းရိုး ကျိုးသွားပြီး အတွင်းပိုင်းမှ ဒဏ်ရာပြင်းမရှိ။

ဦးမျက်တန်းနှင့် ဦးလက်လည်တို့နှစ်ဦးမှာ အတွင်းခံအားကောင်းသူများ ဖြစ်ကြသဖြင့် အားကိုအားရှင်း တိုက်ကြသော်လည်း အဆုတ်နှလုံးများ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရမှုများမရှိ။

ဦးဝက် တစ်ယောက်တည်းသာ နှန်လက်သည်းကုတ်ခြင်း ဒဏ်ကို နစ်ကြိမ်တိတိ မလိုက်ရသောကြောင့် မျှော်ရှာလေသာ ကျန်ရှိလေတော့သည်။

လှထူးဆန်းတို့မှာ ညီရင်းအစ်ကို မောင်ရင်းနှမမှာ ခေါင်းသင်းဆက်ဆံလာခဲ့ရာ ယခု မိမိ အခေါင်းအသင်းတစ်ယောက် မိမိတို့နှင့် ရာသက်ပန် လမ်းခွဲ၍ မပြန်လမ်းသို့ ဖြန်းရတော့မည့်အခြေသို့ ဆိုက်ရောက်နေပြီမို့ များစွာဝမ်းနည်းကြရှာသည်။

အထူးသဖြင့် စောရခေဝီမှာ အသည်းနှလုံး ကြေပြွန်းလုမမန်း ခံစားနေရသည်။

အသက်ကို အသက်နှင့် လဲသွားရှာသော ဦးဝက်၏ မေတ္တာတား ကြီးမားလေစွတကား။

'မိမိအပေါ်' အသက်ပေးချစ်ရှာသော ဦးဝက်၏မေတ္တာကို ခုမှ သိခွင့်ရသည့်အတွက် ပို၍ ယူကျုံးမရ အပူလုံးကြွလာသည်။ မြေမဆည်မျက်ရည်ဝဲ အသည်းကွဲခဲ့ရသူက စောရခေဝီရယ်ပါ။

ဤအခါ ရောက်တော့မှ ညာမြေ့မဆောင်နိုင်တော့။ ဦးဝက်၏ နွားကိုယ်ကြီးကို ဖက်ကာ အကြီးအကျယ် ငိုကြွေးရှာလေတော့သည်။

သူ၏ချစ်သူသည် မနိုးနိုင်သော အိပ်ပျော်ခြင်းမျိုးဖြင့် အိပ်ပျော်ငြိမ်သက်သွားလေပြီတကား။

လှထူးဆန်း ခြောက်ယောက်တို့မှာ ဝမ်းနည်းပက်လက်နှင့် ငိုကြွေးမြည်တမ်းကာ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြရှာသည်။

သူတို့၏ အပြုအမူများသည် အများနှင့်မတူ တစ်မူဆန်းပြားကြသော်လည်း နှလုံးသားရှိသူများချည်း ဖြစ်ကြသောကြောင့် ... မှ အထွတ်အထိပ်မိရောက်ကာ မျက်ရည်ကျလာရလေသည်။

အတော်ကြာမှ ဦးဝက်၏ ရုပ်ကလာပ်ကို ... နှင့် မြှုပ်လိုက်ကြသည်။ ကိစ္စအဝဝ မြှုပ်နှံ...ကြသောအခါ မိုးစင်စင်လင်းသွားချေပြီ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအခါရောက်တော့မှ မယ်ယကျွသာက မောင်ယကျွ၏ အလောင်းပေါ် ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်ဆုံးသွားသည်ကို သတိပြုမိလိုက်ကြ၏။

ဦးလူပုနှင့် ဦးရှေးသည်တို့က နေရာအနှံ့ လိုက်ရှာသော်လည်း မတွေ့။

နှစ်ယောက်သား စိတ်ပျက်စွာနှင့် တောင်ကုန်းပေါ်သို့ ပြန်တက်လာကြသည်။

"လောလောဆယ်ရှာမတွေ့လည်း ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ဒီမျက်ကန်းမက ဝေးဝေးပြေးနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး၊ လုပ်စရာရှိတာတွေကိုသာ ဆက်လုပ်ကြ၊ ဒီကလေးငယ်ကို သူ့အိမ်ပြန်ပို့ပြီး ဒဏ်ရာရတဲ့သူတွေကို ဆေးကုဖို့က အရေးကြီးတယ်"

"ဒီမှာ မောင်မျိုးချစ်၊ မင်းရဲ့ သွားလေသူ ဆရာတစ်ဆူကို ကန်တော့လိုက်၊ ပြီးရင် တို့နဲ့လိုက်ခဲ့"

မောင်မျိုးချစ်သည် ဦးဝက်၏ မြေပုံဘေးတွင် ပုဆစ်တုပ်ကာ ကန်တော့လိုက်ရှာသည်။

"သွားပြီ အစ်ကိုရေ"

စောရဘေဦးသည် မြေပုံကိုသံနှင့်ပတ်၍ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။ ကျန်သူများကလည်း မျက်ရည်စမြင့် နှုတ်ဆက်၍ လှည့်ထွက်လာကြသည်။ ခရီးတစ်ဝက်လောက် လာမိကြသောအခါ တောခေါက်ရွှာ ဟိန်းသံတစ်ခုကို သဲ့သဲ့ကြားလိုက်ရလေသည်။

ဦးလူပုသည် သူ၏ မြင်းညိုပေါ်သို့ ခုန်တက်ပြီး သတင်းထောက်လှမ်းရန်ထွက်ခဲ့သည်။

မြင်းညိုကြီးသည် ကိုက်နှစ်ဆယ်မျှပြေးပြီးသည်နှင့် ဆက်မပြေးတော့ဘဲ မြေကို ခွာသို့ကာ၍ ရပ်တန့်လိုက်သည်။

ဦးလူပုမှာ မည်သို့ပင်ပုတ်ပုတ် လားလားမျှမလှုပ်တော့။ ဤလက္ခဏာသည် ရှေ့တွင် အန္တရာယ်တစ်ခုခုရှိကြောင်း ဖော်ပြနေသည်။

သို့နှင့် ဘေးပတ်ပတ်လည်သို့ မျက်စိကစားကြည့်လိုက်ရာ ရှေ့မလှမ်းမကမ်းတွင် ကျားသစ်နှစ်ကောင်နှင့် ကလေးငယ်တစ်ဦးကို တွေ့ရလေသည်။

မြင်းညိုကြီးမှာ ကျားသစ်ကိုကြောက်သဖြင့် အနားသို့ မကပ်ပံ။ ထို့အတွက်ကြောင့် ဦးလူပုမှာ မြင်းပေါ်မှ ခုန်ဆင်းလိုက်ပြီး အနားသို့ ချဉ်းကပ်သွားလေသည်။

ကျားသစ်နှစ်ကောင်သည် မြေပေါ်မှ လူအလောင်းကောင်တစ်ကောင်ကို ကုတ်ဖဲ့ကိုက်စားနေသည်ကိုတွေ့ရ၏။

"ဟာ — ဒါ မောင်ယကျွအလောင်းပဲ၊ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီကိုရောက်လာသလဲ"

ဦးလူပုသည် ပါးစပ်မှ တီးတိုးရေရွတ်လိုက်မိသည်။ အလောင်းကို အသေအချာ လှလှကြည့်မိသောအခါ လည်ပင်းမှ ချက်အထိ သားရေပြားကို မည်သူမှ ခွာသွားသည်မသိ။ အသားတုံးနှင့် သွေးအလိမ်းလိမ်းဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

"အင်း — ရင်ဘတ်သားရေတစ်ရှလုံး ခွာသွားတာ ဘာသဘောလဲ"

ဦးလူပုက စဉ်းစားမပြေဖြစ်နေချိန်တွင် ဦးရှေးသည်[illegible] လူသိုက်များလည်း အနားသို့ ရောက်လာကြလေသည်။

ဤမြင်ကွင်းကို မြင်တွေ့ပြီးသူအားလုံး [illegible]ကြည့်နေကြသည်။ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် ဖြစ်နေသော မောင်ယ[illegible]လောင်းကို ကြည့်ပြီး သူကသာ မောင်မျိုးချစ်တစ်ယောက် [illegible]ကြက်မလာဘဲ ဘေးမြှောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ရက်မထိုးလိုက်လျှင် မောင်ယကျ လက်ချက်ဖြင့် အားလုံးသေရမည်ကိုတွေးပြီး ကြက်သီးမွေးညင်းဝင် ထ,လာကြလေသည်။

ကျားသစ်ကြီးနှစ်ကောင်မှာ အလောင်းကောင်ကို မြိန်ရေရှက်ရေနှင့်ပင် စားလျက်နေသည်။ ကလေးငယ်များက ငိုင်ကြည့်နေကြသည်။

တစ်ခဏမျှ ကြာသွားသောအခါ ကလေးငယ်တစ်ဦးမှာ မြင်းခေါ်မှုနေ၍ ကျားသစ်ထိန်းအား ကျားသစ်ပြန်ခေါ်ရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

"ဖိုဝါ _ ကျားသစ်ကို အိမ်ပြန်ခေါ်သွားတော့"

အသံကို ကြားတော့မှ ယင်းကလေးငယ်သည် ယမန်နေ့က မောင်မျိုးချစ်တို့နှင့် ရန်ဖြစ်ခဲ့သော ဆာဒွန်၏သား တူးလီဖြစ်ကြောင်း မောင်မျိုးချစ်က သိလိုက်၏။

တူးလီသည်လည်း မောင်မျိုးချစ်ကို မြင်လိုက်သည်နှင့် _

"အဲဗာ _ လက်စသတ်တော့ မင်းကိုး၊ ဟိုကောင်ဘက်က စစ်ကူလာတယ်ပေါ့ ဟုတ်စ"

တူးလီက ပမာမခန့်သောလေသံဖြင့် မေးလိုက်၏။

"ထိုဝါတာကို မင်းတို့ ဘာလုပ်လိုက်ပြီလဲ"

"မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ၊ ဟောဒီ ကျားသစ်နှစ်ကောင်နဲ့ သွားဝါးစားနိုင်းမလို့၊ မင်းကြောက်ရင် ဘေးဖယ်နေ၊ နို့မဟုတ်ရင် မင်းကိုပါ တစ်ခါတည်း စားနိုင်းလိုက်မယ်"

တူးလီက မာကျွန်ဝံအားရှူးဖြင့် ဆိုလိုက်ပြန်သည်။

လူထူးဆန်းကြောက်မောက်ကို ကြောက်ရွံ့သော သူ့ပေမှာ အရမ်းမလုပ်ရဲ၊ သို့မဟုတ်က မောင်မျိုးချစ်အား ကျားသစ်စာ ကျွေးချင် ကျွေးပစ်လိုက်မည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

"ကျားသစ်ကြီးရေ ထိုဝါတာကို သွားစားရအောင်၊ လာ _ သွားစားကြစို့"

"သခင်လေး ဆင်ခြင်တော်မူပါဦး၊ ထိုဝါတာဟာ ဂျင်ဂစ်ခန်ရဲ့ သားတော်ဆိုတာ သတိထားတော်မူပါဦး"

ကျားသစ်ထိန်းတစ်ဦးက ဝင်၍ ဟန့်တားလျှောက်ထားလေသည်။

တူးလီက မြင်းစိုက်သောကျာပွတ်ဖြင့် အဆိုပါ ကျားသစ်ထိန်းအား လှမ်းရိုက်လိုက်ပြီး _

"ဒီလောက်တောင် ကြောက်နေရသလား၊ ဂျင်ဂစ်ခန်ရော ဘာရော နားမလည်ဘူး၊ သူ့သားက ငါ့ကို ဘာလို့ စော်ကားရလဲ၊ သွားဆို မြန်မြန်သွားစမ်း"

အရိုက်ခံရသူ ကျားသစ်ထိန်းမှာ တူးလီ၏ အမိန့်ကို မဝံ့ဆန့်ဝံ့တော့ဘဲ ကျားသစ်ကြီးကိုဆွဲကာ သူ၏ အနောက်သို့ လိုက်သွားရရှာလေသည်။

ကျွန်ကျားသစ်ထိန်းမှာ ပြဿနာဖြစ်လာမည်ကို နိုးရိမ်သဖြင့် နောက်ပြန်လှည့်ပြေးလေတော့သည်။

"ကျုပ်တော့ မလိုက်ရဲဘူး၊ သခင်ကြီးဂျင်ဂစ်ခန်ကို သွားအကြောင်းကြားမှဖြစ်မယ်"

"ကြောက်တဲ့ကောင် မလိုက်ချင်နေပလေ့စေ၊ ကျားသစ်လူစားပြီးရင် ဦးရီးတော် ဂျင်ဂစ်ခန်ကတော့ ဘာတတ်နိုင်တော့မလဲ၊ လာ _ မြန်မြန်လိုက်ခဲ့"

တူးလီက သူ၏ မြင်းကိုစီးပြီး ရှေ့မှထွက်သွား၏။ ကျားသစ်ထိန်းက ကျားသစ်နှစ်ကောင်ကိုဆွဲ၍ နောက်ကလိုက်သွားလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ ဆရာတို့ရယ်၊ တူးလီက ထိုဝါတာကို ကျားသစ်စာကျွေးတော့မယ်"

မောင်မျိုးချစ်က သူနှင့် ညီရင်းအစ်ကိုပမာ ခင်မင်ရှာသော ထိုဝါတာအပေါ် နိုးရိမ်ကြီးစွာဖြင့် ပြောလိုက်၏။

"မင်းသွားရင် မင်းကိုပါ စားပစ်လိုက်မှာပေါ့၊ မင်း မကြောက်ဘူးလား"

ဓာရမောဇီက မောင်မျိုးချစ်စိတ်သဘောကို သိလို၍ သွေးတိုးစမ်းမေးလိုက်၏။

"ကြောက်တာပေါ့"

"ဒါဖြင့် မင်း သွားဦးမလား"

"သွားမယ် ... ထိုဝါတာ အသက်ကို ကယ်ဖြစ်အောင်ကယ်မယ်"

ဤစကားကို ကြားရသောအခါ လူထူးဆန်းကြောက်သောက်လုံး ရှင်ပြီးအားရ ကျေနပ်သွားကြ၏။

"အစ်ကိုထင်ရဲ့ မျက်စိဟာ မဆိုးဘူး၊ သူငယ်လေးကို ညီမတို့ ကောင်းကောင်းမျိုးဆောင်နိုင်ပြီလေ၊ လာ မြန်မြန်လိုက်ကြ စို့ရဲ့၊ တော်ကြာ လူမကယ်နိုင်ဘဲ ဖြစ်သွားပါဦးမယ်"

ဓာရမောဇီတို့ လူသိုက်သည် ကျားသစ်များနောက် လိုက်သွားကြလေသည်။

မကြာမီ ကလေးအုပ်နား ရောက်သွားကြသည်။ သူတို့ထင်တွေ မှန်းဆိုထားသည့်နေရာသို့ ထိုဝါတာမှာ အစော်မပါဘဲ တစ်ယောက်တည်း ရောက်လာသဖြင့် အားလုံး အံ့အားသင့်သွားကြသည်။

တူးလီ၏ ဘက်တော်သားကလေးများ ထိုဝါတာကို အလယ်၌ ဝိုင်းထားလိုက်သည်။

"မောကောင် ထိုဝါတာ၊ မင်း အစော်ပါရင် တစ်ခါတည်း ထွက်လာနဲ့၊ ဒါမှ တစ်ခါတည်းကိစ္စပြီးမယ်"

တူးလီက မြင်းပေါ်မှဆင်းပြီး ထိုဝါတာနား ကပ်သွားလေသည်။

"သတ္တိကြောင်တဲ့လူမှ အစော်ခေါ်တာ၊ ငါ အစော်မပါဘဲ တစ်ယောက်တည်းနဲ့လည်း မင်းတို့ကို ချရဲတယ်"

"ဒါဖြင့် စိန်လိုက်တော့ မင်း သေဖို့သာဖြင့်တော့"

တူးလီက မျက်နိုပ်ပြလိုက်သဖြင့် ကျန်ကလေးများက ထိုဝါတာကို ဝင်တိုက်လေတော့သည်။

ထိုဝါတာသည် ဦးလက်လည်း သင်ပေးလိုက်သော သိုင်းကွက်သုံးကွက်ကို အမြန်ပြန်သုံးသွားသဖြင့် သူ့ထံကပ်သူတိုင်း ကျွမ်းပြန်ကျသည်သာဖြစ်၏။

ဤသုံးကွက်မှသော သိုင်းပညာကို ဦးလက်လည်း ပေါ့တန်တန်နှင့် သင်ပေးလိုက်သည် ဆိုသော်ငြားလည်း၊ တကယ်လက်တွေ့ပိုင်းကို သင်ပေးသည့်အပြင် ဉာဏ်ရှင်၍ တက်ချင်စောများသော ထိုဝါတာက အခါမလပ် တရစပ်လေ့ကျင့်ခဲ့သည့်အတွက် အယောက်တိုင်းကို ထိုးလဲနိုင်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။ တူးလီပင် နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ပစ်လဲ၍ နှာခေါင်းသွေးရဲရဲပင် ထွက်လာလေသည်။

သို့မို့ကြောင့် ဒေါသထွက်ပြီး ခေါင်း မွေးထားသော ... သစ်နှစ်ကောင်ကို ဆွဲကာ ထိုဝါတာအား ကိုက်ရန်စေ...လိုက်သည်။

"ထိုဝါတာ ... ပြေး ... ပြေး ... တူး... ကျားသစ် လွှတ်တော့မယ်"

မောင်မျိုးချစ်က သတိပေး...သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်မျိုးချစ် သတိပေးစကားနှင့်အတူ တူးလီက ကျားသစ် နောင်ကောင်ကို ဆွဲလာလေသည်။

ကျားသစ်ကြီးကိုမြင်မှ ထိုဝါတာမှာ တုန်လှုပ်ချောက်ချား သွား၏။

ငိုင်းထားသော ကလေးများကြားမှ ထိုးထွက်သွားရန် ကြိုး စားသော်လည်းမရ။

နရိုန်တွင် ဦးလှမှတို့က ဝင်၍ ဟန့်တားလျှင် ရနိုင်ပါသော် လည်း အခင်းမျိုးလိုသည်ကတစ်ကြောင်း၊ ထိုဝါတာနှင့် တူးလီတို့ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်လိုသေးသည်ကတစ်ကြောင်းကြောင့် လက် ပိုက်၍ ကြည့်နေလိုက်၏။

ထိုအခါ မြင်းရွာသံ ဆူညံလာပြီး လူတစ်စု အနားသို့ ရောက်လာကြသည်။

"သခင်လေး ကျားသစ်လွှတ်လို့ မဖြစ်ဘူး ... မဖြစ်ဘူး"

ကျားသစ်ထိန်းတစ်ဦး အကြောင်းလှကြားသည့်အတွက် ဂျင်ဂစ်ခန်၏ သူရဲကောင်းများ ရောက်လာကြသည်။

အချိန်မီ ဝင်ဟန့်တားကြသည်။ သို့သော် ကျားသစ်ကုပ်တွင် ချည်နှောင်ထားသော ကြိုးမှာ လွတ်သွားနေလေပြီ။ ကျားသစ်ကြီး မှာ ဟိန်းဟောက်၍ ရှေ့သို့ တိုးကပ်လာ၏။

ဂျင်ဂစ်ခန်၏ သူရဲကောင်းများက မြောမရသည့်အဆုံး လေး ကိုတင်၍ အသင့်စောင့်ဆိုင်းနေကြသည်။

ကျားသစ်က ထိုဝါတာနား ကပ်သွားသည်နှင့် ချက်ချင်းပစ် လွှတ်မည်ဖြစ်သည်။

"အမယ်လေး ... သား ... သား ... မြားနဲ့ ပစ်ကြပါတော့ လား"

အမျိုးသမီးတစ်ဦးက သူ ဖွေ့ရှိလာသော သမီးငယ်ကို မြေ ပေါ်သို့ချပြီး သူ၏သား ထိုဝါတာဆီသို့အော်ရင်း ပြေးဝင်လာလေ သည်။

အမျိုးသမီးတစ်ဦးမှာ ထိုဝါတာ၏မိခင်ဖြစ်သည်။ သားအား ကျားသစ်စားတော့မည့်သတင်းကိုကြား၍ ချက်ချင်း လိုက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

သူ ချလိုက်သော သမီးငယ်မှာ သူ၏ အစ်ကိုအား မြင်သွား သဖြင့် ကျားသစ်ရန်ကိုပင် မကြောက်ဘဲ အနားသို့ကပ်သွားလေ သည်။ ကျားသစ်အနား ရောက်သောအခါ အမြီးကို ဆွဲလိုက်ရာ ...

"အမယ်လေး ... ကယ်ကြပါဦး သမီး ... သမီး"

ကလေးအမေ၏ အော်သံကို ကြားသည်နှင့် သူရဲကောင်းများ က ကျားသစ်ကို ချိန်၍ မြားလွှတ်မည်အပြု ကျားသစ်ကြီးမှာ ခေါင်းလှည့်လိုက်သဖြင့် ကလေးမနား ပူးကပ်သွားလေသည်။

ကလေးမကိုပါ ထိရှ၍ မြားမှန်မည်စိုး၍ သူရဲကောင်းများမှာ မြားကို ဝစ်ချ၍ ဓားဆွဲကာ ဝင်လာကြလေသည်။

ထိုအချိန် လူရိပ်သဏ္ဍာန်တစ်ခု မြေလိုမ့်ပြီး အဆိုပါကလေးမ ကို ဝင်ကယ်သွားလေသည်။ သို့သော် ကျားသစ်ကြီး၏ လက်သည်း မှာ ထိုဝင်ကယ်လာသူ၏ ဖုံးဆီသို့ ကျရောက်သွားချေပြီ။

"ဟာ ... မောင်မျိုးပါလား"

သူရဲကောင်းများမှာ မောင်မျိုးချစ်ကို ကျားသစ်လက်မှ ကယ်ရန် ကျားသစ်နားသို့ ကပ်သွားကြသည်။ အနားရောက် သည်နှင့် ...

နှိ ... နှိ ... အသံကို ကြားရပြီး ကျားသစ်ကြီးမှာ အကြီး အကျယ် ဟိန်းဟောက်ကာ မြေပေါ်သို့ ကျသွားရှာလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မည်သူ့လက်ချက်ဖြင့် ကျားသစ်များ သေဆုံးသွားသည်ကို မည်သူမှ မသိလိုက်ကြ။ ကျားသစ်၏ နားသယ်ကို ကြည့်လိုက်သောအခါ အပေါက်သေးသေးမှ သွေးတဒီးဒီးစီးကျနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

တစ္ဆေမြည်သံသည် လူထူးဆန်းတို့ဘက်မှ လာသဖြင့် သူတို့၏ လက်ချက်ဖြစ်မည်ကို သူရဲကောင်းများက သိလိုက်ကြလေသည်။

ဆယ်မင်းနတ်ခမ်းဝမှ လွတ်ထွက်လာသော ကလေးမက သူ၏ မိခင်က ရင်ခွင်ထဲ ခွေသွင်းလိုက်၏။

ထိုစဉ် ဝမ်း ဆာခွန်နှင့် ဂျင်ဂစ်ခန်တို့လည်း ရောက်လာကြသည်။ ဆာခွန်သည် သူ၏ကျားသစ် သေဆုံးသွားသည်ကို တွေ့သောအခါ မျက်နှာပျက်သွား၏။ တူးလီကမူ ကျားသစ်သေကြီးကို ကြည့်ပြီး ဒေါသထွက်နေ၏။

"ငါ့ကျားသစ်ကို ဘယ်သူသတ်သလဲ"

မည်သူမျှ ပြန်မဖြေရဲ။ နှာခေါင်းရှုံ့ ကျားကိုက်မည့်ကဲ့ ကြ ဝင်းပြောင်မြင်မိသော ဂျင်ဂစ်ခန်သည် အမှိုက်ကာစ ပြာသသံ ထယ် လောင်နေလို့ ရှိသာသောမျက်နှာဖြင့် တူးလီ၏ ခေါင်းကို ပွတ်သပ် ချော့မော့လိုက်ရှာသည်။

"ကျားသစ်နှစ်ကောင်အစား ဦးရီးတော်က လေးကောင်ပြန် ဆားမယ်၊ ကျေနပ်တယ်မဟုတ်လား"

တူးလီက ခေါင်းလည်းမညိတ်၊ ခေါင်းလည်းမခါ မျက်နှာမှာ မှုန်သုန်သုန်ဖြစ်နေ၏။

"ငါ့တူက လိမ္မာပါတယ်ကွာ။ တူတော်မောင်နဲ့ သမီးလေး စန္ဒကို နေစပ်ထားလိုက်ကြရင် မကောင်းဘူးလား မည်းတော်ဘုရား"

ဂျင်ဂစ်ခန်က တစ်မျိုးသားလုံး တစ်စည်းတစ်လုံးတည်းရှိသည်ကို မြင်လိုသည့်အတွက် သမီးကညာနှင့်ပင် လက်ဆက်ပေးနေလေပြီ။ ဝမ်ဟမ် ဂျင်ဂစ်ခန် ဇနီး၏ ရင်ခွင်ထဲတွင် ခေါင်းဝှက်ထားသော မိန်းကလေးကို ကြည့်လိုက်ရာ ...

သမင်မျက်လုံး အစုံပေါ်တွင် မိုးထားသော မုံးမျက်ခုံးကား သုံးရက်လပမာ ကွေးနေရှာ၏။ နှုတ်ခမ်းကလည်း ပြောင့်စင်းပေါ်လွင်နေသည့်အပြင် အသားရောင်ကလည်း ရွှမ်းပုံကြီးနှယ်။ နနယ်ဝင်းပ လှချင်တိုင်း လှနေသည်ကို အကဲခတ်မိလေသည်။

"ဟာ … ဘယ်လောက်ဘဲနေပါ့မလဲ၊ တစ်လက်စတည်း ငါ့မြေး အပျိုကလေးကို မင်းသားတော်ကြီး ရတာနဲ့ တစ်ခါတည်း နေစပ်ပေးလိုက်ကြတာပေါ့ကွာ။ ဒါမှ အမျိုးချင်းထပ်တော့ ပိုမြတ်သပေါ့ … ဟား ဟား ဟား ဟား"

ဝမ်ဟမ်ကလည်း သဘောတူကြည်ဖြူစွာနှင့် ဤစေစပ်မှုကို လက်ခံလိုက်လေတော့သည်။

တော်နန်းသို့ ပြန်ရောက်လာသောအခါ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော ဧည့်ခံပွဲကြီးလုပ်ပြီး သူ၏ သမီးတွေး မှုလေဝါ၏ အသက်သခင် ကျေးဇူးရှင်များဖြစ်ကြသော လူထူးဆန်းခြောက်ယောက်ကိုလည်းကောင်း၊ မောင်မျိုးချစ်ကိုလည်းကောင်း အထူးခြောက်စား ဂုဏ်ပြုထားလေသည်။

"ဆရာတို့တစ်တွေရဲ့ သိုင်းပညာကို ကျွန် တ… လေးစားပါတယ်၊ ဖြစ်နိုင်ရင် ကျွန် နန်းတော်ထဲမှာနေပြီး … မျိုးချစ်နဲ့အတူ ကျွန် သားတော်လေး ထိုဝါတာကို သိုင်းပညာ သင်ပေးပါလား ရှာ"

ဂျင်ဂစ်ခန်က တောင်းဆိုလာတော့လည်း လူထူးဆန်းတို့မှာ ငြင်းသာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေရာရှာပြီး မောင်မျိုးချစ်အား သိုင်းပညာ သင်ပြပေးရမည့်အတွက် ကျင်းကစ်ခန်းနေရာကို အသုံးချသည်က ပိုမိုအဆင်ပြေသည်ကို သိသဖြင့် တောင်းဆိုချက်ကို လက်ခံလိုက်လေသည်။

ထိုနေ့မှစ၍ လူထူးဆန်းတို့သည် ကျင်းကစ်ခန်း ဟော်နန်းထဲတွင် မောင်မျိုးချစ်နှင့် ထိုဝါတာတို့အား သိုင်းပညာ သင်ကြားပေးလေတော့သည်။

နေ့ဘက်တွင် ယောက်ျားတို့ တတ်အပ်သော ၁၈-ပါးပညာကို ကျင်းကစ်ခန်း၏ သူရဲကောင်းများဖြစ်ကြသည့် ဖူးဝါနှင့် မြားဗိုစွာတို့က အဓိတ်သွန်ဖာမှောက် သင်ကြားပေးကြလေ၏။

ညဘက်တွင်မှ လူထူးဆန်းတို့က မောင်မျိုးချစ် တစ်ယောက်တည်းကို လူသူကင်းရှင်းသော ကွင်းပြင်တစ်နေရာသို့ ခေါ်ဆောင်သွားပြီး သိုင်းပညာကို ကိုယ်ဝိရှင်ဖိ သင်ကြားပေးလျက်ရှိပေသည်။

မောင်မျိုးချစ်မှာ ပင်ကိုစရိုက်ကိုက ထုံထိုင်းအ,တသည့်အတွက် အသင်ရခက်သော်လည်း အစေ့အတွက် တုံ့ပြန်နိုင်ရန် သိုင်းပညာသာ အဓရာဖြစ်ကြောင်း သူ ကောင်းကောင်းသိလာသဖြင့် မရှောင် မရှိ ဖွဲဖွဲနှင့်ပင် ကြိုးစားသင်ယူလျက် ရှိပေသည်။

ဤသို့နှင့်ပင် ဆယ်နှစ်လွန်မြောက်၍ မောင်မျိုးချစ် အသက် ၁၆-နှစ်အရွယ် ရောက်ရှိလာချေပြီ။

ဦးနန္ဒတပည့်နှင့် ပညာရှင်းသွင့်ပြိုင်မည့်ရက်က ၂-ရက်သာ လိုတော့သည်မို့ မောင်မျိုးချစ်အား မြင်းစီးတိုက်နိုက်နည်းအတတ်ကို ရပ်တန့်စေကာ နေ့ရောညပါ လက်သိုင်းနှင့် ဓားသိုင်းပညာကို ဖိ၍ သင်ပေးလေတော့သည်။

အခန်း(၈)

သိန်းဆုက်ပစ်သူမဲ့ကောင်း

တစ်နေ့ မောင်မျိုးချစ်သည် သူ၏ဆရာ ဇောရဝေဇီ တက်ပေးထားသော ဓားသိုင်းပညာကို လေ့ကျင့်နေစဉ် _

“အစ်ကိုမျိုး _ အစ်ကိုမျိုး”

ခေါ်သံကြား၍ လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ _

“ဟင် _ ဝါဝါပါလား၊ ဒီဘာလာလုပ်တာလဲ”

“ဒီက ကြည့်စေချင်လို့ လာခေါ်တဲ့ဥစ္စာ၊ လူတွေ့တာနဲ့ တစ်ခါတည်း ရန်တွေ့ဖို့ပဲ၊ သွား _ မခေါ်တော့ဘူး”

မှုလေဝါက ငယ်ပေါင်းကြီးဖော် မောင်မျိုးချစ်အပေါ် နှံ့ဆိုး ဆိုးချင်တိုင်း ဆိုးနဲ့သည့်အတွက် နောက်ဘက် ပြန်လှည့်ရန် ပြင်လိုက်၏။

“နေပါဦး ဝါဝါရယ်၊ ကြည့်စရာရှိလည်း နောက်မှကြည့်တာပေါ့၊ အစ်ကိုမျိုး ဒီအကွက်မရရင် ဆရာ ဆူလိမ့်မယ်”

“ဆူလည်း စောပေါ့၊ နယ်တာက တစ်သက်မှာတစ်ခါ တွေ့မဲ့ တဲ့သိန်းငှက်အုပ်ကြီး စစ်တိုက်ပွဲရှင်၊ သိပ်လား”

www.burmeseclassic.com

 www.burmeseclassic.com

"ဟုတ်လား တို့တစ်တွေ တောင်ကမ်းပါးယံမှာ အမြဲတွေ့နေတဲ့ သိန်းငှက်အဖြူနှစ်ကောင်တော့ ပါသလား"

"ဟာ ... သူတို့တစ်တွေပဲပေါ့၊ သိန်းငှက်နက်အုပ်စုနဲ့ စစ်တိုက်တာ သိပ်သတ္တိကောင်းတယ်၊ အများနဲ့နှစ်ကောင်ဆိုပေမဲ့ အရှုံးမပေးဘူး၊ သူတို့တစ်တွေရဲ့ နှုတ်သီးချွန်နဲ့ အနက်လေးငါးကြောက်ကောင်လောက် ကျသွားပြီ၊ သာ ... ဟိုဘက်က သွားကြည့်ရင် ကောင်းကောင်းမြင်နိုင်တယ်"

သို့နှင့် မောင်မျိုးချစ်သည် မှုလေဝါနှင့် မြင်းတစ်ကောင်အသီးစီးပြီး တောင်ကမ်းပါးယံနားသို့ အပြင်းနှင်သွားလေတော့သည်။

အကယ်ပင် သိန်းငှက် အနက် ၁၇-ကောင်ခန့်၊ သိန်းငှက်အဖြူနှစ်ကောင်အား ဝိုင်းအုံ ထိုးသတ်နေသည်ကို မြင်တွေ့ရလေသည်။

နှစ်ဖက်လုံး နှုတ်သီးထက်ထက် တောင်ပံ တယျက်ယျက်နှင့် ထိုးနက်သတ်ပုတ်နေကြသဖြင့် အမွေးအမှင်များ ကျွတ်ထွက်ကာ တောင်းကင်ပြင်တစ်ခွင်လုံးတွင် ပျံ့ဝဲနေလေသည်။

သိန်းငှက်အဖြူက ပို၍ အကောင်ကြီးပြီး နှုတ်သီးကလည်း ပို၍ ရှည်သည်။

သိန်းငှက်အနက်တစ်ကောင်မှာ အရှောင်အတိမ်း နှေးသွားသဖြင့် သိန်းငှက်အဖြူ၏ နှုတ်သီးချက်မိကာ မှုလေဝါစီးသော မြင်း ရှေ့သို့ ထိုးကျလာလေသည်။

"ဘုတ်"

"အမယ်လေး"

မှုလေဝါမှာ လန့်ဖျပ်၍ အော်လိုက်သည်။ ထိုစဉ် ဂျင်ဂစ်ခန်မှာလည်း ထိုတွေ့ခဲ့သော သိန်းငှက်များ၏ စစ်ပွဲသတင်းကို ကြား၍ နောက်လိုက် အခြွေအရံများနှင့်တကွ ရောက်လာကြသည်။

ထိုဝါတာ၊ မှုလေဝါ၊ မောင်မျိုးချစ်တို့သည် တောင်ကမ်းပါးယံသို့ အလည်လာတိုင်း သိန်းငှက်အဖြူနှစ်ကောင်ကို အမြဲတစေ မြင်နေရသဖြင့် ၎င်းတို့အပေါ် အလိုလို သံယောဇဉ်တွယ်ကာ ၎င်းတို့သာ နိုင်စေချင်နေသည်။

"ဖေ့သားကျွန်နော် ကြိတ်ထား၊ ဟိုမှာ တစ်ကောင်လာနေပြီ၊ လှည့်ရ ... လှည့်ရ ... ဟုတ်ပြီ။ ဟာ ... မြေပြီ၊ လိုက် ... လိုက်"

သိန်းငှက်နက် သုံးကောင်ခန့်သာ ကျန်တော့သဖြင့် တိမ်ယံကြားသို့ ပြေးဝင်နီးအောင်းသွားလေ၏။ သိန်းငှက်ဖြူတစ်ကောင်က အလွတ်မပေးဘဲ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်သွား၏။

မောင်မျိုးချစ်တို့မှာ သူတို့အနိုင်ရစေလိုသော သိန်းငှက်ဖြူများ အနိုင်ရသွားပြီမို့ အားရကျေနပ်စွာ လက်ခုပ်လက်ဝါးတီးကာ သဘောကျနေကြသည်။

ထိုအခိုက် တိမ်ယံကြားမှ သိန်းငှက်အနက် ဆယ်ကောင်ကျော်ကျော်မျှ ထပ်မံထွက်လာကြပြီး တစ်ကောင်ထီးထီးကျန်ရှိသော သိန်းငှက်ဖြူကြီးကို ဝိုင်းအုံထိုးသတ်လေတော့သည်။

ယင်းသိန်းငှက်ဖြူသည် သူ၏ ထက်မြက်သော နှုတ်သီးဖြင့် နှစ်ကောင်အား ထိုးသတ်နိုင်ခဲ့ပါသော်လည်း မိမိကိုယ်၌ ဒဏ်ရာပြင်းထန်စွာရကာ တောင်းကင်မှ ကျလာလေသည်။ မှုလေဝါက သူ၏ခေါင်းအား စေ့ကူတောင်းလိုက်၏။

"မေညီးတော်ဘုရား၊ သိန်းငှက်နက်တွေကို ... ဖြန်ပစ်ပါတော့လား"

ဂျင်ဂစ်ခန်က ခေါင်းကလေး တညိတ်ညိတ်လုပ်နေရင်းက သူ၏ နောက်လိုက်ငယ်သားများအား ... ကောင်းကင်ပေါ်သို့ လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"တွေ့ကြပြီမဟုတ်လား။ သိန်းငှက်နက်သုံးသွားတဲ့ နည်း ပရိယာယ်ဟာ တို့တစ်တွေအတွက် သင်ခန်းစာပဲ"

"ပစ်မှာဖြင့်မြန်မြန်ပစ်စမ်းပါ၊ ဟိုမှာဖြင့် သေတော့မယ်"

မှုလေးဝါ ထပ်မံတောင်းပန်လာတော့မှ ဂျင်ဂစ်ခန်သည် သူ့ နံဘေးရှိ စင်သည်တော်လက်ထဲ ဒူးလေးနှင့်မြားကို ယူကာ သိန်း ငှက်နက် တစ်ကောင်အား ချိန်၍ ပစ်တင်လိုက်၏။

သိန်းငှက်နက်တစ်ကောင်မှာ မြားမှန်၍ ကျလာသည်။ အား လုံးက ဩဘာပေးကြသည်။

ဂျင်ဂစ်ခန်သည် ဒူးလေးနှင့်မြားအိတ်ကို 'ထိုဝါတာ'အား ကမ်းပေးလိုက်ပြီး ပစ်ခိုင်း၏။ ထိုဝါတာလည်း တစ်ကောင်ပစ်ချ လိုက်၏။

နောက်တစ်ကောင် ထပ်မံပစ်ချမည်အပြုတွင် သိန်းငှက်နက် များက အကင်းပါးသွားလေပြီ။

သူတို့အရေးနိမ့်တော့မည်ကို သိရှိ၍တောင်ပံကိုခတ်ကာ အထက်သို့ မြင့်သည်ထက်မြင့်အောင် ပျံတက်သွားကြလေတော့ သည်။

စင်သည်တော်များကလည်း အလုအယက် မြားဖြင့် ပစ်တင် ကြသည်။

သို့သော် မြင့်လွန်း၍ သိန်းငှက်နက်ဆီသို့ မြားကမရောက်၊ ရောက်လာပါလျှင်လည်း သန်မာထွားကျိုင်းသော သိန်းငှက်နက်၏ တောင်ပံရိုက်ခတ်မှုကြောင့် မြားများ အောက်သို့ပြန်ကျလာလေသည်။

ထိုအခင်းကိုမြင်၍ ဂျင်ဂစ်ခန်က အမိန့်ထုတ်လိုက်၏။

"စုရိုန်မှာ သိန်းငှက်နက် ပစ်ချနိုင်သူကို ဆုတော်ရိုးမြှင့်မယ် ပစ်ချနိုင်သူ ပစ်ကြ"

ထိုစကားကို ကြားမိသောအခါ ဂျင်ဂစ်ခန်၏ တပ်မဟာမှူး လည်းဖြစ် မောင်မျိုးချစ်၏ ဆရာတစ်ဦးလည်းဖြစ်သော မြားဝိဇ္ဇာ သည် မောင်မျိုးချစ်အား မြှောက်စားလိုသဖြင့် သူ၏ကိုယ်ပေါ်မှ ဒူးလေးနှင့်မြားကို ချွတ်ကာ မောင်မျိုးချစ်အား ကမ်းပေးလိုက်၏။

"ကဲ _ မောင်မျိုး ပေကာဒ်မြားနဲ့ သိန်းငှက်နက် တစ်ကောင် ကို ပစ်ချလိုက်စမ်း"

မောင်မျိုးချစ်သည်လည်း ငြင်းဆန်မနေဘဲ သူ၏ဆရာကမ်း ပေးလာသော ဒူးလေးနှင့်မြားကို ယူလိုက်၏။ ဝဲဘက်လက်ဖြင့် လေးကိုကိုင်ပြီး အားကုန်ဆွဲ၍ ပစ်တင်လိုက်၏။ မြားမှာ အဟုန် ပြင်းစွာဖြင့် ကောင်းကင်ယံသို့ ထိုးတက်သွားလေသည်။

"ရှီး _ ဝိုး"

ယင်းအောင်မြည်ကာ တက်သွားသောလေသော မြားတစ်စင်း သည် ယှဉ်၍ ပျံနေသော သိန်းငှက်နက်တစ်ကောင်၏ လည်ချောင်း ကို ဖောက်သွားသည်သာမက နောက်တစ်ကောင်၏ ကိုယ်ထည်ကို ပါ စိုက်ဝင်သွားလေသည်။ မြားတစ်စင်း၊ ငှက်နှစ်ကောင်သည် ကောင်းကင်ယံမှ ထိုးကျလာလေသည်။

"ဒါမှ တို့အစ်ကိုမျိုးကွ"

မှုလေးဝါက လက်ခုပ်လက်ဝါးတီး၍ ဩဘာပေးလိုက်၏။ ထိုဝါတာကလည်း မောင်မျိုးချစ်ကိုယ်ကို ပွေ့၍ တစ်ပတ်လှည့်လိုက် ပြီး _

"သွား _ ဟိုငှက်နှစ်ကောင်ကို သွားကောက်ပြီး ခေည်း တော်ကိုပြလိုက်"ဟု တိုက်တွန်းလိုက်ရာ

မောင်မျိုးချစ်မှာ စရာမသိန်းငှက်ကြီးကို သွားဆွဲလာပြီး ဂျင်ဂစ်ခန်ရှေ့တွင် ချကာ ဒူးထောက်လိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"တော်ပါသေးတယ် မောင်မျိုး၊ ဒီနေ့ကစပြီး မင်းကို ငါက သိန်းငှက်ပစ် သူ့ရဲကောင်းလို့ ဘွဲ့နာမတစ်ပေးလိုက်တော့မယ်"

"ခုလို ချီးမြှောက်ခြင်းခံရတာ ဆရာမြားဝိဇ္ဇာရဲ့ ကျေးဇူးတရား ကြောင့်ပါပဲ သခင်ကြီးဘုရား"

သင်ဆရာ၏ ကျေးဇူးတရားကို သိတတ်သော မောင်မျိုးချစ် သည် လှုပ်အလယ်တွင် ဆရာ၏ဂုဏ်ပုဒ်ကို ဖော်ထုတ်လိုက်လေ သည်။

"ဟား ဟား ဟား ... ဆရာကမြားဝိဇ္ဇာ၊ တပည့်ကလည်း မြားဝိဇ္ဇာပဲ လိုက်ပါရောကွာ"

"ဒါနဲ့ မယ်းတော်ဘုရားက ကိုမျိုးကို ဘာဆုချီးမြှင့်မလဲ"

ထိုဝါတာက စင်ထောက်လိုက်ပါတော့မှ ဂျင်ဂစ်ခန်က သူ မေးနေသည့် ကတိကို သတိရလာသည်။

"အေး ... ဟုတ်သေးသားပဲ၊ မောင်မျိုးချစ်ကို ဆုတော်ချီးမြှင့် ဦးမယ်၊ မောင်မျိုး ဘာဆုကို လိုချင်သလဲ ရဲရဲသာတောင်းပါ"

"ဘယ်လိုဆုမျိုးကိုပဲ တောင်းတောင်း မယ်းတော်ဘုရားက ပေးနိုင်တယ်မဟုတ်လား ဘုရာ"

မွဲလေဝါက ကောက်ကို အကျစ်ကိုင်ပြီး ဝင်မေးလိုက်၏။

"ကလေးတွေကို မယ်းတော်က လိမ်ရမတဲ့လား၊ ကဲ ... မောင်မျိုး မင်း လိုချင်တဲ့ဆုကိုသာတောင်း ရစေမယ်"

ဤအချိန်တွင် ဂျင်ဂစ်ခန်၏ စိတ်သည် ဝမ်းသာပျော်ရွှ သဘောတွေ့နေသည်ဟု စစ်သည်တော်များက ထင်နေကြသည်။ မောင်မျိုး ဘာဆုကိုတောင်းတောင်း ပေးနိုင်လိမ့်မည်ဟုလည်း အများ က ယုံကြည်ထားကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ မောင်မျိုးချစ်ဘက်လှည့်ကာ သူ တောင်းမည့်ဆုကို စောင့်မျှော်နေမိကြလေသည်။

"သခင်ကြီးက ကျွန်တော်မျိုးရဲ့ ကျေးဇူးရှင်ပါ၊ သခင်ကြီး စောင့်ရှောက်ကျွေးမွေးထားတဲ့အတွက် မေမေမှာ ဘာမဆိုရှိနေပါပြီ ဒါကြောင့် ထပ်ပေးဖို့ မလိုတော့ဘူး ဘုရား"

"သယ်လဲ မိဘကိုရှိသေတဲ့ကလေးပဲ၊ ဘာမဆို အမေအတွက် အရင်စဉ်းစားတယ်၊ ကဲ ... အမေ့အတွက် မလိုတော့ရင် မင်းအတွက် ဘာလိုသလဲပြော၊ ဘာမှ ကြောက်မနေနဲ့၊ ရဲရဲသာလျှောက်တင်စမ်း"

"ကျွန်တော်မျိုးအတွက်လည်း ဘာမှ မလိုတော့ပါဘူး၊ သခင် ကြီးက ခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင် တခြားသူအတွက် ကျွန်တော်မျိုး တစ်ခု တောင်းဆိုပါရစေလား ဘုရား"

"ဘယ်သူ့အတွက်ဖြစ်ဖြစ် မင်းကတောင်းရင် ငါက ခွင့်ပေး ပါတယ်ကွာ၊ ဆိုစမ်း ... ဘယ်သူ့အတွက် ဘာဆုမျိုးကို တောင်းမှာ လဲ"

"တခြားသူဆိုတာ သခင်ကြီးရဲ့ သမီးတွေး မှုလေဝါအတွက် ပါ၊ တောင်းချင်တဲ့ဆုကတော့ ဝါဝါကို ဆာခွန်ရဲ့သား တူးလိန့် လက်ဆက်မပေးဖို့ပါပဲ"

ဤဆုကို တောင်းလိုက်သဖြင့် အားလုံးက အံ့အားသင့်သွား ကြသည်။ ဂျင်ဂစ်ခန်ကလည်း မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။

"ဘာလို့ မင်းက ဝါဝါကို တူးလိန့် လက်မဆက်စေချင် တာလဲ မောင်မျိုး၊ လျှောက်တင်စမ်းပါဦး"

"ဒီလိုပါသခင်ကြီး ဝါဝါက နုံ့ဆိုးဆိုးတတ်တယ်၊ လွဲလို့ နိုးတယ်၊ အေးတယ်၊ ပြီးတော့ သိမ်မွေ့တယ်၊ တူး... ဆိုးတယ်၊ ကြမ်းတယ်၊ ရမ်းတယ်၊ ပြီးတော့ ရက်စက်တ... စိတ်သဘောထား လည်း ကောက်ကျစ်တယ်၊ ဝါဝါနဲ့ဆို ပြ... လမ်း သံတစ်လမ်းပဲ၊ နည်းနည်းလေးမှ ကည့်ကြမှာမဟုတ်... ဝါဝါသာ သူ့လက်ထဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရောက်သွားရင် ၃ကူရောက်မှာအမှန်ပဲ၊ ဒါကြောင့် ဝါဝါ့အတွက် ဒီဆုကို ကျွန်တော်မျိုး တောင်းဆိုလိုက်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ"

"အို _ ကလေးစကားပဲ၊ လူပုံအလယ်မှာ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် သဘောတူ ရေစပ်ထားတဲ့ဥစ္စာ ဘယ်ဖျက်လို့ရပါ့မလဲ၊ ဒါတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ကဲ _ မင်းရဲ့ ပညာစွမ်းကို ချီးမြှင့်တဲ့အနေနဲ့ ယောင် ပတ္တမြားစီခြယ်ထားတဲ့ ငါ့ရဲ့ လက်သုံးတော့ဓားကို ဆုတော်အဖြစ် ချီးမြှင့်လိုက်မယ်"

မြောမြောဆိုဆို သူ၏ခါးတွင် ချိတ်ဆွဲထားသော ပတ္တမြား စီခြယ်ထားသည့် ဓားအား ရှုတ်ကာ မောင်မျိုးချစ်လက်ထဲ ကမ်း ပေးလိုက်၏။

စစ်သည်တော်များက ဤအဖိုးတန် အမျိုးမှန်ဓားကို လွန်စွာမှ သွားရည်ကျကြ၏။

"မောင်မျိုး ဒီဓားကို မင်း ကောင်းကောင်း အသုံးချနိုင်လိမ့် မယ်လို့ ငါ ယုံကြည်တယ်၊ ငါ့ဓားနဲ့ ငါ့ရန်သူကို သုတ်သင်ရှင်းလင်း ပေးနိုင်ခဲ့ရင် ငါကိုယ်တိုင် ရှင်းလင်းသုတ်သင်တာနဲ့ အတူတူပဲ၊ ကဲ _ နန်းတော်ကို ပြန်ကြစို့"

မွန်းလွဲပါမှ ရှိက်ကြီးတငင်နှင့် သူ၏ခမင်းနောက် ပါသွား လေပြီ။ မောင်မျိုးချစ်တစ်ယောက်သာ ထိုနေရာတွင် ကျန်ရစ်ခဲ့ရှာ သည်။ ဂုဏ်ဂစ်ဇန် ချီးမြှင့်သောဓားကို ဓားအိမ်မှ ဆွဲထုတ်ကာ ကြည့်လိုက်ရာ မားတွင် သွေးစက်တလျှမ်းလျှမ်းတောက်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

"အင်း _ ဒီဓားက သွေးတွေ ဘယ်လောက် သောက်ထား ပြီးပြီလဲဆိုတာ ဟောဒါ သက်သေပဲ၊ ငါ့လက်ထဲမှာ လူကောင်း တစ်ယောက် အသတ်မခံရဖို့ အရေးကြီးတယ်"

မောင်မျိုးချစ်သည် သူ့ဘာသာသူ ပြောပြီး ဓားကို ဓားအိမ်ထဲ ပြန်မထည့်တော့ဘဲ သူ၏ဆရာ ဓားရေးခေဝီ တက်ပေးထားသော ဓားသိုင်းအကွက်ကို လေ့ကျင့်နေပြန်ပါသည်။

စည်သို့ဝင် လေ့ကျင့်တော့မှ အမှန်မမြင်လျှင် ဓားနှစ်ပြန်ကို လွှဲနိုင်ဘဲ အမှန်မြင်သွားလျှင်လည်း ဓားလွှဲရန် မေ့လျော့သွားသည် သာဖြစ်၏။

ကြာတော့ စိတ်လည်းမော၊ လူလည်းမောလာလေသည်။ ချွေးသီးချွေးပေါက်များသည်လည်း နဖူးမှ မြေမထိ တဒီးဒီးကျလာ သည်။

"ခွပ် _ ခွပ် _ ခွပ် _ ခွပ်"

မြင်းခွာသံကြား၍ အဝေးဆီသို့ မှုမျှော်ကြည့်လိုက်ရာ မှုလေဝါ တစ်ယောက်တည်း ပြန်လာသည်ကိုတွေ့ရ၏။

"ဝါဝါ တစ်ယောက်တည်း ဘာလို့ ပြန်လာတာလဲ၊ တော်ကြာ လူကြီးတွေ စိတ်ပူနေဦးမယ်၊ ပြန်တော့"

"ဘာဖြစ်လို့ လူကိုမြင်တာနဲ့ ပြန်လွှတ်နေရတာလဲ၊ ဒီကမြင့် အစ်ကိုမျိုးကို စိတ်ပူလို့ လိုက်လာတာသိပလား"

"အလကား စိတ်ပူစရာမရှိ စိတ်ပူနေလိုက်တာ၊ ကိုမျိုးလေ ဟောဒီသိုင်းကွက်ကို မရမချင်း လေ့ကျင့်နေရမှာ၊ ဝါဝါသာ ပြန်တော့ နော်"

"ဟင့်အင်း _ ကိုမျိုး မပြန်သေးရင် ဝါဝါလည်း မပြန်ဘူး၊ ကိုမျိုး လေ့ကျင့်လို့ရတဲ့အထိ ဝါဝါ ထိုင်စောင့်နေမယ်"

ဝါဝါနှင့်ပြိုင်လျှင် သူသာရှုံးမည်ကို သိသဖြင့် လက်လျှော့ ပေးလိုက်ရ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကဲ _ ထိုင်စောင့်ချင်လည်း စောင့်နေ၊ အစ်ကိုမျိုး လှေကျွင်လိုက်ဦးမယ်"

နောက်ထပ် ထမင်းအိုးတစ်ကျက်အကြာမျှ စိတ်ရှည်ရှည်နှင့် လှေကျွင်ပါတော့မှ တစ်ခါနှန်လျှင် ကောင်းကင်တွင် မေးအသွား အဖြန်နှစ်ပြန်ကို လှဲ၍ ရှုနိုင်လေတော့သည်။

"ဒါမှ တို့ အစ်ကိုမျိုးပေါ့"

မူလေဝါက လက်ခုပ်လက်ဝါးတီး၍ ဩဘာပေးလိုက်လေသည်။ မောင်မျိုးချစ်လည်း ကျေနပ်အားရစွာဖြင့် ရယ်မောရင်း ကောင်းကင်သို့ မော်ကြည့်လိုက်ရာ သိန်းငှက်နက်သုံးကောင်နောက် လိုက်သွားသော သိန်းငှက်ဖြူတစ်ကောင် ပြန်လာသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

"ဟော _ ဝါဝါ _ ဟိုမှာ ကြည့်စမ်း"

"ဟင် _ သိန်းငှက်ဖြူကြီးပါလား၊ ဘယ်က ထွက်လာသလဲ"

"အသာကြည့်နေ၊ စုနကစောတ်လမ်း ဆက်လာလိမ့်မယ်"

အဆိုပါ သိန်းငှက်ဖြူသည် သူ၏ ကြင်ယာတော်ကို ရှာမတွေ့တော့သဖြင့် တောင်ကမ်းပါးယံများတွင် တဝဲလည်လည် ပျံသန်းလျက် နေလေသည်။

သိန်းငှက်တို့၏ မျက်စိမှာ အလွန်ရှင်သဖြင့် တောင်ထိပ်တွင် သေဆုံးနေသော သူ၏ ကြင်ယာတော်ကို မြင်သွားလေသည်။

ကြေကွဲစရာကောင်းသော အော်မြည်သံတစ်ခုကို ကြားရပြီး သိန်းငှက်ဖြူသည် တိမ်ညိုကြားသို့ ပြန်တက်သွား၏။

"သူ ဘာတက်လုပ်တာပါလိမ့်"

မူလေဝါက သူ့ဘာသာသူ မေးခွန်းထုတ်နေစဉ်၊ မကြာပါ တိမ်ညိုကြားမှ မြားတစ်စင်း ဝဲချလိုက်သည့်အလား သိန်းငှက်ဖြူကြီး

မှာ တစ်ဟုန်ထိုး ထိုးဆင်းလာပြီး တောင်ကမ်းပါးယံမှ ကျောက်ဆောင်ကြီးနှင့် တိုက်မိကာ သေဆုံးသွားလေတော့သည်။

အဖြစ်အပျက်က မြန်ဆန်လွန်းသဖြင့် လူလေဝါတို့မှာ ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်နေကြသည်။

မိမိကိုယ်မိမိ သေကြောင်းကြံသည်ကို ငှက်တိရစ္ဆာန်တွင် တွေ့ရသောအခါ မောင်မျိုးချစ်တို့မှာ များစွာ အံ့ဩကြ၊ ဝမ်းနည်းကြလေသည်။

"ဒီလိုသစ္စာဝါမျိုး ရှားတယ်"

နောက်ဘက်ဆီမှ ထွက်ပေါ်လာသော စကားသံကြောင့် နှစ်ယောက်သား လှည့်ကြည့်လိုက်မိသည်။

တည်ကြည်ခန့်ညားသော အသက်ငါးဆယ်ကျော် လူတစ်ယောက် ဘယ်အချိန်က သူတို့နောက် ရောက်နေသည်ကိုမသိ။ သူ၏ လက်ထဲတွင် မြင်းမြီးဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ဖုန်ခါတံတစ်ချောင်း ကိုင်ဆောင်ထားသည်ကိုလည်း တွေ့ရလေသည်။

"ဘဘက ဘယ်သူလဲ ဒီကို ဘာလာလုပ်တာလဲ"

မောင်မျိုးချစ်က ခေါ်ဦးကြိုပြုရင်း မေးလိုက်၏။

"ဘဘက ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာသိလို့ လူလေးတို့အဖို့ ဘာမှ မထူးပါဘူး၊ ဟော _ သေသေချာချာ နားထောင်စမ်း၊ [illegible] သံကြားရသလဲ"

"သိန်းငှက်လေးတွေ အော်သံနဲ့ တူပါတယ် ဘဘ [illegible] ဟုတ်ရဲ့လား"

"သိပ်ဟုတ်တာပေါ့၊ ခုနင်းတို့မြင်[illegible]တဲ့ သိန်းငှက်ဖြူတွေဟာ သူတို့ကလေးတွေရဲ့ မိဘ[illegible] တစ်ကောင်သေလို့ လိုက်သေတဲ့သစ္စာဟာ ရှားတယ်၊ [illegible] အဲဒါ သစ္စာမဟုတ်ဘူး၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိုက်ရူးရဲမြစ်တယ်၊ ရုကြည့်လေ၊ သူတို့ကလေးတွေ ဥမမယ်စား မြောက် အထောင်မပေါက်သေးတော့ မစက်ပါလား၊ သူတို့တစ်တွေကို ကယ်မှဖြစ်မယ်"

"ဟုတ်ပါတယ် ဘဘရယ်၊ သူတို့က သိပ်သနားစရာကောင်းတာ၊ ဒါပေမဲ့ တောင်က ဒီလောက်မတ်တော့ ဘယ်လိုတက်ပြီး ကယ်နိုင်မလဲ"

"တက်ဖို့ကတော့ ဘဘ တာဝန်ယူပါတယ်"

"သိန်းငှက်လေးတွေ ကျွေးမွေးပြုစုပေးဖို့ကတော့ ကျွန်မတို့ တာဝန်ထားပါ ဘဘရယ်"

"အေး _ မင်းတို့တစ်တွေ ကောင်းကောင်းကျွေးမွေးနိုင်မယ် ဆိုတာ ဘဘ ယုံတယ်၊ ကဲ _ ဘဘ တက်ကယ်ဦးမယ်"

ပြောပြောဆိုဆို ထိုသူသည် မျောက်တစ်ကောင်ကဲ့သို့ တောင်ကန်းပေါ်သို့ ကုတ်ကပ် တွယ်ဖက်ကာ တက်သွားရှာလေသည်။ မှုလေဝါတို့မှာမူ ရင်တမမ အသည်းတယားယားနှင့် ရှုစားနေကြရသည်။

ထိုသူသည် တောင်တစ်ဝက်ခန့်ရှိသော ဥဝထဲကို လက်လျှို သွင်းပြီး သိန်းငှက်သားလေး နှစ်ကောင်အား ဖမ်း၍ အင်္ကျီထဲ သွင်းလိုက်၏။

ပြီးလျှင် တက်သွားသည့် လမ်းအတိုင်း ပြန်ဆင်းလာလေသည်။

"ဘဘ ကျွန်မကိုပေး"

မှုလေဝါက ပြေးဝင်သွား၏။

"ပေးတာတော့ ဟုတ်ပါပြီ၊ ဒါပေမဲ့ ဒီကိစ္စကို ဘယ်သူ့မှ ပြန်မပြောဘူးလို့ ကတိပေးရမယ်၊ ပေးနိုင်ပါ့မလား"

"ပေးနိုင်ပါတယ် ဘဘရယ်၊ ဒါပေတဲ့ ဒီကိစ္စကို ဘယ်သူ့မှ မပြောပါဘူးတဲ့ရှင်"

"အေး _ အေး _ လူသွားပေတော့၊ ဒါနဲ့ အစာကျွေးတဲ့ အခါ သူတို့နှုတ်သီးလွှာကို သတိထားဦးမှနော်"

ထိုသူမှာ မှာကြားပြီးနောက် လှည့်ထွက်သွားမည်အပြုတွင် _

"နေပါဦး ဘဘ"

"မောင်မျိုးချစ်က ဘာပြောချင်သေးလို့လဲ"

မောင်မျိုးချစ်က မည်သို့မျှ ပြန်မပြောဘဲ ထိုသူ့ထံပြေးထွက် သွားပြီး ခြေသလုံးအား ဖက်ထားလိုက်၏။

"မင်းက ငါ့ဆီက တစ်ခုခု တောင်းချင်နေပြီနဲ့တူတယ်၊ ဟုတ်စ"

"ဘဘထင်တဲ့အတိုင်းပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်မျိုး တောင်း ချင်တာကတော့ ပစ္စည်းမဟုတ်ပါဘူး"

"ဆိုစမ်းပါဦး၊ ပစ္စည်းမဟုတ်ရင် ဘာများလဲ"

"ဘဘ စုနက တောင်ပေါ် စုန်တက်သွားတဲ့ဟန်ကို ကျွန်တော် သိပ်သဘောကျသွားပါတယ် ဘဘ၊ ကျွန်တော် စဉ်းစားမိတယ်လေ၊ ကျွန်တော် လေ့ကျင့်နေတဲ့ ဓားသိုင်းမှာ ဘဘလို စုန်ဟန်မျိုးသွင်း လိုက်ရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲလို့လေ"

"အေး _ ကောင်းပြီ၊ ဒီစုန်ဟန်မျိုး မင်းတတ်ချင်ရင် လာမယ့်လပြည့်ညမှာ ဒီတောင်ကမ်းပါးယံပေါ်တက်လာခဲ့၊ အဲဒီမှာ ဘဘ မင်းကို စောင့်နေမယ်၊ ဘယ်သူ့ကိုမှလဲ ဒီအကြောင်း မပြော ရဘူးနော်"

တောင်ထိပ်သို့ လက်ညှိုးထိုးပြပြီး ထိုသူမှာ ထွက်ခွာသွား လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်မျိုးချစ်မှာမူ နောက်ကပြေးလိုက်ပြီး ...

"ဘဘ ... ဘဘ နေပါဦး။ ဒီလောက်မတ်စောက်တဲ့တောင်ကို ကျွန်တော်မျိုး ဘယ်လိုလုပ် တက်လာနိုင်ပါ့မလဲ"

တကြော်ကြော် အော်ပြောပါသော်လည်း ထိုသူမှာ လုံးဝ ဂရုမစိုက်တော့။ တစ်စတစ်စ မှုန်ဝါးဝါး အဝေးဆီသို့ ရောက်သွားချေပြီ။

"ဟင်း ... ငါ့ကို သူ့ပညာ မသင်ပေးချင်လို့ ခုလို ခက်ခဲအောင် လုပ်လိုက်တာပဲ၊ အေးလေ ... ငါ့ဆရာ မဟုတ်တာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ငါ့ကိုက ထုံထိုင်းအ,တို့ စိတ်တိုင်းကျ မဖြစ်ရတာပေါ့"

ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်ဖြေပြီး မောင်မျိုးချစ်သည် မှုလေဝါနှင့်အတူ ဟော်နန်းဆီသို့ အတူပြန်လာကြလေတော့သည်။

❁

သုံးရက်လွန်မြောက်၍ လပြည့်နေ့ ရောက်လာချေသည်။

ဤနေ့ ညနေပိုင်းအချိန်လောက်တွင် မောင်မျိုးချစ်သည် သူ၏ တတိယမြောက် ဆရာဖြစ်သော ဦးလူပုထံတွင် ကျားမှုတ်ရည် ပညာကို သင်နေသည်။

ကျားမှုတ်ရည်သည် ပျော့ပျော့ရည်၏။ အားစိုက်မှုအနေတော် ကျော့လျှင် မိမိကိုယ်ကိုပင် ပြန်ထိုက်မိနိုင်သည်။

ဤသို့ ခိုက်မိသော အကြိမ်ပေါင်းလည်း မနည်းတော့ပြီ။ စိတ်တိုသော ဦးလူပုကလည်း အခါခါ ကြိမ်းမောင်းရိုက်နက်၏။ မောင်မျိုးချစ်က အသံမထွက်ရဲ။ ကြိတ်မှိတ်၍ ဆက်လက်လေ့လာ နေရသည်။

ဒီလိုဆိုပြန်တော့လည်း ဆရာဦးလူပုက သူ့အား သနားသွား၏။ နောက်ထပ် အမှားတွေ့သော်ငြားလည်း မရိုက်ရက်တော့။ အခါမလပ် လေ့ကျင့်ဖို့မှာကြားပြီး သူ၏ မြင်းညိုကြီးကိုစီး၍ ထွက်ခွာသွားလေသည်။

မောင်မျိုးချစ် တစ်ယောက်တည်းသာ မြက်ခင်းပေါ်ဝယ် ကျားမှုတ်သံ တညံညံနှင့် လေ့ကျင့်တာ ကျန်ရစ်လေသည်။

ဆယ်ခေါက်မျှ လေ့ကျင့်ပြီးသော် ... မောင်၏ ကျော ပြင်၊ တင်ပါး ခြေသလုံးသားထိအောင် ချွေးများစွဲနစ်လာသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တရုတ်ကျည်ဆံကိုမိသော အက်ချက်ကြောင့်လည်း တစ်ကိုယ်လုံး နာကျင်ကိုက်ခဲလျက်နေသည်။ မြက်ခင်းပေါ် ခွေလျှောစွာမှေး လဲလျောင်းမှ အိပ်မောကျသွား၏။ တစ်ရေးနိုးလာသောအခါ ဦးခင်းခက်သော ပဲ့လမင်းမှာ ထိန်ထိန်သာလျက် ရှိနေပေပြီ။

"အလို — ဒီနေ့ဟာ လပြည့်နေ့ညပါလား၊ ဘဘ မှာထားတဲ့အတိုင်း ဒီတောင်ကို ငါ တက်ရင် ကောင်းမလား၊ ဆို — သူ တောင်တက်နိုင်သေးတဲ့ဟာပဲ၊ ငါလည်း တက်နိုင်ရမပေါ့"

နိုင်ဟသော ဆုံးဖြတ်ချက် ချပြီးသည်နှင့် တောင်ကမ်းပါးယံပေါ်သို့ တစ်လှမ်းချင်း တုတ်တုတ်တွယ်တက်လျက် ရှိနေပေသည်။

ပေတစ်ရာမျှ တက်လာမိသောအခါ မြေအောက်မှ ကျောက်ဖျာကြီးသည် ရောပြောင်နေပြီး မြက်တစ်ပင်မျှပင် မတွေ့ရှိရချေ။

တစ်လှမ်းဆို တစ်လှမ်းမျှ တက်၍မရတော့ပေ။ မျိုးချစ်မှာ နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ကြိုးစားပါသော်လည်း မအောင်မြင်။ ချောက်ထဲသို့ပင် ခြေချော်ကျလုမတတ် ဖြစ်သွား၏။

"ဟင်း"

သက်ပြင်းရှည်ကြီးချလိုက်ပြီး လာလမ်းအတိုင်း ပြန်ဆင်းရန် အောက်ကိုငုံ့ကြည့်လိုက်သောအခါ လိပ်ပြာလွင့်ထွက်သွားမတတ် တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွား၏။

အကြောင်းသော်ကား တက်လာစဉ်က တစ်လှမ်းချင်း တစ်လှမ်းချင်း တွယ်တက်လာနိုင်ခဲ့ပါသော်လည်း အဆင်းတွင် ကျောက်စွန်းကျောက်ဖုများက တက်လာသောလမ်းကို ကွယ်သွားပြီဖြစ်သည့်အတွက် ပြန်ဆင်းရန် ခက်နေပေပြီ။

"ပြန်ဆင်းလို့ မရမယ့်အတူတူ အပေါ်ကိုပဲ ရောက်အောင် တက်မယ်"

အခက်အခဲများကြားမှ အကြံအစည်ဟူသည် ပေါ်လာပြီ။ မောင်မျိုးချစ်သည် သူ၏ခါးကြားမှ ဓားမြှောင်ကိုထုတ်ကာ ကျောက်ဖျာကို အပေါက်ဖေါက်လိုက်သည်။ တစ်ပေါက်ဖောက်လိုက် ကုတ်ကတ်တွယ်တက်လိုက်နှင့် ပေနှစ်ဆယ်မျှ ထပ်မံမြင့်တက်သွားလေသည်။

တောင်ထိပ်သို့ ရောက်ရန် အနည်းဆုံး အပေါက်ပေါင်း လေးငါးဆယ်မျှ ထပ်မံဖောက်ရပေဦးမည်။ ဤသည်ကို တွေးမိ၍ စိတ်မောသွား၏။

အားအင်ကုန်ခန်း လူလည်းပင်ပန်းနေပြီမို့ ခေတ္တ အနားယူလျက်နေသည်။

"အပေါ်ကို မော့ကြည့်လိုက်ရင် စိတ်မောစရာကောင်းပေမယ့် အောက်ကိုပြန်ကြည့်လိုက်ရင် ငါ တက်လာခဲ့တာ အတော်လေးမြင့်နေပါပေါ့လား။ တောင်ကြီးတော့ ဖဝါးအောက်ရောက်ရမှာပေါ့"

ဤအတွေးက သူ့အား အားဆေးသဖွယ် ဖြစ်သွားစေသည်။ ကျောက်တောင်ကို ဓားမြှောင်နှင့် ထပ်မံဖောက်ရန် ဟန်ပြင်နေစဉ် —

"ဟား ဟား ဟား ဟား"

တောင်ထိပ်ဆီမှ ရှည်လျားသော ရယ်မောသံတစ်ခု ကြားလိုက်ရသည်။ အပေါ်သို့ မော့မကြည့်ရဲ။ နောက်လှန်၍ ချောက်ကျသွားမည်ကို စိုးရိမ်ရသည်။ ရယ်မောသံရပ်သွားသည်နှင့် [illegible] ကြီးမားသော ကြိုးတစ်ချောင်း တွဲလောင်းကျလာ[illegible] သူ၏ ရှေ့တည့်တည့်နေရာသို့ ရောက်သောအခါ ကြိုးမှာ [illegible]သွားသည်။

"ကြိုးကို ခါးမှာချည်လိုက်၊ ပြီးရင် မြေ[illegible]တင်လိုက်မယ်"

လွန်ခဲ့သည့် သုံးရက်က တွေ့[illegible] ထိုသူ၏ အသံဖြစ်ကြောင်း မောင်မျိုးချစ် ရိပ်စားမိလိုက်[illegible] လွန်စွာမှ ဝမ်းသာသွား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လေသည်။ ချက်ချင်းပင် ကြိုးကို ခါးတွင် ပတ်ကာ ချည်နှောင်လိုက်သည်။

"ချည်ပြီးပလား"

"ဟုတ်ကဲ့ ပြီးပါပြီ ဘဘ"

"ချည်ပြီးပလား"

မောင်မျိုးချစ် ပြောကြားသည်ကို ထိုသူက ကြားဟန်မတူ၍ ထပ်ခါထပ်ခါ မေးနေပေသည်။

"ချည်ပြီးပလား"

"အို — ငါ့နယ်ကွာ မေးနေလိုက်တာ၊ မင်းမှာ အတွင်းအား မပြည့်သေးတော့ အသံကို ဘယ်ဝေးဝေးပို့နိုင်ပါ့မလဲ။ ကဲ — ချည်ပြီးလို့ရှိရင် ကြိုးကို သုံးချက်လှုပ်လိုက်"

မောင်မျိုးချစ်က ကြိုးကို သုံးချက်လှုပ်လိုက်လေသည်။ ထိုအခါ ခါးတွင် တင်းပြီး အပေါ်သို့ အဟုန်ပြင်းစွာနှင့် မြောက်တက်သွားလေတော့သည်။ တောင်ထိပ်မြေပြင်ပေါ်သို့ ခြေချမိတော့မှ မောင်မျိုးချစ် အသက်ရှူချောင်သွားလေသည်။ ထိုသူကို မြင်မြင်ချင်း မောင်မျိုးချစ်က ဂါဝရပြုလိုက်သည်။

"အေး — ကောင်းမင်း မဆိုးဘူး နွဲ့ရှိတယ်၊ ကဲ — လာ ဒီမှာ ထိုင်"

"မထိုင်ပါ[illegible]နဲ့ ဆရာရယ်၊ ဆရာကို တပည့်ရပ်ပြီးတော့ ပြုစုပါ့မယ်"

"ဘဘကို ဆရာလို့မခေါ်ရဘူး၊ သိုင်းပညာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘဘက မင်းကို ဘာမှသင်ပေးမှာမှမဟုတ်ဘဲ၊ ပြီးတော့ မင်းမှာလည်း ဆရာတွေ အများကြီးရှိတဲ့ဥစ္စာ။ အေးအေးဆေးဆေးသာ ထိုင်လိုက်ပါ"

မောင်မျိုးချစ်မှာ သူ၏စကားကို မလွန်ဆန်ရဲတော့ဘဲ ကျောက်ပြားပေါ်တွင် ထိုင်ချလိုက်သည်။

"အမှန်ပြောရရင် လူလေးရဲ့ ဆရာမြောက်ဦးကို ဘဘ မတွေ့ဖူးပေမယ့် သူတို့တစ်တွေရဲ့ နာမည်တွေကို ကြားဖူးတာကြာပါပြီ။ တကယ်စွမ်းရည်သတ္တိနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ သူရဲကောင်းတွေပဲ။ မင်းဟာ သူတို့တစ်တွေထဲက တစ်ယောက်ယောက်ရဲ့ အတတ်ကို ရထားရင် တော်ရုံတန်ရုံလူဟာ မင်းကို ခေါ်ကားလို့ မရတော့ပါဘူး။ ခုလူလေးမှာ ကြီးစားလျက်သားနဲ့ အတတ်နေးနေတာ ဘာကြောင့်လဲ သိရဲ့လား"

"ကျွန်တော်မျိုး ဉာဏ်ထိုင်းလို့ ဖြစ်မှာပေါ့ ဘဘ"

"မဟုတ်သေးပါဘူး။ သိုင်းပညာမှာ ဝေးကားလေ၏ မရောကွေးကားကွေး၏မဝဆိုတာမျိုးလည်း ရှိတတ်ပါတယ်၊ မင်းမှာ အခြေခံလည်းနိုင် ပိုင်နိုင်တဲ့ ဆရာကောင်းလည်းရှိနေပြီဆိုတော့ ဘဘ သင်ပေးဖို့ လိုသေးသလားကွယ်"

ဤစကားကြားရ၍ မောင်မျိုးချစ်မှာ ဓိမလေသမျှ သဲရေကျဖြစ်သွား၏။ စိတ်ဓာတ်လည်း အကြီးအကျယ် ကျဆင်းသွားလေသည်။

ထိုသူက သူ၏စကားကို ဆက်ပြန်ပါလေ၏။

"ပြီးတော့ ၁၈-နှစ်တာ အစလောင်းအစားမှာ ဘဘက[illegible]ပါလိုက်ရင် လူလေးရဲ့ဆရာက ကြိုက်မှာမဟုတ်ဘူး။ အနိုင်[illegible]တောင်မှ ဘဘကြောင့်ဆိုပြီး အများက ပြောကြမှာကို [illegible] လိုလားမှာမဟုတ်ဘူး"

ဤစကားကြား၍ မောင်မျိုးချစ်[illegible] သုံးအားသင့်သွားလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘယ်လို ၁၈-နှစ်တာအလောင်းအစားလဲ ဘဘ"

"ပြော် _ ဒီအကြောင်းကို လူလေးဆရာတွေက မပြောပြ သေးဘဲကိုး၊ သူတို့ကိုကျော်ပြီး ဘဘလည်း မပြောချင်ဘူး၊ အချိန် တန်ရင် လူလေး သိရမှာပေါ့ကွယ်"

"ဒါဖြင့် အခု ဒီကို ကျွန်တော် ရောက်လာတာ အလကား ဖြစ်နေရောပေါ့နော်"

"အလကားတော့ မဖြစ်စေရပါဘူး၊ လူလေးဟာ တကယ် ရိုးသားပြီး ဝိဉာဉ်တကယ်ကြီးစားတယ်ဆိုတာ ဘဘ သိပြီးသားပါ၊ ဒါကြောင့် အသက်ရှုနည်း ထိုင်နည်း လမ်းလျှောက်နည်း အိပ်နည်း တွေကို ဘဘ သင်ပေးမယ်လေ"

"ဟင် _ ဒါများ အဆန်းလုပ်ပြီး အတွေးအထူး သင်နေရဦး မှာလား၊ လူတိုင်းမွေးပြီး မကြာခင်မှာပဲ ထိုင်တတ်၊ လျှောက်တတ် နေပြီပဲဥစ္စာ"

မောင်မျိုးချစ်စိတ်တွင် ဤသို့ သံသယရှိနေသော်လည်း နှုတ်မှမူ ဖွင့်ဟမပြောခဲ့၊ ထိုသူက သူ၏စကားကို ဆက်ပြန် သည်။

"အိပ်တယ်ဆိုတာ ဒီအတိုင်း၊ အိပ်ချလိုက်ရင် ဘာသင်စရာလို သေးလဲ၊ မှတ်ထားဖို့က အိပ်တဲ့အခါမှာ ဦးနှောက်ကို ကြည်ကြည် လင်လင် ထားဖို့ရယ်၊ တောင်တွေးမြောက်တွေး မတွေးဖို့ရယ်ဟာ အရေးကြီးဆုံးပဲ၊ ပြီးတော့ နှာကိုယ်ကို ညာဘက်လှည့်၊ ညာဘက် ခြေထောက် ဖြောင့်ဖြောင့်စင်းစင်းထား၊ ညင်ညင်သာသာရှူ၊ စိတ် ငြိမ်ငြိမ်ထား၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုသာ အာရုံစိုက်ပြီးမှတ်"

ဤသို့ပင် အသက်ရှုပုံ၊ အာရုံစိုက်ပုံ၊ ထိုင်ပုံ၊ လျှောက်ပုံ အလုံးစုံကို နှစ်တာကျ သင်ပြပေးလေသည်။

လုပ်စကာ အလေ့အကျင့်မဖြစ်သေးသဖြင့် အာရုံမစိုက်နိုင် သော်လည်း တဖြည်းဖြည်းနှင့် ရင်ဝတွင် အမှုရှေ့များ တက်လိုက် ဆင်းလိုက် ဖြစ်နေသည်ကို ခံစားရ၏။

တောင်ထိပ်မှ အအေးဓာတ်ကိုပင် လုံးဝ မသိရတော့ချေ။ ကြာရှည်ထိုင်မိသောအခါ ခြေလက်များ ထုံကျဉ်လာသည်။

"ဒီကနေ့ည လူကလေး အိမ်မပြန်နဲ့တော့၊ ဒီမှာပဲ ဘဘ ပြောတဲ့နည်းနဲ့ တစ်ညအိပ်လိုက်"

မောင်မျိုးချစ်မှာ ထိုသူသင်ပြသော အိပ်နည်းဖြင့် အိပ်လိုက် ၏။ အိပ်ရာမှ နိုးထလာသောအခါ အရှေ့ဘက်ဆီမှ ရောင်နီဝင်စပြု လာပေပြီ။

ထိုသူမှာ သူ့အား ကြိုးနှင့်အောက်သို့ လျှော့ချပေးလိုက်သည်။ နက်ဖြန်ည ထပ်လာရန် မှာကြားလိုက်သေး၏။

ဤသို့နှင့်ပင် ညလာနေဖြင့် အစဉ်မပြတ် လေ့ကျင့်လာခဲ့ရာ၊ သိုင်းပညာကို ထိုသူက တစ်ကွက်မျှ မသင်ပေးသော်ငြားလည်း နေ့စဉ်တွင် သူ၏ ဆရာများ သင်ပေးသော သိုင်းပညာကို လေ့ ကျင့်သောအခါ ပါတိုင်းလိုမဟုတ်တော့။

ခြေလက်ပေါ့ပါးသည့်အပြင် ယခင်က အားမရောက်၍ မလုပ် နိုင်သော သိုင်းကွက်ကိုပင် မှ ထိထိရောက်ရောက် မှန်မှန်ကန်ကန် ပြုလုပ်နိုင်သဖြင့် သူ၏ဆရာ ခြောက်ဦးကပင် အံ့ဩကျွန်းပ သည်။

သူ၏ ဝါယာမလုံ့လစိုက်မှုကြောင့် မုချ ဆမ်း သည်ဟု သာ ထင်မြင်ယူဆကြလေသည်။

သာသာသော နံနက်ခင်းတစ်ခု၌ ဦး သည် မောင်မျိုးချစ် အား ခေါ်ဆောင်ကာ _

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"လာ _ မောင်မျိုး၊ စုတာလော လက်ရက်မျိုးနဲ့ လေ့ကျင့်ရတာ ပြီးခဲ့လောက်ရောပေါ့၊ ကိုတစ်တွေ တစ်မျိုးပြောင်းပြီး လက်ဝါးစောင်းနဲ့ လက်သီးဆိုင်းကွက်တွေကို ပြန်လေ့ကျင့်ကြရအောင်"

မောင်မျိုးချစ်မှာ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ပြီး သူ၏ဆရာ ဦးထင်းနှင့်အတူ လက်သီးလက်ဝါး ဆန့်တန်းကာ လေ့ကျင့်နေရှာသည်။ လေ့ကျင့်၍ကောင်းသောအချိန်မှာပင် _

"ဟီး _ ဟီး _ ဟီး"

အနီးအနားရှိ မြင်းစောင့်မှမြင်းများ လန့်ဖျပ်၍ ဟီလိုက်သောအသံကို ကြားရလေသည်။ မြင်းထိန်းများ၏ ကျာပွတ်သံကိုလည်း ကြားနေရသည်။

မြင်းများ ငြိမ်သွားသည့်မှ မကြာသေး၊ အဝေးဆီမှ မြင်းနီတစ်ကောင်သည် မြင်းစောင်းများ ရောက်လာကာ မြင်းများကို ကန်ကြောက်ပြန်လေသည်။

မြင်းဟီသံများ ဆူညံသွားပြန်သည်။

ဤသို့ဖြင့်ပင် မြင်းနီလေးသည် မြင်းစောင်းသို့လာလိုက်၊ မြင်းများကို ကန်ကြောက်လိုက်၊ ထွက်ပြေးလိုက် လုပ်နေသဖြင့် မြင်းထိန်းများက မြင်းနီကို လိုက်ကြလေတော့သည်။

ပြေးလွှားသည့်နေရာတွင် မြင်းနီကို အဘယ်မြင်းမျှ မီအောင် မလိုက်နိုင်ကြ။ မြင်းနီကသာ ခေါ့ရှုပ်စောင့်ပြီး ဟီပြလေသည်။

သူ၏ပြုမူချက် ကျီစယ်ချက်ကို သဘောကျသည့်သဘောပင်ဖြစ်သည်။

မြင်းထိန်းများက ခေါလည်းမမူ လိုက်လို့လည်းမရ ဖြစ်နေသဖြင့် နောက်ဆုံးတော့ မြားဖြင့် ပစ်ခတ်လေတော့သည်။

မြင်းနီလေးကား လားလောမျှမကြာတတ်။ မြားများ၏အနားသို့ ရောက်လာသောအခါ ဘေးသို့ တိမ်းရှောင်ပေးလိုက်၏။ ဖျတ်လတ်သည့်နေရာတွင် နှစ်ကောင်မရှိ။

အာ့မြင်းပါပေ။

ဤမြင်းကွင်းကို မောင်မျိုးချစ်နှင့်တကွ သူ၏ ဆရာအားလုံးတို့ပါ မြင်လိုက်ရ၏။ မြင်းကောင်းဆို အသက်ပေး ချစ်မြတ်နိုးလှသော မြင်းစီးသူကြီး ဦးလှမှသည် မြင်းနီကို အတော်မျက်စိကျသွားလေသည်။

အမိအရဖမ်းရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သူ့တစ်သက်တာတွင် ဤမျှ သန်မာထွားကျိုင်း လျှင်မြန်ဖျတ်လတ်သောမြင်းမျိုး တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မမြင်ဖူးသေးချေ။

သူ၏ မြင်းဥုံကြီးမှာ အတော်ကောင်းလှပြီဟု သူ ထင်ခဲ့သော်လည်း ဤမြင်းနီလေးနှင့် ယှဉ်လိုက်ပါက ဆီးနေနှင့် မြင်းမိုရ်တောင် မှုရှက်ဆိတ်နှံ့ဆင်မျှ ကွာခြားလှနေလှပါသည်။

"ဒီမြင်းကိုကြည့်ရတာ ပိုင်ရှင်ရှိမယ်ပုံ မပေါ်သေးတဲ့ တောအရိုင်းအစိုင်းလေးပဲ၊ မိအောင်ဖမ်းနိုင်ရင် ပွတာပဲ"

သို့နှင့် ဦးလှမှသည် မြင်းထိန်းများနား ကပ်သွားပြီး မြင်းနီအကြောင်း စုံစမ်းလေသည်။

"ဒီမြင်းဟာ သိပ်သန် သိပ်မြန်တာပဲနော်၊ ခင်ဗျားတို့ရအောင်ဖမ်းဘူးလား"

"အို _ မိတ်ဆွေ၊ ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ၊ ကျွန်တော်တို့လည်း ခင်ဗျားလိုပဲ တွေ့တာနဲ့ ချက်ချင်း သဘောကျသွားကြတယ်၊ ဒါနဲ့ ကြိုးကွင်းနဲ့ လိုက်ဖမ်းပါရော၊ ဟော _ ဘယ်ပြောကောင်းမလဲ၊ သူ့ကို ဖမ်းလို့မရတဲ့အပြင် ဆောင့်ရက်ဆက် ကျွပ်တို့မြင်း၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်အကို လာလာပြီး ပညာပြတော့တာပဲ၊ တော်တော်ကို ဒုက္ခပေး တဲ့မြင်း၊ ဘယ်လို ရှုပ်ကန်ကန်ဖြစ်မှန်းလဲ မသိဘူး"

"ဘယ်လိုရှုပ်ကန်ကန် မြင်းရမှာလဲ၊ ဒါ မြင်းမှမဟုတ်ဘဲ"

အသက်ခပ်ကြီးကြီး မြင်းထိန်းတစ်ဦးက ဝင်ပြောလိုက်လေ ၏။

"မြင်းမဟုတ်ရင် ဘာလဲ"

ဦးလှမှုက ရယ်ရယ်မောမောနှင့် ပြန်မေးလိုက်၏။

"နဂါးရှု _ နဂါး သိရဲ့လား၊ နဂါးက မြင်းလိုဖန်ဆင်းထား တာ၊ ဒါကြောင့် ဒီလောက်ရှမ်းတာပေါ့"

"အို _ ဘဘကလည်း မဆီမဆိုင်တာတွေ လျှောက်ပြောနေ မယ်၊ ဘယ်ကလာ နဂါးဟုတ်ရမှာလဲ"

လူငယ်မြင်းထိန်းများက မယုံကြည်ကြ။

"မင်းတို့မယုံရင် ပုံပြင်လို့သာမှတ်၊ ငါ မြင်းထိန်းလာတာ နှစ်ပေါင်း ၅၀-ကျော်ပြီ၊ ဒီလောက်ရှမ်းတဲ့မြင်းမျိုး ဒီတစ်ခါပဲ မြင် ဖူးသေးတယ်၊ မဟုတ်မှလွဲရော ငါတော့ နဂါးလို့ပဲထင်တယ်"

ဝါရင့်သူက ဤသို့ဆိုလာတော့လည်း ဝါနုသူများက မယုံရဲက် ဆုံရက်ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

ဦးလှမှုသည် မြင်းစီးကျွမ်းကျင်သူ ဖြစ်သည့်အလျောက် မြင်းရိုင်းပေါင်း မြောက်မြားစွာကိုလည်း ဖမ်းဆီးဖူးသူဖြစ်သည့်အတွက် မြင်း၏ စရိုက်ကို နေ့ကျေနေပေသည်။

သို့ဖြစ်၍ မြင်းနီ ပြန်ထွက်နိုင်မည့် ထွက်ပေါက်တွင် သွားရပ် စောင့်နေပေသည်။

မြင်းနီက အနားသို့ ထိုးပြေးလာသည်နှင့် လျှင်မြန်သော အဟုန်ဖြင့် မြင်းပေါ် ခုန်တက်လိုက်သည်။ သို့သော် မြင်းပေါ်မရောက်။

အောက်သို့ ပြန်လိမ့်ကျလာသည်။ သူ့တစ်သက်သာတွင် ဤတစ်ခါ သာ အရှေ့နှံနိမ့်ခံဖူးသဖြင့် ရှူးရှူးရှားရှား ဒေါသများကော မြင်း ကိုလိုက်ပြန်ပါသည်။ သို့သော် လေထဲသို့ မြန်ဆန်သော မြင်းနီလေး ကို အဘယ်မှာ လိုက်နိုင်ပါအံ့နည်း။

ရုတ်ခြည်း လူရိပ်တစ်ခုသည် သူ၏အနားမှ ဖြတ်ကျော်သွား ပြီး မြင်းဇက်ကြိုးကို ဖမ်းဆွဲလိုက်သည်။

မြင်းနီမှာ လန့်ဖျပ်သွားပြီး ခြေကုန်ပြေးလေတော့၏။ ထိုလူ မှာ မြင်းနှင့်အတူ ကပ်ပါသွားကာ ခဏကြာမှာ တောင်းကင်သို့ ပြောက်တက်သွားလေသည်။ မြင်းထိန်းများအားလုံး မျက်လုံးမျက် ဆန်ပြူးကုန်ကြ၏။ လူထူးဆန်းတို့မှာ ပိုရှိပင် အံ့အားသင့်သွားကြ သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မြင်းဇက်ကြိုးကို ဆွဲပြီး လိုက်ပါသွား သောသူကား အခြားသူမဟုတ်။ သူတို့၏တပည့်ကျော်လေး မောင် မျိုးချစ်ပင်တည်း။

"သူ ဒီလောက်မြန်ဆန်တဲ့ သိုင်းကွက်မျိုး ဘယ်က သင်လာ သလဲ"

ဦးလောက်လည်းက အံ့ဩစွာဖြင့် မေးမိ၏။

"ဟုတ်ပါတယ်ရှင်၊ ဒီတစ်နှစ်အတွင်းမှာ မောင်မျိုးရဲ့ တိုး တက်မှုဟာ ကြောက်စမန်းလိသိပဲ၊ သူ ဒီလောက်တော်လာအောင် သေသွားတဲ့သူ့အဖေများ လာပြီး မ,စလေရော့သလား။ ဒါမှမဟုတ် အစ်ကိုဝက်များလား"

ဧည့်သားတွေ အတွေ့တွေ့ရှိသည့်အနက် မောင်မျိုးချစ်၏ အဖြစ်မှန်ကိုကား သူတို့တစ်တွေ ဧည့်သားမိမှ မဟုတ်။ အစည် မသိသူသည် မောင်မျိုးချစ်အား သိုင်းပညာကွက်မှု မသင်ပေးခဲ့ သော်လည်း အသက်ရှုလေ့ကျင့်နည်း တောင်တက်တောင်ဆင်း၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လေ့ကျင့်နည်းတို့သည် သိုင်းပညာတွင် အခက်ခဲဆုံးသော 'အတွင်းအားလေ့ကျင့်ဟန်'နှင့် 'တောက်ပြား ကိုယ်ဖော့ဟန်'တို့ကို သင်ပေးလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်လေသည်။

ဤအခြင်းအရာကို မောင်မျိုးချစ်က လုံးဝ မသိလိုက်ရပါချေ။

အများကတွေ့ဝေငေးစား ဝေဖန်ပိုင်းခြားနေခိုက်မှာပင် မောင်မျိုးချစ်သည် မြင်းနီလေးကို အောင်မြင်စွာ စီးနိုင်ပြန်လှည့်လာချေပြီ။

"ဆင်းတော့လေ မောင်မျိုး၊ မင်းရဲ့ ကံတရားပဲ၊ မြင်းကောင်းရရှင်တော့ ခုလိုကြီးပေးရတာပေါ့ _ ဟား ဟား ဟား"

ဦးလှပုက ရယ်မောစွာ ပြောလိုက်၏။

တပင်တပန်းမောလာခဲ့ရသည့်အတွက် မြင်းပေါ်မှ ဆင်းလျှင် မြင်းထွက်ပြေးမည်ကို စိုးသဖြင့် မောင်မျိုးချစ်မှာ မြင်းပေါ်မှ မဆင်းရဲဘဲဖြစ်နေ၏။

"အဲဟာ _ မင်းက မြင်းထွက်ပြေးသွားမှာကို ကြောက်နေတာကိုး၊ ခုချိန်မှာ ကုတ်နဲ့ ခေါက်ထုတ်တောင် မင်းမြင်းက ပြေးမှာမဟုတ်တော့ဘူး။ ကဲ _ ဆင်း ဆင်း"

ဦးလှပုက ထပ်ခါတလဲလဲ ပြောပါတော့မှ မောင်မျိုးချစ်သည် မြင်းပေါ်မှ ခုန်ချလိုက်သည်။ မြင်းနီလေးသည် မောင်မျိုးချစ်၏ လက်မောင်းကို တရင်းတနှီးနှင့်ပင် လျှာနှင့် လာလျက်ပေးနေသည်။ အားလုံးက သဘောကျသွားကြသည်။

မြင်းထိန်းတစ်ဦးက မြင်းနီလေးကို အသေအချာ လှေလာလိုစိတ်ဖြင့် အနီးကပ်လာသည်။ မြင်းနီလေးမှာ နောက်ခြေတစ်ချက် မြှောက်၍ ကန်ပစ်လိုက်ရာ ကျွမ်းပြန်ကျသွားလေ၏။

မျိုးချစ်သည် မြင်းနီလေးကို မြင်းဇောင်းထဲ ဆွဲခေါ်သွားပြီး အသေအချာ ဆေးကြောသုတ်သင်ပေးသည်။

ဤနေ့အဖို့ မောင်မျိုးချစ်မှာ မမျှော်လင့်ဘဲ အဖိုးအနဂ္ဃထိုက်တန်သော မြင်းနီတစ်ကောင်ကို ရရှိသွားသဖြင့် သူ့အစား အားလုံးက ဝမ်းသာကြလေသည်။

မောပန်းသွားပြီမို့ သူ့အား သိုင်းပညာ မလေ့ကျင့်စေတော့ဘဲ အိမ်ပြန်လွှတ်လိုက်လေတော့သည်။

"မောင်မျိုးချစ်လာတာနဲ့ အတော်ပဲပေါ့၊ မနက်က လေ့ကျင့်လို့မပြီးသေးတဲ့ လက်ဝါးစောင်းသိုင်းကွက်ကို ဆရာလက်လည်နဲ့ ထပ်လေ့ကျင့်ရအောင် _ လာ"

ရောက်ရောက်ချင်း ဦးလက်လည်က သူ့အား သိုင်းလေ့ကျင့်ရန်ပြောသဖြင့် အံ့အားသင့်သွား၏။

"ဒီနေရာမှာပဲလား ဆရာ"

"ပါပေါ့ ရန်သူဆိုတာ ဘယ်နေရာမျိုးမှာမဆို တွေ့နိုင်တယ်၊ ကဲ _ အသင့်ဖြစ်ပြီလား"

ပြောပြောဆိုဆို မောင်မျိုးချစ် လည်တိုင်ဆီသို့ လက်ဝါးစောင်း ရောက်လာလေသည်။ မျိုးချစ်ကလည်း ရှောင်တိမ်းပေးရင်း သိုင်းကွက်နင်းကာ ခုခံတိုက်ခိုက်ရလေတော့သည်။

ဦးလက်လည်၏ တိုက်ခိုက်မှုမှာ တစ်ကွက်ထက်တစ်ကွက် ပြင်းထန်လာသည်။ လေးလံသော လက်သီးနှစ်လုံးက မောင်မျိုးချစ် ရင်ဝဆီသို့ စုပုံကျရောက်လာ၏။

ဤထိုးဟန်မှာ ဆရာက တပည့်ကို ပညာစမ်းသည့်သဘောမျိုးမဟုတ်ဘဲ ရန်သူနှင့် သူသေငါသေ သတ်ပုတ်နေသည်နှင့်တူသဖြင့် မောင်မျိုးချစ်မှာ လန့်ဖျပ်ကာ နောက်ဆုတ်လိုက်၏။

သို့သော် ဆုတ်စရာ နေရာလပ်မရှိတော့။ နောက်တွင် နံရံခံနေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအခါ အရေးကြီး သက်လုံကောင်းအောင် မိမိကိုယ်မိမိ ကယ်ဆယ်တတ်သော သဘောသဘာဝအတိုင်း လက်ဝဲဘက်လက်မောင်း အားယူပြီး တစ်ပတ်ရစ်လိုက်ရာ ဦးလက်လည်၏ လက်သီးလုံးများမှာ အပြင်သို့ တိမ်းချော်သွားလေတော့သည်။

မောင်မျိုးချစ်က ဦးလက်လည်ရှေ့တွင် ဒူးထောက်ချလိုက်၏။

"ကျွန်တော့်မှာ အပြစ်ရှိရင် ပေးပါဆရာ"

မိမိတွင် မည်သည့်အပြစ် ကျူးလွန်မိထား၍ ဆရာက ဓာလို သေနိုင်သည့် သိုင်းကွက်မျိုးဖြင့် တိုက်ခိုက်လာသည်ကို စဉ်းစား၍ မရခြစ်နေ၏။

"မင်းက သူများနဲ့ တီတီတဆိတ် ပညာသင်တာ ကိုတစ်တွေကို ဘာကြောင့် အသိမပေးသလဲ၊ ဆရာ ဦးလက်လည်သာ ဓာလို မစမ်းရင် မင်း ဘယ်အထိတောင် လျှို့ဝှက်ဦးမလဲပြောစမ်း"

ဦးမျက်ကန်း၏ အသံမှာ မာကျောနေပေသည်။ မောင်မျိုးချစ်ကား ခေါင်းနားပန်းကြီးသွား၏။

"မဟုတ်ရပါဘူး ဆရာကြီးရယ်၊ တပည့်မှာ ဆရာတို့မြောက်ဦးအပြင် ဆရာရယ်လို့ ခြားစိစွာ တစ်ယောက်မှ မရှိတော့တယ်၊ ဒါ ဆရာတို့ အသိဆုံးပါပဲလေ"

"ခုချိန်ထိ မှန်လာဉ လုပ်ချင်တုန်းပဲလား"

ဦးလက်လည်၏ အသံက ပြတ်သားလှ၏။

ပါတိကျကျ သိထားသည့်အနေဖြင့် မောင်မျိုးချစ်အား ခွဲချက်ထင်နေပေသည်။

"ကျွန်တော် မလိမ်ပါဘူး ဆရာတို့ရယ်၊ ဆရာတို့ တစ်တွေဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ မဟာကျေးဇူးရှင်တွေပါ၊ မရှိတာကို မရှိကြောင်း ပြောနေတာပါ"

"ဒါဖြင့် မင်းရဲ့အတွင်းအား လေ့ကျင့်နည်းကို ဘယ်သူ သင်ပေးသလဲ"

"အတွင်းအား ဟုတ်လား၊ တပည့် မသိပါလား"

"ဘာ _ မသိဘူး"

ဦးလက်လည်မှာ ဆက်မပြောတော့ဘဲ မောင်မျိုးချစ် ရှက်တစ်ပိုက်ဆီသို့ လက်ဝါးရောက်သွား၏။ ဤနေရာကို ထိုးမိလျှင် ချက်ချင်း မေ့မြောသွားနိုင်သည်။

ဆရာက ဆိုးမသည်ကို မောင်မျိုးချစ်က မရှောင်တိမ်းပါသော်လည်း အမည်မသိသူနှင့် တစ်နှစ်တာမျှ လေ့ကျင့်လာခဲ့သည့်အတွက် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာ အတွင်းအားနှင့် ပြည့်နှက်နေပေသည်။

ချက်အနီးတစ်ပိုက်ရှိ ကြွက်သားမှာလည်း အလိုအလျောက် လှုပ်ရှားလာကာ ဦးလက်လည်၏ လက်ချောင်းအား ဘေးသို့ ရွေ့အောင် ဖယ်ရှားလိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားလေသည်။

ဦးလက်လည်မှာ အားနိုက်ထိုးသည် မဟုတ်သော်လည်း ဓာလို ကိုယ်ခန္ဓာရှိ ကြွက်သားဖြင့် မိမိလက်အား ဖယ်ရှားနိုင်သော မောင်မျိုးချစ်၏ ပညာစွမ်းကို အံ့မခန်းဖြစ်သွားမိလေသည်။

"ဒါ အတွင်းအားမဟုတ်လို့ ဘာခေါ်သလဲ"

မျိုးချစ်၏စိတ်တွင် ဝေ့ဝဲသော အတွေးကယောက်ယက်ဖြစ်နေလေသည်။

"ဘာဘာ ငါကို လေ့ကျင့်နိုင်းတာတွေဟာ အတွင်းအားလေ့ကျင့်နည်းများ ဖြစ်နေလေသလား"

ဤအတွေးရောက်လာသည်နှင့် သူ၏ ဆရာများကို အမည်မသိသူအကြောင်း ပြောပြလိုက်လေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒီတစ်နှစ်အတွင်းမှာ တပည့်ကို ညစဉ် အသက်ရှူနည်း၊ ထိုင်နည်း၊ အိပ်နည်း၊ လမ်းလျှောက်နည်း၊ တောင်တက်နည်းတွေကို သင်ပေးတဲ့လူတစ်ယောက်တော့ ရှိခဲ့ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီကျင့်စဉ်တွေဟာ အတွင်းအားလေ့ကျင့်နည်းတွေ ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ တပည့်မသိခဲ့အမှန်ပါ။ ပျော်ပျော်ရှိတာနဲ့ လိုက်လုပ်ပါတယ်၊ သိုင်းပညာကိုတော့ အဲဒီလူ ဘာမှ မသင်ပေးပါဘူး။ ပြီးတော့ ဒီအကြောင်းတွေကို ဘယ်သူမှ မပြောရဘူးဆိုလို့ ဆရာတို့တစ်တွေကို အသိမပေးမိတာပါ၊ ခု တပည့်မှားမှန်းသိပါပြီ၊ နောင်ဆို မလွှားဝံ့တော့ပါဘူး ခင်ဗျာ"

ဤစကားကြားမိလေသောအခါ လူထူးဆန်းတို့မှာ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်မိကြရှာသည်။

မောင်မျိုးချစ် အမူအရာကို အကဲခတ်ကြည့်ပြန်တော့လည်း လိမ်လည်ပုံမပေါ်။

"တကယ်ပဲ အတွင်းအားဖြစ်မှန်း မသိဘူးလား"

ဆောရေခေါ်က ထပ်စစ်မေးလိုက်ပြန်သည်။

"ဘာကို အတွင်းအားလို့ ခေါ်တယ်ဆိုတာတောင် တပည့်မသိရှိအမှန်ပါ၊ အဲဒီလူက တပည့်ကို ဘာမှ မစဉ်းစားနိုင်ဘဲ ကိုယ့်ကိုယ်ထဲတွင်းက အပူငွေ့အလုံးကြီး အပေါ်အောက် ပြေးဆင်းပြေးတက် လုပ်နေတာကိုသာ အာရုံစိုက်နိုင်းပါတယ်၊ လုပ်တော့ မရဘူး၊ နောက် တဖြည်းဖြည်းရလာပါတယ်၊ ခုဆို အပူငွေ့လုံးကြီးဟာ ကြွက်တစ်ကောင်လို ဟိုတိုး ဒီဝင်လိုက်နဲ့ အတော်ကို ပျော်ရတောင်းပါတယ် ဆရာတို့ရယ်"

ဤစကားကို ကြားရသောအခါ လူထူးဆန်းတို့မှာ မိုန်ညှိအံ့သြရပြန်လေသည်။

"ဒီကလေး ဒီအခြေရောက်အောင် လေ့ကျင့်နိုင်တာမလွယ်ဘူး"

လူထူးဆန်းများစိတ်တွင် ဤသို့မှတ်ချက်ချမိကြသည်။ အမှန်မှာ ကျိုးတွေရာလေးပါ၊ စိတ်ကစားတောင်သူ၊ ဉာဏ်ကောင်းသူတွေသာ လေ့ကျင့်လျှင် ဤအခြေအနေသို့ ရောက်ကောင်းမှရောက်မည်။

မျိုးချစ်မှာ ထုံထိုင်းအ,တသည့်အတွက် ဦးနောက်တွင် မည်သည့်အနှောင့်အယှက်မျှ မရှိသဖြင့် မြန်မြန်တတ်ကျွမ်းလာခြင်းဖြစ်ပေသည်။

"ဒါဖြင့် မင်းကို အတွင်းအား သင်ပေးတဲ့ဆရာဟာ ဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်မှာနေလဲ"

ဦးလက်လည်က မေးခွန်းထုတ်လိုက်၏။

"ဒါကိုလည်း သူက မပြောပြဘူး။ ခုရှိန်ထိ သူ့နာမည် ဘယ်လိုခေါ်တယ်ဆိုတာကိုတောင် တပည့် မသိရသေးပါ၊ ဆရာလို့ ခေါ်တာကလည်း သူက ခွင့်မပြုဘူး။ နောက်ဆုံး သူ့ပုံပန်းသဏ္ဌာန်ကိုတောင် မပြောရဘူးတဲ့၊ ဒါပေမဲ့ ဆရာတို့တစ်တွေကိုတော့ သူသိတယ်လို့ ပြောပါတယ်"

မျိုးချစ်စကားကို ကြားမိလေ အံ့သြလေဖြစ်လာ၏။ အစက မျိုးချစ်တစ်ယောက် မရှောင်လင့်ဘဲ ဆရာကောင်းနဲ့ တွေ့ရလေပြီ ရယ်လို့ သူ့အတွက် ဝမ်းသာမိကြသေး၏။

ယခုမူ ထိုသူ၏ အစအရာမှာ လျှို့ဝှက်ချက်အ[illegible]သယ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။ ဦးလက်လည်က မောင်မျိုးချစ်[illegible] အခြင်သို့ ရောက်သွားရန် လက်ဟန်ပြလိုက်၏။

"နောင်ကို တပည့် မလွှားတော့ပါ[illegible]"

မောင်မျိုးချစ်က မျက်နှာငယ်[illegible]တောင်းပန်သေး၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သို့ _ မင်းကို တို့က မတားပါဘူး။ ဆက်သာသွား။ သဲ _ တစ်ခုတော့ သတိထား။ ဒီအကြောင်း တို့တစ်တွေသိသွားပြီဆိုတာကို သူ မသိစေနဲ့ ကြားရဲ့လား"

မီမီအား အပြစ်မတင်ဘဲ ဆက်လက်ခွင့်ပြုထားသည့်အတွက် မောင်မျိုးချစ်မှာ အတိုင်းမသိ ဝမ်းသာမိလေသည်။

ပေါ့ပါးသောခြေလှမ်းများဖြင့် အပြင်သို့ လှမ်းထွက်လာလေသည်။

"အစ်ကိုမျိုး"

"ဟော _ ဝါဝါ၊ ဒီဘာလာလုပ်ပြန်တာလဲ"

"အမြန်လာခဲ့ပါ အစ်ကိုမျိုးရာ။ ဝါဝါ စောင့်နေတာကြာလှပြီ"

ဝါဝါ့နံဘေးတွင် သိန်းငှက်နှစ်ကောင် ရပ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ယင်းသိန်းငှက်၏ အရပ်အမောင်းမှာ မှုလေဝါ ထက်ပင် ခေါင်းတစ်လုံးစာမျှ မြင့်နေသေး၏။ သိမ်းငှက်တစ်ကောင်မှာ မောင်မျိုးအား မြင်တွေ့သောအခါ သူ၏အနားသို့ ခုန်လာလေသည်။

နှစ်ယောက်သား လက်တွဲသွားကာ အပြင်ဘက်မြက်ခင်းပြင်ပေါ်၌ မြင်းလှည်းစီး သိန်းငှက်နှင့်လည်း ဆော့ကစားနေကြလေသည်။

အိမ်တွင်းဌ်ကား မောင်မျိုးချစ်၏ ဆရာသမားခြောက်ဦးတို့ ခေါင်းချင်းဆိုင် အပြင်ဆွေးနွေးနေကြသည်။

"ဟိုလူဟာ မောင်မျိုးကိုတောင် ပညာသင်ပေးတာယ်ဆိုတော့ ရန်သူတော့ မဟုတ်နိုင်ပါဘူး"

ဦးထင်းက သူ့အယူအဆကို တင်ပြလေသည်။

"တို့တစ်တွေရဲ့ ရန်သူမဟုတ်ဘူးဆိုရင် တို့တစ်တွေကို ဘာလို့ အသိမပေးချင်ရတာလဲ။ ပြီးတော့ ဒါ အတွင်းအားလေ့ကျင့်

တဲ့ပညာ ဆိုတာကိုလည်း မောင်မျိုးချစ်ကို ဘာကြောင့်မပြောပြရတာ တဲ့လဲ"

ဦးလက်လည်က ပြန်လည်မေးခွန်းထုတ်လိုက်၏။

"ဒါ စဉ်းစားစရာပဲ၊ ဒီလူ ဟာ တို့အသိထဲကတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးတဲ့လား"

ဦးရှေးသည်က ထပ်ကွန့်လိုက်ပြန်သည်။

"အသိထဲကဆို မိတ်ဆွေဖြစ်ရင်ဖြစ်၊ မိတ်ဆွေမဖြစ်ရင် ရန်သူပဲဖြစ်ရမယ်"

ဦးလူပုက သူတို့တစ်တွေ၏ အဆိုကို ကောက်ချက်ချလိုက်လေသည်။

"တကယ်လို့ ရန်သူဖြစ်နေရင် ဘာလို့ မောင်မျိုးကို ဒီအတွင်းအားပညာ သင်ပေးသေးသလဲ"

ဓားရေးဒေဝီက မေးလိုက်၏။

"ဒါ ဘယ်ပြောနိုင်မလဲ၊ လူ့စိတ်က အတွေ့အကောက်များတာတလေ။ ငါးသေးသေးနဲ့ ငါးကြီးကြီး မိအောင်မျှားတဲ့ သဘောလည်း မသိဘဲ"

အတွေ့အကြုံများသော ဦးမျက်ကန်းစကားကြောင့် အားလုံး တုန်လှုပ်သွားကြသည်။

"ဒါဖြင့် ဒီကနေ့ည ကျွန်တော်နဲ့ အစ်ကိုလက်လည်တို့ သူ့နောက်လိုက်ကြည့်ကြရင် မကောင်းဘူးလား"

ဦးရှေးသည်၏ စကားကို အားလုံးသဘောတူလိုက်ကြလေသည်။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိုးမှောင်ပြေသောအခါ ဦးလက်လည်နှင့် ဦးရှေးသည်တို့သည် မောင်မျိုးချစ်အိမ်ပြင်မှ အသင့်စောင့်ဆိုင်းနေကြသည်။

"မေမေ သား သွားတော့မယ်နော်"

မောင်မျိုးချစ် နှုတ်ဆက်သံကြားရပြီး မောင်မျိုးချစ် အိမ်ပြင်သို့ထွက်လာသည်ကို မြင်ရလေသည်။ နှစ်ယောက်သား ဝေးလှမ်းလှမ်းကပင် နောက်ယောင်ခံလိုက်ကြ၏။

သို့သော် မောင်မျိုးချစ်၏ ခြေလှမ်းမှာ မျှော်လင့်သောင် မြန်ဆန်လွန်းသဖြင့် နောက်တွင် များစွာပြတ်ကျန်ခဲ့လေသည်။ ကံကောင်းသည်မှာ ကနေ့အဖို့ မိုးလမင်းကလည်း ထိန်ထိန်သာပြနေသည်မှာလည်း မြေပြန့်လွင်ပြင်၊ အဝေးမှပင် မောင်မျိုးချစ်ကို မြင်နိုင်လေသည်။

တောင်ခြေရင်းသို့ ရောက်သွားသောအခါ မောင်မျိုးချစ်မှာ အနားပင်မယူဘဲ တစ်ခါတည်း ကုတ်ဖက် တွယ်တက် သွားတော့သည်။

မောင်မျိုးချစ်တက်သွားသည်ကိုကြည့်ရင်း ဦးလက်လည်နှင့် ဦးရှေးသည်တို့မှာ စကားမပြောနိုင်တော့ဘဲ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ကာ ကြောင်နေကြရှာသည်။ ဤမျှ မတ်စောက်သည့်တောင်ကို သူတို့ပင် မတက်ရဲကြ။

တစ်စေတ္တမျှကြာသောအခါ ဦးမျက်ကန်းတို့လှသိုက်ပါ ရောက်လာကြလေသည်။ မောင်မျိုးချစ် တောင်ပေါ် တွယ်တက်သောဖြစ်အင်ကို ပြောပြလိုက်ရာ တိမ်ဖုံးလျက်ရှိသော တောင်ထိပ်ကို မော်ကြည့်ရင်း စိတ်မောက် ကျဆင်းသွားကြလေသည်။

"တို့တစ်တွေ ဒီတောင်ခြေရင်းကနေ သူ့အဆင်းကို စောင့်နေရုံပဲရှိတယ်"

မတတ်သာတော့သည့်အဆုံး အားလုံးကပင် ဦးမျက်ကန်းပြောသည့်အတိုင်း လက်နက်ကိုယ်စီဖြင့် စောင့်ဆိုင်းနေကြသည်။

ဤဖြစ်အင်ကို လွန်ခဲ့သော ဆယ်နှစ်ကျော်ကာလက မောင်မယ်ယကွတို့အလာကို စောင့်ဆိုင်းနေသည်နှင့် တူလှပေသည်။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် မိမိအသက်ကို သူ့အသက်နှင့် လဲလှယ်သွားရှာသော ဦးဝက်ကိုလည်း ဇော်ရဇော်က သတိရမိသည်။ အဖြစ်ဟောင်းကို ပြန်ပြောင်း၍ သတိလွင့်လာသဖြင့် ခံစားချက်တို့သည်လည်း အသက်ဝင်လာကာ မျက်ရည်များပင် ဖြာစီး၍ကျလာလေသည်။

အချိန်သည် စက္ကန့်မှသည် မိနစ်၊ မိနစ်မှသည် နာရီသို့ ကူးသွားချေပြီ။ တောင်ထိပ်မှ ဘာလှုပ်ရှားသံကိုမျှ မကြား[illegible] ညမှောင်ထု ကွယ်ပျောက်၍ အလင်းရောင်ပင်ရောက်လာ[illegible]သည်။ မောင်မျိုးချစ်နှင့်သူ့အား ဗေဒါသင်ပေးသော[illegible] အရိပ်အယောင်ကိုမျှ မမြင်ရသေး။

"တက်ကြည့်ကြရအောင်"

ဦးလက်လည်က စိတ်မရှည်တော့[illegible] သူကိုယ်တိုင် တက်ကြည့်ချင်စိတ် ပေါက်လာလေသည်။

"ဖြစ်ပါ့မလား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးလှပုက နိုးနိုးချွာ မေးသည်။

"ဒီအတိုင်းတက်လို့ကတော့ မလွယ်ဘူး။ သံနဲ့ ဖုဆိန်နဲ့ကြိုးပြန်ယူမှဖြစ်မယ်"

သို့နှင့် ဦးလက်လည်သည် အိမ်သို့ပြန်ပြီး တောင်တက်ကိရိယာများကို ယူလာလေသည်။

ဦးရှေးသည်နှင့်အတူ အပေါက်ဆောက် ကြိုးချည်ပြီး တက်ကြ၏။ ချေးတွေ့ရှိ၏။

တောင်တောင်မြောက်မြောက်သို့ ကြည့်ရှုပြီး တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်လာခဲ့ရာ _

"ဟာ _ ဟိုမှာ _ ဟိုမှာ"

ဦးရှေးသည် လက်ညှိုးညွှန်ပြရာဘက် ဦးလက်လည် ကြည့်လိုက်သောအခါ လူ့ဦးခေါင်းခြောက်လုံး စီထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ စီထားပုံမှာ ယခင် မောင်မယ်သာတို့နှင့် တွေ့ရစဉ်က စီထားပုံနှင့် အတူတူပင်ဖြစ်သည်။

ခေါင်းနှံ့ကို အသေအချာ ကြည့်လိုက်သောအခါ လက်ငါးချောင်းရာအပေါက်ငါးခု ရှိနေသည်ကိုလည်း တွေ့ရ၏။ အပေါက်၏အနက်သည် ဆယ်နှစ်ကျော် ကာလက တွေ့ခဲ့ရသော အပေါက်ထက်ပင်ပို၍ နက်နေသည့်အပြင် အပေါက်နှင့်၌လည်း အဆိပ်ရှိကြောင်း ထင်ရှား၏။

ဤအချင်းအရာအားလုံး ပေါင်းစုလိုက်သော် မယ်သာကျွမှာ သက်ထင်ရှားရှိနေသည့်အပြင် သူ၏ စွန်လက်သည်းကုတ်ချွဲဗညာမှာလည်း အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်နေပြီဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။

(မောင်ယာကျွမှာ လွန်ခဲ့သည့် ဆယ်နှစ်ကျော်ကာလက လူရှုးဆန်းတို့နှင့် တိုက်ခိုက်စဉ် အမှတ်မထင်ထိုးလိုက်သော မောင်မျိုးချစ်

တားမြှောင်လက်ချက်ဖြင့် သေဆုံးသွားပြီး မယ်ယာကျွမှာ ဦးမျက်ကန်း၏ ဆိပ်လူးအပ်ကြောင့် မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းမှုံခဲ့ရကြောင်းကို စာရှုသူတို့ သိပြီးဖြစ်ပါလိမ့်မည်။)

ဦးလက်လည်တို့သည် ဝတ်ဝန်းကျင်တစ်ခွင်သို့ မျက်စိကစား ကြည့်လိုက်ရာ မည်သည့်ထူးခြားချက်မျှ ထပ်မတွေ့ရတော့သည့်အတွက် လာလမ်းအတိုင်း ခဲအောက်သို့ ပြန်ဆင်းလာလေသည်။

"တွေ့ခဲ့ရဲ့လား"

"မောင်မျိုးတော"

အောက်သို့ရောက်ရောက်ချင်း မေးခွန်းများက တသီတတန်းကြီး ထွက်လာကြသည်။

"မောင်မျိုးတော့ မတွေ့ခဲ့ဘူး။ မယ်ယာကျွ _"

"ဘာ _ မယ်ယာကျွနဲ့ တွေ့ခဲ့တယ် ဟုတ်လား"

ဦးလက်လည်၏ စကားမဆုံးသေး ဦးမျက်ကန်းက ဖြတ်မေးလိုက်သည်။

"အို _ အစ်ကိုကြီးကလည်း မယ်ယာကျွနဲ့သာ တွေ့ခဲ့ရင် ဘယ်အသက်ရှိတော့မလဲ၊ လူ့ဦးခေါင်းတွေကို တွေ့ခဲ့တာပါ"

သို့နှင့် သူတို့မြင်တွေ့ခဲ့ရသော မြင်ကွင်းကို ကျန်သူများအား ပြန်လည်ဖောက်သည်ချလိုက်သည်။

"အင်း _ ဒီလိုဆို တို့တစ်တွေ တစ်ဆယ်ရှစ်နှစ်ကြီး ... ခဲ့တာဟာ မြွေမွေးမွေးခဲ့သလို ဖြစ်သွားတာပေါ့၊ တော ... _"

ဦးမျက်ကန်းက ဓါးသအချက် ချောင်းချောင်း ... မြေကြီးကို ချိုင်းထောက်နှင့် ဆောင့်လိုက်လေသည်။

"မောင်မျိုးချစ်က ကျေးဇူးတရားသိ ... တဲ့ ကလေးပါရှင်၊ ဒီလို ကျေးဇူးတရားကန်းတဲ့အလုပ် ... လုပ်မယ်မထင်ဘူး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စောရေခေဝီက သူ့ချစ်တပည့်ဘက်မှ အစားအကွယ်ပေးပြော ဆိုလိုက်၏။

"လူ့စိတ်ဟာ ပြောက်စိတ်နဲ့အတူတူပဲ၊ ခုတစ်မျိုး ခုတစ်မျိုး အပြောင်းအလဲများတယ်၊ သူသာ ရိုးသားမယ်ဆိုရင် မယ်ယကျွန် ပညာသင်တာ တို့တစ်တွေကို ဘာလို့ဖွင့်မပြောသလဲ"

ဦးမျက်ကန်းက မကျေမချမ်းနှင့် ပြောလေသည်။

"အစ်ကိုကြီးဆိုချင်တာက မယ်ယကျွ က မျက်စိကန်းသွားတဲ့ အတွက် မောင်မျိုးကို အသုံးချပြီး ကျွန်တော်တို့တစ်တွေကို ကလဲ စားချေဖို့လား"

ဦးလူပုက ဝင်မေးလိုက်၏။

"ဒီလိုပဲ ဖြစ်ရမယ်"

ဦးလက်လည်က ခြေကြားလိုက်သည်။

"အစ်ကို တွေပြောသလို မောင်မျိုးဟာ စိတ်မဖြောင့်ဘူးပဲ ထား၊ ဒီလောက်ကြာကြာ ဟန်ဆောင်ထားနိုင်မတဲ့လား"

စောရေခေဝီ သူ၏တပည့် ဤသို့ လူစားမဟုတ်နိုင်ကြောင်း အနိုင်အမာ ယုံကြည်ထား၍ ခုလို မေးခွန်း ထပ်ထုတ်လိုက်လေ သည်။

"အချိန်မတန်သေးလို့ မယ်ယကျွက အဖြစ်မှန်ကို ဖွင့်မပြော သေးတာဖြစ်မှာပေါ့"

ဦးရှေးသည်ကလည်း သူ၏အမြင်ကို တင်ပြလေသည်။

"မောင်မျိုးဟာ မွေးကိုယ် ပေါ့ပါးဖျတ်လတ် ဖြန့်ဆန်ပြီး အတွင်းအားကောင်းတာကလွဲလို့ ကျန်တဲ့သိုင်းပညာမှာ တို့တစ်တွေ နဲ့ အများကြီးကွာပါတယ်၊ ဒါကို မယ်ယကျွက ဘာလို့ မသင်ပေး ရတာလဲ"

ဦးလူပုက သူ့ သူ့သဘောအလျှ ဝင်ဆွေးနွေးသည်။

"မယ်ယကျွက တကယ် စိတ်ကောင်းထားပြီး သင်ပေးတာ မှားမှတ်သလား ပေးသေးတယ်၊ မောင်မျိုးကို လက်ကိုင်တုတ် လုပ်ချင်တာကလွဲလို့ ဘာရည်ရွယ်ချက်ရှိနိုင်းမှာလဲ၊ ပြီးတော့ သူ့ သောက်ကြာဟာ မောင်မျိုးချစ် လက်ချက်နဲ့ပဲ သေဆုံးနဲ့ရတယ် မဟုတ်လား"

ဦးမျက်ကန်းက အဖြစ်သနစ်ကို ဆန်းစစ်ပြီး ရှင်းပြလေ၏။

"ဟုတ်ပြီ ... ဟုတ်ပြီ၊ တို့တစ်တွေကိုလည်း မောင်မျိုးချစ် လက်ချက်နဲ့ သေစေချင်တာပဲဖြစ်ရမယ်၊ ဒါမှ တကယ်ကလဲ့စား ချေရာကျတယ်၊ ပိုင်လိုက်လေ မယ်ယကျွ၊ တို့တစ်တွေ တွေ့ကြသေး တာပေါ့"

ဦးလက်လည်၏ စကားသည် ကျန်သူများအားလုံး၏ သွေးကို ချကြွစေပါသည်။

ဦးမျက်ကန်းသည် သူ၏ မျိုင်တောက်ဖြင့် မြေကြီးကို နှာနှာဆောင့်လိုက်ပြီး အသံနိမ့်ရှု၍ပြောလိုက်၏။

"နောင်ခါပြန်တောက်တဲ့အခါ မသိလိုက်မသိဘာသာနဲ့၊ မောင်မျိုး ရောက်လာတာနဲ့ တစ်ခါတည်းအပြတ်ရှင်း၊ မယ်ယကျွ ရောက်လာရင် ပြောက်သောက်တစ်ယောက် ဘာမှကြောက်စရာမလိုဘူး၊ ကဲ ပြန်ကြစို့"

လူထုဆန်းတို့မှာ ပညာတော့ မတော်ကြ၊ ကောင်းကောင်း တတ်သူများ မဟုတ်ကြပါ။

မောင်မျိုးချစ်၏ အသွားအလာ လျှို့ဝှက်ချက် သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ တောင်ထိပ်တွင် လူမိမ်းများ တွေ့ သွားသော ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဤအကြောင်းနှင့်ပေါင်းစပ်လိုက်သည့်အခါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မယ်ယကျွသာ သူ့အား ပညာသင်ပေးသူ ဖြစ်ရမည်ဟု တပ်အပ်မှတ်ချ် လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေတော့သည်။

အမှန်ဖြစ်ရပ်မှာ သူတို့တစ်တွေ တွေးထင်သလိုမဟုတ်။

ထိုနေ့ညက မောင်မျိုးချစ် တောင်ထိပ်ရောက်သွားသောအခါ အမည်မသိသူမှာ သူ့အား အဖြာစောင့်နေရာသို့ ခေါ်ဆောင်သွားပြီး ပစ္စည်းတစ်ခုကို လက်ညှိုးထိုးပြလေသည်။

"ဟာ _ ဒါ မယ်ယကျွ လက်ရာပဲ ဘဘ"

"ဟုတ် _ မင်းလည်း မောင်မယ်ယကျွတွေကို သိသလား"

"သိမှတ်င် ဘယ်ကမလဲ၊ မောင်ယကျွဟာ ကျွန်တော့်လက်ချက်နဲ့ သေသွားတာ"

"ဘာ _ မောင်ယကျွ သေပြီ၊ မင်းလက်ချက်နဲ့ ဟုတ်လား"

ထိုသူ အလွန်အံ့အားသင့်သွား၏။

သို့နှင့် မောင်မျိုးချစ်သည် လွန်ခဲ့သောကာလက မိမိသည် လူထုဆန့်ထဲ တပည့်ခံရန် ရိုန်းဆိုးအားသည့်နေရာသို့ အသွား မောင်ယကျွနှင့် လူထုဆန့်းတို့ တိုက်ခိုက်နေသည်နှင့် ကြုံရပုံ၊ မချွတ်လင့်ဘဲ မောင်ယကျွအား ဓားမြှောင်နှင့် ထိုးခဲ့ရပုံ အလုံးစုံကို ပြန်လည်ပြောလိုက်လေသည်။

"ဟင် _ သေကံရောက်တော့လည်း မောင်ယကျွက ဘာမှ သိုင်းပညာမတတ်တဲ့ မင်းရဲ့လက်ချက်နဲ့ သေခဲ့ရတာကိုး"

"ဒီအရိုးခေါင်းတွေဟာ မယ်ယကျွ ဒီရောက်နေတဲ့ အထိမ်းအမှတ်ပဲ၊ ဘဘကော သူနဲ့ တွေ့လိုက်သေးလား"

"ဘဘ ရောက်လာတာလည်း မကြာသေးဘူးကွယ်၊ အပေါ် ရောက်ရောက်ချင်း ဒီအရိုးခေါင်းတွေကို တွေ့တာပါပဲ၊ ဒီပုံဆို မင်းတို့ ဆရာတပည့်တွေကို ကလဲ့စားချေဖို့ သေချာနေပြီ"

"သူ ကလဲ့စားချေတာကို ကြောက်ရွံ့မလိုပါဘူး၊ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ သူ့ရဲ့စိတ်က ဆရာကြီးလက်ချက်နဲ့ ကန်းသွားပြီပဲ"

"အို _ ရန်သူကို အထင်မသေးလိုက်နဲ့၊ ဒီအရိုးခေါင်းပေါ်က အပေါက်တွေကို မင်းကြည့်နည်းတဲ့အနက်လား၊ ဒီကနေ့ မယ်ယကျွရဲ့အစွမ်းကို သိလောက်ပါတယ်၊ မင်းတို့ဆရာတပည့်ရှည်း မပြောနဲ့ ဘဘပါ ပေါင်းထည့်ပြီး တိုက်တာတောင် မယ်ယကျွကို နိုင်ဖို့မဖြင်ဘူး"

ထိုသူက အလေးအနက်ဆိုလာသဖြင့် မျိုးချစ် စိတ်တွင် အနည်းငယ် ကြောက်စိတ်ဝင်လာလေသည်။

"ဒီလိုဆို ကျွန်တော့်ရဲ့ဆရာတွေကို အမြန်သွားသတိပေးထား မှဖြစ်မယ်"

"အေး _ ကောင်းတယ်၊ လောလောဆယ် မယ်ယကျွကိုရှောင်နိုင်ရင် အကောင်းဆုံးပဲလို့ မိတ်ဆွေတစ်ဦး မှာလိုက်တဲ့အကြောင်း မင်းရဲ့ဆရာတွေကို ပြောပြလိုက်ပါ"

မောင်မျိုးချစ်က ခေါင်းညိတ်ပြပြီး အောက်သို့ပြန်ဆင်းမည်အပြု လက်တစ်ဖက်က သူ့အား သိုင်းဖက်ပြီး ကျောက်ဆောင်နောက်သို့ ဖုန်ကျော့လိုက်၏။

မောင်မျိုးချစ်က အကျိုးအကြောင်းကိုမေးရန် ပါးစပ်လှုပ်လိုက်သောအခါ ထိုသူမှာ ချက်ချင်း ပါးစပ် ဖမ်းပိတ်လိုက်[illegible] မောင်မျိုးချစ် ကိုယ်ကိုလည်း နှိမ်ချ၍ သူပါ ဝပ်တွားလိုက်[illegible]ည်။

အသံမပြုရန် ထိုသူက လက်ဟန်တစ်ချက်ပြပြီး ကျောက်ဆောင်အပြင်ဘက်သို့ လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်သည်။ [illegible]များမကြာမီ တောင်ကမ်းပါးယံ အနောက်ဆီမှ အရိပ်သဏ္ဍာန်[illegible] နင်းတက်လာသည်ကို တွေ့ရ၏။ လရောင်အောက်တွင် ဆံပင်တဖားဖားနှင့် လှုပ်ရှားနေသော ထိုအရိပ်သဏ္ဍာန်မှာ မယ်ယကျွ ဖြစ်နေပေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငှင်းတက်လာသော တောင်ကမ်းပါးယံ အနောက်ဘက်မှာ အရှေ့ဘက်ထက်ပင် ပိုမိုမတ်စောက်လေသည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း မယ်ယကျွန်နှင့် ရာထူးဆန်းတို့ ထိပ်တိုက်မဆုံလိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။ မောင်မျိုးချစ်၊ ဦးလက်လည်နှင့် ဦးရွှေသည်တို့ တက်လာသောဘက်မှာ အရှေ့ဘက်ဖြစ်နေ၏။

မယ်ယကျွသည် ကျောက်ဖျာတစ်ခုပေါ်ထိုင်ပြီး အသက်ရှူလေ့ကျင့်ခန်းကို ပြုလုပ်နေပေသည်။

ဤမြင်ကွင်းကို မြင်ပါတော့မှ သူသင်ပေးသော အသက်ရှူနည်းသည် အထက်တန်းသိုင်းပညာ၏ အနှစ်သာရ ဖြစ်ကြောင်း မောင်မျိုးချစ် သိရလေသည်။

စိတ်ထဲတွင်လည်း ထိုသူအား ကျိတ်၍ ကျေးဇူးတင်မဆုံး ဖြစ်မိပါလေ၏။

ခဏတစ်ခိုးကျက်စာ၍ ကြာသွားသောအခါ မယ်ယကျွ၏ နှာခေါင်းမှ အငွေ့များ တူတက်တက်ပြည်သံကို ကြားရလေသည်။ ခဏပထမက အသံမှာ တိုးပြီး နေးနေးသော်လည်း နောင် တဖြည်းဖြည်း ကျယ်ပြီး သွက်လာလေသည်။

ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ကြွက်သားများ မလှုပ်ရှားစေဘဲ အတွင်းဝါယောဓာတ် ယိုစီးခြင်းဖြင့် အရိုးဆစ်များမှ အသံထွက်လာသော သိုင်းပညာမျိုးကို မောင်မျိုးချစ် သိမည်မဟုတ်ချေ။ သို့တစေ မယ်ယကျွ၏ ပညာကိုကား အံ့ဩမိသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ပေတော့သည်။

ဤလေ့ကျင့်မှုပြုလုပ်ပြီးသည့်နောက် မတ်တတ်ရပ်ကာ ခါးမှ ကြိုးစည်းကို ဖြုတ်ချလိုက်ရာသည်။

ရှည်လျားပြီး ငွေရောင်တဖိတ်ဖိတ်တောက်နေသော ကြိုးလုံးကြီးတစ်ချောင်း တွဲလောင်းကျလာသည်။

ယင်းကြိုးလုံးကို ကျာပွတ်အဖြစ် ဆန့်တန်းဝှေ့ယမ်းလိုက်သည့်အခါ ပေနှစ်ဆယ်တွင်း မည်သည့်သတ္တဝါမျှလွတ်မည်မဟုတ်ချေ။

သူမ၏ကျာပွတ်သည် မောင်မျိုးချစ်၏ တတိယမြောက်ဆရာ ဦးလှမှ ကိုင်ဆောင်သော ကျာပွတ်ထက် သုံးဆမျှပို၍ ရှည်လျားပြီး ပို၍ ထူးခြားသည်မှာ ကျာပွတ်၏ တစ်ဖက်တွင် ချွန်ထက်သော ဆူးတောက်ကလေးများ ပါရှိနေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

မယ်ယကျွသည် ကျာပွတ်ကို လှုပ်ယမ်းနေရင်းမှ ကိုယ်ကို ရှေ့သို့တိုးလိုက်ရာ ကျာပွတ်အဖျားသည် မောင်မျိုးချစ်တို့ ပုန်းအောင်းနေသော ကျောက်ဖျာဆီသို့ ဝဲလာလေသည်။

မောင်မျိုးချစ်က ခါးကြားမှ ဓားမြှောင်ကို ဆွဲထုတ်ပြီး ခုတ်မည်အလုပ် ထိုလူက လက်ကို အသာလေး ပုတ်ချလိုက်၏။ ထိုအခါ ကျာပွတ်များမှ ကျောက်များကို ရိုက်ခတ်မိသွားသဖြင့် မီးများပင် ပွင့်ထွက်သွားလေသည်။

"တော်ပေသေးရဲ့၊ ဘဘ ဆွဲထားလို့၊ နို့မဟုတ်ရင် ကျာပွတ်နဲ့ ဓား ထိမိရင် ခေါင်းတခြား ကိုယ်တခြား ဖြစ်သွားမှာသေချာတယ်"

မျိုးချစ်မှာ ချွေးရင်း စေးချွေးပင် ပြန်လာလေသည်။ ကံကောင်းသည်မှာ ထိုသူက လျှင်မြန်သည့်အတွက် အသံ[illegible] မှုပင် ထွက်မသွားချေ။

မယ်ယကျွမှာ အတန်ကြာအောင် ကျာပွတ်ရှည်[illegible] လေ့ကျင့်ပြီးနောက် ကျောက်ဖျာပေါ်တွင် ပြန်ထိုင်လိုက်[illegible]။

ရင်အုပ်ကြားမှ သားရေပြားကြီးတစ်[illegible] ထုတ်ကာ လက်ဖြင့် ပမ်းရင်း စဉ်းစားနေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆိုင်းစားမိ၍ စိတ်ကူးပေါက်လျှင် လက်ဟန်ခြေဟန်နှင့် လိုက်လုပ်ကြည့်သည်။ တစ်ခါန် သားရေပြားကို လက်ဖြင့်စမ်းနေပြန်သည်။ ဤသို့ဖြင့် သားရေပြားစမ်းလိုက် စိတ်ကူးလိုက်၊ လက်ဟန်ခြေဟန်လုပ်လိုက်နှင့် အချိန်အတော်ကြာညောင်းသွားလေ၏။

နောက်ဆုံး သားရေပြားကို ရင်အုပ်ကြားထဲ ပြန်ထည့်လိုက်ပြီး လာလမ်းအတိုင်း ပြန်ဆင်းသွားလေတော့သည်။

"လာ — တို့တစ်တွေ နောက်ယောင်ခံပြီး လိုက်ကြည့်ကြရအောင်၊ ဒါပေမဲ့ သိပ်အနားကပ်လို့မဖြစ်ဘူး။ ခပ်ဝေးဝေးကပဲ အကဲခတ်ကြည့်ကြတာပေါ့"

ထိုသူသည် မောင်မျိုးချစ် လက်ကို ဆွဲပြီး မယ်ယက္ခနောက် လိုက်သွားလေသည်။ မယ်ယက္ခ အတက်အဆင်းပြုသော အနောက်ဘက်တောင်ကမ်းပါးယံသည် အမြင့်အားဖြင့်သာ မတ်စောက်ပြီး ကြောက်စရာကောင်းသည်ဟု ထင်ရသည်။

ယခု ဝက်တွေ့ ဆင်းကြည့်ပါတော့မှ ခြေချစရာ လက်ကိုင်စရာ ကျောက်ငုအစွန်းများဖြင့် ပြည့်နှက်နေကြောင်း တွေ့ရ၏။

မယ်ယက္ခမှာ မျက်စိကွယ်သွားပြီ ဖြစ်သည့်အတွက် စမ်းရင်း စမ်းရင်း ဤနေရာကို တွေ့သွားခြင်းဖြစ်ပေမည်။

တောင်အောက်သို့ နှစ်ယောက်သား ခြေချမိသောအခါ မယ်ယက္ခမှာ အလွန်ဝေးကွာသော နေရာသို့ပင် ရောက်ရှိသွားချေပြီ။

ထိုသူသည် မောင်မျိုးချစ်အား ဝေးကွာကာ ခြေကုန်ပြေးလိုက်သဖြင့် မျိုးချစ်၏ ခွောက်ိုယ်မှာ ငှက်အသွင် ပေါ့ပါးစွာ ပျံလွှားနေသည်ဟု ထင်ရလေသည်။

ကြောပြီ မယ်ယက္ခအား မီလုနီးပါး ဖြစ်သွား၏။

✻ ❁ ✻

အခန်း(၉)

မယ်ယက္ခနှင့် ပြန်လည်တွေ့ဆုံခြင်း

တောင်အောက်သို့ နှစ်ယောက်သား ခြေချမိသည်နှင့် မယ်ယက္ခမှာ အလွန်ဝေးကွာသော နေရာသို့ ရောက်ရှိသွားချေပြီ။

ထိုသူသည် မောင်မျိုးချစ်အား ဝေးကွာကာ ခြေကုန်ပြေးလိုက်သဖြင့် မျိုးချစ်၏ ခွောကိုယ်သည် ငှက်အသွင် ပေါ့ပါးစွာ ပျံလွှားနေသည်ဟု ထင်ရလေသည်။

ကြောပြီ မယ်ယက္ခအား မီလုနီးပါး ဖြစ်သွား၏။ မယ်ယက္ခမှာ အုပ်စုခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်သူ 'ဆာရွန်' စခန်းချရာ တဲထဲသို့ ဝင်သွားလေသည်။

မယ်ယက္ခ၏ အပြုအမူများကို လိုက်လံ စောင့်ကြည့်လျက် ရှိသော မောင်မျိုးချစ်တို့သည်လည်း မျက်ခြည်အပြတ်မခံဘဲ အတော် အကျွမ်းများသော ရှောင်မှာပြီး တဲထဲသို့ ဝင်သွားလေတော့သည်။

"ဟား ဟား ဟား"

အားရကျေနပ်သော ရယ်မောသံကြောင့် သူတို့၏ ခြေလှမ်း အမှုကို ရပ်တန့်သွားစေသည်။

www.burmeseclassic.com

"နက်ဖြန်ဆို ဂျင်ဂစ်ခန်ဟာ သူ့သမီးတွေကို ငါ့သားတော်နဲ့ လက်ဆက်ပေးဖို့ ရောက်လာတော့မယ်၊ ဒီတော့ သူ့မှာ စစ်သည်တော်တွေ များများပါလာမှာမဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီအခါမှာ သူ့ရဲ့ပြန်လမ်းကို ငါ့စစ်သည်တော်တွေနဲ့ ပိတ်ဆို့ထားပြီး ဝိုင်းတိုက်ကြရင် ဂျင်ဂစ်ခန်ဟာ အတောင်ပေါက်ရင်တောင် ပြေးပေါက်ရှိတော့မှာ မဟုတ်တော့ဘူး၊ ဟား ဟား ဟား"

ဤစကားကို ကြားရ၍ မောင်မျိုးချစ်မှာ များစွာမှ တုန်လှုပ်သွားမိ၏။ အုပ်စုအားလုံး လက်တွဲလိုသော ဂျင်ဂစ်ခန်သည် သမီးကညာ နှင့်ပင် အဆက်အစပ်လုပ်သင့်ကလုပ်၏။

အုပ်စုခွဲကာ တစ်သီးပုဂ္ဂလ အုပ်ချုပ်မင်းလုပ်လိုသော ဆာခွန်သည် ဂျင်ဂစ်ခန်၏ ကမ်းလှမ်းချက်ကို လက်ခံပြီး တစ်ဖက်လှည့်ဖြင့် ထောင်ချောက်ဆင်လေသည်။

ဤသတင်းကို ဂျင်ဂစ်ခန်ထံ အမီပို့ရန် အရေးကြီးကြောင်း မောင်မျိုးချစ် သိလိုက်၏။ ထို့ကြောင့် မယ်ယကွမှာ ထွက်လာလေသည်။

သူ၏ ထွက်လာသော လမ်းအရှေ့နားသို့ သွားရောက်ကြည့်ရှုလိုက်သောအခါ လူတစ်ယောက် ပုံလျက် လဲနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

"ဟိုဆံပင်ဖားလျားချထားတဲ့ အဘွားကြီးက ဘာတွေမေးသွားသလဲ"

ပုံလျက်လဲနေသူကို မောင်မျိုးချစ်နှင့်အတူ ပါလာသော သူက မေး၍ပြီးမေးလိုက်၏။ ထိုသူမှာ အားယူ၍ တစ်ခွန်းစီပြောပြလေသည်။

"လူထူးဆန်း ခြောက်ယောက်နေတဲ့ နေရာကို မေး _ မေးသွား _"

စကားဆုံးမီ ထိုသူ အသက်ထွက်သွားလေပြီ။

"ဟာ _ ဒီလိုဆို မဖြစ်တော့ဘူး၊ အခြေအနေက သိပ်အရေးကြီးနေပြီ၊ ဘာဘာပါလိုက်မှ ဖြစ်တော့မယ်၊ လာသွားကြစို့၊ မင်းရဲ့ ဆရာတွေဆီကို"

နှစ်ယောက်သား အပြေးအလွှားနှင့် ပြေးလာခဲ့ရာ လူထူးဆန်းတို့နေရာ ဂေဟာသို့ ရောက်လာကြသည်။ အချိန်မှာ နေ့လယ်မွန်းတည့်ချိန်ဝင် ရောက်ရှိနေချေပြီ။

"ဒီမှာ လူလေး၊ ဘာဘာရဲ့ဇာတ်မြှုပ်ကို ပြန်မဖော်ထုတ်တော့ဘူးလားရယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တာ ခုတော့ ကိစ္စက အရေးကြီးလာလို့ ဖော်ထုတ်ရတော့မယ်၊ ဘာဘာဟာ သိုင်းဆရာကြီး ဦးနန္ဒရဲ့အတူ အလယ်ကျွန်း၊ သိုင်းဆရာကြီး ဦးညြိမ်းဆီမှာ သိုင်းပညာသင်ခဲ့တဲ့ ဦးပန္နဆိုတာပဲ၊ ကဲ _ ဦးပန္နက လူထူးဆန်းခြောက်ယောက်ကို တွေ့ချင်ပါရတယ်လို့ ဝင်ပြော"

တစ်နှစ်ကျော်မျှ လျှို့ဝှက်ခဲ့သော ထိုသူ၏နာမည်ကို မောင်မျိုးချစ်က ခုမှ သိခွင့်ရလေသည်။

ကိစ္စမှာ အရေးကြီးနေပြီမို့ ဦးပန္နသား ဘာမျှ ဆက်မမေးတော့ဘဲ လူထူးဆန်းဂေဟာထဲသို့ ပြေးဝင်သွားလေတော့သည်။

"ဆရာတို့ရော _ ဆရာတို့"

"အမေ"

မောင်မျိုးချစ်မှာ တစ်ချက်သာ အော်နိုင်လိုက်သည်။ [illegible] လက်နှစ်ဖက်ကို တစ်နေတစ်ယောက်က ချုပ်ကိုင်ပြီး [illegible]ကို လည်း တစ်နေတစ်ယောက်က ထိုးနှက်လိုက်သ[illegible] မျိုးချစ်မှာ မှောက်လျက်သားလဲကျသွားလေသည်။

"ဦး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချိုင်းထောက်တစ်ဖက်ကလည်း သူ၏ခေါင်းပေါ်မှ ဆီး၍ ချိတ်ရလာသည်။

"ထင်း"

ဓားတစ်ချောင်းက ဝင်ခံလိုက်သဖြင့် ချိုင်းထောက်မှာ ဘေးသို့ ချော်ထွက်သွား၏။ ကိုယ်တစ်ခုမှာလည်း မောင်မျိုးချစ် ကိုယ်ပေါ်သို့ အုပ်ရက်က ကွာကွယ်ပေးလိုက်၏။

"မိန်းမသားတွေဟာ စိတ်ပျော့တာပါပဲလား"

သူတို့၏ အကြံအစည် ပျက်သွားသဖြင့် ဦးမျက်ကန်းက သည်းသည်းရင်း ပြောလိုက်၏။

ထိုအခါ မောင်မျိုးချစ်သည် မိမိအား ဖမ်းထားသူများကို ကြည့်ရှုလိုက်ရာ ဦးလက်လည်နှင့် ဦးရွှေသည်ဖြစ်မှန်း သိသည်နှင့် တုန်လှုပ်ခြင်း၊ တွေဝေခြင်းနှင့် အံ့အားသင့်ခြင်းတို့သည် သူ၏စိတ်တွင် ပြေးလွှားနေပေသည်။

သူ့အား ဝင်ကယ်သူမှာ ဓားရေးသမီးဖြစ်၏။

"မင်းကို ပညာသင်ပေးတဲ့ ဆရာကော ဘယ်မလဲ"

ဦးမျက်ကန်းက အသံမာနှင့် မေးလိုက်သည်။

"အပြင်ဘက်မှာ ရောက်နေပါတယ်၊ ဆရာကိုနဲ့ တွေ့ချင်တယ်လို့လည်းပြောခိုင်းပါတယ်"

နေဝင်းကြောင်တောင်တောင်မှာ ကြောင်ဝင်လာရသော မယ်ယက္ခ၏သတ္တိကို အံ့အားသင့်သွားကြသည်။ မယ်ယက္ခနှင့် သူ့ဘေးရှိသော တိုက်ခိုက်ရတော့မှာမို့လည်း ဘဝင်တုန် ရင်ခုန်လာကြသည်။

လက်နက်ကိုယ်စီထုတ်ကာ အပြင်သို့ ထွက်လာကြသည်။ နေရောင်အောက်တွင် ရပ်စောင့်နေသော ဦးပဉ္စကိုသာ မြင်ရသော အခါ –

"ဟို ယက္ခကြီးကော"

ဦးလက်လည်က မေးလိုက်၏။

"ညက တပည့်တို့ တွေ့ခဲ့ပါတယ်၊ ကြောင်ဒီကို လာလိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်ဆရာ"

လူထူးဆန်းတို့မှာ သူတို့ ထင်မြင်ကြသည့်အတိုင်း အပြင်တွင်ရှိနေသူမှာ မယ်ယက္ခမဟုတ်ဘဲ သူတို့မမြင်ဖူးသေးသော သူစိမ်းတစ်ယောက်ကို တွေ့သဖြင့် ဦးပဉ္စကိုတစ်လှည့် မောင်မျိုးချစ်ကို တစ်လှည့် ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ဦးပဉ္စက ကိုယ်ကို ကိုင်းညွတ်လိုက်ပြီး ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် မိတ်ဆက်ပေးလိုက်၏။

"ကျွန်တော်က ဦးနန္ဒနဲ့အတူ အလယ်ကျွန်း သိုင်းဆရာကြီးဆီမှာ ပညာသင်ခဲ့တဲ့ ဦးပဉ္စပါ၊ လူထူးဆန်းတို့ရဲ့ နာမည်တွေကို ကြားဖူးတာကတော့ ကြာလှပါပြီ၊ ခုမှ တွေ့ခွင့်ရလို့ ဝမ်းသာပါတယ်"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်တို့ကလည်း အထူးဝမ်းသာပါတယ်၊ ဆရာနန္ဒနဲ့ ပတ်သက်တဲ့သူ ဆိုတော့ အရှင်းရှင်းတွေပဲ၊ အထဲမှာ ဝင်ပြီး အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောကြရအောင်လား ဆရာပဉ္စ"

ဦးမျက်ကန်းကလည်း ခေါ်ဝတ်ပြုလိုက်သည်။

"အချိန်မရှိတော့ဘူး မိတ်ဆွေတို့၊ ကျွန်တော်တို့ လိုရင်းရှင်းပဲ ပြောလိုက်တော့မယ်၊ ခု ခင်ဗျားတို့ကို ကလဲ့စား[illegible] မယ်ယက္ခ ရောက်လာတော့မယ်"

"ဗျာ – မယ်ယက္ခ တကယ် ဒီကိုရောက်[illegible]လား"

ဦးလှမှက ထိတ်လန့်တကြား မေးလိုက်[illegible]။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကျွန်တော်တို့က ဆရာပန္နီကို မယ်ယကျွလို့ ထင်နေကြတာ။ ဒါကြောင့် မောင်မျိုးကို အတွင်းအားပညာသင်ပေးတဲ့ဆရာဟာ ဦးပန္နီ ပဲပေါ့နော်"

ဦးလက်လည်တို့ နှမ သဘောပေါက်လာကြသည်။

"မောင်မျိုးအပေါ် ကျွန်တော်တို့ အထင်လွဲခဲ့တာ၊ ကဲကောင်းလို့ မောင်မျိုး အသက်မပျောက်တာပါ၊ ကျွတ် _ ကျွတ် _ ကျွတ်"

ဦးရွှေသည်က စုတ်တသပ်သပ်နှင့် ပြောလိုက်၏။

"အင်း _ အဖြစ်အပျက်ကလည်း တိုက်တိုက် ဆိုက်ဆိုက်လွန်းပါတယ်"

ဦးမျက်ကန်းက ခေါင်းတခါခါနှင့် မိမိ ရှုစ်တာပဉ္စ်အပေါ် အထင်မှားခဲ့သည့်အတွက် ယူကျုံးမရဖြစ်ဟန်ဖြင့် ဆိုလိုက်သည်။

"ဒါကြောင့် စောစောကတည်းက နမလေးပြောတာပေါ့ရှင်၊ မောင်မျိုးဟာ ဒီလိုလူစား မဟုတ်ပါဘူးရယ်လို့၊ အစ်ကိုတို့တစ်တွေကသာ မောင်မျိုးကိုချည်း မဲနေကြတယ်၊ ခု လွဲပြီမဟုတ်လား"

"ဒါ ကျွန်တော့်အပြစ်လည်းပါပါတယ်၊ စောစောကတည်းက မောင်မျိုးကို ကျွန်တော့်နှမည် ပြောပြလိုက်ရင် ဒီလိုပြဿနာမျိုး ဖြစ်လာစရာ အကြောင်းမရှိပါဘူး။ ကျွန်တော် လျှို့လျှို့ဝှက်ဝှက်နေချင်တဲ့ဉာဉ်ကလေးကြောင့် ခုလို ဖြစ်ရတာ ဝမ်းနည်းစရာဖြစ်နေပြီ၊ ဒီအတွက် ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာ"

သူတို့တစ်တွေ တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောဆိုနေကြသည်ကို ငြိမ်၍နားထောင်နေသော ဦးပန္နီက မနေသာ၍ ဝင်ပြောလိုက်ရသည်။

"ဆရာဦးပန္နီရဲ့ အပြစ် မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ မဆင်မခြင် လုပ်တတ်တဲ့ဉာဉ်ကြောင့် ဖြစ်လာတဲ့အမှားတွေပါ၊ ဒါ သင်ခန်းစာပါပဲ"

ဦးမျက်စိကန်းက မွှင်လင်းစွာဖြင့်ပင် သူတို့တစ်တွေ၏ မိုက်မြစ်ကို ဝန်ခံလိုက်သည်။

"ဒါနဲ့ ဆရာပန္နီက ကျွန်တော်တို့တစ်တွေကို ဘာကြောင့် မယ်ယကျွကို ရှောင်နိုင်းရသလဲ၊ ဒီရန်ညှိုးဟာ ရှောင်နေလို့ပြီးမှာတဲ့လား၊ တစ်နေ့မဟုတ်တစ်နေ့ လာမှာသေချာပါတယ်၊ စောစောစီးစီး ရင်ဆိုင်လိုက်တာမှ စိတ်အေးရဦးမယ်"

ဦးလက်လည်က ပြဿနာ၏ အရင်းကို ကိုင်၍ပြောလိုက်၏။

"ဒီလိုလည်း မဟုတ်သေးဘူးလေ၊ နမ မယ်ယကျွရဲ့ပညာဟာ ကျွန်တော်အပေါ်အထင် အားလုံးအင်အားနဲ့ ပေါင်းတိုက်တာတောင် နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ ညက သူ လေ့ကျင့်နေတဲ့ စင်ပေါ်တိုက်ကွက်နဲ့ ကျူးမှုတ်ရည်သိုင်းကွက်ကို ကျွန်တော် မျက်မြင်တွေ့ခဲ့ပြီးပြီ၊ ဒါကြောင့် လောလောဆယ် ရှောင်ဖို့ ကျွန်တော် တိုက်တွန်းနေခြင်းပဲဖြစ်ပါတယ်"

ဦးပန္နီမှာ သိုင်းဆရာကြီး ဦးနန္ဒနှင့်အတူ ပညာသင်ခဲ့သည့် သူဆိုတော့ လူထုလူမဆန်းတို့က ၎င်းအား အထင်ကြီးပြီးသားဖြစ်၏။

သူ့လိုပညာကျိုးရှိသော်မှ မယ်ယကျွကို မနိုင်နိုင်ကြောင်း ပြောလာသည်ဆိုတော့ စဉ်းစားစရာ ဖြစ်လာသည်။

သို့တစေ မယ်ယကျွကို လက်ဖြောက်အရှုံးပေးထွက်ပြေးရသည့်အဖြစ်ကိုတော့ သူတို့တစ်တွေ မလိုလား။

"ဒီလိုကြောက်လို့ပြေးရရင် ကျွန်တော်တို့မျက်နှာ ဘယ်သွားထားတော့မလဲ၊ တနဲ့ လိုးပစ်ဖို့သာ ကောင်းပါတယ်"

ဦးမျက်ကန်းက ရဲစွမ်းသတ္တိရှိသူပီပီ ပြည်ဘေး ပြောတွေ့ရှိသာ ရင်ဆိုင်လိုသောဆန္ဒဖြင့် ပြောလိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒီအတွက် ကျွန်တော် တာဝန်ယူပါတယ်၊ မိတ်ဆွေတွေရဲ့ မျက်နှာမလွှဲစေရပါဘူး၊ ကျွန်တော့်ဆီမှာ အားလုံးအတွက် ကောင်းတဲ့နည်းတစ်ခုရှိတယ်"

"ဒါဖြင့် သိပ်ကောင်းတာပေါ့၊ ဘယ်လိုနည်းများလဲ ဆရာလှ"

ဦးထင်းက သူ ကြံစည်ထားသည့် အကြံအစည်အတိုင်း လူထုဆန်းများ လိုက်နာရန် ကတိတောင်းပြီး အားလုံးအတွက် ကောင်းသောနည်းကို ပြောပြလိုက်လေသည်။

ထိုအချိန် ဂျင်ဂစ်ခန်၏ သမီးတွေး မှလေဝါတစ်ယောက် အိမ်ပြင်သို့ ရောက်လာပြီး မောင်မျိုးချစ်အား လက်ယပ်ခေါ်နေလေ၏။

မောင်မျိုးချစ်က ဆရာတို့အကဲကိုကြည့်ပြီး မသိမသာ အိမ်ပြင်သို့ထွက်ခွာသွားလေသည်။

"ဘာဖြစ်လာသလဲ ဝါဝါ၊ မျက်လုံးတွေလည်း နီလို့၊ ငိုထားတာနဲ့တူတယ်"

"မှုတ်တယ်၊ ဝါဝါ ငိုခဲ့တယ်၊ နောင်အပြုံငိုဦးမယ်"

"အို _ ဝါဝါ့စကားကလည်း တစ်မျိုးကြီးပါပဲလား၊ မှ ငိုခဲ့တာက မည်းတော်ဆူလို့မဟုတ်လား၊ နောင် ဝါဝါ လိမ်လိမ်မာမာနေရင် မည်းတော် မဆူတော့ဘူး၊ ဝါဝါလည်း မငိုရတော့ဘူးပေါ့၊ ဘာလို့ နောင်ကိုလည်း အပြုံငိုရမယ်လို့ ပြောရတာလဲ"

"ပြောရမယ် အစ်ကိုမျိုး ပြောရမယ်၊ အစ်ကိုမျိုးမှ မသိဘဲ၊ ဝါဝါ့ကိုလေ မည်းတော်က နက်ဖြန်ခါ ဆာခွန်သား တူးလီနဲ့ လက်ဆက်ပေးတော့မလို့တဲ့ သိပလား"

ပြောရင်းဆိုရင်း မျက်ဝန်းကွင်းမှ မျက်ရည်များ သိပ်ဆင်းလာပြန်သည်။

"ဒီအကြောင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး သခင်ကြီးဆီ အစ်ကိုမျိုး သတင်းတစ်ခုသွားပေးဖို့ရှိတယ်၊ ဝါဝါ လာတာနဲ့အတော်ပဲ၊ နက်ဖြန် ဝါဝါတို့ လက်ဆက်ပွဲပြီးလို့ သခင်ကြီး အပြန်မှာ ဆာခွန်တို့တစ်တွေဟာ သခင်ကြီးကို ဝိုင်းတိုက်ကြလိမ့်မယ် အဲဒီအကြံအစည်ကို အစ်ကိုမျိုး နားနဲ့ဆတ်ဆတ်ကြားခဲ့တယ်လို့ ပြောပြလိုက်ပါ၊ သွား _ မြန်မြန် သွားပြောချေ"

"ဒါ တကယ်လား အစ်ကိုမျိုး"

"အို _ တကယ်ပေါ့၊ ဒါနောက်စရာမှ မဟုတ်ဘဲ"

"ဒီလိုဆို ပျော်စရာကြီး၊ မည်းတော်ဘုရားကို သွားပြောလိုက်တော့မယ်"

မှလေဝါမှာ ရှာခန့် လှည့်ထွက်သွားလေတော့သည်။

"အင်း _ ဒီတစ်ခါတော့ ရယ်စရာကောင်းလိုက်တာ၊ ဘယ်နှယ် ကိုယ့်အဖေ အရင်းခေါက်ခေါက် တစ်ယောက်လုံး လုပ်ကြံခံရတော့မယ်ဟာ ပျော်စရာကြီးတဲ့၊ ရူးများရူးနေသလား မသိ _ ဟုတ်ပြီ၊ ဟုတ်ပြီ၊ ဒီသတင်းကို သူ သွားပေးလိုက်ရင် သူ့မည်းတော်ဟာ သူနဲ့တူးလီရဲ့ လက်ဆက်ပွဲကို ဖျက်လိုက်မှာပဲ၊ ဒါကြောင့် သူ ပျော်တယ်လို့ပြောတာကိုး"

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးပန္နီ မောင်မျိုးချစ်နှင့် သူ၏ဆရာများတို့သည် တောင်ကမ်းပါးယံဆီသို့ အပြင်းနှင်လာကြသည်။

တောင်ခြေရင်းရောက်သောအခါ တဖြည်းဖြည်း လိုက်တက်ကြလေသည်။

တောင်တစ်ဝက်မျှ တက်မိသောအခါ ဦးပန္နီက ကြိုးတစ်ချောင်း တွဲလောင်းချကာ လူထူးဆန်းတို့ကို ဆွဲတင်လိုက်လေသည်။

ရှစ်ယောက်သား ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်နှင့် မယ်ယကျွအလာကို စောင့်ဆိုင်းနေကြသည်။

စောင့်ရင်းစောင့်ရင်း သူရိန်နေမင်းကြီးပင် အနောက်ဝေါရာ ဘက်မှ ဝင်သွားချေပြီ။

"ဘာလို့ မလာသေးတာလဲ"

ဦးလူပုက စိတ်မရှည်တော့ဘဲ ရေရွတ်လိုက်၏။

"ရှူး လာနေပြီ"

နားပါးသော ဦးမျက်ကန်းက အားလုံးကို သတိပေးလိုက်သည်။

အနီးကပ်လာသောအခါ မယ်ယကျွ ကျောပေါ်တွင် လူတစ်ယောက် ပိုးထားသည်ကို မြင်ရ၏။

ကျားသစ်ရေခြင်း အင်္ကျီချုပ်ဝတ်ထားသည်ကို မြင်သဖြင့် မောင်မျိုးချစ်က မျက်လုံးပြူးသွား၏။

"ဟင် … ဝါဝါပါလား"

မောင်မျိုးချစ် ပါးစပ်မှ အသံတစ်ချက် ထွက်လာသည်နှင့် ဦးလက်လည်က လျှင်မြန်စွာဖြင့် သူ၏ပါးစပ်ကို ဖမ်းပိတ်ထားအောင်လိုက်ရသည်။

"မယ်ယကျွသာ ငါ နမ္မနဲ့ တိုးမိရင် အလွတ်ပေးမှာမဟုတ်ဘူး"

တောင်ကမ်းပါးထဲတွင် လူသံကြားသည်နှင့် မယ်ယကျွမှာ တုန်လှုပ်သွားပြီဖြစ်၏။

ယခု စကားပြောသူမှာ သိုင်းဆရာကြီး နမ္မပု ဆိုလာသဖြင့် ပို၍ ချောက်ချားသွား၏။

တစ်ဖက်သားတွင် အဆော်မည်မျှ ပါသည်ကို မသိသော်၍ မယ်ယကျွသည် ကျောက်ဆူးတစ်ခုနောက်တွင် ပုန်းကွယ်လိုက်သည်။

ဤမြင်ကွင်းကို အားလုံးက ပြတ်ပြတ်သားသား မြင်ရသဖြင့် ရယ်ချင်လာကြသည်။

မောင်မျိုးချစ်တစ်ယောက်သာ မရယ်နိုင်ဘဲ မူလေဝါအတွက် များစွာမှ စိုးရိမ်နေသည်။

"ဒီနေရာမှာ လျှို့ဝှက်ခေါင်းတွေ ရှိတယ်ဆိုတော့ မယ်ယကျွ ဒီကိုလာမှာအမှန်ပဲ"

ဦးလူပုက ကျယ်လောင်စွာဖြင့် အော်ပြောလိုက်၏။

"မယ်ယကျွဟာ အကုသိုလ်အများကြီး လိုက်လု[illegible]နေတဲ့သူဆိုတာ မှန်ပါတယ်ရှင်၊ ဒါပေမဲ့ သူ့အကုသိုလ်က [illegible] အခြစ်ခတ်ခတ်လိုက်ပြီ၊ ခု သူ့မှာ မျက်စိနှစ်ကွင်းအလ[illegible]တော့ဘူးတဲ့လေ၊ မိန်းမသားချင်းမို့ သူ့ကိုတော့ သနားပါ[illegible]ရှင်"

ဒေါ်ရေဝဒီက သနားကရုဏာ[illegible]နှောင်၍ ဆိုလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒါကြောင့် ဆရာကြီးက စောစောက ပြောတာပေါ့၊ နမလေးဟာ သိပ်စိတ်နုသတဲ့လေ"

ဦးလက်လည်က ရယ်မောရွှာခြင်း ပြောလေသည်။

အလယ်ပိုင်း သိုင်းဆရာကြီး ဦးခြိတွင် တပည့်သားချင်း ခုနစ်ဦးရှိလေသည်။

ဦးပန္နီမှအစ စီရီလာသော် ဦးသူ့နေရာက ဒုတိယ၊ ဦးညောသူက တတိယ၊ **ဦးနန္နက** စတုတ္ထ၊ ဦးအတ္တက ပဥ္စမ၊ ဦးစိတ္တက ဆဋ္ဌမ၊ မောဇီက သတ္တမဖြစ်လေသည်။

၎င်းတို့အထဲတွင် ဦးပန္နီက အသက်အကြီးဆုံးနှင့် သည်းခံတရား အရှိဆုံးဖြစ်ပြီး ဦးနန္နက သိုင်းပညာ အတော်ဆုံးနှင့် သိုင်းလောကတွင် သူသိအများဆုံး ဖြစ်လေသည်။

အစီပတ်သိုင်းဆရာကြီး တပည့်များ ဖြစ်ကြသည့်အတွက် လူတိုင်း လေးစားကြ ကြောက်လန့်ကြလေသည်။

ယခု ဦးပန္နီမှအ၊ ကျန်လူများဆန်း ခြောက်ဦးတို့သည် ဦးခြိ၏တပည့်များအဖွဲ့ ဟန်ဆောင်ပြီး မယ်ယကျွအား ချောက်တွန်းလိုက်ရန် ဖြစ်လေသည်။

"အစ်ကို သူ့ရ ဒီကိစ္စကို ဘယ်လိုဖြေရှင်းမလဲ"

မောရစောဇီက ဦးထင်းအား လှမ်းမေးလိုက်၏။

"မယ်ယကျွဟာ လူတွေ လိုက်သတ်နေတာယ်ဆိုတော့ ချမ်းသာပေးလို့ မဖြစ်တော့ဘူး"

ဦးထင်းက ပြန်လည်ဖြေကြားလိုက်သည်။

"အစ်ကိုသူ့ရဲ့ တလောက်မားသိုင်းကွက်ဟာ တော်တော်တိုးတက်နေပြီလို့ကြားတယ်၊ တော်ကြာ မယ်ယကျွနဲ့ တွေ့တဲ့အခါ ပြိုင်ရတော့မှာပေါ့ခင်ဗျ"

ဦးလက်လည်က အရှင်းရှင်း ပြောက်ပင့်၍ ပြောလိုက်လေ၏။

"ဆို _ ညီတော်အတွက်ရဲ့ သမ်းတီမြေတောက်နဲ့ ရေတာသေမှာကို ပို့လိုက်တာမှ ပြန်ဦးမယ်"

ဦးထင်းက ဦးသဇ္ဇ၏ ခြေစွမ်းကို ရှိုးမွမ်းစေ၍ ချွင့်လိုက်သည်။

ဦးမှုက်ကန်းတစ်ယောက်တည်းသာ မောင်မယ်ယကျွတို့နှင့် စကားပြေညီပြောရှုးသောကြောင့် အသံမထွက်ချေ။

ကျန်သူများက ဦးနန္န၏ အကြံအစည်အတိုင်း ဦးခြိ၏ တပည့်များ ဟန်ဆောင်ကာ ပညာစွမ်းကို ထုတ်ပြောကြလေသည်။

"အလို _ ဦးခြိရဲ့တပည့် ခုနစ်ယောက် ဒီမှာလာစုနေတယ်ဆိုတော့ ငါကို တွေ့သွားလို့မဖြစ်ဘူး၊ သူတို့အပြောအရဆို အယောက်တိုင်းလိုလို သူတို့ထူးချွန်တဲ့သိုင်းကွက်ကို အပိုင်လေ့ကျင့်ထားပြီပဲ၊ ငါတစ်ယောက်တည်း ဘယ်နိုင်ပါ့မလဲ"

ဤညအဖို့ လမင်းက ထိန်ထိန်သာလျက်ရှိသည်။

သို့သော် ဦးလက်လည်က ဆန့်ကျင်ဘက် ပြောလိုက်၏။

"ဒီနေ့ဟာ တိမ်ပုံးလို့လမသာတဲ့ညပဲ၊ ကိုယ့်လက်ချောင်းတောင် ကိုယ်မမြင်ရတာမဟုတ်ဘူး၊ ဒီတော့ သတိထားကြ၊ မယ်ယကျွ လွတ်သွားလိမ့်မယ်"

ဤစကားကိုကြား၍ မယ်ယကျွမှာ ဝမ်းသာသွားလေ၏။

"ဘုရားသိကြားမ,တာပဲ၊ ဒီညဟာ မှောင်မိုက်ညဖြစ်နေသေးလို့ နို့မဟုတ်ရင် သူတို့မျက်စိပေါင်း တစ်ဆယ့်လေးလုံးနဲ့ ငါ့ကိုတော့ မြင်သွားမှာသေချာတယ်"

မောင်မျိုးချစ်က မယ်ယကျွကသော်ငြား မှုလဝါကိုသာ ကရုစိုက်ကြည့်ရှုနေလေသည်။ ဝါဝါ မျက်မှောင်ကုတ်သည်ကို မြင်သောအခါ လွန်စွာမှ ဝမ်းသာသွားလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်မျိုးချစ်က အသံမပေးရန် လက်ဟန်ပြဟန်ပြုသော်လည်း မှုလေဝါက မရိပ်စားမိ။ အော်ခေါ်လိုက်လေသည်။

"အစ်ကိုမျိုး ဝါဝါ့ကို ကယ်ပါဦး"

မျိုးချစ်က 'ဘို ... စကားမပြောနဲ့'ဟု ပြန်အော်ပြောလိုက်၏။

မယ်ယကျွ၏ ကြောက်လန့်ခြင်းမှာ မောင်မျိုးချစ် အောက် မရောက်ချေ။ ဝါဝါ စကားဆက်မပြောနိုင်ရန် စကားပြောရပ်စေသော အကြောင်းကို ဖမ်းပိတ်လိုက်၏။

လူငယ်၏အသံတစ်သံ ကြားလိုက်သည့်အတွက် မယ်ယကျွ စိတ်တွင် အနည်းငယ် သံသယဝင်သွား၏။ ဤသည်ကို ရိပ်မိသော ဦးလက်လည်က ကျယ်လောင်စွာ အော်မေးလိုက်၏။

"မောင်ဝဏ္ဏ မှန့က မင်း ဘာပြောသလဲ"

"ကျွန်တော်က မိန်းကလေးသံတစ်သံ ကြားလိုက်သလိုပါပဲ"

မောင်ဝဏ္ဏမှာ ဦးနန္ဒ၏တပည့်ဖြစ်သည်။ ယခု သူတို့နှင့် အတူ ပါလာဟန်ပြုထားလိုက်၏။

"ဦးကြီးရဲ့ တပည့်မှန့စ်ယောက် ဒီနေရာမှာ တိုက်တိုက်ဆိုင် ဆိုင် လာရနေတယ်ဆိုတာ ဟုတ်နိုင်ပါ့မလား။ ငါမျက်စိမမြင်လို့ လာလှည့်စားနေတာများလား"

မယ်ယကျွ၏ကိုယ်ရွေ့မှာ ကျောက်ရုပ် နောက်ကွယ်မှ ပေါ်လာ သည်ကို မြင်သဖြင့် မယ်ယကျွမှာ သံသယရှိသွားကြောင်း ဦးပန္နက သိလိုက်၏။

အဖြစ်မှန်ကိုသာ သိသွားလျှင် သူ့လက်ချက်ဖြင့် မောင်မျိုးချစ် မှုလေဝါတို့ သေရမည်မှာ အမှန်။ လွှတ်ဆန်းထဲမှလည်း တစ်ယောက် ယောက် ထိမ်းပါးသွားမည်မှာ မလွဲ။

ဤအဖြစ်ကို ဦးလက်လည်ကလည်း မြင်သွားချေဖြင့် ဦးပန္န အား ပညာစွမ်းပြရန် တောင်းဆိုလိုက်သည်။

"အစ်ကိုကြီးရဲ့ အတွင်းအားပညာ ဘယ်လောက်နက်နှိုင်း နေပြီလဲ ဆိုတာကို ညီတော်တို့ ပညာယူရအောင် ထုတ်ပြပါဦး"

"အစ်ကိုကြီးဟာ အားလုံးထဲမှာ အသက်အကြီးဆုံး ဖြစ်ပေမယ့် တကယ့်ပညာမှာ ညီတော်တို့တစ်တွေကို မမီသေးပါဘူး။ ဆရာကြီးသင်ပေးတဲ့ ပညာကို ဆယ်ပုံပုံလိုက်ရင် အစ်ကိုကြီးဟာ နှစ်ပုံ သုံးပုံတောင် မရလိုက်ပါဘူးကွယ်"

ဤစကားကို အတွင်းအားနှင့် တစ်လုံးချင်း ပြောလိုက်သည့် အတွက် ခြသေ့ဟိန်းအလား တောင်ကမ်းပါးယံတစ်ခုလုံးသို့ ပဲ့တင် ရိုက်ခတ်သွားလေတော့သည်။

ဤမျှ နက်နှိုင်းသော အတွင်းအားပညာကို ကြားသိရ၍လည်း မယ်ယကျွမှာ နည်းနည်းမျှ မလှုပ်ခဲ့။

ဝှန်းပြီသာ နေရာလောက်သို့ ပြန်၍ ဝှန်းအောင်းလိုက်လေ သည်။

"ခု မယ်ယကျွမှာ မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းမရတော့ဘူးလို့ ကြားတယ်၊ သနားပါတယ်၊ တကယ်လို့သာ သူ့ အမှားတွေ သိမြင်မယ်၊ မကောင်းမှုဒုစရိုက်တွေကို မလုပ်ဘူး၊ ပြီးတော့ လူ[illegible] ဆန်းမြောက်ယောက်နဲ့လည်း ရန်မရှိတော့ဘူးဆိုရင် [illegible] တော့ သူ့ကို ခွင့်လွှတ်သင့်ပါတယ်၊ တစ်ခါက လူထူး[illegible]မြောက် ယောက်ကိုလည်း ညီတော်နန္ဒက သွားပြောလိုက်[illegible] အတိတ်က ဖြစ်နေတာတွေကို ပြည်ဖုံးကားချ ရပ်လိုက်ကြ[illegible]တော့လို့"

ဦးပန္နက ကျေရာကျေကြောင်း [illegible]လောင်းပြောဆိုလိုက် သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒါကတော့ လွယ်ပါတယ်၊ အစ်က မယ်ယကွ မြင်နိုင် မမြင်နိုင်ပေါ်မှာ မူတည်နေပါတယ်"

ဦးလက်လည်၏ စည်းဝါးကိုက်စကား ထွက်သွားသည်နှင့် မယ်ယကွ၏ ရယ်မောပြောဆိုသံ ပေါ်လာလေသည်။

"မယ်ယကွအပေါ် စေတနာထားတဲ့ ဆရာနှစ်တို့ရဲ့ မေတ္တာ စေတနာတွေကို ကျေးဇူးတင်ပါသတဲ့ရှင်၊ ကျွန်ုပ်မယ်ယကွ ဒီရောက် နေပြီလေ"

စကားဆုံးသည်နှင့် မယ်ယကွသည် ကျောက်ဆောင်နောက် ကွယ်မှ ထွက်လာလေသည်။

ဦးပန္နီ၊ ဦးနန္ဒ အပေါင်းပါနှစ်ဦး၏ နှာမည်များဖြင့် မယ်ယကွအား မြောက်လန့်ပြီး၊ သူ ပြုံ့သမျှ အမှားတွေကို မြင်စေလိုဆဲ အားလုံးတွင်ရှိကြသည်။

မှ မမျှော်လင့်ဘဲ အမှားရှေ့မှောက် ရောက်လာခဲ့သော မယ်ယကွ၏ သတ္တိကို အံ့မခန်းဖြစ်မိကြသည်။

"ကျွန်မဟာ မိန်းမသားပါရှင်၊ မိန်းမသားအစေနဲ့ လျှမ်းလျှမ်း တောက် သူ့ရဲ့ကောင်းကြီးတွေကို ခ်ိန်မစေါ်ပံ့ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ မေတ္တာ ရှိတဲ့ အမျိုးသမီးသူ့ရဲ့ကောင်းကြီးကိုတော့ မိန်းမသားချင်းမို့ ယှဉ် ပြိုင်ချင်ပါသတဲ့ရှင်"

မယ်ယကွသည် သူ၏ ကျာပွတ်ရှည်ကြီးကို ဟန်ဖြင့်လိုက် ပြီး စောရဒေဝီ တုံ့ပြန်မည့်အသံကို ငြိမ်သက်စွာ စောင့်ဆိုင်းလျက် ရှိသည်။

ထိုစဉ် မြေကြီးပေါ်တွင် အလျားလိုက်လဲလျောင်းလျက်ရှိသော မှုလေဝါကို မြင်သောအခါ မောင်မျိုးချစ်မှာ လွန်စွာမှ စိတ်ပူသွား၏။

ငယ်စဉ်တောင်ကျေး ကလေးဘဝကတည်းက မှုလေဝါ၊ ထိုဝါတာ မောင်နမများနှင့် ဆွေမျိုးရင်းချာပမာ အတူနေလာခဲ့ သည့်အတွက် မှုလေဝါ အရေးကို သူ၏အရေးထက်ပင် ဦးစားပေး ခဲ့သည်။

ယခု အသက်ဘေးပင် စိုးရိမ်ရသော မှုလေဝါ့အခြေအနေကို မြင်သောအခါ မယ်ယကွ ကြောက်စရာကောင်းသည်ကိုလည်း သတိမရတော့၊ တစ်ဟုန်ထိုး ခုန်လွှားပြီး မှုလေဝါအား ပွေ့ချီလိုက် ၏။

မယ်ယကွလည်း သူ၏ ဝဲဘက်လက်ဖြင့် ကုတ်ဆွဲလိုက်ရာ မောင်မျိုးချစ်၏ ဝဲဘက်လက်ဖဝါးပြင်ကြီးကို ဆုပ်မိသွားလေသည်။

ဦးပန္နီထံ နှစ်နှစ်ကြာမျှ အတွင်းအားပညာကို သင်ကြား လေ့ကျင့်ခဲ့သော မောင်မျိုးချစ်သည် တစ်ကိုယ်လုံးရှိ အမိုးအမြင့် အားလုံးတွင် အားအပြည့်ဝင်လျက်ရှိသည်။

ချက်ချင်းပင် ယာဘက်လက်ရှိ မှုလေဝါကို စောရဒေဝီထံ ပို့ဆောင်ပေးလိုက်ပြီး ဝဲဘက်လက်အား လှုပ်ရှားရုန်းကန်လိုက်ရာ မယ်ယကွလက်ထဲမှ ကျွတ်ထွက်သွားလေသည်။

မြန်ဆန်လှသော မယ်ယကွ လက်မှာလည်း ကျွတ်ထွက်သွား သည်ကို သိသည်နှင့် ချက်ချင်းပင် ရှေ့သို့တိုးပြီး ဖမ်းလိုက်ရာ ဒုတိယမှာ ထပ်မိသွားပြန်သည်။ ဤတစ်ကြိမ်တွင် သွေးကြော နှိပ်ထားသဖြင့် မောင်မျိုးချစ်မှာ လှုပ်ရှား၍မရတော့။

"ဘယ်သူလဲ"

မယ်ယကွက နူးရှုသောအသံဖြင့် မေးလိုက်၏။ ဦးလက်လည် က လက်ခိုပ်ပြလိုက်ရာ မျိုးချစ်မှာ အကြောင်းပါးစွာဖြင့်ဖြေလိုက် လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဦးနှနှရဲ့တပည့် ဝတ္တုပါ"

"အင်း _ နှနှ လက်အောက်က တပည့်တစ်ယောက်တောင်မှ ငါ့လက်က လွတ်အောင်ရုန်းနိုင်တယ်ဆိုတော့ အတွင်းအားပညာ အတော်ကို အခြေခံရှိနေပြီပဲ၊ အခြေအနေအရ ငါ ရှောင်နေမှဖြစ် တော့မယ်ထင်တယ်"

ဤသို့ စဉ်းစားမိသည်နှင့် မောင်မျိုးချစ် လက်ကို လွှတ်ပေး လိုက်သည်။ မောင်မျိုးချစ်လည်း လူထူးဆန်း၊ ငိုရာသို့ ဆုတ်ပြေး လေ၏။

သူ၏ လက်ကို ကြည့်လိုက်ရာ လက်ငါးချောင်းရာမှာ အထင်း သားပေါ်လျက်ရှိနေသေသည်။

"တင်း"

မယ်ယကျွသည် သက်ပြင်းရှည်ကြီး တစ်ချက်ချပြီး လက်ကို လွှတ်လိုက်၏။ မောင်မျိုးချစ်ကလည်း နောက်သို့ ခုက်ချင်းဆုတ် ပြေးရသည်။ သူ၏ လက်ကောက်ဝတ်မှား အသားထဲတွင် လက် ငါးချောင်းရာ အထင်းသားပေါ်လွင်လျက်ရှိပြီး ခပ်မြက်မြက်ပင် နာကျင်လျက်ရှိနေလေသေးသည်။

မယ်ယကျွက တစ်စုံတစ်ခုကို နိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့နေသော ကြောင့်သာ ဤအကုတ်အခွဲတွင် အားအကုန် မခံလိုက်ခြင်းဖြစ် သည်။ သို့မဟုတ်က လက်ဆစ်ရိုးများ ကျိုးသွားမည်မှုမှ မီွမိ လေ ကျော့ချမ်းလေဖြစ်၏။

ဤသို့ဖြင့် မယ်ယကျွသည်လည်း မောဝိုင်အမောင်ဆောင် ထားသော တောစုဒေဝီအား စိန်မခေါ်ရဲတော့ဘဲ ကျူသွတ်ရှည်ဖြင့် ကျောက်တမှအား လိမ်ဆွဲ၍ မြွာကိုယ်သည် ကျူသွတ်နှင့်အတူ လိုက်ပါသွားလေသည်။

တောင်ကမ်းဝါးယဲ့အောက်သို့ ပြေးဆင်းသွားသော မယ်ယကျွ ၏ ကိုယ်ခန္ဓာမှာပါ၊ ရုတ်လတ်၊ မြန်ဆန်ပုံကို သူတို့၏ တစ်သက် တာတွင် မြင်ဖူးခဲ့ပါဘိခြင်း။

ထိုအခါ မှုလေဝါမှာလည်း တပြည်းပြည်းနှင့် သတိရလာ သည်။ မျက်လွှာကိုဝင့်၍ မျက်စိဖွင့်လိုက်သောအခါ မောင်မျိုးချစ် ကို မြင်သွားရာ အတော်ပင် အံ့အားသင့်သွား၏။

"အစ်ကိုမျိုး အစ်ကိုမျိုး၊ မေညီးတော်ဘုရားဟာ ဝါဝါ့ကောင်း ကို မယုံကြည်လို့ လူတချို့နဲ့ ဘကြီးတော်တို့ဆီ သွားကြပြီ၊ အဲဒါ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ"

"ဟော _ ဟုတ်လား၊ သခင်ကြီးက ဘာလို့ အယုံအကြည် မရှိရတာလဲ၊ အစ်ကိုမျိုးကိုယ်တိုင် နားနဲ့ဆတ်ဆတ်ကြားခဲ့တယ်လို့ မပြောဘူးလား"

"ပြောရန်တော့ အစ်ကိုမျိုးရယ်၊ ဒီလို ပြောလိုက်လို့လည်း မေညီးတော်ဘုရားဟာ ငိုပြီး အယုံအကြည်မဲ့သွားတယ်၊ ဈေးလိုက လက်မထပ်ချင်အောင် သွေးဆောင်နေတဲ့ အစ်ကိုမျိုးကို သူ ပြန်လာ တဲ့အခါမှာ အပြစ်ပေးဦးမယ်လို့တောင် ပြောလိုက်သေးတယ်၊ သူနဲ့ အတူ ဝါဝါရဲ့အစ်ကိုတော်သုံးယောက်ရယ်၊ အခြွေအရံဆယ်ယောက် ရယ်၊ ဒါပဲ ပါသွားတယ်၊ ဒီအကြောင်းကို ပြောပြရအောင် ... အလာ လမ်းမှာ ဒီမျက်ကန်းအသွာကြီးနဲ့တိုးမိတာပဲ၊ သူ ... ဝါ ကို အစ်ကိုမျိုးတို့နဲ့ တွေ့ရအောင် ဒီကို ခေါ်လာတာ ... ဟင်"

လောကမှာ အတွေ့အကောက် ဆုပြောရန် ... ဘာဆိုဘာ မှ မကြုံဖူးသေးသည့် ဝါဝါ့အဖို့ လောကသည် ... အတွက် အစဉ် သုသာအကြောင်းဖြစ်နေလိမ့်မည်ဟု ထင်မြင် ... အလျှောက် ကြောက် စရာကောင်းသော မယ်ယကျွကိုပင် ... ခွေထင်မှ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ပြော် _ တကယ့်ကို ဘာဆိုဘာမှန်း နားမလည်သေးတဲ့ ကလေးဆန်ဆန် အတွေးလေးပဲ၊ ငါတို့သာ ဒီမှာမရှိကြရင် မုဆောက် ဆို မင်းဦးခေါင်းမှာ လက်ငါးချောင်းရာ ထိုးနေရောပေါ့"

ဤကား လူတိုင်း၏ ပါးစပ်ဖျားမှ ပြောလိုသောစကား၊ သို့သော် နှုတ်ဖျားကမှ ထွင်ဟ၍မပြောကြ။ အဓောတာကော မေးမိသူ က မောင်မျိုးချစ်။

"သခင်ကြီးသွားတာ ဘယ်လောက်ကြာသွားပလဲ"

"တစ်နာရီလောက်တော့ ရှိပြီထင်တယ်၊ ပြီးတော့ သူတို့တစ် တွေ စီသွားကြတာက မြင်းမြန်တွေချည်းပဲ၊ နောက်သုံးနာရီလောက် ဆို ဘကြီးတော်တို့ဆီ ရောက်တော့မယ်၊ အဲဒါ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ၊ အကြံဉာဏ်လည်း ထုတ်စမ်းပါဦးရှင်"

မှလေဝါအဖို့ ဖခင်နှင့်ပတ်သက်၍ ဤတစ်ကြိမ်သာ ဖခင် အတွက် ပူပန်ဖူး၊ စိတ်ဆင်းရဲဖူးသေး၏။ တုန်ယင်သော လေသံ တွင်လည်း ငိုသံပါလာ၏။

မျက်ရည်ပူများက မျက်လုံးအိမ်တွင် တားမနိုင် ဆီးမရ ပါးပြင်ပေါ်သို့ တလိမ့်လိမ့် စီးကျလာသည်။

မောင်မျိုးချစ်သည်လည်း တစ်သက်နှင့် တစ်ကိုယ် ဤလို ကြီးလေးသောပြဿနာမျိုး မကြုံတွေ့ဖူးသေးသည့်အတွက် ကြံရခက် နေပေသည်။

"ဒီလို လုပ်ကြပေါ့ကွာ၊ မောင်မျိုးက မြင်းနီလေးနဲ့ ဂူငါးစိန် ဆီ မြန်မြန်လိုက်သွား၊ အကျိုးအကြောင်း ပြောလို့မှ မင်းရဲ့စကား ကို သူ မယုံကြည်ဘူးဆိုရင် လူလွှတ်ပြီး စုံစမ်းဖို့ ရွှေဥက်တင်နဲ့ ရှိတယ်၊ ဝါဝါကတော့ မင်းအစ်ကိုတော်လေး ထိုဝါတာဆီ သွား အကြောင်းကြားပြီး တစ်ခွဲစုနဲ့လိုက်သွား၊ ဒါမှ အချိန်မီ မင်းရဲ့

မြည်းတော်ရဲ့ အသက်ကို ကယ်ဆယ်နိုင်လိမ့်မယ်၊ ကဲ _ အချိန် မရှိဘူး၊ ခုချက်ချင်းပဲသွားကြ"

ဦးလက်လည်က ဝင်၍ စီမံခန့်ခွဲပေးလိုက်သည်။

မောင်မျိုးချစ်သည် ဦးဆုံး တောင်ကမ်းပါးယံမှ ဆင်းသွား လေသည်။

ဆက်လက်ပြီး ဦးယွန်းက မှုလေဝါအား ကြိုးဖြင့် တွဲလောင်း၍ ပေးလိုက်သည်။

မောင်မျိုးချစ်သည် သူ့အိမ်နေအိမ်သို့ ရောက်သည်နှင့် မြင်းနီ ပေါ် ခုန်တက်ပြီး ခုန်းနိုင်းထွက်သွားလေတော့သည်။

အချိန်အခါအားဖြင့် လရောင်မှေးမှိန်၍ နေမင်းသူရိန် ဂုဏ် ရှိန်ကွန့်မြူးတော့မည့်အခါ ရောက်လာပြီမို့ မောင်မျိုးချစ်မှာ မြင်းနီ လေးကို အပြင်းအထန် ခုန်းနိုင်းလျက် ရှိနေပေသည်။

"အင်း _ ငါ အချိန်မီ ရောက်နိုင်ပါ့မလား၊ ဆာခွန် ထောင် ထားတဲ့ ဝိုက်ကွန်ထဲ ရောက်မသွားဖို့အရေးကြီးတယ်၊ ရောက်ရင် တော့ ဘယ်သူမှ တတ်နိုင်ကြမှာ မဟုတ်တော့ဘူး"

မောင်မျိုးချစ်၏ အတွေးတွင် သောကလှိုင်းဂယက်များက သာ တသွင်သွင် ပုတ်ခတ်လျက် ရှိနေပေသည်။

မြင်းနီလေးမှာ သာခန်ထွားကျိုင်းပြီး ပင်ကို သဘာဝ ဖြင့်လည်း အပြေးသန်လွန်းရကား ပြေးလေမြန်လေ၊ မြန်လေ မသတ်နိုင်လေ ဖြစ်လာသည်။

မောသည်ဓိုး၍ မောင်မျိုးချစ်က စက်ကြိုးတဲ့ လျှင်လည်း မကြိုက်။

စက်ကြိုးအား လျှော့ပေးလိုက်မ ချွင်စွာနှင့် မြေမှုန် ပြေးလေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ညှိသို့ဖြင့် နန်းနှင်းကြာမှု အပြင်းပြေးခိုင်းပြီးမှ ခေတ္တရပ်နားပေးလိုက်သည်။

အသက်ရှူမှန်လာသည်နှင့် ချက်ချင်း ခေါင်းနှင်ပြန်သည်။

နာရီဝက်မျှ ပြေးခိုင်းလာသောအခါ ရှေ့မှ လှပ်လှပ်ရှုရှုနှင့် ရွေ့လျားနေသော စစ်သည်တော် သုံးတန်းမျှကို မြင်ရလေသည်။ လှံပေါင်း သုံးရာခန့်ရှိမည်ကိုလည်း မှန်းဆရသည်။

တခဏအတွင်း မြင်းနီလေးသည် အဆိုပါ စစ်သည်တော်များအနားသို့ ရောက်ရှိသွားလေသည်။

တလှုပ်လှုပ် လွင့်တက်လျက်နေသော အလံတော်တံခွန်ကို ကြည့်မြင်းအားဖြင့် ဆာခွန် ဘက်တော်သားများဖြစ်ကြောင်း သိရလေသည်။

အယောက်တိုင်းလိုလိုပင် လေးပေါ်မြားတင်၍ ဓားများကိုဓားအိမ်များမှ ထုတ်ထားကြလေသည်။

"ငါ့အရှင်ရဲ့ ပြန်လမ်းကို ပိတ်ဆို့ထားပြီပဲ၊ သခင်ကြီးတော့ခုကွ"

စိတ်မှ ရေရွတ်ပြီးသည်နှင့် မောင်မျိုးချစ်သည် ခြေအစုန်ဖြင့် မြင်းကိုယ်ကို ဆောင့်ညှပ်လိုက်သည်။

"ယား"

မြင်းနီလေးမှာလည်း သခင်၏အလိုကို သိသည့်အလား စစ်သည်တော်များအကြားသို့ အတင်းပြေးဝင်ပြီး လမ်းတစ်လျှောက် နှန်ပေါက်ပြေးလွှားလေတော့သည်။

မြန်ဆန်သောအဟုန်ကို အားကုန် ရှောင်ရသည့်အတွက် ရုတ်တရက် မြားပစ်ချိန်မရ။ သတိရ၍ မြားပစ်ထုတ်လိုက်သောအခါ မောင်မျိုးချစ်စီးသော မြင်းနောက်တွင်သာ ကျကျန်ရစ်ခဲ့၏။

အရှိန်ပြင်းသော မြားကိုမူ မောင်မျိုးချစ်က ဖမ်းယူလိုက်လေသည်။

နောက်ဆုံး စစ်သည်တော်များ၏ ဟစ်အော်သံဆူညံသံများပါ တဖြည်းဖြည်း ပျောက်ကွယ်သွားတော့၏။

မောင်မျိုးချစ်မှာ အနားမယူရဘဲ ဆက်လက် ထွက်ခွာလာခဲ့ရာ အလာတုန်းက ကင်းပုန်းသုံးခုနှင့် ရင်ဆိုင်တိုးမိ၍ ခိခိပညီးယဉ်း ဖြတ်ကျော်ခဲ့ရသည်။

မကြာမီ ရှေ့ဝါးတစ်ရာ အကွာခန့်တွင် မြင်းမြူကြီးစီးထားသော ဂျင်ဂစ်ခန်၏ ကိုယ်ရောင်ကို မြင်ရသဖြင့် မောင်မျိုးချစ် မှာ အလွန်ဝမ်းသာသွားလေတော့သည်။

"သခင်ကြီး ဆိုင်လင့်တော်မူပါဦး သခင်ကြီး"

မောင်မျိုးချစ်မှာ၊ ဆော်ရင်း မြင်းကို အပြင်းခုန်းစိုင်းသွားသောကြောင့် အသံမှာ ရှေ့မှလူရှုဆီသို့ ရောက်ရှိသွားလေသည်။

မောင်မျိုးချစ်မှန်း သိသည်နှင့် ဂျင်ဂစ်ခန်က ချက်ချင်းလှမ်း မေးလိုက်သည်။

"ဘာအရေးအကြီးကိစ္စပါလို့ လိုက်လာတောသ မောင်မျိုး"

မောင်မျိုးချစ်သည် သူ၏မြင်းကို တုံ့ဆွဲပြီး အရိန်ကို သတ်လိုက်၏။

အမောတကောနှင့် ဆာခွန် သူ့အား လုပ်ကြံမည့်အကြောင်းကို ပြောပြလိုက်၏။

"ဆာခွန်ဟာ ငါနဲ့ အစ်းမကပ်တာ [illegible] အမှန်ပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ဝမ်ဟာမ်က ငါနဲ့ ရှေးရှေးမေး၊ ငါ့ကို အား[illegible] ပြန်လည်ထူထောင် ရေးလုပ်ငန်း လုပ်ဦးမယ်ဆိုတော့ [illegible] ငါ့ကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ လုပ်ကြံရဲမှာမဟုတ်ဘူး၊ ပြီးတော့ [illegible] လည်း ငါနဲ့ ပေါ့မသေ[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ညီတော်။ ငါ့အပေါ်မှာ ဒီလောက်ရက်ရက်စက်စက် လုပ်ရက်လိမ့်မယ်လို့ ငါ မထင်ဘူး"

ဂျင်ဂစ်ခန်သည် ဒိုက်တုံ့ရတုံ့နှင့် အတွေးထုံနေသည်ကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် သူ၏စကားကို ဂျင်ဂစ်ခန် အယုံအကြည်မရှိသေးကြောင်း သိလိုက်၏။

"ကျွန်တော်မျိုး၏ လျှောက်တင်ချက်ဟာ အားလုံး အမှန်ချည်းပါပဲဘုရား၊ သခင်ကြီး မယုံကြည်သေးဘူးဆိုရင် လူလွှတ်ပြီး နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်ကြည့်နိုင်ပါတယ်"

ဂျင်ဂစ်ခန်က စေ့စပ်သေချာသူဖြစ်၏။

ငယ်စဉ်ကတည်းက ပရိယာယ် ဝေ့စ်ကြားမှ ရုန်းကန်လွတ်မြောက်လာသူဖြစ်သည့်အလျောက် မည်သည့်အခက်အခဲပြဿနာရှေ့တွင်မှ ဒူးမထောက်။

ဝမ်ဟန်နှင့် ခါမူယာတို့ ပူးပေါင်း၍ သူ့အား လုပ်ကြံမည်မှာ မဖြစ်နိုင်ဟု ဆင်ခြင်မိပြားလည်း —

"ကြက်ဥအရောင် တိမ်တောင်သဖွယ် မင်းရေးကျယ်တဲ့ အခါခါ ခေတ်စေသရွှာလာတဲ့ ငါဟာ ဒီတစ်ခါ ပေါ့ဆမိတာနဲ့ အသက်ပါသေရမယ်ဆိုရင် ရာဇဝင်ရိုင်းရှေ့မယ်၊ ဒီတော့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မောင်မျိုးပြောတာ ဟုတ်မဟုတ် စုံစမ်းနိုင်ဦးမှပဲ"

ဤသို့ စဉ်းစားလာသည့်အတွက် သားလတ် ချိုင်ဝါတာနှင့် သူ့ရဲကောင်းကြီး ဖူးဝါတို့အား —

"နောက်ကြောင်း ပြန်လှည့်ကြည့်ကြစမ်း"ဟု အမိန့်ပေးကာ စေခိုင်းလိုက်၏။

သူတို့နှစ်ဦးမှာ အမိန့်တော်နာခံလျက် မြင်းစော်ကြီးကို နောက်ပြန်လှည့်၍ လာလမ်းအတိုင်း ထွက်ခွာသွားကြလေ၏။

တိုက်ပွဲအတွေ့အကြုံ ရင့်နေပြီဖြစ်သော ဂျင်ဂစ်ခန်သည် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခွင်ရှိ မြေသားပထဝီ အနေအထားကို ကြည့်ရှုလေ့လာလိုက်ရာ တောင်ကုန်းတစ်ခုကို မြင်သွားလေသည်။

"စုံတော်ခံမက်တို့ ဟိုတောင်ကုန်းပေါ်တက်ပြီး နေရာယူထားကြ"

ဂျင်ဂစ်ခန်က ဆယ်ယောက်သာသာမျှသာရှိသော သူ၏နောက်လိုက်များအား အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

အရေအတွက်အားဖြင့် အလွန်နည်းလင့်ကစား လက်ရွေးစင်အပါအဝင်သူရဲများ ဖြစ်ကြသည့်အလျောက် ကျောက်ခဲသယ်သူသယ်၊ ကျင်းတူးသူတူးနှင့် အထူးခံမြေကတုတ်ကြီးကို တည်ဆောက်လိုက်ကြသည်။

မကြာမီ အချိန်တွင်းမှာပင် တောင်ဘက်ဆီမှ ဖုန်များတလိပ်လိပ် တက်လာသည်ကို မြင်ရလေသည်။

မြင်းခွာသံများသည် ကမ္ဘာမြေမပေါ်ဆိ သိမ့်သိမ့်တုန်မျှ ကြားနေရသည်။

ဖုန်မှုန့်များကြားမှ ချိုင်ဝါတာနှင့် ဖူးဝါတို့ ရှေ့ဆုံးမှ အပြင်းနှင်လာကြသည်ကို မြင်နေရသည်။

နောက်ဘက်မှ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်လာသော [illegible]သည် တော်များကြားမှ အလံတော်ကို မျက်စိအရှုံးရှုံး [illegible] မြားဝ်ချာက မြင်းသွာရာ —

"ဟာ — ဒါ ဝမ်ဟန်ရဲ့ အလံတော် [illegible] မောင်မျိုး ပြောတဲ့အတိုင်း မှန်နေပါရောလား [illegible] မောင်မျိုး တို့နှစ်ယောက် သူတို့တစ်တွေကို သွားကြိုကြ [illegible]"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြားစီးမှာသည် မောင်မျိုးချစ်အား ခေါ်ပြီး နစ်ယောက်သား မြင်းကိုယ်စီဖြင့် ဆင်းသွားကြလေသည်။ မြင်းနီကလေးသည် တစ်မှ ဟုတ်ချင်း ချိုင်ဝါတာအနီးသို့ ရောက်အောင် ပြေးဆင်းသွား၏။

"နီ ... နီ ... နီ"

ရန်သူ့ဘက်မှ ပစ်ခွင်းလိုက်သော မြားအစင်းစင်းကို မောင်မျိုးချစ်က ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်ရင်း တန်ပြန်မြားများ ပြန်ပစ်လိုက်လေသည်။

ရန်သူသုံးယောက် ရင်ကိုထောက်ပြီး မြင်းပေါ်မှ လိမ့်ကျသွားလေသည်။

မောင်မျိုးချစ်သည် ပြေးသူနှင့် လိုက်သူများကြား မြင်းကို တအားမောင်းနှင်သွားပြီး နောက်ပြန်မြားတစ်စင်းဖြင့် ထပ်မံ ပစ်ခွင်းလိုက်ရာ ရန်သူတစ်ယောက် ကျသွားပြန်သည်။

ထိုအခိုက် မြားစီးမှာလည်း အမီလိုက်လာပြီး မြားကို အဆက်မပြတ် ပစ်ခတ်လိုက်၏။

သူ၏ မြားချက်ကြောင့် ရန်သူများ အတုံးအရုံး ကျသွားပြန်သည်။

သို့တစေ လိုက်လာသော စစ်သည်တော်များမှာ အဆမတန် များပြားလျက်ရှိရာ တင်းမခံနိုင်ဘဲ ချက်ချင်း နောက်ပြန်ဆုတ်ပြေး ရလေသည်။

ပြေးလိုက် မြားလှည့်ပစ်လိုက်နှင့် တောင်ကုန်းဆီသို့ ရောက် လာလေသည်။

ဂျင်ဂစ်ခန်နှင့် အပေါင်းအပါ သူရဲကောင်းတို့ကလည်း မြား ကို အဆက်မပြတ်သွားအောင် အတန်းသုံးတန်း ခွဲ၍ ပစ်ပေးနေ သည်။

ရှေ့ဆုံးတန်းက မြားကိုပစ်ပြီးသည်နှင့် ဒူးကိုထောက်၍ မြင်းကိုတင်၊ ထိုစဉ် တတိယတန်းက မြားကိုပစ်ပြီးလျှင် ဒူးကို ထောက်၍ မြားကိုတင် ပထမတန်းက ချက်ချင်း မြားထ,ပစ်။

ဤသို့ဖြင့် မြားများမှာ အဆက်မပြတ် ရန်သူဘက်ဆီသို့ တရစပ် ရောက်ရှိသွားလေတော့သည်။

ဤသို့ပစ်ခတ်နိုင်မှုကြောင့်လည်း တောင်ကုန်းသို့ တက်လာ သော ရန်သူ အများအပြား ဝပ်တွားသွားလေသည်။ ရှတ်တရက် ရှေ့ဆက်မတက်ရဲဘဲ ဖြစ်သွားလေသည်။

ဂျင်ဂစ်ခန်သည် တောင်ကုန်းထိပ်မှနေ၍ လေးဖက်လေးတန် သို့ မျှော်ရှုလိုက်ရာ အရှေ့တောင်နှင့်အနောက်မြောက်အရပ်ဆီမှ စစ်သည်တော်တစ်စုသည် ၎င်းတို့ အမြဲမြန်ကိုရာ တောင်ကုန်းဆီသို့ ရှေ့ရှုလာနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

အလံတော်တလွင့်လွင့် ဓားမာန်တဝင့်ဝင့် ဂုဏ်ရှိန်တင့်နေ သော ဝမ်ဟာန်၏သား ဆာချွန်ကိုလည်း မြင်ရလေသည်။

"တောက် ... ဓာတ်တူသားစားချင်တဲ့ ဆန်ကောလောက်မှ မောက်မနက်တဲ့ကောင်တွေ ထွီး"

ဂျစ်ဂစ်ခန်က ဒေါသတကြီး မြည်တွန်တောက်တီးလိုက် သည်။

သို့သော် မြားအထပ်ထပ် အစောင့်အကျပ်ဖြင့်သွယ်၊ ရန်စွယ်အမျိုးမျိုးကြားမှ လွတ်မြောက်သွားရန် မလွယ်ကူကြောင်းကို ဂျင်ဂစ်ခန်က သိလိုက်လေသည်။

သူ၏ သား 'ထိုဝါတာ'က ကွင်းတင်းကို ကြားသိသော်မှ သူ၏ အမိန့်မပါဘဲ တိုက်စစ်မှုကို လုံ့ဆော်နိုင်မည်မဟုတ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တပ်ရိုး၌ လာနိုင်ဖို့ကလည်း မလွယ်၊ လောလောဆယ် အချိန် ဆွဲနိုင်သမျှ ဆွဲပြီး မီးစင်ကြည့်ကုန်းနိုင်ဖို့ အရေးကြီးကြောင်း ဂျင်ဂစ်ခန်ကောင်းကောင်းသိလိုက်၏။

"နောင်တော်ဆာခွန်၊ အရေးအကြောင်းတွေကို ဆေးဆေး ဆွေးနွေးရအောင် ဒီတောင်ကုန်းပေါ်ကို တောလောက်ကြွခဲ့ပါလား"

ဂျင်ဂစ်ခန်သည် မိတ်ဆေါ်ချက်ကို ဆာခွန်က ငြင်းဆန်လိုက် သည်။

ဆာခွန် ရှေ့တစ်လှမ်း တိုးသွားသောအခါ သူ၏စစ်သည် တော်များက ဒိုင်းကိုယ်စီဖြင့် ရှေ့မှနေ၍ ကာကွယ်ပေးထားလိုက်ကြ သည်။

"ဒီမှာ ဂျင်ဂစ်ခန် မင်းအာဏာကို ဓိဆန်မယ်မကြံနဲ့၊ လက် ထဲကလက်နက်ကို တစ်ခါတည်းချလိုက်ပါ"

ဆာခွန်၏ လှမဆန်သောစကားကို ကြား၍ ဂျင်ဂစ်ခန်၏ အသားမှာ ဆတ်ဆတ်တုန်လာ၏။

"မင်းအာဏာကို ဓိဆန်ရအောင် ငါ ဂျင်ဂစ်ခန်က ဘာတွေ လုပ်ခဲ့လို့လဲ"

"တော်တော့ကို ရယ်စရာကောင်းတဲ့လူပဲ၊ ကိုယ်လုပ်ခဲ့တဲ့ အပြစ်တောင် ကိုယ် မသိတော့ဘူးလား၊ ဒီမှာ ဂျင်ဂစ်ခန် နားထောင်၊ ကျွပ်တို့လူမျိုးဟာ ဘိုးဘေးဘီဘင်အစဉ်အလာကတည်းက ကိုယ် အုပ်စု ကိုယ့်အရှင်သခင်ရဲ့အတူ တသီးတခြား အေးအေးချမ်းချမ်း နေလာခဲ့တာ၊ မောင်မင်းက ဘာရည်ရွယ်ချက် ဘာအကြံအစည်နဲ့ မြင်း၊ နွား၊ ပစ္စည်းတွေကို အတူပိုင်စေပြီး အုပ်စုတွေကို အတူစော စေ်လိုက်တာလဲ၊ နှလိုအုတ်ရောရော ကျောက်ရောရောလုပ်လိုက်တဲ့ မောင်မင်းရဲ့ လုပ်ရပ်ဟာ အစဉ်အလာကို တော်လှန်တာမဟုတ်ရင်

ဘာလဲ၊ အစဉ်အလာကို တော်လှန်တဲ့သူဟာ မင်းအာဏာကို ဓိဆန် တာနဲ့ ဘာခြားသေးလဲ ပြောစမ်း"

"ဟုတ်တယ်၊ အစဉ်အလာဖောက်ပြန်သူ အလိုမရှိ"

"ဂျင်ဂစ်ခန်ကို အရေးမဲ"

ဆာခွန်၏ စကားကို အားသစ်လောင်းလိုက်သော စစ်သည် တော်များ၏ ကြွေကြော်သံမှာ ဘာဝင်လှုံ၍ ထွက်ပေါ်လာသည်။

"ဒီမှာသားချင်းတို့၊ ငါတို့တစ်တွေဟာ တိုင်းတစ်ပါးရဲ့ ဒီနိုဝ် ချုပ်ရှယ်ခြင်းကို ရှေးမဆွကတည်းက ခံခဲ့ရတယ်ဆိုတာ သားချင်းတို့အသိပဲ၊ ကျွဲ၊ နွား၊ တိရစ္ဆာန်ကအစ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာ တော်ဆက်သနေရတာ ဘာကြောင့်လဲ၊ ပြီးတော့ ငါတို့ လူမျိုးတွေ စားစာဝလုပ်ပြီး စစ်တိုက်နိုင်နေတာ တရားရဲ့လား၊ ဒါတွေကို ခေါင်းအေးအေးထားပြီး စဉ်းစားမကြည့်ရဲ့လား၊ တကယ်လို့သာ ငါတို့ လူမျိုးတွေဟာ တကွဲတပြားစီ အင်အားကွဲမနေဘူး၊ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် တစ်အုပ်စုနဲ့တစ်အုပ်စု ဖိုလ်လှုပြီး စစ်ခင်းမနေဘူးဆိုရင် ငါတို့စိတ်မာတဲ့၊ ငါတို့အင်အားနဲ့ တိုင်းတစ်ပါးက ရန်သူတွေကို ဘာကြောက်နေဖို့လိုသလဲ"

ဂျင်ဂစ်ခန်သည် စကားကို ခေတ္တဖြတ်ထားလိုက်ပြီး စစ်သည် တော်များ၏ အခြေအနေကို အကဲခတ်လိုက်၏။ ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခွင်လုံး ငြိမ်ကျသွား၏။

သွေးထွက်အောင်မှန်နေသော သူ၏စကားက ■ ■များ၏ အသည်းနှလုံးကို သိမ်းကျုံးလှုပ်ကိုင်လိုက်ဘိအလား တုန်ခါသွား လေသည်။ ရန်သူပင်ဖြစ်လင့်ကစား ဂျင်ဂစ်ခန်ပေါ် လေးစားလာ သည်။ သူ ဆက်ပြောမည့်စကားကိုသာ ငြိမ်ကျစွာ နားစွင့်လျက်ရှိနေ ကြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သားချင်းတို့ အသေအချာ ဆန်းစစ်ကြည့်ကြပါ၊ ကျုပ်တို့လူမျိုးမှာရှိတဲ့သတ္တိ၊ ကျုပ်တို့လူမျိုးမှာရှိတဲ့ အင်အားတွေကိုသာ စုစည်းထားမိကြရင် ရန်သူတစ်ယောက်မကြောင့် ဆယ်ယောက်တောင် ကျုပ်တို့က မှုစရာမလိုဘူး၊ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာဆက်သဖို့ဆိုတာ ဝေလာဝေးပေါ့၊ ပြီးတော့ ကြိုတင်ပြောခဲ့ချင်သေးတယ်၊ ကျုပ်တို့လူမျိုးတွေထဲမှာ အားသွန်ခွန်စိုက် အလုပ်လုပ်တဲ့လူတွေအများကြီးရှိသလို ရေသာခို လေ့ကြိုလိုက်ချင်တဲ့သူလည်း မရှားပါဘူး၊ ဒီလူတွေအတွက် ကျုပ်တို့က :ကာလိုသွားပြီး အလုပ်အကျွေးပြုရမှာလဲ၊ အမှန်တော့ အလုပ်လုပ်တဲ့သူသာ သူလုပ်သမျှ အလုပ်ရဲ့အကျိုးကိုခံစားစေပြီး အလုပ်မလုပ်ဘဲ လူများလုပ်တာကို ခေါင်းပုံဖြတ်နေတဲ့သူဟာ အစာငတ်စေပြီး သေစေရမယ်၊ ဒါမှ အလုပ်လုပ်တဲ့လူတွေပေါ်များလာပြီး တို့တိုင်းပြည်ဟာလည်းပဲ စည်ပင်သာယာလာပြောလာမယ်"

"သားချင်းတို့ မင်းတို့ရဲ့ အရှင်သခင် ဆာခွန်ပြောသွားသလို ကျုပ်ဟာ အစဉ်အလာကို တော်လှန်တာကတော့ အမှန်ပဲ၊ ဒီမကောင်းတဲ့ အစဉ်အလာကြောင့်လည်း ကျုပ်တို့ရဲ့လူမျိုးဟာ နွားကွဲတော့ ကျွားကိုက်ခံရတယ်၊ မကောင်းတာကို မကောင်းမှန်းမသိရင် အစဉ်အလာဆိုတာ ချိုးကပ်နေမှာပဲ၊ တို့လူမျိုးဟာလည်း အောက်ကျနေမှာပဲ၊ ကောင်းတဲ့စေတနာနဲ့ မကောင်းတဲ့အစဉ်အလာကို တော်လှန်ခဲ့တဲ့ ကျုပ်စိတ်ဓာတ်ကို သားချင်းတို့ စာနာမိကြဖို့ ဆန်းစစ်ကြည့်ကြဖို့ ကျုပ် နောက်ဆုံး မှာကြားခဲ့ပါရစေ"

ဂျင်ဂစ်ခန်၏ စကားသည် အများစစ်သည်တော်၏ စိတ်နှလုံးကို သိမ်းကျုံးကိုင်လှုပ်လိုက်သည့်အလား အကြီးအကျယ် လှုပ်ရှားစေခဲ့ပြန်ပါသည်။

စစ်သည်တော်တို့၏ စိတ်ကို အနနည်းဖြင့် ဓွေးယူမည့် ဂျင်ဂစ်ခန်၏ အကြံအစည်ကို ဆာခွန် ချက်ချင်း ရိပ်စားမိလိုက်သည်။

"ဟယ် _ ဂျင်ဂစ်ခန် ပုံပြင်ဒဏ္ဍာရီဆန်တဲ့ အပိုစကားတွေကို ပြောမနေနဲ့၊ လက်နက်ချမလား မချွေးလား ဒါပဲပြော၊ ကျုပ် အမိန့်သံတစ်ချက်ပေးလိုက်တာနဲ့ မောင်မင်း ရှုပြုကြီး ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်"

အပြောအနေက တင်းမာလွန်းနေပြီ။ ထိုအခိုက် အချိုးတန်ကျားသစ်သားရေ လွှမ်းခြုံလျက် ဓားကြီးတကားကားနှင့် ဝင်ကြွားရွှာ ရပ်တည်နေသော လူငယ်တစ်ဦးကို မောင်မျိုးချစ်က မြင်လိုက်၏။

ဆာခွန်၏သား တူးလီ ဖြစ်နေပေသည်။ တူးလီကို မြင်သည်နှင့် မောင်မျိုးချစ်မှာ အကြံအစည်တစ်ခု ရသွား၏။ ချက်ချင်းပင် သူ၏ စီးတော်မြင်းအား ခြေဖြင့်ညှပ်လိုက်ရာ မြင်းနီလေးမှာ တစ်ချိန်တည်း အောက်သို့ ပြေးဆင်းသွားလေသည်။

စစ်သည်တော်များ အံ့ဩငေးမောနေသည့်အခိုက်အတန့်လေးမှာပင် မြင်းနီသည် တူးလီထံပါးသို့ ရောက်ရှိသွား၏။

တူးလီသည် လက်ထဲမှဓားဖြင့် ခုတ်ရလိုက်ရာ မောင်မျိုးချစ်မှာ ကိုယ်ကို စဝ်တွားရှောင်ရှားပေးလိုက်သည်။

လျင်မြန်လှသော မောင်မျိုးချစ်သည် လက်ထောက်ကို ထုတ်၍ တူးလီ ဝဲဘက်လက်ကို ဖမ်းဆုပ်လိုက်ရာ တူးလီမှာ မလှုပ်သာပဲ ဖြစ်သွား၏။

ထိုအခါ မောင်မျိုးချစ်သည် သူ့အား မြင်းပေါ်မှ ဆွဲငင်ကာ ခေါ်ဆောင်သွားလေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နောက်ဘက်မှထိုးလာသော လှံတံနှစ်ခုကို အပေါ်သို့ ပုတ်တင်လိုက်ပြီး တံတောင်ဆစ်ဖြင့် မြင်းနီလေး၏ ဇက်ကို တို့လိုက်ရာ မြင်းနီလေးမှာ အလိုက်သိစွာဖြင့် တောင်ကုန်းပေါ်သို့ ပြန်လည်ပြေးတက်သွားလေတော့သည်။

"မြားနဲ့ ပစ်ချကြဟေ့"

တိုက်စစ်မှူး၏ အမိန့်ပေးသံကို ကြားရသော်လည်း မောင်မျိုးချစ်သည် ကုလား၏ နောက်ကိုယ်အား ဒိုင်းတပ်သဖွယ် အကွယ်အကာ ယူလိုက်ရှာသည်။

မောင်မျိုးချစ်ကိုပစ်လျှင် သူတို့၏ သခင်လေးပါ ထိမည်စိုး၍ မည်သူမျှ မြားမပစ်ရဲတော့ချေ။

"ဒီမှာ ဆာဂျန် ခင်ဗျားသားတော်ရဲ့အသက် မသေစေချင်ရင် စစ်သည်တော်တွေကို အနောက်ဘက် ဝါးတစ်ရာလောက်ဆုတ်ခိုင်းလိုက်။ ကြားရဲ့လား"

* ❁ *

ဇော်သရှိုင်းမှ စိန်ခေါ်သံ (အတွဲ-၂)အား
ဆက်လက်ဖတ်ရှုပါရန်

ဘုန်းကြွယ်

www.burmeseclassic.com